20

ψαλτη

+ Δα(υί)δ προφήτου καὶ βασιλέως μελ(ος)

[illegible]ος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν
βουλῇ ἀσεβῶν· καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρ-
τωλῶν οὐκ ἔστη· καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν· ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νό-
μῳ κυ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ νό-
μῳ αὐτοῦ μελετήσει ἡμέρας καὶ νυκτός·
καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον
παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων·
ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ·
καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται·
καὶ πάντα ὅσα ἂν ποιῇ κατευοδωθήσεται·
οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ἢ ὡσεὶ χνοῦς ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος
ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· διὰ τοῦτο
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἱνατί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτη-
σαν κενά· παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς·
Καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
Κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ·
Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν·
Καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν·
Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς·
Καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς·
Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ·
Καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς·
Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ·
Ἐπὶ Σιὼν ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα κυρίου· κύριος εἶπε πρὸς
με· υἱός μου εἶ σύ· ἐγὼ σήμερον γεγέν-
νηκά σε· αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι
ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου·
Καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ·
Ὡς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς·
Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε· παιδεύθητε
πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν·
Δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβῳ· καὶ ἀγαλλιᾶ-
σθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ· δράξασθε παιδείας

μήποτε ὀργισθῇ κύριος· καὶ ἀπολεῖσθε
ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει
ὁ θυμὸς αὐτοῦ· μακάριοι πάντες οἱ πε-
ποιθότες ἐπ' αὐτόν·
Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ὁπότε ἀπεδίδρασκεν
ἀπὸ προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ·
Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με· Γ
Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ· πολλοὶ λέ-
γουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ
θεῷ αὐτοῦ· σὺ δὲ κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ·
Δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου·
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· καὶ ἐπήκου-
σέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ· ἐγὼ ἐκοιμή-
θην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι κύριος ἀν-
τιλήψεταί μου· οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ
μυριάδων λαοῦ· τῶν κύκλῳ συνεπι-
τιθεμένων μοι· ἀνάστα κύριε σῶσόν με
ὁ θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
Ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας·
Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλο-
γία σου :-
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με

ὁ θ(εὸ)ς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλα-
τυνάς με· οἰκτείρησόν με· καὶ εἰσάκουσον
τῆς προσευχῆς μου· υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε
βαρυκάρδιοι· ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότη-
τα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος· καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυ-
μάστωσε κ(ύριο)ς τὸν ὅσιον αὐτοῦ· κ(ύριο)ς εἰσακού-
σεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν·
Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν
κατανύγητε· θύσατε θυσίαν δικαιοσύ-
νης· καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ κ(ύριο)ν· πολλοὶ λέγουσι
τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά· ἐσημειώθη ἐ-
φ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου κ(ύρι)ε·
ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου·
ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐ-
τῶν ἐπληθύνθησαν· ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ
αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·
ὅτι σὺ κ(ύρι)ε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με·
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης ψαλ(μὸς) τῷ Δα(υΐ)δ·
τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κ(ύρι)ε σύνες τῆς κραυ-
γῆς μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου·
ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου· ὅτι πρὸς σὲ
προσεύξομαι κ(ύρι)ε· τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς

φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι
καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ θ(εὸ)ς θέλων ἀνομίαν
σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος·
Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς
ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάν-
τας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος·
ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται κ(ύριο)ς·
ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου·
εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνή-
σω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου·
Κ(ύρι)ε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώ-
πιόν σου τὴν ὁδόν μου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν
ματαία· τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν·
ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐ-
τοὺς ὁ θ(εό)ς· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβου-
λίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβει-
ῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκρα-
νάν σε κ(ύρι)ε· καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλ-
πίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται
καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχή-

σονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου·
ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κε· ὡς ὅπλῳ εὐ-
δοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς :-
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαδ
ᾱ Κε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με· ἐλέησόν με κε ὅ-
τι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με κε ὅτι ἐταράχθη-
σαν τὰ ὀστᾶ μου· καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα·
Καὶ σὺ κε ἕως πότε· ἐπίστρεψον κε ῥῦσαι τὴν
ψυχήν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου·
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου·
ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι·
ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου· λούσω καθ' ἑ-
κάστην νύκτα τὴν κλίνην μου· ἐν δάκρυσί μου
τὴν στρωμνήν μου βρέξω· ἐταράχθη ἀπὸ
θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου· ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου· ἀπόστητε ἀπ' ἐ-
μοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
ὅτι εἰσήκουσε κς τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου·
Εἰσήκουσε κς τῆς δεήσεώς μου· κς τὴν προσευχήν
μου προσεδέξατο· αἰσχυνθήσονται καὶ τα-
ραχθήσονται πάντες οἱ ἐχθροί μου·
ἀποστραφήσονται καὶ καταισχυνθήσονται.

σφόδρα διὰ τάχους κη :- αλ :
ψαλμὸς τῷ Δαδ· ὃν ᾖσε τῷ κῳ ὑπὲρ
τῶν λόγων Χουσὶ υἱοῦ Ἰεμενεί : ξ
Κε ὁ θς μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα σῶσόν με· ϛ
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥῦσαί με·
μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου·
μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σῴζοντος· α
Κε ὁ θς μου εἰ ἐποίησα τοῦτο· εἰ ἔστιν ἀδικί-
α ἐν χερσί μου· εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταπο-
διδοῦσί μοι κακά· ἀποπέσοιμι ἄρα ἀ-
πὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός· καταδιώξαι
ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· καὶ καταλάβοι
καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωήν μου·
Καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι·
Ἀνάστηθι κε ἐν ὀργῇ σου· ὑψώθητι ἐν τοῖς
πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου· καὶ ἐξεγέρθητι
κε ὁ θς μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω·
Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ
ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον· κς κρινεῖ λαούς·
Κρῖνόν με κε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί·
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν·
Καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον· ἐτάζων καρδίας

καὶ νεφροὺς ὁ θεὸς δικαίως. ἡ βοήθει-
ά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σῴζοντος τοὺς
εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος
καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν
ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ἐὰν μὴ ἐπι-
στραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει.
τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.
καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου.
τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.
ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν. συνέλαβε πό-
νον καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν. λάκκον ὤρυξε καὶ
ἀνέσκαψεν αὐτόν. καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον
ὃν εἰργάσατο. ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ
εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐ-
τοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται. ἐξομολο-
γήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.
καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ Δαυίδ
Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν
πάσῃ τῇ γῇ. ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπει-
ά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. ἐκ στόματος
νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου τοῦ κατα-

λῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν. ὅτι ὄψομαι
τοὺς οὐρανούς ἔργα τῶν δακτύλων σου.
σελήνην καὶ ἀστέρας ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.
τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ. ἢ υἱὸς ἀνθρώπου
ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν. ἠλάττωσας αὐτὸν
βραχύ τι παρ' ἀγγέλους. δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστε-
φάνωσας αὐτόν. καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. πάντα ὑπέταξας
ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. πρόβατα
καὶ βόας ἁπάσας. ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου. τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰ-
χθύας τῆς θαλάσσης. τὰ διαπορευόμενα
τρίβους θαλασσῶν. κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυ-
μαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.
καὶ β'. εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν κρυφίων τοῦ υἱοῦ
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί.
ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε. ἐν τῷ ἀποστρα-
φῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω.
ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ἀπὸ προσώπου σου.
ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου.
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

ἐπετίμησας ἔθνεσι καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβής·
τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τοῦ ἐχθροῦ ἐ-
ξέλειπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος· καὶ πόλεις
καθεῖλας· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ
μετ' ἤχου· καὶ ὁ κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει·
ἡτοίμασεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι· καὶ ἐγένετο κύριος κατα-
φυγὴ τῷ πένητι· βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις ἐν
θλίψεσι· καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ σοὶ οἱ γινώ-
σκοντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες
τοὺς ἐκζητοῦντάς σε κύριε· ψάλατε τῷ κυρίῳ
τῷ κατοικοῦντι ἐν Σιών· ἀναγγείλατε
ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ·
ὅτι ὁ ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη·
οὐκ ἐπελάθετο τῆς κραυγῆς τῶν πενήτων·
ἐλέησόν με κύριε· ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου ἐκ τῶν
ἐχθρῶν μου· ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου· ὅπως ἂν ἐξαγγείλω πάσας τὰς
αἰνέσεις σου· ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς
Σιών· ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου·
ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ ᾗ ἐποίησαν·

ἐν παγίδι ταύτῃ ᾗ ἔκρυψαν· συνελήφθη ὁ
ποὺς αὐτῶν· γινώσκεται κύριος κρίματα ποιῶν·
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ
ἁμαρτωλός· ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ εἰς τὸν ᾅδην· πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐ-
πιλανθανόμενα τοῦ θεοῦ· ὅτι οὐκ εἰς τέλος
ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχός· ἡ ὑπομονὴ
τῶν πενήτων οὐκ ἀπολεῖται εἰς τέλος·
ἀνάστηθι κύριε μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος·
κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου· κατάστησον
κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτούς· γνώτωσαν ἔθνη
ὅτι ἄνθρωποί εἰσιν· ἵνα τί κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν·
ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις ἐν θλίψεσιν·
ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ ἐμπυ-
ρίζεται ὁ πτωχός· συλλαμβάνονται ἐν δι-
αβουλίοις οἷς διαλογίζονται· ὅτι ἐπαινεῖ-
ται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται·
παρώξυνε τὸν κύριον ὁ ἁμαρτωλός· κατὰ τὸ
πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ· βεβηλοῦνται
αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναι-
ρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ·

πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ κατακυριεύσει·
εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐ μὴ σαλευθῶ·
ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἄνευ κακοῦ·
Οὗ ἀρᾶς τὸ στόμα αὐτοῦ γέμει καὶ πικρίας
καὶ δόλου· ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ κόπος
καὶ πόνος· ἐγκάθηται ἐνέδρᾳ μετὰ
πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις τοῦ ἀπο
κτεῖναι ἀθῷον· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ
εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσιν·
Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ
μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἁρπάσαι
πτωχόν· ἁρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἑλκύσαι
αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν·
Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦ
σαι τῶν πενήτων· εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ
αὐτοῦ ἐπιλέλησται ὁ θς· ἀπέστρεψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ μὴ βλέπειν εἰς τέλος·
Ἀνάστηθι κε ὁ θς μου ὑψωθήτω ἡ χείρ σου·
μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος·
Ἕνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἀσεβὴς τὸν θν·
εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει·
βλέπεις ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν κατανοεῖς·
τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖράς σου·

σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός· ὀρφανῷ
σὺ ἦσθα βοηθός· σύντριψον τὸν βραχί
ονα τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ πονηροῦ·
ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑ
ρεθῇ· κς βασιλεύσει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἀπολεῖσθε ἔθνη
ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ· τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πε
νήτων εἰσήκουσας κε· τὴν ἑτοιμασίαν τῆς
καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου·
Κρῖναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ ἵνα μὴ προ
σθῇ ἔτι τοῦ μεγαλαυχεῖν ἄνος ἐπὶ τῆς γῆς·
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ· ι
Ἐπὶ τῷ κῳ πέποιθα· πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ
μου· μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον·
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον·
Ἡτοίμασαν βέλη εἰς φαρέτραν· τοῦ κατα
τοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ
δίᾳ· ὅτι ἃ κατηρτίσω αὐτοὶ καθεῖλον·
ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε· κς ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
κς ἐν οὐρανῷ ὁ θρόνος αὐτοῦ· οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἐπιβλέπουσι·
τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς
τῶν ἀνων· κς ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν

πονηρὸν ψυχήν· ὁ δὲ ἀγαπῶν τὴν ἀδικίαν μισεῖ
τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρ-
τωλοὺς παγίδας· πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα
καταιγίδος ἡ μερὶς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν·
ὅτι δίκαιος κς καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν·
εὐθύτητας εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ: —

εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ὀγδόης ψαλμὸς τῷ Δαδ:

ια Σῶσόν με κε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος· ὅτι ὠλι-
γώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων·
μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτοῦ· χείλη δόλια ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ
ἐλάλησε κακά· ἐξολοθρεύσαι κς πάν-
τα τὰ χείλη τὰ δόλια· γλῶσσαν μεγαλορρή-
μονα· τοὺς εἰπόντας τὴν γλῶσσαν ἡμῶν με-
γαλυνοῦμεν· τὰ χείλη ἡμῶν παρ' ἡμῖν ἐστιν·
τίς ἡμῶν κς ἐστίν· ἕνεκεν τῆς ταλαιπωρίας
τῶν πτωχῶν καὶ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων·
Νῦν ἀναστήσομαι λέγει κς· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ
παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ· τὰ λόγια κυ λόγια
ἁγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον δοκίμιον τῇ γῇ
κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως· σὺ κε φυλά-
ξεις ἡμᾶς καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· κύκλῳ οἱ

ἀσεβεῖς περιπατοῦσι· κατὰ τὸ ὕψος σου
ἐπολυώρησας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων: —

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ: ιβ

Ἕως πότε κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλ. ἕως πότε
ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·
ἕως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου·
ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός·
ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ·
ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κε ὁ θς μου·
φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου μήποτε ὑ-
πνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρὸς
μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀ-
γαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ κῶ τῷ εὐεργετήσαν-
τί με· καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυ τοῦ ὑψίστου:

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ. ιγ

Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι θς·
διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπι-
τηδεύμασιν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα·
κς ἐκ τοῦ οὐνοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνθρώπων· τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θν·
Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι

ποιῶν χρηστότητα· οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός·
οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν· οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν βρώ-
σει ἄρτου· τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο· ἐκεῖ ἐ-
δειλίασαν φόβῳ οὗ οὐκ ἦν φόβος· ὅτι κύριος ἐν
γενεᾷ δικαίων· βουλὴν πτωχοῦ κατῃσχύ-
νατε· ὁ δὲ κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ ἐστι· τίς δώσει
ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι
κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀγαλλιά-
ΙΔ σεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ:— λ°

εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ:

Κύριε τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου·
ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου· πορευό-
μενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιο-
σύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·
ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐ-
ποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν· καὶ ὀνει-
δισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ·
ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος·
τοὺς δὲ φοβουμένους τὸν κύριον δοξάζει·
ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·
τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ·
καὶ δῶρα ἐπ' ἀθῴοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν

ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα:—

στηλογραφία τῷ Δαυΐδ: ΙΕ

Φύλαξόν με κύριε ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· εἶπα τῷ
κυρίῳ κύριός μου εἶ σύ· ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεί-
αν ἔχεις· τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμά-
στωσεν ὁ κύριος· πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν
αὐτοῖς· ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν·
μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς
συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων· οὐδ' οὐ μὴ
μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου·
κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτη-
ρίου μου· σὺ εἶ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονο-
μίαν μου ἐμοί· σχοινία ἔπεσάν μοι ἐν τοῖς
κρατίστοις μου· καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρα-
τίστη μοί ἐστιν· εὐλογήσω τὸν κύριον τὸν συνετί-
σαντά με· ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν
με οἱ νεφροί μου· προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπι-
ον μου διαπαντός· ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν,
ἵνα μὴ σαλευθῶ· διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρ-
δία μου καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου·
ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι·
ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην·
οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν·
ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με

εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου· τερπνό-
της ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος:-

Προσευχὴ τοῦ Δαυίδ: ιϛ΄

Εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου· πρόσχες
τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου
οὐκ ἐν χείλεσι δολίοις· ἐκ προσώπου σου
τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι· οἱ ὀφθαλμοί μου ἰ-
δέτωσαν εὐθύτητας· ἐδοκίμασας τὴν
καρδίαν μου ἐπεσκέψω νυκτός· ἐπύρωσάς
με καὶ οὐχ εὑρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία· ὅπως ἂν
μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων·
διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλα-
ξα ὁδοὺς σκληράς· κατάρτισαι τὰ διαβή-
ματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευ-
θῶσι τὰ διαβήματά μου· ἐγὼ ἐκέκραξα
ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ θεός· κλῖνον τὸ οὖς σου
ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου·
θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπί-
ζοντας ἐπὶ σοί· ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δε-
ξιᾷ σου· φύλαξόν με κύριε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ·
ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με·
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάν-
των με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχήν μου
περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν·

τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν·
ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με·
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλῖναι ἐν
τῇ γῇ· ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἕτοιμος εἰς
θήραν· καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύ-
φοις· ἀνάστηθι κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλι-
σον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς·
ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου·
κύριε ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν
τῇ ζωῇ αὐτῶν· καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐ-
πλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν υἱ-
ῶν καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις
αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ σου· χορτασθήσομαι ἐν τῷ
ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου·

εἰς τὸ τέλος [illegible] ἐλάλησε [illegible]
[illegible] ταύτης· ἐν ἡμέ-
ρᾳ [illegible] πρὸς [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]

Ἀγαπήσω σε κύριε ἡ ἰσχύς μου· κύριος στερέωμά μου
καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου· ὁ θεός μου
βοηθός μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν·
ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σωτηρίας μου καὶ
ἀντιλήπτωρ μου· αἰνῶν ἐπικαλέσομαι

τὸν κν̄· καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι·
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου· καὶ χείμαρροι
ἀνομίας ἐξετάραξάν με· ὠδῖνες ᾅδου
περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με
παγίδες θανάτου· καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με
ἐπεκαλεσάμην τὸν κν̄· καὶ πρὸς τὸν θν̄
μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἁγίου αὐτοῦ
φωνῆς μου· καὶ ἡ κραυγή μου ἐνώπιον αὐ-
τοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ ἐσα-
λεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· καὶ τὰ θε-
μέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν· καὶ ἐσαλεύ-
θησαν ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ θς̄· ἀνέβη καπνὸς
ἐν ὀργῇ αὐτοῦ· καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
κατεφλέγησαν· ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ ἔκλινεν οὐρανοὺς καὶ κατέβη·
Καὶ γνόφος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἐπέ-
βη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη· ἐπετάσθη
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων· καὶ ἔθετο σκότος ἀ-
ποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλῳ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ αὐτοῦ·
Σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις ἀέρων· ἀπὸ
τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτοῦ, αἱ νεφέ-
λαι διῆλθον· χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός·
Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ κς̄· καὶ ὁ ὕψιστος ἔ-
δωκε φωνὴν αὐτοῦ· ἐξαπέστειλε βέλη καὶ

ἐσκόρπισεν αὐτούς· καὶ ἀστραπὰς ἐπλή-
θυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς· καὶ ὤφθησαν
αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων· καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ
θεμέλια τῆς οἰκουμένης· ἀπὸ ἐπιτιμήσε-
ώς σου κε· ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνς̄ ὀργῆς σου·
Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με· προσε-
λάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν· ῥύσεταί με
ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν· καὶ ἐκ τῶν μισούν-
των με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ·
Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου·
Καὶ ἐγένετο κς̄ ἀντιστήριγμά μου· καὶ ἐξή-
γαγέ με εἰς πλατυσμόν· ῥύσεταί με ὅτι ἠθέλησέ με·
Καὶ ἀνταποδώσει μοι κς̄ κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου ἀν-
ταποδώσει μοι· ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς κῡ·
Καὶ οὐκ ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ θῦ μου· ὅτι πάν-
τα τὰ κρίματα αὐτοῦ ἐνώπιόν μου·
Καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ οὐκ ἀπέστησαν ἀ-
π' ἐμοῦ· καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ·
Καὶ φυλάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου·
Καὶ ἀνταποδώσει μοι κς̄ κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου·
Καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα τῶν χειρῶν μου
ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· μετὰ ὁ-
σίου ὅσιος ἔσῃ· καὶ μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου

θ(εὸ)ς ἔσῃ καὶ μετὰ ἐκλεκτοῦ ἐκλεκτὸς ἔσῃ·
Καὶ μετὰ στρεβλοῦ διαστρέψεις· ὅτι σὺ λαὸν
ταπεινὸν σώσεις· καὶ ὀφθαλμοὺς ὑπερη-
φάνων ταπεινώσεις· ὅτι σὺ φωτιεῖς λύ-
χνον μου κ(ύρι)ε· ὁ θ(εό)ς μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου·
ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου·
Καὶ ἐν τῷ θ(ε)ῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος· ὁ θ(εό)ς μου
ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ· τὰ λόγια κ(υρίο)υ πεπυ-
ρωμένα· ὑπερασπιστής ἐστι πάντων τῶν
ἐλπιζόντων ἐπ' αὐτόν· ὅτι τίς θ(εὸ)ς πάρεξ
τοῦ κ(υρίο)υ· ἢ τίς θ(εὸ)ς πλὴν τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν· ὁ θ(εὸ)ς ὁ
περιζωννύων με δύναμιν· καὶ ἔθετο ἄμω-
μον τὴν ὁδόν μου· καταρτιζόμενος τοὺς πό-
δας μου ὡσεὶ ἐλάφου· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
ἱστῶν με· διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον·
Καὶ ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου·
Καὶ ἔδωκάς μοι ὑπερασπισμὸν σωτηρίας·
Καὶ ἡ δεξιά σου ἀντελάβετό μου· καὶ ἡ παιδεία
σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος· καὶ ἡ παιδεία
σου αὐτή με διδάξει· ἐπλάτυνας τὰ δια-
βήματά μου ὑποκάτω μου· καὶ οὐκ ἠσθέ-
νησαν τὰ ἴχνη μου· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς
μου καὶ καταλήψομαι αὐτούς· καὶ οὐκ ἀπο-
στραφήσομαι ἕως ἂν ἐκλίπωσιν· ἐκθλίψω

αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι· πεσοῦνται
ὑπὸ τοὺς πόδας μου· καὶ περιέζωσάς με
δύναμιν εἰς πόλεμον· συνεπόδισας πάν-
τας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ' ἐμὲ ὑποκά-
τω μου· καὶ τοὺς ἐχθρούς μου ἔδωκάς μοι
νῶτον· καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας·
ἐκέκραξαν καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς κ(ύριο)ν καὶ
οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν· καὶ λεπτυνῶ αὐτοὺς
ὡς χοῦν κατὰ πρόσωπον [illegible]
ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ [illegible]
ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογίας λαοῦ· καταστήσεις με
εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγ[illegible]
λευσέ μοι· εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπ[illegible]
υἱοὶ ἀλλότριοι ἐψεύσαντό μοι· [illegible] τριοι
ἐπαλαιώθησαν καὶ ἐχώλαναν [illegible] τρί-
βων αὐτῶν· ζῇ κ(ύριο)ς καὶ [illegible] θ(εό)ς
Καὶ ὑψωθήτω ὁ θ(εὸ)ς τῆς σω[illegible] θ(εὸ)ς ὁ δι-
δοὺς ἐκδικήσεις ἐμοί· καὶ [illegible] τάξας λα-
οὺς ὑπ' ἐμέ· ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν μου
ὀργίλων· ἀπὸ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ'
ἐμὲ ὑψώσεις με· ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με·
διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι κ(ύρι)ε·
καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ· μεγαλύνων
τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως· καὶ ποιῶν ἔλεος

τῷ χῷ αὐτοῦ· τῷ δαδ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος :— εἰς τὲ(λος) ψαλ(μὸς) τῷ δαδ :
ιη Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θῦ· ποίησιν δὲ
χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα·
Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα· καὶ νὺξ νυκτὶ
ἀναγγέλλει γνῶσιν· οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,
ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν·
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν·
Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, τὰ ῥήματα
αὐτῶν· ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ·
Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ
αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν
ὁδὸν· ἀπ᾽ ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ·
Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ·
Καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τὴν θέρμην
αὐτοῦ· ὁ νόμος κῦ ἄμωμος ἐπιστρέφων ψυχάς·
Ἡ μαρτυρία κῦ πιστὴ σοφίζουσα νήπια·
Τὰ δικαιώματα κῦ εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρ-
δίαν· ἡ ἐντολὴ κῦ τηλαυγὴς φωτίζουσα
ὀφθαλμούς· ὁ φόβος κῦ ἁγνὸς διαμένων
εἰς αἰῶνα αἰῶνος· τὰ κρίματα κῦ ἀληθινά,
δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐπιθυμητὰ
ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον πολύν·
Καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον· καὶ γὰρ ὁ

δοῦλός σου φυλάσσει αὐτά· ἐν τῷ φυλάσ-
σειν αὐτά, ἀνταπόδοσις πολλή· παρα-
πτώματα τίς συνήσει· ἐκ τῶν κρυφίων μου
καθάρισόν με· καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι
τοῦ δούλου σου· ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι·
τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι
ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης· καὶ ἔσονται εἰς
εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου· καὶ ἡ
μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διὰ
παντός· κε βοηθέ μου καὶ λυτρωτά μου :—
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ δαδ ιθ
Ἐπακούσαι σου κς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ θῦ Ἰακώβ·
Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ
Σιὼν ἀντιλάβοιτό σου· μνησθείη πάσης
θυσίας σου· καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω·
Δῴη σοι κς κατὰ τὴν καρδίαν σου·
Καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι·
Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· καὶ ἐν ὀ-
νόματι κυ θυ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα·
πληρώσαι κς πάντα τὰ αἰτήματά σου·
Νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κς τὸν χν αὐτοῦ·
ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ·
ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ

Οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· ἡμεῖς δὲ
ἐν ὀνόματι κυ̅ θυ̅ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.
Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον· ἡμεῖς
δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. κε̅ σῶσον
τὸν βασιλέα καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε :- εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ
κ̄ Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ
Καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρη
σας αὐτόν. ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογί
αις χρηστότητος· ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου· ζωὴν ᾐτή
σατό σε καὶ ἔδωκας αὐτῷ· μακρότητα ἡμε
ρῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· μεγάλη ἡ δόξα
αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλο
πρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν· ὅτι δώσεις
αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς
αὐτὸν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου·
Ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ κν̅· καὶ ἐν τῷ ἐ
λέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ· εὑρεθεί
η ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου·
Ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς

καιρὸν τοῦ προσώπου σου· κε̅ ἐν ὀργῇ
αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς· καὶ καταφάγεται
αὐτοὺς πῦρ· τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς
ἀπολεῖς· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱ
ῶν ἀνων̅· ὅτι ἔκλιναν εἰς σὲ κακά· διελο
γίσαντο βουλὰς ἃς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι·
Ὅτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοί
ποις σου· ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν·
Ὑψώθητι κε̅ ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ
ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου :- λο'
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῆς ἀντιλήψεως τῆς ἑωθι
νῆς· ψαλμὸς τῷ Δαδ : κα
Ὁ θς̅ ὁ θς̅ μου πρόσχες μοι ἱνατί ἐγκατέλι
πές με· μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λό
γοι τῶν παραπτωμάτων μου· ὁ θς̅ μου κε
κράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ·
καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί· σὺ δὲ ἐν
ἁγίῳ κατοικεῖς ὁ ἔπαινος τοῦ ἰηλ̅· ἐπὶ σοὶ
ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν ἤλπισαν καὶ ἐρ
ρύσω αὐτούς· πρὸς σὲ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώ
θησαν· ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν·
ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος· ὄνειδος
ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ· πάντες οἱ θε
ωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με· ἐλάλησαν

ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλήν· ἤλπισεν
ἐπὶ κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν· σωσάτω αὐτόν, ὅτι
θέλει αὐτόν· ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐκσπάσας με ἐκ γαστρός·
Ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου·
ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἀπὸ γαστρὸς
μητρός μου θεός μου εἶ σύ· μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ
ὅτι θλῖψις ἐγγύς, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν μοι.
Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί· ταῦροι
πίονες περιέσχον με· ἤνοιξαν ἐπ᾽ ἐμὲ
τὸ στόμα αὐτῶν· ὡς λέων ὁ ἁρπάζων καὶ
ὠρυόμενος· ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διε-
σκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἐγενήθη
ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ
τῆς κοιλίας μου· ἐξηράνθη ὡς ὄστρακον ἡ
ἰσχύς μου· καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ
λάρυγγί μου· καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.
Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοί· συναγωγὴ
πονηρευομένων περιέσχον με· ὤρυξαν
χεῖράς μου καὶ πόδας μου· ἐξηρίθμησαν
πάντα τὰ ὀστᾶ μου· αὐτοὶ δὲ κατενόησαν καὶ
ἐπεῖδόν με· διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον
κλῆρον· σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθει-
άν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ· εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες

ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ
χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου· σῶσόν με
ἐκ στόματος λέοντος· καὶ ἀπὸ κεράτων μο-
νοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου· διηγή-
σομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου·
ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε· οἱ φοβούμενοι
τὸν κύριον, αἰνέσατε αὐτόν· ἅπαν τὸ σπέρμα
Ἰακώβ, δοξάσατε αὐτόν· φοβηθήτωσαν δὴ ἀπ᾽
αὐτοῦ, ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραήλ· ὅτι οὐκ ἐ-
ξουδένωσεν, οὐδὲ προσώχθισε τῇ δεήσει
τοῦ πτωχοῦ· οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἀπ᾽ ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτὸν εἰσήκουσέ μου· παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός
μου ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἐξομολογήσομαι
Τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν φο-
βουμένων αὐτόν· φάγονται πένητες καὶ
ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκ-
ζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν
εἰς αἰῶνα αἰῶνος· μνησθήσονται καὶ ἐπι-
στραφήσονται πρὸς κύριον πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς· καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον
αὐτοῦ πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·
Ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία· καὶ αὐτὸς δεσπόζει
τῶν ἐθνῶν· ἔφαγον καὶ προσεκύνησαν

…ησαν πάντες οἱ πίονες τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτοῦ
προπεσοῦνται πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν
γῆν· καὶ ἡ ψυχή μου αὐτῷ ζῇ· καὶ τὸ σπέρ-
μα μου δουλεύσει αὐτῷ· ἀναγγελήσεται τῷ κ(υρί)ῳ
γενεὰ ἡ ἐρχομένη· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ· λαῷ τῷ τεχθησομένῳ
ὃν ἐποίησεν ὁ κ(ύριο)ς. — ψαλμὸς τῷ δα(υί)δ·

Κ(ύριο)ς ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τό-
πον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ
ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με·
Τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν· ὡδήγησέ με ἐπὶ
τρίβους δικαιοσύνης· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος
αὐτοῦ· ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς
θανάτου· οὐ φοβηθήσομαι κακά· ὅτι σὺ με-
τ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου
αὐταί με παρεκάλεσαν· ἡτοίμασας ἐνώπι-
όν μου τράπεζαν· ἐξ ἐναντίας τῶν θλι-
βόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κε-
φαλήν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον
ὡς κράτιστον· καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώ-
ξεταί με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου·
Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κ(υρίο)υ εἰς μακρότη-
τα ἡμερῶν· — ψα(λμὸς) τῷ δα(υί)δ…

Τοῦ κ(υρίο)υ ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκου-
μένη

καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν·
καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν·
Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κ(υρίο)υ· ἢ τίς στήσεται
ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ἀθῷος χερσὶ καὶ καθαρὸς
τῇ καρδίᾳ· ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ· καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ
πλησίον αὐτοῦ· οὗτος λήψεται εὐλογίαν πα-
ρὰ κ(υρίο)υ· καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ θ(εο)ῦ σ(ωτῆ)ρ(ο)ς αὐτοῦ·
αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν κ(ύριο)ν· ζητούντων
τὸ πρόσωπον τοῦ θ(εο)ῦ Ἰακώβ· ἄρατε πύ-
λας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε
πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς
τῆς δόξης· τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης·
κ(ύριο)ς κραταιὸς καὶ δυνατός· κ(ύριο)ς …νατὸς
ἐν πολέμῳ· ἄρατε πύλας … χοντες ὑμῶν·
καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι· καὶ εἰσελεύ-
σεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· τίς ἐστιν οὗτος
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· κ(ύριο)ς τῶν δυνάμεων αὐτός
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης· [illegible] τῷ
[illegible]
Πρὸς σέ, κ(ύρι)ε, ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ θ(εό)ς μου ἐπὶ
σοὶ πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν
αἰῶνα· μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ

ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένον
τές σε· οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθή
τωσαν οἱ ἀνομοῦντες διὰ κενῆς·
Τὰς ὁδούς σου κε γνώρισόν μοι· καὶ τὰς τρί
βους σου δίδαξόν με· ὁδήγησόν με ἐπὶ
τὴν ἀλήθειάν σου· καὶ δίδαξόν με ὅτι σὺ
ὁ θς ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν
ἡμέραν· μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου κε
Καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσι·
ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ
μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου
ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κε· χρηστὸς καὶ
εὐθὴς ὁ κς· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνον
τας ἐν ὁδῷ· ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·
Διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ὁ
δοὶ κυ ἔλεος καὶ ἀλήθεια· τοῖς ἐκζητοῦσι
τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ·
Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κε· καὶ ἱλάσθητι
τῇ ἁμαρτίᾳ μου· πολλὴ γάρ ἐστι· τίς ἐστιν ἄν
θρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κν· νομοθετήσει αὐτῷ
ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο· ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς
αὐλισθήσεται· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρο
νομήσει γῆν· κραταίωμα κς τῶν φοβου
μένων αὐτόν· καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσαι

οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κν·
ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου·
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μο
νογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ· αἱ θλίψεις τῆς
καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγ
κῶν μου ἐξάγαγέ με· ἴδε τὴν ταπείνωσίν
μου καὶ τὸν κόπον μου· καὶ ἄφες πάσας τὰς
ἁμαρτίας μου· ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι
ἐπληθύνθησαν· καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίση
σάν με· φύλαξον τὴν ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με·
μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ·
ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι ὅτι ὑπέμει
νά σε κε· λύτρωσαι ὁ θς τὸν ἰηλ ἐκ πασῶν
τῶν θλίψεων αὐτοῦ· ψαλ τῷ δαδ· κε
Κρῖνόν με κε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην·
καὶ ἐπὶ τῷ κω ἐλπίζων οὐ μὴ ἀσθενήσω·
δοκίμασόν με κε καὶ πείρασόν με· πύρωσον
τοὺς νεφρούς μου καὶ τὴν καρδίαν μου·
ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν
μου ἐστί· καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος·
καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω·
ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων·

Καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω· νίψομαι ἐν ἀ-
θώοις τὰς χεῖράς μου· καὶ κυκλώσω τὸ θυ-
σιαστήριόν σου κ(ύρι)ε· τοῦ ἀκοῦσαί με φωνὴν αἰνέ-
σεώς σου· καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμά-
σιά σου· κ(ύρι)ε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου·
Καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· μὴ συναπ-
ολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ μετὰ
ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωήν μου· ὧν ἐν χερ-
σὶν ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων·
Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με
κ(ύρι)ε καὶ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύ(τητι)·
Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε κ(ύρι)ε :-

Ψαλμὸς τῷ Δ(αυὶ)δ πρὸ τοῦ χρισθῆναι: κϛ

Κ(ύριο)ς φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· τίνα φοβηθή-
σομαι· κ(ύριο)ς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· ἀπὸ
τίνος δειλιάσω· ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ
κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου·
οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου αὐτοὶ ἠσθέ-
νησαν καὶ ἔπεσον· ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ
παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου·
ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ
ἐγὼ ἐλπίζω· μίαν ᾐτησάμην παρὰ κ(υρίο)υ·
ταύτην ζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κ(υρίο)υ

πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεω-
ρεῖν με τὴν τερπνότητα κ(υρίο)υ· καὶ ἐπισκέπτε-
σθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἔκρυψέ με
ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου· ἐσκέ-
πασέ με· ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ
ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε
κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα
καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέ-
σεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ κ(υρί)ῳ·
εἰσάκουσον κ(ύρι)ε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα· ἐ-
λέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου· σοὶ εἶπεν
ἡ καρδία μου κ(ύριο)ν ζητήσω· ἐξεζήτησέ σε τὸ
πρόσωπόν μου· τὸ πρόσωπόν σου κ(ύρι)ε ζη-
τήσω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ· καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ
δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ· μὴ ἀπο-
σκορακίσῃς με· καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με
ὁ θ(εὸ)ς ὁ σωτήρ μου· ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου
ἐγκατέλιπόν με· ὁ δὲ κ(ύριο)ς προσελάβετό με·
νομοθέτησόν με κ(ύρι)ε ἐν τῇ ὁδῷ σου· καὶ ὁδή-
γησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν
μου· μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με·
ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι·

36

Καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ· πιστεύω τοῦ
ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων· ὑπόμεινον
τὸν κύριον· ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρ
δία σου· καὶ ὑπόμεινον τὸν κύριον :—

τοῦ Δαυίδ ψαλμὸς : κζ

Πρὸς σὲ κύριε κεκράξομαι· ὁ θεός μου μὴ παρα
σιωπήσῃς ἀπ' ἐμοῦ· μήποτε παρασιω
πήσῃς ἀπ' ἐμοῦ· καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον· εἰσάκουσον κύριε
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ δέε
σθαί με πρὸς σέ· ἐν τῷ αἴρειν με χεῖράς
μου πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· μὴ συνελκύσῃς με
μετὰ ἁμαρτωλῶν· καὶ μετὰ ἐργαζομένων
ἀδικίαν μὴ συναπολέσῃς με· τῶν λαλούν
των εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν·
κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· δὸς αὐτοῖς
κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ κατὰ τὴν πονη
ρίαν τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· κατὰ
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν δὸς αὐτοῖς·
ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς·
ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα κυρίου· καὶ εἰς τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ· καθελεῖς αὐτοὺς
καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς· εὐλογητὸς

37

κύριος ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·
κύριος βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου·
ἐπ' αὐτῷ ἤλπισεν ἡ καρδία μου καὶ ἐβοηθή
θην· καὶ ἀνέθαλεν ἡ σάρξ μου· καὶ ἐκ θελή
ματός μου ἐξομολογήσομαι αὐτῷ·
κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ὑπερα
σπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστί·
σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κλη
ρονομίαν σου· καὶ ποίμανον αὐτοὺς καὶ
ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος :—

ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ ἐξοδίου σκηνῆς :

Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὶ θεοῦ· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ υἱοὺς
κριῶν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τι
μήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ·
προσκυνήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ·
φωνὴ κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θεὸς τῆς δόξης
ἐβρόντησε· κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν·
φωνὴ κυρίου ἐν ἰσχύϊ· φωνὴ κυρίου ἐν μεγαλοπρε
πείᾳ· φωνὴ κυρίου συντρίβοντος κέδρους·
καὶ συντρίψει κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·
καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον·
καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων·
φωνὴ κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός·

φωνὴ κυ συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει
κς τὴν ἔρημον καδής· φωνὴ κυ καταρτι
ζομένη ἐλάφους· καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς.
Καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.
Κς τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθίεται
κς βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· κς ἰσχὺν τῷ
λαῷ αὐτοῦ δώσει· κς εὐλογήσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ· εἰς τέλος ψαλμὸς ᾠδῆς
τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ οἴκου τοῦ δᾱδ̄· κθ
Ὑψώσω σε κε ὅτι ὑπέλαβές με· καὶ οὐκ εὔ
φρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.
Κε ὁ θς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ καὶ ἰάσω με.
Κε ἀνήγαγες ἐξ ᾅδου τὴν ψυχήν μου· ἔσωσάς με
ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.
Ψάλατε τῷ κῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· καὶ ἐξομολογεῖσθε
τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ· ὅτι ὀργὴ
ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ· καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι
αὐτοῦ· τὸ ἑσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμός·
Καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν
τῇ εὐθηνίᾳ μου· οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.
Κε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει
μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσω
πόν σου καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σὲ κε κεκράξομαι· καὶ πρὸς τὸν θν μου
δεηθήσομαι· τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί
μου· ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν·
μὴ ἐξομολογήσεταί σοι χοῦς· ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀ
λήθειάν σου; ἤκουσε κς καὶ ἠλέησέ με·
Κς ἐγενήθη βοηθός μου· ἔστρεψας τὸν κοπε
τόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκ
κον μου· καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην·
ὅπως ἂν ψαλῇ σοι ἡ δόξα μου καὶ οὐ μὴ κα
τανυγῶ· κε ὁ θς μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομο
λογήσομαί σοι. — δ
εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ δᾱδ̄ ἐκστάσεως· λ
Ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς
τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με
καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου·
τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς
θν ὑπερασπιστήν· καὶ εἰς οἶκον καταφυ
γῆς τοῦ σῶσαί με· ὅτι κραταίωμά μου καὶ
καταφυγή μου εἶ σύ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός
σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με·
ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι·
ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κε· εἰς χεῖράς σου
παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με

κε ὁ θς τῆς ἀληθείας· ἐμίσησας τοὺς δια-
φυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς·
ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κω ἤλπισα· ἀγαλλιάσομαι καὶ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου· ὅτι ἐπεῖ-
δες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου· ἔσωσας ἐκ
τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ συνέκλει-
σάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν εὐρυ-
χώρῳ τοὺς πόδας μου· ἐλέησόν με κε ὅτι
θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου
ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου· ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύ-
νῃ ἡ ζωή μου· καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς·
ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὰ ὀ-
στᾶ μου ἐταράχθησαν· παρὰ πάντας τοὺς
ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος· καὶ τοῖς γεί-
τοσί μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου·
οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ·
ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα
ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν·
ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ·
τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο·
ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα· εἶπα σὺ εἶ ὁ θς
μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου·

ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με· ἐπίφανον τὸ πρόσ-
ωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν
με ἐν τῷ ἐλέει σου· κε μὴ καταισχυνθείην
ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε· αἰσχυνθείησαν
ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου·
ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια·
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν·
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει· ὡς πολὺ
τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κε·
ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε· ἐξειργά-
σω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σοί· ἐναντίον τῶν
υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀ-
ποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου· ἀπὸ ταρα-
χῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
ἀντιλογίας γλωσσῶν· εὐλογητὸς κς ὅτι ἐ-
θαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περι-
οχῆς· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· ἀ-
πέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου·
διὰ τοῦτο ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσε-
ώς μου· ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ·
ἀγαπήσατε τὸν κν πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ·
ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κς· καὶ ἀνταποδίδωσι

κε ὁ θς τῆς ἀληθείας. ἐμίσησας τοὺς δια
φυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.
ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ κῷ ἤλπισα. ἀγαλλιάσομαι καὶ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. ὅτι ἐπεῖ
δες τὴν ταπείνωσίν μου. ἔσωσας ἐκ
τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. καὶ οὐ συνέκλεί
σάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν. ἔστησας ἐν εὐρυ
χώρῳ τοὺς πόδας μου. ἐλέησόν με κε ὅτι
θλίβομαι. ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου
ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύ
νῃ ἡ ζωή μου. καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς.
ἠσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχύς μου. καὶ τὰ ὀ
στᾶ μου ἐταράχθησαν. παρὰ πάντας τοὺς
ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος. καὶ τοῖς γεί
τοσί μου σφόδρα καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.
οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.
ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.
ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός. ὅτι ἤκουσα
ψόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.
ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ.
τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο.
ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα. εἶπα σὺ εἶ ὁ θς
μου. ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου καὶ ἐκ τῶν
καταδιωκόντων με. ἐπίφανον τὸ πρό
σωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου. σῶσόν
με ἐν τῷ ἐλέει σου. κε μὴ καταισχυνθείην
ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. αἰσχυνθείησαν
οἱ ἀσεβεῖς καὶ καταχθείησαν εἰς ᾅδου.
ἄλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια.
τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν.
ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. ὡς πολὺ
τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κε.
ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. ἐξειργά
σω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ. ἐναντίον τῶν
υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀ
ποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταρα
χῆς ἀνθρώπων. σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ
ἀντιλογίας γλωσσῶν. εὐλογητὸς κς ὅτι ἐ
θαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περι
οχῆς. ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου. ἀ
πέρριμμαι ἄρα ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.
διὰ τοῦτο ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσε
ώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.
ἀγαπήσατε τὸν κν πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ.
ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ κς. καὶ ἀνταποδίδωσι

τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.
Ἀνδρίζεσθε καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑ-
μῶν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ κύριον.

τῷ Δαδ συνέσεως λα

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι· καὶ ὧν
ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι· μακάριος
ἀνὴρ οὗ οὐ μὴ λογίσηται κς ἁμαρτίαν·
οὐδὲ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος·
Ὅτι ἐσίγησα ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου·
ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν·
Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ
χείρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ
ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν· τὴν ἀνομίαν μου
ἐγνώρισα· καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυ-
Εἶπα ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου
τῷ κω· καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρ-
δίας μου· ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς
σὲ, πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κα-
τακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν
οὐκ ἐγγιοῦσι· σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψε-
ως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλίαμά μου λύ-
τρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.
Συνετιῶ σε καὶ συμβιβάσω σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ

πορεύσῃ· ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου· μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος
οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις· ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ
τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις. Τῶν μὴ ἐγγιζόν-
των πρὸς σέ· πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρ-
τωλοῦ· τοὺς δὲ ἐλπίζοντας ἐπὶ κν ἔλεος κυ-
κλώσει· εὐφράνθητε ἐπὶ κν καὶ ἀγαλλιᾶσ-
θε δίκαιοι· καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς
τῇ καρδίᾳ· — δο κα
τῷ Δαδ, ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις: λβ
Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν κω, τοῖς εὐθέσι πρέ-
πει αἴνεσις· ἐξομολογεῖσθε τῷ κω ἐν κιθάρᾳ·
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ·
Ἄσατε αὐτῷ ᾆσμα καινόν· καλῶς ψάλατε αὐτῷ
ἐν ἀλαλαγμῷ· ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ κυ·
καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει· ἀγαπᾷ ἐ-
λεημοσύνην καὶ κρίσιν ὁ κς· τοῦ ἐλέους κυ
πλήρης ἡ γῆ· τῷ λόγῳ κυ οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν·
καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτῶν· συνάγων ὡς ἀσκὸν ὕδατα θα-
λάσσης· τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους·
φοβηθήτω τὸν κν πᾶσα ἡ γῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ
σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες

τὴν οἰκουμένην· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενή-
θησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.
Κ(ύριο)ς διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν· ἀθετεῖ δὲ
λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βουλὰς ἀρχόντων.
Ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κ(υρίο)υ εἰς τὸν αἰῶνα μένει·
λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενε(άν)·
Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστι κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς αὐτοῦ·
λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῷ.
Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ κ(ύριο)ς· εἶδε πάντας τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξ ἑτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ
ἐπέβλεψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας
τὴν γῆν· ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας
αὐτῶν· ὁ συνιεὶς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν·
Οὐ σῴζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν·
καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ·
Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν· ἐν δὲ πλήθει δυνάμε-
ως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται· ἰδοὺ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ κ(υρίο)υ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
Τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ῥύσασθαι
ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ διαθρέψαι
αὐτοὺς ἐν λιμῷ· ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομενεῖ
τῷ κ(υρί)ῳ· ὅτι βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν
ἐστί· ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδία ἡμ(ῶν)·

καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν·
Γένοιτο κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί :— Ψαλ(μὸς) τῷ Δα(υὶ)δ· ὁπότε
ἠλλοίωσε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐναντίον Ἀβιμέ-
λεχ· καὶ ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ ἀπῆλθεν. λγ'
Εὐλογήσω τὸν κ(ύριο)ν ἐν παντὶ καιρῷ· διαπαντὸς
ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἐν τῷ
κ(υρί)ῳ ἐπαινεσθήσεται ἡ ψυχή μου· ἀκουσάτωσαν
πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν· μεγαλύνατε
τὸν κ(ύριο)ν σὺν ἐμοί· καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐξεζήτησα τὸν κ(ύριο)ν καὶ ἐ-
πήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
μου ἐρρύσατό με· προσέλθετε πρὸς αὐτὸν
καὶ φωτίσθητε· καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν
οὐ μὴ καταισχυνθῇ· οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε·
καὶ ὁ κ(ύριο)ς εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ ἐκ πασῶν τῶν
θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν· παρεμβαλεῖ
ἄγγελος κ(υρίο)υ κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτ(όν)·
καὶ ῥύσεται αὐτούς· γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ κ(ύριο)ς· μακάριος ἀνὴρ ὃς ἐλπίζει ἐπ'
αὐτόν· φοβήθητε τὸν κ(ύριο)ν πάντες οἱ ἅγιοι
αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβου-
μένοις αὐτόν· πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐ-

τα φρασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν κν̄ οὐκ ἐλατ-
τωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. διάψαλμα. Δεῦτε τέ-
κνα ἀκούσατέ μου· φόβον κῡ διδάξω ὑμᾶς.
Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν· ἀγαπῶν ἡμέρας
ἰδεῖν ἀγαθάς· παῦσον τὴν γλῶσσάν σου
ἀπὸ κακοῦ· καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.
Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν·
Ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν· ὀφθαλμοὶ
κῡ ἐπὶ δικαίους· καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν
αὐτῶν· πρόσωπον δὲ κῡ ἐπὶ ποιοῦντας
κακά· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυ-
νον αὐτῶν· ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ κσ̄ εἰ-
σήκουσεν αὐτῶν· καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων
αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς· ἐγγὺς κσ̄ τοῖς συν-
τετριμμένοις τὴν καρδίαν· καὶ τοὺς ταπεινοὺς
τῷ πνεύματι σώσει· πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων·
Καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κσ̄·
Φυλάσσει κσ̄ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν· ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐ συντριβήσεται· θάνατος ἁμαρτωλῶν
πονηρός· καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον
πλημμελήσουσι· λυτρώσεται κσ̄ ψυχὰς
δούλων αὐτοῦ· καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι
πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν. διάψαλμα.

τοῦ Δαδ. λδ.

Δίκασον κε̄ τοὺς ἀδικοῦντάς με· πολέμη-
σον τοὺς πολεμοῦντάς με· ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ
θυρεοῦ· καὶ ἀνάστηθι εἰς τὴν βοή-
θειάν μου· ἔκχεον ῥομφαίαν καὶ σύγκλει-
σον ἐξ ἐναντίας τῶν καταδιωκόντων με·
εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου σωτηρία σου ἐγώ εἰμι· αἰσχυν-
θήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦν-
τες τὴν ψυχήν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς
τὰ ὀπίσω· καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ λο-
γιζόμενοί μοι κακά· γενηθήτωσαν ὡσεὶ
χνοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου· καὶ ἄγγελος
κῡ ἐκθλίβων αὐτούς· γενηθήτω ἡ ὁδὸς
αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα· καὶ ἄγγελος κῡ
καταδιώκων αὐτούς· ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν
μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν· μάτην
ὠνείδισαν τὴν ψυχήν μου· ἐλθέτω αὐτοῖς πα-
γὶς ἣν οὐ γινώσκουσι· καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν συλ-
λαβέτω αὐτούς· καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται
ἐν αὐτῇ· ἡ δὲ ψυχή μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ κῳ̄·
τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ· πάντα τὰ
ὀστᾶ μου ἐροῦσι κε̄ κε̄ τίς ὅμοιός σοι·
ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ·
καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν·

ζον τὸν αὐτόν· ἀναστάντες μοι μάρτυρες
ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγίνωσκον ἠρώτων με.
Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ
αὐτοὺς παρενοχλεῖν μοι ἐνεδυόμην σάκκον.
Καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου.
Καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον μου ἀποστρα-
φήσεται· ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέ-
τερον, οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν
καὶ σκυθρωπάζων, οὕτως ἐταπεινούμην.
Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχθησαν·
συνήχθησαν ἐπ' ἐμὲ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων·
διεσχίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν· ἐπεί-
ρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν.
Ἔβρυξαν ἐπ' ἐμὲ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν. κε
πότε ἐπόψῃ· ἀποκατάστησον τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν· ἀπὸ λεόντων
τὴν μονογενῆ μου. ἐξομολογήσομαί σοι
ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ· ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέ-
σω σε. μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνον-
τές μοι ἀδίκως· οἱ μισοῦντές με δωρεὰν
καὶ διανεύοντες ὀφθαλμοῖς. ὅτι ἐμοὶ
μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν· καὶ ἐπ' ὀργὴν δόλους

διελογίζοντο· ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμὲ τὸ στόμα
αὐτῶν· εἶπον εὖγε εὖγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν. εἶδες κε, μὴ παρασιωπήσῃς·
κε μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ. ἐξεγέρθητι κε
πρόσχες τῇ κρίσει μου· ὁ θς μου καὶ ὁ κς μου
εἰς τὴν δίκην μου. κρῖνόν μοι κε κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου· κε ὁ θς μου, καὶ μὴ ἐπι-
χαρείησάν μοι. μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις
αὐτῶν εὖγε εὖγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποι-
σαν κατεπίομεν αὐτόν. αἰσχυνθείησαν καὶ
ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς
κακοῖς μου· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ
ἐντροπὴν οἱ μεγαλορρημονοῦντες ἐπ' ἐμέ.
Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλον-
τες τὴν δικαιοσύνην μου· καὶ εἰπάτωσαν
διαπαντός μεγαλυνθήτω ὁ κς· οἱ θέλον-
τες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.
Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.
Εἰς τὸ τέλος· τῷ δούλῳ κυ τῷ Δαδ.
Φησὶν ὁ παράνομος τοῦ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ·
οὐκ ἔστι φόβος θυ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ. ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ

Τοῦ εὑρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.
Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ
δόλος· οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι·
Ἀνομίαν διελογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ·
Παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ· κακίᾳ δὲ οὐ
προσώχθισε· κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου·
Καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν· ἡ δικαι-
οσύνη σου ὡς ὄρη θεοῦ· τὰ κρίματά σου ἄβυσ-
σος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις κύριε·
Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ θεός· οἱ δὲ υἱοὶ
τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἐλ-
πιοῦσι· μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος
οἴκου σου· καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς
σου ποτιεῖς αὐτούς· ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ
ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς·
Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε·
Καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ·
Μὴ ἐλθέτω μοι πούς ὑπερηφανίας· καὶ χεὶρ
ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαι με· ἐκεῖ ἔπεσον
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν·
Ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στῆναι:—
Μὴ παραζήλου ἐν πονη- τοῦ Δαυΐδ
ρευομένοις· μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας

τὴν ἀνομίαν· ὅτι ὡσεὶ χόρτος ταχὺ ἀπο-
ξηρανθήσονται· καὶ ὡσεὶ λάχανα χλόης τά-
χυ ἀποπεσοῦνται· ἔλπισον ἐπὶ κύριον καὶ ποίει
χρηστότητα· καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποι-
μανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς· Κατα-
τρύφησον τοῦ κυρίου· καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα
τῆς καρδίας σου· ἀποκάλυψον πρὸς κύριον τὴν
ὁδόν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποι-
ήσει· καὶ ἐξοίσει ὡς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου·
Καὶ τὸ κρίμα σου ὡς μεσημβρίαν· ὑποτά-
γηθι τῷ κυρίῳ καὶ ἱκέτευσον αὐτόν· μὴ παρα-
ζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ·
ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίαν· παῦσαι ἀ-
πὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν·
Μὴ παραζήλου ὥστε πονηρεύεσθαι· ὅτι οἱ πο-
νηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται· οἱ δὲ ὑπο-
μένοντες τὸν κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι γῆν·
Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ ὁ ἁμαρτωλός·
Καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς·
Οἱ δὲ πραεῖς κληρονομήσουσι γῆν· καὶ κατατρυ-
φήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης· παρατη-
ρήσεται ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον· καὶ βρύ-
ξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ· ὁ δὲ κ

ἐκγελάσεται αὐτὸν ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει
ἡ ἡμέρα αὐτοῦ· ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ
ἁμαρτωλοί· ἐνέτειναν τόξον αὐτῶν τοῦ
καταβαλεῖν πτωχὸν καὶ πένητα· τοῦ σφά-
ξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· ἡ ῥομφαία αὐτῶν
εἰσέλθοι εἰς καρδίαν αὐτῶν· καὶ τὰ τόξα αὐτῶν
συντριβείη· κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑ-
πὲρ πλοῦτον ἁμαρτωλῶν πολύν·
Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσονται·
ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ κ̅ς· γινώσκει
κ̅ς τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων· καὶ ἡ κληρονο-
μία αὐτῶν εἰς αἰῶνα ἔσται· οὐ καταισχυνθή-
σονται ἐν καιρῷ πονηρῷ· καὶ ἐν ἡμέραις
λιμοῦ χορτασθήσονται· ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀπολοῦνται· οἱ δὲ ἐχθροὶ τοῦ κ̅υ ἅμα τῷ
δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ὑψωθῆναι· ἐκλιπόν-
τες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· δανείζεται ὁ ἁμαρ-
τωλὸς καὶ οὐκ ἀποτίσει· ὁ δὲ δίκαιος οἰκτί-
ρει καὶ διδοῖ· ὅτι οἱ εὐλογοῦντες αὐτὸν
κληρονομήσουσι γῆν· οἱ δὲ καταρώμενοι
αὐτὸν ἐξολοθρευθήσονται· παρὰ κ̅υ τὰ
διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται· καὶ τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει σφόδρα· ὅταν πέσῃ

οὐ καταραχθήσεται· ὅτι κ̅ς ἀντιστηρίζει
χεῖρα αὐτοῦ· νεώτερος ἐγενόμην καὶ γὰρ
ἐγήρασα· καὶ οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλε-
λειμμένον· οὐδὲ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν
ἄρτους· ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει
ὁ δίκαιος· καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογί-
αν ἔσται· ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
ἀγαθόν· καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος·
ὅτι κ̅ς ἀγαπᾷ κρίσιν καὶ οὐκ ἐγκαταλείψει τοὺς
ὁσίους αὐτοῦ· εἰς τὸν αἰῶνα φυλαχθήσονται·
ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται· καὶ σπέρμα ἀ-
σεβῶν ἐξολοθρευθήσεται· δίκαιοι δὲ κλη-
ρονομήσουσι γῆν· καὶ κατασκηνώσουσιν
εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς· στόμα δικαί-
ου μελετήσει σοφίαν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ
λαλήσει κρίσιν· ὁ νόμος τοῦ θ̅υ αὐτοῦ ἐν καρ-
δίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ
διαβήματα αὐτοῦ· κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς
τὸν δίκαιον· καὶ ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν·
ὁ δὲ κ̅ς οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν εἰς τὰς
χεῖρας αὐτοῦ· οὐδὲ μὴ καταδικάσηται
αὐτόν· ὅταν κρίνηται αὐτῷ· ὑπόμεινον
τὸν κ̅ν καὶ φύλαξον τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·

Καὶ ὑψώσει σε τοῦ κατακληρονομῆσαι γῆν·
ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρτωλοὺς ὄψει.
Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον καὶ ἐπαι-
ρόμενον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.
Καὶ παρῆλθον καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν· καὶ ἐζήτησα
αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.
Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα· ὅτι ἐστὶν
ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ· οἱ δὲ παράνο-
μοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπὶ τὸ αὐτό·
Τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξολοθρευ-
θήσονται· σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου·
Καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλί-
ψεως· καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται
αὐτούς· καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν·
Καὶ σώσει αὐτούς, ὅτι ἤλπισαν ἐπ' αὐτόν·
Ψαλμὸς τῷ Δαδ εἰς ἀνάμνησιν περὶ
σαββάτου· κα λζ

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με· ὅτι τὰ βέλη σου
ἐνεπάγησάν μοι· καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ
τὴν χεῖρά σου· οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου
ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰ-
ρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου

τῶν ἁμαρτιῶν μου· ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑ-
περῆραν τὴν κεφαλήν μου· ὡσεὶ φορτίον
βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ· προσώζεσαν
καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώ-
που τῆς ἀφροσύνης μου· ἐταλαιπώρησα
καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡ-
μέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην·
ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων·
καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου· ἐκακώθην
καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα·
ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου·
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου·
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη·
ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου· καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου,
καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ· οἱ φίλοι μου καὶ οἱ
πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ
ἔστησαν· καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν
ἔστησαν· καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν
ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐ-
λάλησαν ματαιότητας· καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν· ἐγὼ δὲ ὡσεὶ
κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ

καὶ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ
ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων· καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς· ὅτι ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα.
Σὺ εἰσακούσῃ κε ὁ θς μου· ὅτι εἶπα μήποτε
ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευ-
θῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορημόν(ησαν)
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος· καὶ ἡ ἀλγηδών
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός· ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ· καὶ μεριμνή-
σω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου· οἱ δὲ ἐχθροί μου
ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ· καὶ ἐ-
πληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν·
Ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύ(νην)
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κε ὁ θς μου μὴ ἀποστῇς
ἀπ' ἐμοῦ· πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κε
τῆς σωτηρίας μου. + εἰς τὸ τέλος τῷ ἰδιθοὺμ ᾠδὴ τῷ δα(υί)δ
Εἶπα φυλάξω τὰς ὁδούς μου· τοῦ μὴ ἁμαρ-
τάνειν με ἐν γλώσσῃ μου· ἐθέμην τῷ στόμα-
τί μου φυλακήν· ἐν τῷ συστῆναι τὸν ἁμαρ-
τωλὸν ἐναντίον μου· ἐκωφώθην καὶ ἐ-
ταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν·
Καὶ τὸ ἄλγημά μου ἀνεκαινίσθη· ἐθερμάν-

θη ἡ καρδία μου ἐντός μου· καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου
ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,
γνώρισόν μοι κε τὸ πέρας μου· καὶ τὸν ἀρι-
θμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστιν· ἵνα γνῶ τί
ὑστερῶ ἐγώ· ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡ-
μέρας μου· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ὡσεὶ οὐθὲν
ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα μαται-
ότης πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· μέντοιγε ἐν εἰκόνι
διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταράσσονται·
θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.
Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου οὐχὶ κς· καὶ ἡ ὑπό-
στασίς μου παρὰ σοῦ ἐστιν· ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με· ὄνειδος ἄφρονι ἔ-
δωκάς με· ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα
τὸ στόμα μου ὅτι σὺ ἐποίησας·
ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου·
ἀπὸ γὰρ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέ-
λιπον· ἐν ἐλεγμοῖς ὑ[...]
ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας [...], τοῦ
ἄνον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀρά-
χνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· πλὴν μάτην ταράσσεται πᾶς
ἄνος· εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου κε
Καὶ τῆς δεήσεώς μου ἐνώτισαι·

τῶν δακρύων μου μὴ παρασιωπήσῃς·
Ὅτι πάροικος ἐγώ εἰμι παρὰ σοί· καὶ παρεπί-
δημος καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου· ἄνες μοι
ἵνα ἀναψύξω· πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν· καὶ οὐ-
κέτι οὐ μὴ ὑπάρξω — εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμός·
λθ Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχε μοι
καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου· καὶ ἀνήγαγέ με
ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλοῦ ἰλύος
Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κα-
τεύθυνε τὰ διαβήματά μου· καὶ ἐνέβαλεν
εἰς τὸ στόμα μου ᾆσμα καινόν, ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν
Ὄψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπι-
οῦσιν ἐπὶ κύριον· μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστι τὸ ὄνομα
κυρίου ἐλπὶς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς μα-
ταιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς· πολλὰ ἐποί-
ησας σὺ κύριε ὁ θεός μου τὰ θαυμάσιά σου·
Καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τίς ὁμοιωθή-
σεταί σοι· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα·
ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν·
Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας,
σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας· τότε εἶπον
ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέ-

γραπται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου
ὁ θεός μου ἠβουλήθην· καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέ-
σῳ τῆς κοιλίας μου· εὐηγγελισάμην δικαιο-
σύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ· ἰδοὺ τὰ χείλη μου
οὐ μὴ κωλύσω κύριε σὺ ἔγνως· τὴν δικαιοσύνην
σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου· τὴν ἀλήθει-
άν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγω-
γῆς πολλῆς· σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς
οἰκτιρμούς σου ἀπ᾽ ἐμοῦ· τὸ ἔλεός σου καὶ
ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντιλάβοιντό
μου· ὅτι περιέσχον με κακὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός·
Κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου καὶ οὐκ ἠδυνή-
θην τοῦ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου· καὶ ἡ καρδία
μου ἐγκατέλιπέ με· εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύ-
σασθαί με· κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες·
Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξᾶραι αὐ-
τήν· ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καται-
σχυνθείησαν οἱ θέλοντές μοι κακά· κομισάσθω-
σαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ
λέγοντές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλιάσθωσαν

εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη-
τοῦντές σε κύριε· καὶ εἰπάτωσαν διὰ παντὸς
μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου.
Βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἶ σὺ κύριε
μὴ χρονίσῃς. — εἰς τὸ τέλος· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ.
μ Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένη-
τα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.
Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν, καὶ
μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ· καὶ μὴ παραδῴη
αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.
Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ·
ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρω-
στίᾳ αὐτοῦ. Ἐγὼ εἶπα κύριε ἐλέησόν με·
ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι. Οἱ ἐχθροί
μου εἶπον κακά μοι· πότε ἀποθανεῖται καὶ
ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ εἰ εἰσεπο-
ρεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· ἡ καρδία
αὐτοῦ συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ.
Ἐξεπορεύετο ἔξω καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου·
κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι. Λόγον παρά-
νομον κατέθεντο κατ' ἐμοῦ· μὴ ὁ κοιμώμενος

οὐχὶ προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι; Καὶ γὰρ ὁ
ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα,
ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ
πτερνισμόν. Σὺ δέ, κύριε, ἐλέησόν με καὶ ἀνά-
στησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.
Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με,
ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.
Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου,
καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν
αἰῶνα. Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο. —
Εἰς τὸ τέλος, εἰς σύνεσιν τοῖς υἱοῖς Κορέ· ψαλμός.
Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πη- μα
γὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ
ἡ ψυχή μου πρὸς σέ, ὁ θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυ-
χή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν
ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι
τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ
δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς
ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ
ἐστιν ὁ θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην καὶ ἐξέ-
χεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύ-
σομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως

τοῦ οἴκου τοῦ θ(εο)ῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐ-
ξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.
Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου καὶ ἱνατί συν-
ταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν θ(εό)ν, ὅτι ἐξο-
μολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου
μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου
ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους
μικροῦ· ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς
φωνὴν τῶν καταρρακτῶν σου· πάντες οἱ
μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ
διῆλθον· ἡμέρας ἐντελεῖται κ(ύριο)ς τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
Καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί· προσευχὴ
τῷ θ(ε)ῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ θ(ε)ῷ ἀντιλή-
πτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπελάθου·
Καὶ ἱνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν·
Ἐν τῷ καταθλάσαι τὰ ὀστᾶ μου ὠνεί-
διζόν με οἱ ἐχθροί μου· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι
καθ' ἑκάστην ἡμέραν· ποῦ ἐστιν ὁ θ(εό)ς σου·
Ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί
συνταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν θ(εὸ)ν ὅτι
ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου

καὶ ὁ θ(εό)ς μου. — Ψαλμὸς τῷ Δ(αυὶ)δ:
ἀνεπίγραφος παρ' Ἑβραίοις: μβ:
Κρῖνόν μοι ὁ θ(εό)ς, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου
ἐξ ἔθνους οὐχ ὁσίου· ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου,
καὶ δολίου ῥῦσαί με· ὅτι σὺ εἶ ὁ θ(εὸ)ς κραταίω-
μά μου· ἱνατί ἀπώσω με καὶ ἱνατί σκυθρω-
πάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐ-
χθρόν· ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀ-
λήθειάν σου· αὐτά με ὡδήγησαν καὶ ἤγαγόν με
εἰς ὄρος ἅγιόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου·
καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ θ(εο)ῦ·
πρὸς τὸν θ(εὸ)ν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου·
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ θ(εὸ)ς ὁ θ(εό)ς μου·
ἱνατί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἱνατί συν-
ταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν θ(εὸ)ν ὅτι ἐ-
ξομολογήσομαι αὐτῷ· σωτήριον τοῦ προσώπου
μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου. — Δ(αυὶ)δ: εἰς τὸ τέλος τοῖς
υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνεσιν: μγ:
Ὁ θ(εὸ)ς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν· οἱ πατέρες
ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν· ἔργον ὃ εἰργάσω
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.
ἡ χείρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε καὶ κατεφύτευσας
αὐτούς· ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτ(ούς)·

Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν·
Καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς·
Ἀλλ' ἡ δεξιά σου καὶ ὁ βραχίων σου· καὶ ὁ φω-
τισμὸς τοῦ προσώπου σου· ὅτι ηὐδόκησας
ἐν αὐτοῖς· σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ
θεός μου· ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ·
Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν
τοὺς ἐπανιστανομένους ἡμῖν· οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ
τόξῳ μου ἐλπιῶ· καὶ ἡ ῥομφαία μου οὐ σώ-
σει με· ἔσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς·
Καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας·
Ἐν τῷ θεῷ ἐπαινεσθησόμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν·
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησόμεθα
εἰς τὸν αἰῶνα· νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατῄ-
σχυνας ἡμᾶς· καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς
δυνάμεσιν ἡμῶν· ἀπέστρεψας ἡμᾶς εἰς
τὰ ὀπίσω παρὰ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν·
Καὶ οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς·
Ἔδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως·
Καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς· ἀπέδου
τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς· καὶ οὐκ ἦν πλῆθος
ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν· ἔθου ἡμᾶς ὄνει-

δος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸν καὶ
χλευασμὸν τοῖς κύκλῳ ἡμῶν· ἔθου ἡμᾶς
εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι· κίνησιν κε-
φαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς· ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ
ἐντροπή μου κατέναντί μου ἐστί·
Καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου μου ἐκάλυψέ με·
Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ καταλαλοῦντος·
Ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος·
Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐ-
πελαθόμεθά σου· καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν
ἐν τῇ διαθήκῃ σου· καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ
ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· καὶ ἐξέκλινας
τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου·
Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώσεως·
Καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιὰ θανάτου· εἰ ἐπε-
λαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ ἡμῶν·
Καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς θεὸν
ἀλλότριον· οὐχὶ ὁ θεὸς ἐκζητήσει ταῦτα·
Αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας·
Ὅτι ἕνεκα σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡ-
μέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς·
Ἐξεγέρθητι· ἱνατί ὑπνοῖς κύριε· ἀνάστηθι
καὶ μὴ ἀπώσῃ εἰς τέλος· ἱνατί τὸ πρό-

σου τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις· ἐπιλανθάνῃ
τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν·
Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν·
ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστὴρ ἡμῶν· ἀνάστα κύριε
βοήθησον ἡμῖν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόματός σου :— εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλ-
λοιωθησομένων, τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς σύνε-
σιν· ᾠδὴ ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ : ψαλμ.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν·
λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ· ἡ γλῶσ-
σά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων·
ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐ-
λόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· περίζωσαι
τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυ-
νατέ· τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου·
Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε·
ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δι-
καιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ
δεξιά σου· τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυ-
νατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται·
ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως·
ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·

ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλεί-
ας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμί-
σησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς
ὁ θεός σου· ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου· σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία
ἀπὸ τῶν ἱματίων σου· ἀπὸ βάρεων ἐλε-
φαντίνων ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε· θυγατέρες
βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασί-
λισσα ἐκ δεξιῶν σου· ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ,
περιβεβλημένη πεποικιλμένη· ἄκουσον
θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ
κάλλους σου· ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου καὶ προσ-
κυνήσεις αὐτῷ· καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις·
τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλού-
σιοι τοῦ λαοῦ· πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς
τοῦ βασιλέως ἔσωθεν· ἐν κροσσωτοῖς
χρυσοῖς, περιβεβλημένη πεποικιλμένη·
ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι
ὀπίσω αὐτῆς· αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπε-
νεχθήσονταί σοι· ἀπενεχθήσονται ἐν εὐ-
φροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει· ἀχθήσονται εἰς

μαθον βασιλέως. ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγε-
νήθησαν υἱοί σου· καταστήσεις αὐτοὺς ἄρ-
χοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. μνησθήσομαι
τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν
αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ὑπὲρ τῶν
κρυφίων ψαλμός. με
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· βοηθὸς
ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα.
Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσε-
σθαι τὴν γῆν· καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρ-
δίαις θαλασσῶν. ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν
τὰ ὕδατα αὐτῶν· ἐταράχθησαν τὰ ὄρη
ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. τοῦ ποταμοῦ
τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.
Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. ὁ Θεὸς ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται. βοηθήσει
αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ πρωΐ. ἐταράχ-
θησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι. ἔδωκε φωνὴν
αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυ-
νάμεων μεθ' ἡμῶν· ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ
Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου ἃ

ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. ἀνταναιρῶν
πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.
τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὅπλον.
Καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. σχολά-
σατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός. ὑψωθή-
σομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλή-
πτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. δο(ξα) καθ(ισμα) ς
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν υἱῶν Κορὲ ψαλμός. μς
Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ἀλαλά-
ξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
Ὅτι Κύριος ὕψιστος φοβερός, βασιλεὺς μέγας
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν
καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. ἐξελέξατο
ἡμῖν τὴν κληρονομίαν ἑαυτοῦ, τὴν καλ-
λονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν. (δια)
ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ· Κύριος ἐν φωνῇ σάλ-
πιγγος. ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.
ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε. ὅτι βα-
σιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός. ψάλατε συνετῶς.
ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη. ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ
θρόνου ἁγίου αὐτοῦ. ἄρχοντες λαῶν
συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ.

ὅτι τοῦ θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς, σφόδρα ἐπηρ-
θησαν. Ψαλμὸς ᾠδῆς τοῖς υἱοῖς
Κορὲ, δευτέρας σαββάτου.

μζ Μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα· ἐν πόλει τοῦ θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐρίζων ἀγαλλιάματι
πάσης τῆς γῆς· ὄρη Σιὼν τὰ πλευρὰ τοῦ
βορρᾶ· ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.
Ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται ὅταν
ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βα-
σιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, διῆλθοσαν
ἐπὶ τὸ αὐτό· (αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν) ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν·
τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν. Ἐκεῖ ὠδῖνες
ὡς τικτούσης· ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις
πλοῖα Θαρσίς. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτως
καὶ εἴδομεν· ἐν πόλει κυρίου τῶν δυνάμεων,
ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὁ θεὸς ἐθεμελί-
ωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα. Ὑπελάβομεν
ὁ θεὸς τὸ ἔλεός σου, ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ
Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς, οὕτως καὶ ἡ αἴνεσίς
σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς· δικαιοσύνης
πλήρης ἡ δεξιά σου. Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος
Σιὼν, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες
τῆς Ἰουδαίας, ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου

Κυκλώσατε Σιὼν καὶ περιλάβετε αὐτήν·
διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς. Θέσθε
τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς.
Καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς· ὅπως
ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ὅτι οὗτός
ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰ-
ῶνα τοῦ αἰῶνος· αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς
εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορὲ, ψαλ(μός).
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσα- μη
σθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
Οἵ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων· ἐπὶ τὸ αὐτὸ
πλούσιος καὶ πένης. Τὸ στόμα μου λαλήσει
σοφίαν· καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου· ἀνοίξω ἐν
ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. Ἱνατί φοβοῦ-
μαι ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ; ἡ ἀνομία τῆς
πτέρνης μου κυκλώσει με. Οἱ πεποιθότες
ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει
τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι. Ἀδελφὸς
οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος;
οὐ δώσει τῷ θεῷ ἐξίλασμα ἑαυτοῦ· καὶ τὴν
τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ·
καὶ ἐκόπασεν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ζήσεται εἰς τέ(λος).

οὐκ ὄψεται καταφθοράν, ὅταν ἴδῃ σοφοὺς
ἀποθνήσκοντας· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἄφρων καὶ
ἄνους ἀπολοῦνται· καὶ καταλείψουσιν ἀλ-
λοτρίοις τὸν πλοῦτον αὐτῶν· καὶ οἱ τάφοι
αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
Σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
Ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν
γαιῶν· καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν οὐ συνῆκε·
Παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις
καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς· αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν
σκάνδαλον αὐτοῖς· καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν εὐδοκήσουσιν· ὡς πρόβατα
ἐν ᾅδῃ ἔθεντο· θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς·
Καὶ κατακυριεύσουσιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τὸ πρωΐ·
Καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ᾅδῃ·
Ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν ἐξώσθησαν· πλὴν ὁ θεὸς
λυτρώσεται τὴν ψυχήν μου· ἐκ χειρὸς ᾅδου
ὅταν λαμβάνῃ με· μὴ φοβοῦ ὅταν πλου-
τήσῃ ἄνθρωπος· ἢ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου
αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λή-
ψεται τὰ πάντα· οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ
ἡ δόξα αὐτοῦ· ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ
εὐλογηθήσεται· ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν

ἀγαθύνῃς αὐτῷ· εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς
πατέρων αὐτοῦ· ἕως αἰῶνος οὐκ ὄψεται φῶς·
Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὤν, οὐ συνῆκε· παρασυνε-
βλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοι-
ώθη αὐτοῖς· — δόξα· ψαλμὸς τῷ ἀσάφ· μθ
Θεὸς θεῶν κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν·
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν·
Ἐκ Σιὼν ἡ εὐπρέπεια τῆς ὡραιότητος αὐτοῦ·
Ὁ θεὸς ἐμφανῶς ἥξει· ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρα-
σιωπήσεται· πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ καυθήσεται·
Καὶ κύκλῳ αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά·
Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω· καὶ τὴν γῆν
τοῦ διακρῖναι τὸν λαὸν αὐτοῦ· συναγάγετε
αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ· τοὺς διατιθεμέ-
νους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις·
Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν· ἄκουσον λαός
μου καὶ λαλήσω σοι· Ἰσραὴλ καὶ διαμαρτύρο-
μαί σοι· ὁ θεὸς ὁ θεός σου εἰμὶ ἐγώ· οὐκ ἐπὶ ταῖς
θυσίαις σου ἐλέγξω σε· τὰ δὲ ὁλοκαυτώ-
ματά σου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός·
οὐ δέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους· οὐδὲ
ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους·

Ὅτι ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ·
Κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ βόες. ἔγνωκα πάντα
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ὡραιότης
ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστιν. ἐὰν πεινάσω οὐ μή σοι
εἴπω· ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλή-
ρωμα αὐτῆς· μὴ φάγομαι κρέα ταύρων ἢ
αἷμα τράγων πίομαι; θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν
αἰνέσεως· καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.
Καὶ ἐπικάλεσαί με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς σου·
Καὶ ἐξελοῦμαί σε καὶ δοξάσεις με. τῷ δὲ ἁμαρ-
τωλῷ εἶπεν ὁ θεός· ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δι-
καιώματά μου· καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν δια-
θήκην μου διὰ στόματός σου· σὺ δὲ ἐμίσησας
παιδείαν καὶ ἐξέβαλες τοὺς λόγους μου
εἰς τὰ ὀπίσω. εἰ ἐθεώρεις κλέπτην συνέ-
τρεχες αὐτῷ· καὶ μετὰ μοιχοῦ τὴν μερίδα σου
ἐτίθεις. τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν·
Καὶ ἡ γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητας·
Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις·
Καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρός σου ἐτίθεις σκάν-
δαλον· ταῦτα ἐποίησας καὶ ἐσίγησα·
Ὑπέλαβες ἀνομίαν ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος·
Ἐλέγξω σε καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου

τὰς ἁμαρτίας σου. σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐ-
πιλανθανόμενοι τοῦ θεοῦ· μήποτε ἁρπάσῃ
καὶ οὐ μὴ ᾖ ὁ ῥυόμενος. θυσία αἰνέσεως δο-
ξάσει με· καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣν δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου :—
Εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς
αὐτὸν Νάθαν τὸν προφήτην. ἡνίκα εἰσῆλ-
θε πρὸς Βηρσαβεὲ τὴν γυναῖκα Οὐρίου:
Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κα- μ̅
τὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον
τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ
τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτί-
ας μου καθάρισόν με. ὅτι τὴν ἀνομίαν μου
ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διαπαντός. σοὶ μόνῳ ἥμαρτον
καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα·
ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου,
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. ἰδοὺ γὰρ
ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτί-
αις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. ἰδοὺ γὰρ ἀλή-
θειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια
τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. ῥαντιεῖς με
ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλ-
λιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. ἀπόστρε-
ψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου,
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα
εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου,
καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω
ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς ὁ
θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοί-
ξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυ-
τώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ θεῷ
πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμ-
μένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξου-
δενώσει. Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἰερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοί-

σουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους. —
Εἰς τὸ τέλος συνέσεως τῷ Δαυίδ, ἐν τῷ ἐλθεῖν Δωὴκ
τὸν Ἰδουμαῖον καὶ ἀναγγεῖλαι τῷ Σαοὺλ καὶ εἰπεῖν·
ἦλθε Δαυὶδ εἰς οἶκον Ἀβιμέλεχ. μα
Τί ἐγκαυχᾷ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατός, ἀνομίαν
ὅλην τὴν ἡμέραν; ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσ-
σά σου· ὡσεὶ ξυρὸν ἠκονημένον ἐποίησας
δόλον. Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην,
ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην.
Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ,
γλῶσσαν δολίαν. Διὰ τοῦτο ὁ θεὸς καθελεῖ
σε εἰς τέλος· ἐκτίλαι σε καὶ μεταναστεῦσαι
σε ἀπὸ σκηνώματός σου, καὶ τὸ ῥίζωμά σου
ἐκ γῆς ζώντων. Ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβη-
θήσονται, καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται καὶ ἐροῦσιν·
Ἰδοὺ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν θεὸν βοηθὸν αὐτοῦ,
ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου
αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ ματαιό-
τητι αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ· ἤλπισα ἐπὶ τὸ
ἔλεος τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἐξομολο-
γήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἐποίησας·
καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι χρηστὸν

ἐναντίον τῶν ὁσίων σου:— εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
τοῦ μαελεθ· συνέσεως τῷ Δαδ:
νβ Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ οὐκ ἔστι θεός.
Διεφθάρησαν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνο-
μίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν· ὁ θεὸς ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν ἢ ἐκζητῶν τὸν θεόν.
Πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν·
Οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός·
Οὐχὶ γνώσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν· οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου ἐν
βρώσει ἄρτου τὸν κύριον οὐκ ἐπεκαλέσαντο.
Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον οὗ οὐκ ἦν φόβος.
Ὅτι ὁ θεὸς διεσκόρπισεν ὀστᾶ ἀνθρωπαρέσκων.
Κατῃσχύνθησαν ὅτι ὁ θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτούς.
Τίς δώσει ἐκ Σιὼν τὸ σωτήριον τοῦ Ἰσραήλ· ἐν τῷ ἐπι-
στρέψαι τὸν θεὸν τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται Ἰακὼβ καὶ εὐφρανθή-
σεται Ἰσραήλ:— εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως
τῷ Δαδ· ἐν τῷ ἐλθεῖν τοὺς Ζιφαίους [illegible]
καὶ εἰπεῖν τῷ Σαούλ· οὐκ ἰδοὺ
Δαδ κέκρυπται παρ' ἡμῖν:
Ὁ θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με· καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με· ὁ θεὸς εἰσά-

κουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτισαι τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου· ὅτι ἀλλότριοι ἐ-
πανέστησαν ἐπ' ἐμέ· καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν
τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώ-
πιον αὐτῶν· ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ κύριος
ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου· ἀποστρέψει τὰ
κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐ-
ξολόθρευσον αὐτούς, ἑκουσίως θύσω σοι·
Ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε ὅτι ἀγαθόν·
Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με· καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου:—
εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις συνέσεως τῷ Ἀσάφ νδ:
Ἐνώτισαι ὁ θεὸς τὴν προσευχήν μου καὶ μὴ
ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι
καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολε-
σχίᾳ μου καὶ ἐταράχθην· ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ
καὶ ἀπὸ θλίψεως ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλι-
ναν ἐπ' ἐμὲ ἀνομίαν· καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί· καὶ δειλία
θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ· φόβος καὶ τρό-
μος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος.
Καὶ εἶπα τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περι-
στερᾶς· καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.
Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ ηὐλίσθην

ἐν τῇ ἐρήμῳ· προσεδεχόμην τὸν θν̄ τὸν σῴ-
ζοντά με· ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ ἀπὸ καται-
γίδος· καταπόντισον κε καὶ καταδίελε τὰς
γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντι-
λογίαν ἐν τῇ πόλει· ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυ-
κλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς· καὶ ἀνομία
καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικία· καὶ οὐ-
κ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος
καὶ δόλος· ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπή-
νεγκα ἄν· καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλο-
ρημόνησεν, ἐκρύβην ἂν ἀπ' αὐτοῦ· σὺ δὲ
ἄνε ἰσόψυχε ἡγεμών μου καὶ γνωστέ μου·
Ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα·
Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ·
Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς· καὶ καταβή-
τωσαν εἰς ᾅδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν
ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν·
Ἐγὼ πρὸς τὸν θν̄ ἐκέκραξα, καὶ ὁ κς εἰσήκου-
σέ μου· ἑσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ καὶ εἰσακούσεται τῆς
φωνῆς μου· λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν
ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι· ὅτι ἐν πολλοῖς
ἦσαν σὺν ἐμοί· εἰσακούσεται ὁ θς καὶ ταπει-
νώσει αὐτούς· ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων·

Οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα· ὅτι οὐκ ἐ-
φοβήθησαν τὸν θν̄· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν
τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀ-
πὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἤγγι-
σαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἡπαλύνθησαν οἱ λό-
γοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον· καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες·
Ἐπίρριψον ἐπὶ κν̄ τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐ-
τός σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα
σάλον τῷ δικαίῳ· σὺ δὲ ὁ θς κατάξεις αὐ-
τοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων
καὶ δολιότητος, οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡ-
μέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ κε ἐλπιῶ ἐπὶ σέ· —
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπὸ τῶν
ἁγίων μεμακρυμμένου· τῷ Δαδ εἰς στη-
λογραφίαν· ὁπότε ἐκράτησαν αὐτὸν
οἱ ἀλλόφυλοι ἐν Γέθ· ΝΕ
Ἐλέησόν με ὁ θς ὅτι κατεπάτησέ με ἄνος·
Ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με·
Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡ-
μέραν· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με
ἀπὸ ὕψους· ἡμέραν οὐ φοβηθήσομαι· ἐγὼ
δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί· ἐν τῷ θῷ ἐπαινέσω

τοὺς λόγους μου· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλπισα οὐ
φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ·
Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσ
σοντο· κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν εἰς κακόν· παροικήσουσι καὶ κατα
κρύψουσιν· αὐτοὶ τὴν πτέρναν μου φυλάξουσι.
Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχήν μου· ὑπὲρ
τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς, ἐν ὀργῇ λαοὺς
κατάξεις· ὁ θεὸς τὴν ζωήν μου ἐξήγγειλά σοι.
Ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου ὡς καὶ ἐν
τῇ ἐπαγγελίᾳ σου· ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου
εἰς τὰ ὀπίσω· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε.
Ἰδοὺ ἔγνων ὅτι θεός μου εἶ σύ· ἐπὶ τῷ θεῷ αἰνέσω
ῥῆμα· ἐπὶ τῷ κυρίῳ αἰνέσω λόγον· ἐπὶ τῷ θεῷ ἤλ
πισα οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.
Ἐν ἐμοὶ ὁ θεὸς αἱ εὐχαὶ ἃς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.
Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου· τοὺς ὀ
φθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων· καὶ τοὺς πό
δας μου ἀπὸ ὀλισθήματος· εὐαρεστήσω
ἐνώπιον κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων:—
Εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δαυὶδ εἰς στηλογρα
φίαν· ἐν τῷ αὐτὸν ἀποδιδράσκειν ἀπὸ
προσώπου Σαοὺλ εἰς τὸ σπήλαιον:

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς ἐλέησόν με· ὅτι ἐπὶ σοὶ πέ
ποιθεν ἡ ψυχή μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτε
ρύγων σου ἐλπιῶ· ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνο
μία· κεκράξομαι πρὸς τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον·
τὸν θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· ἐξαπέστειλεν
ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με· ἔδωκεν εἰς ὄνειδος
τοὺς καταπατοῦντάς με· ἐξαπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ.
Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ μέσου σκύ
μνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἀν
θρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὅπλα καὶ
βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.
Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θεός, καὶ ἐπὶ πᾶ
σαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου· παγίδα ἡτοίμασαν
τοῖς ποσί μου· καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχήν μου·
ὤρυξαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ
ἐνέπεσον εἰς αὐτόν· ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ
θεός, ἑτοίμη ἡ καρδία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ
ἐν τῇ δόξῃ μου· ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου·
ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερ
θήσομαι ὄρθρου· ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
λαοῖς κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν· ὅτι ἐμεγα
λύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ

ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου. ὑψώθητι
ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ θ̅σ̅. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν ἡ δόξα σου. εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς
τῷ Δα̅δ̅, εἰς στηλογραφίαν.

νζ Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε,
εὐθεῖας κρίνατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ γὰρ
ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ.
ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν. ἀπη-
λλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας.
ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστρός, ἐλάλησαν ψευδῆ.
θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄφεως.
ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα
αὐτῆς. ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνῆς ἐπα-
δόντων. φαρμακοῦται φαρμακευομένη
παρὰ σοφοῦ. ὁ θ̅σ̅ συνέτριψε τοὺς ὀδόντας
αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν. τὰς μύλας
τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ κ̅σ̅. ἐξουδε-
νωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον.
ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσου-
σιν. ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεὶς ἀνταναιρεθήσονται.
ἐπέπεσε πῦρ ἐπ' αὐτούς, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥ-
λιον. πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας
ὑμῶν τὴν ῥάμνον. ὡσεὶ ζῶντας ὡσεὶ ἐν ὀρ-

γῇ καταπίεται αὐτούς. εὐφρανθήσεται δίκαιος
ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν. τὰς χεῖρας αὐτοῦ νί-
ψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ. καὶ ἐρεῖ
ἄνθρωπος εἰ ἄρα ἐστὶ καρπὸς τῷ δικαίῳ. ἄρα ἐστὶν
ὁ θ̅σ̅ κρίνων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ. διάψαλμα.
εἰς τὸ τέλος μὴ διαφθείρῃς τῷ Δα̅δ̅ εἰς στηλογρα-
φίαν. ὁπότε ἀπέστειλε Σαοὺλ καὶ ἐφύλαξε
τὸν οἶκον αὐτοῦ, τοῦ θανατῶσαι αὐτόν. νη

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ θ̅σ̅. καὶ ἐκ τῶν
ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με. ῥῦσαί
με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με. ὅτι ἰδοὺ
ἐθήρευσαν τὴν ψυχήν μου. ἐπέθεντο ἐπ' ἐμὲ
κραταιοί. οὔτε ἡ ἀνομία μου οὔτε ἡ ἁμαρτί-
α μου κ̅ε̅. ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύ-
θυνα. ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου καὶ
ἴδε. καὶ σὺ κ̅ε̅ ὁ θ̅σ̅ τῶν δυνάμεων ὁ θ̅σ̅ τοῦ Ἰ̅η̅λ̅.
Πρόσχες τοῦ ἐπισκέψασθαι πάντα τὰ ἔθνη.
μὴ οἰκτειρήσῃς πάντας τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν. ἐπιστρέψουσιν εἰς ἑσπέραν καὶ
λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυκλώσουσι πόλιν.
ἰδοὺ αὐτοὶ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι
αὐτῶν. καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν.
ὅτι τίς ἤκουσε. καὶ σὺ κ̅ε̅ ἐκγελάσῃ αὐτούς.

ἐξουδενώσεις πάντα τὰ ἔθνη. τὸ κράτος μου
πρὸς σὲ φυλάξω· ὅτι σὺ ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ
μου εἶ. ὁ θεός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει
Ὁ θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.
Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτούς, μήποτε ἐπιλάθωνται
τοῦ νόμου σου. διασκόρπισον αὐτοὺς ἐν τῇ
δυνάμει σου. καὶ κατάγαγε αὐτούς, ὁ ὑπερα-
σπιστής μου κε. ἁμαρτίαν στόματος αὐτῶν
λόγος χειλέων αὐτῶν. καὶ συλληφθήτωσαν
ἐν τῇ ὑπερηφανίᾳ αὐτῶν. καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ
ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ.
Ἐν ὀργῇ συντελείας καὶ οὐ μὴ ὑπάρξωσι.
Καὶ γνώσονται ὅτι ὁ θεὸς δεσπόζει τοῦ Ἰακὼβ
τῶν περάτων τῆς γῆς. ἐπιστρέψουσιν
εἰς ἑσπέραν καὶ λιμώξουσιν ὡς κύων καὶ κυ-
κλώσουσι πόλιν. αὐτοὶ διασκορπισθήσονται
τοῦ φαγεῖν. ἐὰν δὲ μὴ χορτασθῶσι καὶ γογγύ-
σουσιν. ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, καὶ ἀγ-
αλλιάσομαι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου.
Ὅτι ἐγενήθης ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ
ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου. βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ.
Ὅτι ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου. ὁ θεός μου τὸ ἔλεός
εἰς τὸ τέλος τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι εἰς στηλο-
γραφίαν τῷ Δαυΐδ εἰς διδαχήν· ὁπότε ἐν-

επύρισεν τὴν Μεσοποταμίαν Συρίας
καὶ τὴν Συρίαν Σουβάλ· καὶ ἐπέστρεψεν
Ἰωὰβ καὶ ἐπάταξε τὴν φάραγγα τῶν
ἁλῶν· χιλιάδας δώδεκα: νθ
Ὁ θεὸς ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς.
ὠργίσθης καὶ ᾠκτείρησας ἡμᾶς. συνέσει-
σας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν.
Ἴασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς ὅτι ἐσαλεύθη.
Ἔδειξας τῷ λαῷ σου σκληρά· ἐπότισας
ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως. ἔδωκας τοῖς
φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν
ἀπὸ προσώπου τόξου. ὅπως ἂν ῥυσθῶ-
σιν οἱ ἀγαπητοί σου. σῶσον τῇ δεξιᾷ σου
καὶ ἐπάκουσόν μου. ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ
ἁγίῳ αὐτοῦ. ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ
Σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν
διαμετρήσω. ἐμός ἐστι Γαλαάδ, καὶ ἐμός
ἐστι Μανασσῆς. καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς
κεφαλῆς μου. Ἰούδας βασιλεύς μου.
Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. ἐπὶ τὴν Ἰδου-
μαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. ἐμοὶ ἀλ-
λόφυλοι ὑπετάγησαν. τίς ἀπάξει με εἰς
πόλιν περιοχῆς. ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως
τῆς Ἰδουμαίας. οὐχὶ σὺ ὁ θεὸς ὁ ἀπωσάμενος
ἡμᾶς;

καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία
σωτηρία ἀνθρώπου. ἐν τῷ θεῷ ποιήσομεν δύναμιν.
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.
Εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις τῷ Δαδ:
ξ Εἰσάκουσον ὁ θεὸς τῆς δεήσεώς μου· πρόσχες
τῇ προσευχῇ μου· ἀπὸ τῶν περάτων τῆς
γῆς πρὸς σὲ ἐκέκραξα· ἐν τῷ ἀκηδιάσαι
τὴν καρδίαν μου ἐν πέτρᾳ ὕψωσάς με.
Ὡδήγησάς με ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου.
Πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.
Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς
αἰῶνας· σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου· ὅτι σὺ ὁ θεὸς εἰσήκουσας ευ
τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς
φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου· ἡμέρας ἐφ' ἡ-
μέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις.
Τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.
Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.
Ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει.
Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα·
τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡ-
μέρας. Δαδ [illegible]

Οὐχὶ τῷ θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχή μου; ξα
παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.
Καὶ γὰρ αὐτὸς θεός μου καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ
μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον. ἕως πότε ἐπιτί-
θεσθε ἐπ' ἄνθρωπον· φονεύετε πάντες.
Ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγμῷ ὠσμένῳ.
Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσα-
σθαι· ἔδραμον ἐν δίψει· τῷ στόματι αὐτῶν
εὐλόγουν· καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.
Πλὴν τῷ θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχή μου· ὅτι πα-
ρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου· ὅτι αὐτὸς θεός μου
καὶ σωτήρ μου· ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ με-
ταναστεύσω· ἐπὶ τῷ θεῷ τὸ σωτήριόν μου
καὶ ἡ δόξα μου· ὁ θεὸς τῆς βοηθείας μου· καὶ ἡ
ἐλπίς μου ἐπὶ τῷ θεῷ· ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν
πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ· ἐκχέετε ἐνώ-
πιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν· ὁ θεὸς βοη-
θὸς ἡμῶν· πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων, ψευδεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς
τοῦ ἀδικῆσαι· αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐ-
πὶ τὸ αὐτό· μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν·
καὶ ἐπὶ ἅρπαγμα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος
ἐὰν ῥέῃ, μὴ προστίθεσθε καρδίαν.

ἅπαξ ἐλάλησεν ὁ θεός, δύο ταῦτα ἤκουσα·
ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ, καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος·
ὅτι σὺ ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτοῦ :– ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ· ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν
ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας :
Ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σοι
ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου·
ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ·
οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι· τοῦ ἰδεῖν τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου· ὅτι κρεῖσ-
σον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου
ἐπαινέσουσί σε· οὕτως εὐλογήσω σε ἐν
τῇ ζωῇ μου· ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς
χεῖράς μου· ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος
ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου· καὶ χείλη ἀγαλλιά-
σεως αἰνέσει τὸ στόμα μου· εἰ ἐμνημόνευόν
σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου· ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμε-
λέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου·
καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιά-
σομαι· ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·
ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου· αὐτοὶ δὲ εἰς
μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· εἰσελεύσον-
ται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσον-

ται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται· ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐ-
πὶ τῷ θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύ-
ων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα :– εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ :
Εἰσάκουσον ὁ θεὸς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί ξγ
με πρὸς σέ· ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ
τὴν ψυχήν μου· σκέπασόν με ἀπὸ συστρο-
φῆς πονηρευομένων· ἀπὸ πλήθους ἐρ-
γαζομένων ἀδικίαν· οἵτινες ἠκόνησαν
ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσσας αὐτῶν· ἐνέτειναν
τόξον αὐτῶν πρᾶγμα πικρόν· τοῦ κατατο-
ξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον· ἐξάπινα
κατατοξεύσουσιν αὐτὸν καὶ οὐ φοβηθήσονται·
ἐκραταίωσαν ἑαυτοῖς λόγον πονηρόν·
διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπον· τίς
ὄψεται αὐτούς· ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν· ἐξέ-
λιπον· ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσεις·
προσελεύσεται ἄνθρωπος καὶ καρδία βαθεῖα·
καὶ ὑψωθήσεται ὁ θεός· βέλος νηπίων ἐγενή-
θησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν· καὶ ἐξουθένησαν
αὐτὸν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν
πάντες οἱ θεωροῦντες αὐτούς· καὶ ἐφοβήθη

πᾶσ ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ.
Καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ
ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεσθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. — ξδ´ κα´ η
εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ. ᾠδὴ Ἱερεμίου καὶ
Ἰεζεκιήλ, τοῦ λαοῦ τῆς παροικίας:
ξδ Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών· καὶ σοὶ ἀ-
ποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱλήμ· εἰσάκουσον
προσευχῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.
Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς.
Καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ· μακάριος
ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου· κατασκη-
νώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα
ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός
σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκου-
σον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἡ ἐλπὶς πάν-
των τῶν περάτων τῆς γῆς· καὶ τῶν ἐν θα-
λάσσῃ μακράν· ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύ-
ι αὐτοῦ· περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ.
Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης·
ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται·
ταραχθήσονται τὰ ἔθνη καὶ φοβηθήσονται.

Οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημεί-
ων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἑσπέρας τέρ-
ψεις· ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν·
ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς
τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἡτοίμασας τὴν
τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.
Τοὺς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον· πλήθυνον
τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐ-
τῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.
Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς
χρηστότητός σου· καὶ τὰ πεδία σου πλη-
σθήσονται πιότητος· πιανθήσεται τὰ ὡ-
ραῖα τῆς ἐρήμου· καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ
περιζώσονται· ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν
προβάτων· καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι
σῖτον· κεκράξονται καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν. —
εἰς τὸ τέλος ᾠδὴ ψαλμοῦ ἀναστάσεως.
Ἀλαλάξατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.
Εἴπατε τῷ θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου·
ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσον-
ται σοι οἱ ἐχθροί σου· πᾶσα ἡ γῆ προσκυ-
νησάτω σοι καὶ ψαλάτω σοι· ψαλ[illegible]

διὰ τοῦ ὀνόματί σου. διάψαλμα. Δεῦτε καὶ ἴδετε
τὰ ἔργα τοῦ θῦ· ὡς φοβερὸς ἐν βουλαῖς
ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνων· ὁ μεταστρέφων
τὴν θάλασσαν εἰς ξηράν· ἐν ποταμῷ δι-
ελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα
ἐπ᾽ αὐτῷ· τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ
αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ
τὰ ἔθνη ἐπιβλέπουσιν· οἱ παραπικραί-
νοντες μὴ ὑψούσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς· εὐλογεῖ-
τε ἔθνη τὸν θν ἡμῶν· καὶ ἀκουτίσατε τὴν
φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ· τοῦ θεμένου
τὴν ψυχήν μου εἰς ζωήν· καὶ μὴ δόντος εἰς
σάλον τοὺς πόδας μου· ὅτι ἐδοκίμασας
ἡμᾶς ὁ θσ· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦ-
ται τὸ ἀργύριον· εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν
παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν·
ἐπεβίβασας ἀνους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν·
διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος· καὶ ἐ-
ξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν· εἰσελεύσομαι
εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὁλοκαυτώμασιν·
ἀποδώσω σοι τὰς εὐχάς μου, ἃς διέστειλε
τὰ χείλη μου· καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα μου ἐν
τῇ θλίψει μου· ὁλοκαυτώματα μεμυαλω-

μένα ἀνοίσω σοι· μετὰ θυμιάματος καὶ
κριῶν· ποιήσω σοι βόας μετὰ χιμάρων·
Δεῦτε ἀκούσατε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν, πάν-
τες οἱ φοβούμενοι τὸν θν· ὅσα ἐποίησε
τῇ ψυχῇ μου· πρὸς αὐτὸν τῷ στόματί μου
ἐκέκραξα· καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου·
ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰ-
σακουσάτω μου κσ· διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ
μου ὁ θσ· προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσε-
ώς μου· εὐλογητὸς ὁ θσ, ὃς οὐκ ἀπέστησε
τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἀπ᾽ ἐμοῦ:– εἰς τὸ τέλος τῆς ᾠδῆς, Δαδ ψαλμός:
Ὁ θσ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ξς
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς
καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς· τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν
ὁδόν σου· ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου·
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θσ· ἐξομολο-
γησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· εὐφρανθή-
τωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη· ὅτι κρινεῖς
λαοὺς ἐν εὐθύτητι· καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδη-
γήσεις· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θσ·
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες·
γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογήσαι ἡ-

μᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός·
Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρα-
τα τῆς γῆς. — Ψαλμ. εἰς τὸ τέλος τῷ Δαυὶδ ψαλμὸς ᾠδῆς.
ξζ Ἀναστήτω ὁ θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν· ὡς ἐκ-
λείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται
κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός· οὕτως ἀπ-
όλοιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου
τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν·
ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· τερφθή-
τωσαν ἐν εὐφροσύνῃ· ᾄσατε τῷ θεῷ ψάλα-
τε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὁδοποιήσατε τῷ ἐπι-
βεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, κύριος ὄνομα αὐτῷ.
Καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθή-
σονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· τοῦ πατρὸς
τῶν ὀρφανῶν καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν·
Ὁ θεὸς ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὁ θεὸς κατοικίζει
μονοτρόπους ἐν οἴκῳ· ἐξάγων πεπεδη-
μένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τοὺς παρα-
πικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τά-
φοις· ὁ θεὸς ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπι-
ον τοῦ λαοῦ σου· ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ

ἐρήμῳ· γῆ ἐσείσθη καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν·
ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ τοῦ Σινᾶ· ἀπὸ
προσώπου τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ· βροχὴν ἑκούσιον ἀ-
φοριεῖς ὁ θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένη-
σε σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν· τὰ ζῷά σου κα-
τοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστό-
τητί σου τῷ πτωχῷ ὁ θεός· κύριος δώσει ῥῆμα
τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ·
βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητοῦ·
ὡραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκῦλα·
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων· πτέρυ-
γες περιστερᾶς περιηργυρωμέναι· καὶ τὰ με-
τάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου·
ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν ἐπουράνιον βασιλεῖς
ἐπ' αὐτῆς· χιονωθήσονται ἐν Σελμών·
ὄρος τοῦ θεοῦ ὄρος πῖον· ὄρος τετυρωμένον
ὄρος πῖον· ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τε-
τυρωμένα· τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ θεὸς κατοι-
κεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ κύριος κατασκηνώσει εἰς
τέλος· τὸ ἅρμα τοῦ θεοῦ μυριοπλάσιον χι-
λιάδες εὐθηνούντων· κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾷ ἐν
τῷ ἁγίῳ· ἀνέβης εἰς ὕψος ᾐχμαλώ-
τευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα

ἐν αὐτοῖς· καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκη-
νῶσαι. κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς εὐλογητός· εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ἡ-
μέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ θ(εὸ)ς
τῶν σωτηρίων ἡμῶν. ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς τοῦ σώζειν.
Καὶ τοῦ κ(υρίο)υ κ(υρίο)υ αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου. πλὴν
ὁ θ(εὸ)ς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ.
Κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημ-
μελείαις αὐτῶν. εἶπε κ(ύριο)ς ἐκ Βασὰν ἐπιστρέψω·
ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης. ὅπως ἂν βα-
φῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι· ἡ γλῶσσα τῶν κυ-
νῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ. ἐθεωρήθησαν
αἱ πορεῖαί σου ὁ θ(εό)ς· αἱ πορεῖαι τοῦ θ(εο)ῦ μου τοῦ
βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ. προέφθασαν ἄρ-
χοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων· ἐν μέσῳ νεανί-
δων τυμπανιστριῶν. ἐν ἐκκλησίαις εὐ-
λογεῖτε τὸν θ(εό)ν· κ(ύριο)ν ἐκ πηγῶν Ἰσ(ραή)λ. ἐκεῖ Βενιαμὶν
νεώτερος ἐν ἐκστάσει. ἄρχοντες Ἰούδα ἡ-
γεμόνες αὐτῶν· ἄρχοντες Ζαβουλὼν ἄρχον-
τες Νεφθαλείμ. ἔντειλαι ὁ θ(εὸ)ς τῇ δυνάμει σου.
Δυνάμωσον ὁ θ(εὸ)ς τοῦτο ὃ κατηργάσω ἡμῖν.
Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱ(ερουσα)λήμ· σοὶ οἴσουσι βασι-
λεῖς δῶρα. ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ
καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς

δαμάλεσι τῶν λαῶν. τοῦ ἐκκλεισθῆναι τοὺς
δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρ-
πισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα.
Ἥξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου· Αἰθιοπία προ-
φθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ θ(ε)ῷ. αἱ βασιλεῖαι τῆς
γῆς ᾄσατε τῷ θ(ε)ῷ· ψάλατε τῷ κ(υρί)ῳ. τῷ ἐπιβεβη-
κότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνα-
τολάς· ἰδοὺ δώσει τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυ-
νάμεως. δότε δόξαν τῷ θ(ε)ῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσ(ραή)λ ἡ με-
γαλοπρέπεια αὐτοῦ· καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν
ταῖς νεφέλαις. θαυμαστὸς ὁ θ(εὸ)ς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ. ὁ θ(εὸ)ς Ἰσ(ραή)λ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ
κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ θ(εό)ς.
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· τῷ Δα(υὶ)δ.
Σῶσόν με ὁ θ(εό)ς, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως
ψυχῆς μου. ἐνεπάγην εἰς ἰλὺν βυθοῦ, καὶ οὐκ
ἔστιν ὑπόστασις. ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης· καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.
Ἐκοπίασα κράζων· ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν
με ἐπὶ τὸν θ(εό)ν μου. ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς
τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δω-
ρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ

διώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἥρπαζον,
τότε ἀπετίννυον. ὁ θεὸς σὺ ἔγνως τὴν ἀφρο-
σύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ
σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν. μὴ αἰσχυνθείησαν
ἐπ' ἐμὲ οἱ ὑπομένοντές σε κύριε κύριε τῶν δυνάμε(ων).
Μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμὲ οἱ ζητοῦντές σε
ὁ θεὸς τοῦ ἰσραήλ. ὅτι ἕνεκα σοῦ ὑπήνεγκα ὀνει-
δισμόν· ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.
Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς
Καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου· ὅτι ὁ ζῆλος
τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με· καὶ οἱ ὀνειδι-
σμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.
Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχήν μου·
Καὶ ἐγενήθη εἰς ὀνειδισμοὺς ἐμοί. καὶ ἐθέμην
τὸ ἔνδυμά μου σάκκον· καὶ ἐγενόμην αὐ-
τοῖς εἰς παραβολήν. κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν
οἱ καθήμενοι ἐν πύλαις· καὶ εἰς ἐμὲ ἔψαλ-
λον οἱ πίνοντες οἶνον. ἐγὼ δὲ τῇ προσευ-
χῇ μου πρὸς σὲ κύριε καιρὸς εὐδοκίας.
Ὁ θεὸς ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου
ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου. σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ
ἵνα μὴ ἐμπαγῶ. ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων
καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων. μή με κα-

ταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος· μηδὲ
καταπιέτω με βυθός· μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμὲ
φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ· εἰσάκουσόν μου
κύριε ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίβλε-
ψον ἐπ' ἐμέ· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐ-
πάκουσόν μου· πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύ-
τρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦ-
σαί με· σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου.
Καὶ τὴν αἰσχύνην μου καὶ τὴν ἐντροπήν μου·
Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με. ὀνειδι-
σμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχή μου καὶ ταλαιπωρίαν.
Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον καὶ οὐχ ὑπῆρξε.
Καὶ παρακαλοῦντας καὶ οὐχ εὗρον· καὶ ἔδωκαν
εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν· καὶ εἰς τὴν δίψαν
μου ἐπότισάν με ὄξος. γενηθήτω ἡ τράπεζα
αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα· καὶ εἰς
ἀνταπόδοσιν καὶ εἰς σκάνδαλον. σκοτισθή-
τωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν.
Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.
Ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου· καὶ ὁ θυμὸς
τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς. γενηθή-
τω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη· καὶ ἐν τοῖς

σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.
Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν.
Καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου
προσέθηκαν. πρόσθες ἀνομίαν
ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ μὴ εἰσελ-
θέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου. ἐξαλειφθή-
τωσαν ἐκ βίβλου ζώντων· καὶ μετὰ δικαίων
μὴ γραφήτωσαν. πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι
ἐγώ· ἡ σωτηρία σου ὁ θεὸς ἀντελάβετό μου.
Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μετ᾽ ᾠδῆς· μεγαλυ-
νῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει· καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ
μόσχον νέον· κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὁπλάς.
Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.
Ἐκζητήσατε τὸν θεόν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.
Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ κύριος· καὶ τοὺς πε-
πεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.
Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ· θάλασσα
καὶ πάντα τὰ ἕρποντα ἐν αὐτῇ. ὅτι ὁ θεὸς
σώσει τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ
πόλεις τῆς ἰουδαίας· καὶ κατοικήσουσιν ἐ-
κεῖ καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν· καὶ τὸ σπέρ-
μα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν.
Καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώ-
σουσιν ἐν αὐτῇ.

εἰς τὸ τέλος τῷ δαδ· εἰς ἀνάμνησιν εἰς τὸ σῶσαί με κν:
Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κε εἰς
τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. αἰσχυνθήτωσαν
καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καται-
σχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμε-
νοι οἱ λέγοντές μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλιάσθωσαν
καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζη-
τοῦντές σε ὁ θεός· καὶ λεγέτωσαν διαπαντός·
μεγαλυνθήτω ὁ κς οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.
Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ θεὸς βοήθη-
σόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ κε
μὴ χρονίσῃς:– δο καθ θ
τῷ δαδ ψαλ· υἱῶν ἰωναδὰβ καὶ τῶν
πρώτων αἰχμαλωτισθέντων· ἀνεπί-
γραφος παρ᾽ ἑβραίοις: ο
Ἐπὶ σοὶ κε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς
τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με
καὶ ἐξελοῦ με· κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου
καὶ σῶσόν με· γενοῦ μοι εἰς θν ὑπερασπιστὴν
Καὶ εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με· ὅτι στε-
ρέωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ· ὁ θεός μου

ἐρῦσαί με ἐκ χέρος ἁμαρτωλοῦ· ἐκ χέρος
παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος· ὅτι σὺ εἶ
ἡ ὑπομονή μου κε· κε ἡ ἐλπίς μου ἐκ νεό
τητός μου· ἐπὶ σὲ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρός·
Ἐκ κοιλίας μρς μου σύ μου εἶ σκεπαστής·
Ἐν σοὶ ἡ ὕμνησίς μου διὰ παντός· ὡσεὶ τέρ
ας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς· καὶ σὺ βοηθός μου
κραταιός· πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέ
σεως· ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου· ὅλην τὴν
ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου· μὴ ἀπο
ρρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρως· ἐν τῷ ἐκλείπειν
τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ὅτι εἶπαν
οἱ ἐχθροί μου ἐμοί· καὶ οἱ φυλάσσοντες τὴν
ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό·
Λέγοντες ὁ θς ἐγκατέλιπεν αὐτόν· καταδι
ώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν· ὅτι οὐκ ἔστιν
ὁ ῥυόμενος· ὁ θς μου μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ·
Ὁ θς μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδια
βάλλοντες τὴν ψυχήν μου· περιβαλέσθω
σαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητοῦντες
τὰ κακά μοι· ἐγὼ δὲ διὰ παντὸς ἐλπιῶ ἐ
πί σε· καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν

σου· τὸ στόμα μου ἀπαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου·
Ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου· ὅτι οὐκ ἔ
γνων γραμματείας· εἰσελεύσομαι ἐν δυναστεί
ᾳ κυ· κε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύ
νης σου μόνου· ὁ θς μου ἃ ἐδίδαξάς με
ἐκ νεότητός μου· καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἀπαγγελῶ
τὰ θαυμάσιά σου· καὶ ἕως γήρως καὶ πρε
σβείου ὁ θς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἕως ἂν
ἀπαγγελῶ τὸν βραχίονά σου τῇ γενεᾷ πάσῃ
τῇ ἐρχομένῃ· τὴν δυναστείαν σου καὶ τὴν δι
καιοσύνην σου ὁ θς ἕως ὑψίστων·
Ἃ ἐποίησας μοι μεγαλεῖα ὁ θς τίς ὅμοιός σοι·
Ὅσας ἔδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακάς·
Καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με· καὶ ἐκ τῶν
ἀβύσσων τῆς γῆς ἀνήγαγές με· ἐπλεόνασας
ἐπ' ἐμὲ τὴν μεγαλοσύνην σου· καὶ ἐπιστρέ
ψας παρεκάλεσάς με· καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων
τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με· καὶ γὰρ ἐγὼ ἐ
ξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κε· ἐν σκεύει
ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ θς· ψαλῶ σοι
ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ ἰηλ· ἀγαλλιάσονται
τὰ χείλη μου ὅταν ψαλῶ σοι· καὶ ἡ ψυχή μου
ἣν ἐλυτρώσω· ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην

τὴν ἡμέραν μελετήσει ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου·
ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦν-
τες τὰ κακά μοι. — Εἰς Σολομῶν ψαλμός.

οα Ὁ θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς· καὶ τὴν
δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·
Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τοὺς
πτωχούς σου ἐν κρίσει· ἀναλαβέτω τὰ ὄρη
εἰρήνην τῷ λαῷ· καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.
Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· καὶ σώσει τοὺς
υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συ-
κοφάντην· καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ·
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν· κατα-
βήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον· καὶ ὡσεὶ στα-
γὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν· ἀνατελεῖ ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη· καὶ πλῆθος
εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.
Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκου-
μένης. ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰ-
θίοπες· καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι·
βασιλεῖς θαρσὶς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι·
βασιλεῖς ἀράβων καὶ σαβὰ δῶρα προσάξουσι·
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασι-

λεῖς τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν
αὐτῷ· ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου·
Καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός· φείσεται
πτωχοῦ καὶ πένητος· καὶ ψυχὰς πενήτων
σώσει· ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ζήσεται καὶ δοθή-
σεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς ἀραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός·
ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν· ἔσται
στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων·
ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν λίβανον ὁ καρ-
πὸς αὐτοῦ· καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως
ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς· ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ
ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευ-
λογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν
αὐτόν· εὐλογητὸς κς ὁ θς ἰηλ· ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος· καὶ εὐλογημένον τὸ
ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πλη-
ρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·
γένοιτο γένοιτο.

τὴν ἡμέραν μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου·
ὅτι ἠσχύνθησαν καὶ ἐνετράπησαν, οἱ ζητοῦν-
τες τὰ κακά μοι. — εἰς Σολομῶν ψαλμός·

οθ Ὁ θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν
δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως·
Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ τοὺς
πτωχούς σου ἐν κρίσει· ἀναλαβέτω τὰ ὄρη
εἰρήνην τῷ λαῷ· καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην·
Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ· καὶ σώσει τοὺς
υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συ-
κοφάντην· καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ·
Καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεὰς γενεῶν· κατα-
βήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον· καὶ ὡσεὶ στα-
γὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν· ἀνατελεῖ ἐν ταῖς
ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη· καὶ πλῆθος
εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη·
Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης·
Καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκου-
μένης· ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται αἰ-
θίοπες· καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι·
βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι·
βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι·
Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασι-

λεῖς τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν
αὐτῷ· ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου·
Καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός· φείσεται
πτωχοῦ καὶ πένητος· καὶ ψυχὰς πενήτων
σώσει· ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται
τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ζήσεται καὶ δοθή-
σεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας·
Καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διαπαντός·
ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν· ἔσται
στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων·
ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρ-
πὸς αὐτοῦ· καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως
ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς· ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ
ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευ-
λογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν
αὐτόν· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὁ ποιῶν
θαυμάσια μόνος· καὶ εὐλογημένον τὸ
ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ πλη-
σθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.
Γένοιτο, γένοιτο.

Ὁ ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυΐδ, τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί. ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραήλ, τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.
ἐμοῦ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ
πόδες· παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβή-
ματά μου· ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις
εἰρήνην ἁμαρτωλῶν θεωρῶν· ὅτι οὐ-
κ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῶν.
Καὶ στερέωμα ἐν τῇ μάστιγι αὐτῶν· ἐν κό-
ποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσί· καὶ μετὰ ἀνθρώπων οὐ
μαστιγωθήσονται· διὰ τοῦτο ἐκράτησεν
αὐτοὺς ἡ ὑπερηφανία εἰς τέλος· περιε-
βάλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν ἑαυτῶν.
Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν·
διήλθοσαν εἰς διάθεσιν καρδίας· διενοή-
θησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ· ἀδικίαν
εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν· ἔθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ
στόμα αὐτῶν· καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διῆλ-
θεν ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψει ὁ
λαός μου ἐνταῦθα· καὶ ἡμέραι πλήρεις
εὑρεθήσονται ἐν αὐτοῖς· καὶ εἶπαν πῶς
ἔγνω ὁ Θεός· καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;
Ἰδοὺ οὗτοι ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντ-
ες εἰς τὸν αἰῶνα κατέσχον πλούτου·

Καὶ εἶπα ἄρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν
καρδίαν μου; καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις
τὰς χεῖράς μου; καὶ ἐγενόμην μεμαστι-
γωμένος ὅλην τὴν ἡμέραν· καὶ ὁ ἔλεγχος
μου εἰς τὰς πρωΐας; εἰ ἔλεγον διηγήσομαι
οὕτως· ἰδοὺ τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἠσυν-
θέτηκα· καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι·
Τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐνώπιόν μου· ἕως οὗ εἰσ-
έλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ· καὶ συνῶ
εἰς τὰ ἔσχατα αὐτῶν· πλὴν διὰ τὰς δο-
λιότητας αὐτῶν ἔθου αὐτοῖς [illegible]
Κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπ[αρθ]ῆναι·
Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν ἐ[ξάπι]να·
Ἐξέλιπον ἀπώλοντο διὰ τὴν [ἀνο]μίαν
αὐτῶν· ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεγειρομένου·
Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκό[να] αὐτῶν ἐξου-
δενώσεις· ὅτι ἐξεκαύθη [ἡ καρ]δία μου·
καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοι[ώθη]σαν· κἀγὼ ἐξου-
δενωμένος καὶ οὐκ ἔγ[νων]· κτηνώδης
ἐγενήθην παρὰ σοί· κ[ἀγὼ] διὰ παντὸς
μετὰ σοῦ· ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξι-
ᾶς μου· καὶ ἐν τῇ βουλῇ σου ὡδήγησάς με·
καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με· [illegible]

ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέ-
λησα ἐπὶ τῆς γῆς· ἐξέλιπεν ἡ καρδία μου
καὶ ἡ σάρξ μου· ὁ θεὸς τῆς καρδίας μου, καὶ
ἡ μερίς μου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι ἰδοὺ οἱ
μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ ἀπολοῦνται·
Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα
ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ
ἀγαθόν ἐστι· τίθεσθαι ἐν τῷ κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου·
Τοῦ ἐξαγγεῖλαί με πάσας τὰς αἰνέσεις σου·
Ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών: —

Συνέσεως τῷ Ἀσάφ: ογ'

Ἱνατί ὁ θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος· ὠργίσθη ὁ θυ-
μός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου· μνήσθητι
τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς·
Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου· ὄρος
Σιὼν τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ·
Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφα-
νίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο
ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου· καὶ ἐνεκαυχήσαντο
οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου·
Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν
Ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω· ὡς ἐν δρυμῷ
ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς

ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ
κατέρραξαν αὐτήν· ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ
τὸ ἁγιαστήριόν σου· εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν
τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου· εἶπαν
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν
ἐπὶ τὸ αὐτό· Δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν
πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς·
Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι
προφήτης· καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι·
Ἕως πότε ὁ θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυνεῖ
ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος·
Ἱνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου καὶ τὴν
δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος·
Ὁ δὲ θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος· εἰργά-
σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· σὺ ἐκραταί-
ωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν·
Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων
ἐπὶ τοῦ ὕδατος· σὺ συνέθλασας τὴν κε-
φαλὴν τοῦ δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν
βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι· σὺ διέρρη-
ξας πηγὰς καὶ χειμάρρους· σὺ ἐξήρανας
ποταμοὺς ἠθάμ· σή ἐστιν ἡ ἡμέρα καὶ
σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ

ἡλίου· σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια
τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτά·
μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε
τὸν κ(ύριο)ν· καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ
ὄνομά σου· μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις
ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν
τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος.
Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου· ὅτι ἐπλη-
ρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς, οἴκων
ἀνομιῶν· μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινω-
μένος κατῃσχυμμένος· πτωχὸς καὶ πένης
αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου· ἀνάστα ὁ θ(εό)ς, δίκα-
σον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισ-
μοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.
Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σου·
ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη
διὰ παντός :— διάψ(αλμα) : εἰς τὸ τέλος
μὴ διαφθείρῃς τῷ Ἀσάφ· ψαλμὸς ᾠδῆς· ΟΔ
Ἐξομολογησόμεθά σοι ὁ θ(εό)ς, ἐξομολογη-
σόμεθά σοι· καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου·
διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου· ὅταν
λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
Ἐτάκη ἡ γῆ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·

ἐγὼ ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς· διάψ(αλμα). εἶπα
τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε·
Καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν· καὶ μὴ
λαλεῖτε κατὰ τοῦ θ(εο)ῦ ἀδικίαν· ὅτι οὔτε
ἐξ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν, οὔτε ἀπὸ
ἐρήμων ὀρέων· ὅτι ὁ θ(εὸ)ς κριτής ἐστιν·
Τοῦτον ταπεινοῖ· καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι
ποτήριον ἐν χειρὶ κ(υρίο)υ· οἴνου ἀκράτου
πλῆρες κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ
τούτου εἰς τοῦτο· πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ
οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ
ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς· ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι
εἰς τὸν αἰῶνα· ψαλῶ τῷ θ(ε)ῷ Ἰακώβ.
Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
συνθλάσω· καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας
τοῦ δικαίου :— εἰς τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς
τῷ Ἀσάφ· ᾠδὴ πρὸς τὸν Ἀσσύριον· ΟΕ
Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ θ(εό)ς· ἐν τῷ Ἰσ(ρα)ὴλ
μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ
ὁ τόπος αὐτοῦ· καὶ τὸ κατοικητή-
ριον αὐτοῦ ἐν Σιών· ἐκεῖ συνέτριψε τὰ
κράτη τῶν τόξων· ὅπλον καὶ ῥομφαίαν

καὶ πόλεμον· φωτίζεις σὺ θαυμαστῶς
ἀπὸ ὀρέων αἰωνίων· ἐταράχθησαν
πάντες οἱ ἀσύνετοι τῇ καρδίᾳ· ὕπνω-
σαν ὕπνον αὐτῶν καὶ οὐχ εὗρον οὐδέν·
Πάντες οἱ ἄνδρες τοῦ πλούτου ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου ὁ θεὸς
Ἰακώβ· ἐνύσταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες
τοῖς ἵπποις· σὺ φοβερὸς εἶ καὶ τίς ἀν-
τιστήσεταί σοι· ἀπὸ τότε ἡ ὀργή σου; ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν· γῆ ἐφοβήθη
καὶ ἡσύχασεν· ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν θεόν·
Τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πραεῖς τῆς γῆς·
Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεταί σοι·
Καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἑορτάσει σοι·
Εὔξασθε καὶ ἀπόδοτε κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν·
Πάντες οἱ κύκλῳ αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα· Τῷ φο-
βερῷ καὶ ἀφαιρουμένῳ πνεύματα ἀρχόν-
των· φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς·
Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ Ἰδιθούμ· ψαλμὸς τῷ Ἀσάφ·
Φωνῇ μου πρὸς κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου
πρὸς τὸν θεὸν καὶ προσέσχε μοι· ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου τὸν θεὸν ἐξεζήτησα·
Ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ·

οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακλη-
θῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ θεοῦ καὶ
ηὐφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύ-
χησε τὸ πνεῦμά μου· προκατελάβοντο φυ-
λακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ
οὐκ ἐλάλησα· διελογισάμην ἡμέρας
ἀρχαίας· καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐ-
μελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου
ἠδολέσχουν· καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου·
μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κύριος; καὶ οὐ
προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ἢ εἰς τέλος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε
ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· μὴ ἐπιλή-
σεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ θεός; ἢ συνέξει ἐν τῇ
ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ;
Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις
τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν
ἔργων κυρίου· ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρ-
χῆς τῶν θαυμασίων σου· καὶ μελετήσω
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου· καὶ ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω· ὁ θεὸς ἐν τῷ
ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν;
σὺ εἶ ὁ θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος·

ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώ-
σω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου·
τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ· εἴδοσάν σε
ὕδατα ὁ θεός· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐ-
φοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλῆ-
θος ἤχους ὑδάτων· φωνὴν ἔδωκαν αἱ
νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται·
φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαν-
αν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη
καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἡ ὁδός σου· καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι
πολλοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθή-
σονται· ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν
λαόν σου· ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρών·

κα θ'

συνέσεως τῷ Ἀσάφ· οζ'

Προσέχετε λαός μου τὸν νόμον μου· κλί-
νατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου· ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς
τὸ στόμα μου· φθέγξομαι προβλήματα
ἀπ᾽ ἀρχῆς· ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνω-
μεν αὐτά· καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαν-
το ἡμῖν· οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων
αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν· ἀπαγγέλλον-
τες τὰς αἰνέσεις τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυνα-
στείας αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ
ἃ ἐποίησε· καὶ ἀνέστησε μαρτύριον
ἐν Ἰακώβ· καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραήλ·
ὅσα ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν·
τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·
ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ ἑτέρα· υἱοὶ οἱ
τεχθησόμενοι· καὶ ἀναστήσονται
καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν· ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν θεὸν τὴν ἐλ-
πίδα αὐτῶν· καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν
ἔργων τοῦ θεοῦ· καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκ-
ζητήσωσιν· ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐ-
τῶν· γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα·

Γενεὰ ἥτις οὐ κατεύθυνε τὴν καρδίαν ἑ-
αυτῆς· καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ θῦ τὸ
πνεῦμα αὐτῆς· υἱοὶ ἐφραὶμ ἐντείνοντες
καὶ βάλλοντες τόξοις· ἐστράφησαν ἐν ἡ-
μέρα πολέμου· οὐκ ἐφύλαξαν τὴν δι-
αθήκην τοῦ θῦ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ
οὐκ ἠθέλησαν πορεύεσθαι· καὶ ἐπε-
λάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ·
καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν
ἔδειξεν αὐτοῖς· ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν
ἃ ἐποίησε θαυμάσια· ἐν γῇ αἰγύπτου
ἐν πεδίῳ τάνεως· διέρρηξε θάλασσαν
καὶ διήγαγεν αὐτούς· παρέστησεν ὕδατα
ὡσεὶ ἀσκόν· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν νε-
φέλῃ ἡμέρας· καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν
φωτισμῷ πυρός· διέρρηξε πέτραν
ἐν ἐρήμῳ· [illegible] καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς
ὡς ἐν ἀ[illegible] [illegible]βύσσῳ πολλῇ· καὶ ἐξή-
γαγεν [illegible] ὕδωρ ἐκ πέτρας· καὶ κα-
τήγαγεν [illegible] ὡς ποταμοὺς ὕδατα·
Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ·
Παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνύδρῳ·
Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν θν̄ ἐν ταῖς καρδί-
αις αὐτῶν· τοῦ αἰτῆσαι βρώματα ταῖς
ψυχαῖς αὐτῶν· καὶ κατελάλησαν τοῦ θῦ

καὶ εἶπον· μὴ δυνήσεται ὁ θς̄ ἑτοιμάσαι
τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ· ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν
καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· καὶ χείμαρροι κα-
τεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δύναται
δοῦναι· ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ
αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἤκουσε κς̄ καὶ ἀνεβάλετο·
Καὶ πῦρ ἀνήφθη ἐν ἰακώβ· καὶ ὀργὴ ἀνέβη
ἐπὶ τὸν ἰσλ̄· ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θῷ·
Οὐδὲ ἤλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ· καὶ ἐνετεί-
λατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν· καὶ θύρας
οὐρανοῦ ἀνέῳξε· καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα
φαγεῖν· καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς·
Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος· ἐπισιτισμὸν
ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν· ἀπῆρε
νότον ἐξ οὐρανοῦ· καὶ ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει
αὐτοῦ λίβα· καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ
χοῦν σάρκας· καὶ ὡσεὶ ἄμμον θαλασσῶν
πετεινὰ πτερωτά· καὶ ἐπέπεσον ἐν μέσῳ
τῆς παρεμβολῆς αὐτῶν· κύκλῳ τῶν σκη-
νωμάτων αὐτῶν· καὶ ἔφαγον καὶ ἐνεπλή-
σθησαν σφόδρα· καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν
ἤνεγκεν αὐτοῖς· οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς
ἐπιθυμίας αὐτῶν· ἔτι τῆς βρώσεως οὔσης
ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· καὶ ὀργὴ τοῦ θῦ

ἀνέβη ἐπ' αὐτούς· καὶ ἀπέκτενεν ἐν τοῖς
πλείοσιν αὐτῶν· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ
ἰηλ συνεπόδισεν· ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον
ἔτι· καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ·
Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν·
Καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς· ὅταν ἀπέ
κτενεν αὐτούς, τότε ἐξεζήτουν αὐτόν·
Καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὤρθριζον πρὸς τὸν θν·
Καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι ὁ θς βοηθὸς αὐτῶν ἐστί·
Καὶ ὁ θς ὁ ὕψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστί· καὶ ἠ
γάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν·
Καὶ τῇ γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτόν· ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ· οὐδὲ ἐ
πιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ· αὐτὸς
δέ ἐστιν οἰκτίρμων καὶ ἱλάσεται ταῖς ἁμαρ
τίαις αὐτῶν καὶ οὐ διαφθερεῖ· καὶ πληθυ
νεῖ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ οὐ
χὶ ἐκκαύσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ· καὶ ἐ
μνήσθη ὅτι σάρξ εἰσί· πνεῦμα πορευόμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον· ποσάκις παρεπί
κραναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· παρώργισαν
αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ· καὶ ἐπέστρεψαν καὶ
ἐπείρασαν τὸν θν· καὶ τὸν ἅγιον τοῦ ἰηλ
παρώξυναν· οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς

αὐτοῦ ἡμέρας ἧς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ
χειρὸς θλίβοντος· ὡς ἔθετο ἐν αἰγύπτῳ
τὰ σημεῖα αὐτοῦ· καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν
πεδίῳ τάνεως· καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα
τοὺς ποταμοὺς αὐτῶν· καὶ τὰ ὀμβρήματα
αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν· ἐξαπέστειλεν εἰς
αὐτοὺς κυνόμυιαν καὶ κατέφαγεν αὐτούς·
Καὶ βάτραχον καὶ διέφθειρεν αὐτούς· καὶ ἔ
δωκε τῇ ἐρυσίβῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν·
Καὶ τοὺς πόνους αὐτῶν τῇ ἀκρίδι· ἀπέκτει
νεν ἐν χαλάζῃ τὴν ἄμπελον αὐτῶν· καὶ τὰς
συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ· καὶ παρέ
δωκεν εἰς χάλαζαν τὰ κτήνη αὐτῶν·
Καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί· ἐξαπέ
στειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ·
θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν· ἀποστολὴν δι'
ἀγγέλων πονηρῶν· ὡδοποίησε τρίβον
τῇ ὀργῇ αὐτοῦ· οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου
τῶν ψυχῶν αὐτῶν· καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς
θάνατον συνέκλεισε· καὶ ἐπάταξε πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ αἰγύπτῳ· ἀπαρχὴν
πάντων τοῦ πόνου αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώμα
σι χάμ· καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν
αὐτοῦ· καὶ ἀνήγαγεν αὐτοὺς ὡς ποίμνιον

ἐν ἐρήμῳ· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπ' ἐλπίδι
καὶ οὐκ ἐδειλίασαν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτ(ῶν)
ἐκάλυψε θάλασσα· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς
ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ· ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτή-
σατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ· καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προ-
σώπου αὐτῶν ἔθνη· καὶ ἐκληροδότησεν
αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληροδοσίας· καὶ κατε-
σκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν τὰς
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ· καὶ ἐπείρασαν καὶ παρε-
πίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον· καὶ τὰ μαρ-
τύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο· καὶ ἀπέστρε-
ψαν καὶ ἠθέτησαν, καθὼς καὶ οἱ πατέρες αὐτ(ῶν)
μετεστράφησαν εἰς τόξον στρεβλόν.
Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν.
Καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν
αὐτόν· ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὑπερεῖδε·
Καὶ ἐξουδένωσε σφόδρα τὸν Ἰσραήλ· καὶ ἀπώ-
σατο τὴν σκηνὴν Σηλώμ· σκήνωμα ὃ κα-
τεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις· καὶ παρέδωκεν εἰς
αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν· καὶ τὴν
καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
Καὶ συνέκλεισεν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ·
Καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ ὑπερεῖδε·
Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ·

Καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπενθήθησαν·
Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον· καὶ αἱ χῆραι
αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται· καὶ ἐξηγέρθη ὡς
ὁ ὑπνῶν κύριος· ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαλη-
κὼς ἐξ οἴνου· καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν
αὐτοῖς· καὶ ἀπώσατο τὸ σκήνωμα Ἰω-
σήφ· καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραὶμ οὐκ ἐξελέξατο·
Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα· τὸ ὄρος
τὸ Σιὼν ὃ ἠγάπησε· καὶ ᾠκοδόμησεν ὡς μο-
νοκέρωτος τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ· ἐν τῇ γῇ ἐθεμε-
λίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξελέξατο
Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν
ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων· ἐξόπισθεν
τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτόν· ποιμαίνειν
Ἰακὼβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ· καὶ Ἰσραὴλ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ· καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς
ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ· καὶ ἐν ταῖς
συνέσεσι τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς.

λμὸς τῷ Ἀσάφ. οη'

Ὁ θεός, ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου·
ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἰερουσα-
λὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον· ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα
τῶν δούλων σου· βρώματα τοῖς

πετηνοῖς τοῦ οὐνοῦ· τὰς σάρκας τῶν ὁ-
σίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· ἐξέχεαν
τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ· κύκλω ἱλήμ·
καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων· ἐγενήθημεν ὄνειδος
τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· μυκτηρισμὸς καὶ χλε-
υασμὸς τοῖς κύκλω ἡμῶν· ἕως πότε κε
ὀργισθήσῃ εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ
ὁ ζῆλός σου· ἔκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ τὰ
ἔθνη τὰ μὴ γινώσκοντά σε· καὶ ἐπὶ βασι-
λείας αἳ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο·
Ὅτι κατέφαγον τὸν ἰακὼβ· καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ
ἠρήμωσαν· μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρ-
χαίων· ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
οἰκτιρμοί σου κε· ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα·
Βοήθησον ἡμῖν ὁ θς ὁ σωτὴρ ἡμῶν· ἕνεκεν τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου κε ῥῦσαι ἡμᾶς·
Καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκ(εν)
τοῦ ὀνόματός σου· μήποτε εἴπωσι τὰ
ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θς αὐτῶν· καὶ γνωσθήτω
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν
ἡμῶν· ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δού-
λων σου τοῦ ἐκκεχυμένου· εἰσελθέτω ἐνώ-
πιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων·
κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τοῦ βρα-

χίονός σου· περιποίησαι τοὺς υἱοὺς
τῶν τεθανατωμένων· ἀπόδος τοῖς γεί-
τοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα εἰς τὸν κόλ-
πον αὐτῶν· τὸν ὀνειδισμὸν αὐτῶν ὃν ὠ-
νείδισάν σε κε· ἡμεῖς δὲ λαός σου καὶ πρό-
βατα νομῆς σου ἀνθομολογησόμεθά
σοι ὁ θς εἰς τὸν αἰῶνα· εἰς γενεὰν καὶ γε-
νεάν· ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἴνεσίν σου·
εἰς τέ· ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων· εἰς μαρ-
τύριον τῷ ἀσάφ· ψαλ ὑπὲρ τοῦ ἀσσυρίου·
Ὁ ποιμαίνων τὸν ἰσλ πρόσχες· ὁ ὁδηγῶν οθ
ὡσεὶ πρόβατον τὸν ἰωσήφ· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν χερουβὶμ· ἐμφάνηθι· ἐναντίον
ἐφραὶμ καὶ βενιαμὶν καὶ μανασσῆ·
Ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου· καὶ ἐλθὲ εἰς
τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ὁ θς ἐπίστρεψον ἡμᾶς·
καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σω-
θησόμεθα· κε ὁ θς τῶν δυνάμεων ἕως
πότε ὀργίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν δού-
λων σου· ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων·
Καὶ ποτιεῖς ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ·
Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν ἡμῶν·
Καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς·
Κε ὁ θς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς·

Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθη-
σόμεθα. ἄμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας.
ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.
ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ κα-
τεφύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλή-
ρωσε τὴν γῆν. ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιὰ αὐτῆς.
Καὶ αἱ ἀναδενδράδες αὐτῆς, τὰς κέδρους
τοῦ θεοῦ. ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως
θαλάσσης· καὶ ἕως ποταμῶν τὰς παρα-
φυάδας αὐτῆς. ἱνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν
αὐτῆς· καὶ τρυγῶσιν αὐτήν, πάντες οἱ πα-
ραπορευόμενοι τὴν ὁδόν. ἐλυμήνατο
αὐτὴν σῦς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατε-
νεμήσατο αὐτήν. ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπι-
στράφηθι. καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε.
Καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην. καὶ κα-
τάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά σου.
Καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σεαυτῷ.
ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη.
ἀπὸ ἐπιτιμήσεως τοῦ προσώπου σου
ἀπολοῦνται. γενηθήτω ἡ χείρ σου ἐπ' ἄνδρα
δεξιᾶς σου· καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίωσας
σεαυτῷ. καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ.
ζωώσεις ἡμᾶς καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

Κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον ἡμᾶς.
Καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σω-
θησόμεθα. — εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν. ψαλμὸς τῷ ἀσάφ.
Ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν. ἀλα- π
λάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ. λάβετε ψαλμὸν
καὶ δότε τύμπανον. ψαλτήριον τερπνὸν
μετὰ κιθάρας. σαλπίσατε ἐν νεομηνίᾳ
σάλπιγγι. ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν.
ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστί· καὶ κρίμα τῷ θεῷ
Ἰακώβ. μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτό.
ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου. γλῶσσαν
ἣν οὐκ ἔγνω ἤκουσεν. ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων
τὸν νῶτον αὐτοῦ. αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κο-
φίνῳ ἐδούλευσαν. ἐν θλίψει ἐπεκαλέσω
με καὶ ἐρρυσάμην σε. ἐπήκουσά σου ἐν ἀπο-
κρύφῳ καταιγίδος. ἐδοκίμασά σε ἐπὶ
ὕδατος ἀντιλογίας. ἄκουσον λαός μου
καὶ διαμαρτύρομαί σοι. Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς.
οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος. οὐδὲ προ-
σκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ. ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος
ὁ θεός σου. ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου.
πλάτυνον τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.
Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου,
καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι. καὶ ἐξαπέστειλα

αὐτοῖς· κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρ-
διῶν αὐτῶν· πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασιν αὐτῶν· ὁ λαός μου ἤκουσέ μου·
ἰηλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη· ἐν τῷ μη-
δενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα·
Καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβα-
λον ἂν τὴν χεῖρά μου· οἱ ἐχθροὶ κυ ἐψεύ-
σαντο αὐτῷ· καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέ-
ατος πυροῦ· καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρ-
τασεν αὐτούς :— ψαλμὸς τῷ ἀσάφ
πγ Ὁ θσ ἔστη ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θε-
οὺς διακρίνει· ἕως πότε κρίνετε ἀδικί-
αν· καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε·
Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ· ταπεινὸν καὶ
πένητα δικαιώσατε· ἐξέλεσθε πένητα
καὶ πτωχόν· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε
αὐτόν· οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν ἐν
σκότει διαπορεύονται· σαλευθήσονται
πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἐγὼ εἶπα θεοί ἐστε
καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι
ἀποθνήσκετε· καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων
πίπτετε· ἀνάστα ὁ θσ κρῖνον τὴν γῆν·
ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς

ἔθνεσιν :— ψαλμὸς τῷ ἀσάφ πβ
Ὁ θσ τίς ὁμοιωθήσεταί σοι· μὴ σιγήσῃς μηδὲ
καταπραΰνῃς ὁ θσ· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἦραν κεφαλήν·
ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργεύσαντο γνώ-
μην· καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου·
εἶπαν δεῦτε καὶ ἐξολοθρεύσωμεν αὐτοὺς
ἐξ ἔθνους· καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα
ἰηλ ἔτι· ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐ-
πὶ τὸ αὐτό· κατὰ σοῦ διαθήκην διέθεντο·
Τὰ σκηνώματα τῶν ἰδουμαίων καὶ οἱ ἰσμα-
ηλῖται· μωὰβ καὶ οἱ ἀγαρηνοί· γεβάλ·
καὶ ἀμμὼν καὶ ἀμαλήκ· ἀλλόφυλοι με-
τὰ τῶν κατοικούντων τύρον· καὶ γὰρ καὶ
ἀσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν· ἐγενή-
θησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς λώτ·
Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ μαδιὰμ καὶ τῷ σισάρᾳ·
ὡς τῷ ἰαβὶμ ἐν τῷ χειμάρρῳ κισῶν·
ἐξωλοθρεύθησαν ἐν ἀενδώρ· ἐγενήθη-
σαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ· θοῦ τοὺς ἄρχοντας
αὐτῶν ὡς τὸν ὠρὴβ· καὶ ζὴβ· καὶ ζεβεὲ
καὶ σαλμανᾶ· πάντας τοὺς ἄρχοντας
αὐτῶν· οἵτινες εἶπον κληρονομήσωμεν
ἑαυτοῖς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ θυ· ὁ θσ μου

θοὺ αὐτοὺς ὡς τροχόν· ὡς καλάμην κατὰ
πρόσωπον ἀνέμου· ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει
δρυμόν· ὡσεὶ φλὸξ ἣ κατακαύσαι ὄρη.
Οὕτως καταδιώξεις αὐτοὺς ἐν τῇ καταιγίδι σου.
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου συνταράξεις αὐτούς.
Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀτιμίας.
Καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου κύριε· αἰσχυνθήτωσαν
καὶ ταραχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν· καὶ γνώ-
τωσαν ὅτι ὄνομά σοι κύριος· σὺ μόνος ὕψιστος
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. — Εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν
ληνῶν· τοῖς υἱοῖς Κορέ· ψαλμός.
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου κύριε τῶν δυ-
νάμεων· ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου
εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ
σάρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ θεὸν ζῶντα.
Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν· καὶ τρυ-
γὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς.
Τὰ θυσιαστήριά σου κύριε τῶν δυνάμεων· ὁ βασι-
λεύς μου καὶ ὁ θεός μου· μακάριοι οἱ κατοικοῦν-
τες ἐν τῷ οἴκῳ σου· εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰ-
ώνων αἰνέσουσί σε· μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστιν
ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀναβάσεις ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο· εἰς τὴν κοιλάδα

τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο·
καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν·
Πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν·
ὀφθήσεται ὁ θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών· κύριε ὁ θεὸς
τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου·
ἐνώτισαι ὁ θεὸς Ἰακώβ· ὑπερασπιστὰ ἡ-
μῶν ἴδε ὁ θεός· καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρό-
σωπον τοῦ χριστοῦ σου· ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας.
Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ θεοῦ μου μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώ-
μασιν ἁμαρτωλῶν· ὅτι ἔλεος καὶ ἀλή-
θειαν ἀγαπᾷ κύριος ὁ θεός· χάριν καὶ δόξαν
δώσει· κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πο-
ρευομένοις ἐν ἀκακίᾳ· κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνά-
μεων· μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.
Εὐδόκησας κύριε — Εἰς τὸ τέλος τοῖς υἱοῖς Κορέ·
τὴν γῆν σου· ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν
Ἰακώβ· ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τοῦ λαοῦ σου·
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου· ἀπέ-
στρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου· ἐπίστρεψον
ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· καὶ ἀπόστρε-
ψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν· μὴ εἰς τοὺς

αἰῶνας ὀργισθήσῃ ἡμῖν· ἢ διατενεῖς τὴν
ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ὁ θσ σὺ
ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς· καὶ ὁ λαός σου
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί· δεῖξον ἡμῖν κε τὸ
ἔλεός σου· καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν·
Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κσ ὁ θσ· ὅτι λα-
λήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τ-
οὺς ὁσίους αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας
καρδίαν ἐπ' αὐτόν· πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβου-
μένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ· τοῦ κατασκη-
νῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν· ἔλεος καὶ ἀλήθεια
συνήντησαν· δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφί-
λησαν· ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν· καὶ δι-
καιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε· καὶ γὰρ ὁ κσ
δώσει χρηστότητα· καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν
καρπὸν αὐτῆς· δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ
προπορεύσεται· καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβή-
ματα αὐτοῦ: — δᾱδ κᾱ ιγ: εἰς τέ τοῖς υἱοῖς κορ
Κλῖνον κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὅτι
πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· φύλαξον τὴν
ψυχήν μου ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου
ὁ θσ μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ· ἐλέησόν με
κε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν·
Εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου· ὅτι πρὸς

σὲ κε ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὅτι σὺ κε χρηστὸς καὶ
ἐπιεικής· καὶ πολὺ ἔλεος πᾶσι τοῖς ἐπικα-
λουμένοις σε· ἐνώτισαι κε τὴν προσευχήν μου·
Καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν ἡ-
μέρα θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι ἐ-
πήκουσάς μου· οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κε·
Καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου· πάντα τὰ ἔθνη
ὅσα ἐποίησας ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν
ἐνώπιόν σου κε· καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,
ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ
θσ μόνος· ὁδήγησόν με κε ἐν τῇ ὁδῷ σου·
Καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθή-
τω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου·
Ἐξομολογήσομαί σοι κε ὁ θσ μου ἐν ὅλῃ καρδί-
ᾳ μου· καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ· καὶ ἐρρύσω τὴν
ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου· ὁ θσ·
παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ· συναγωγὴ
κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου·
Καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ σὺ κε
ὁ θσ μου οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων· μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός·
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κρά-
τος σου τῷ παιδί σου· καὶ σῶσον τὸν υἱ-

υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. ποίησον μετ' ἐμοῦ
σημεῖον εἰς ἀγαθόν. καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦν
τές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν. ὅτι σὺ κε ἐβοή
θησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με :—
τοῖς υἱοῖς κορὲ ψαλμὸς ᾠδῆς : πϛ :
Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
ἀγαπᾷ κς τὰς πύλας σιών, ὑπὲρ πάν
τα τὰ σκηνώματα ἰακώβ. δεδοξασμένα ἐ
λαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θῦ. μνησθή
σομαι ῥαὰβ καὶ βαβυλῶνος τοῖς γινώσκου
σίν με. καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος καὶ λαὸς
τῶν αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.
Μήτηρ σιὼν ἐρεῖ ἄνος. καὶ ἄνος ἐγενήθη ἐν
αὐτῇ. καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.
Κς διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν. καὶ ἀρχόν
των τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. ὡς εὐφραι
νομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί :—
ᾠδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς κορέ. εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ
μαελέθ. τοῦ ἀποκριθῆναι συνέσεως αἰθὰν τῷ ἰσλ.
Κε ὁ θς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. εἰσελθέτω ἐνώ
πιόν σου ἡ προσευχή μου. κλῖνον τὸ οὖς σου
εἰς τὴν δέησίν μου. ὅτι ἐπλήσθη κακῶν
ἡ ψυχή μου. καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισεν.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον. ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος. ὡσεὶ τραυματίαι καθεύ
δοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι.
Καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν. ἔθεν
τό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ. ἐν σκοτεινοῖς
καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου. ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ
θυμός σου. καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς
σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. ἐμάκρυνας τοὺς
γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ. ἔθεντό με βδέλυ
γμα ἑαυτοῖς. παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορ
ευόμην. οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀ
πὸ πτωχείας. ἐκέκραξα πρὸς σὲ κε.
Ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου. μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυ
μάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογή
σονταί σοι; μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ
τὸ ἔλεός σου. καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀ
πωλείᾳ; μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ
ἐπιλελησμένῃ; κἀγὼ πρὸς σὲ κε ἐκέκραξα.
Καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἵνα τί κε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου. ἀποστρέ
φεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ. πτωχός

ὀργῆς καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψω-
θεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου· οἱ φοβερισ-
μοί σου ἐξετάραξάν με· ἐκύκλωσάν με
ὡσεὶ ὕδωρ· ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με
ἅμα. ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλη-
σίον· καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Συνέσεως Αἰθὰμ τῷ Ἰσραηλίτῃ.

Τὰ ἐλέη σου κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι· εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν
σου ἐν τῷ στόματί μου· ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰ-
ῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται· ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς ἑτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου. διεθέ-
μην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου· ὤμοσα
Δαυὶδ τῷ δούλῳ μου· ἕως τοῦ αἰῶνος ἑτοι-
μάσω τὸ σπέρμα σου· καὶ οἰκοδομήσω εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν τὸν θρόνον σου. ἐξομολο-
γήσονται οἱ οὐρανοί, τὰ θαυμάσιά σου κύριε·
Καὶ γὰρ τὴν ἀλήθειάν σου, ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.
ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ κυρίῳ·
ὁμοιωθήσεται τῷ κυρίῳ, ἐν υἱοῖς θεοῦ· ὁ θεὸς ἐν-
δοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων· μέγας καὶ φο-
βερὸς ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλῳ
αὐτοῦ· κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων τίς ὅμοιός σοι·

δυνατὸς εἶ κύριε καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου·
σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης·
τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ κατα-
πραΰνεις· σὺ ἐταπείνωσας ὡς τραυμα-
τίαν ὑπερήφανον· ἐν τῷ βραχίονι τῆς
δυνάμεώς σου, διεσκόρπισας τοὺς ἐ-
χθρούς σου· σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστιν
ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα
αὐτῆς, σὺ ἐθεμελίωσας· τὸν βορρᾶν καὶ
τὴν θάλασσαν, σὺ ἔκτισας· Θαβὼρ καὶ
Ἑρμωνιείμ, ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
Ὁ σὸς βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιω-
θήτω ἡ χείρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιά σου·
Δικαιοσύνη καὶ κρίμα, ἑτοιμασία τοῦ θρό-
νου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται
πρὸ προσώπου σου· μακάριος ὁ
λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· κύριε ἐν τῷ
φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται.
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅ-
λην τὴν ἡμέραν· καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου
ὑψωθήσονται· ὅτι καύχημα τῆς δυνά-
μεως αὐτῶν σὺ εἶ· καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν· ὅτι τοῦ κυ-
ρίου ἡ ἀντίληψις· καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου.
Καὶ εἶπας· ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν.
ὕψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου· εὗρον Δαυὶδ
τὸν δοῦλόν μου· ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα
αὐτόν· ἡ γὰρ χείρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ.
Καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν· οὐκ ὠφε-
λήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ· καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ
προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν· καὶ συγκόψω
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.
Καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτὸν τροπώσομαι·
καὶ ἡ ἀλήθειά μου, καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ.
Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὑψωθήσεται τὸ κέρας
αὐτοῦ· καὶ θήσομαι ἐν θαλάσσῃ χεῖρα αὐτοῦ.
Καὶ ἐν ποταμοῖς, δεξιὰν αὐτοῦ· αὐτὸς ἐπι-
καλέσεταί με· πατήρ μου εἶ σύ· θεός μου καὶ ἀντι-
λήπτωρ τῆς σωτηρίας μου· κἀγὼ πρωτότο-
κον θήσομαι αὐτόν· ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βα-
σιλεῦσι τῆς γῆς· εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ
τὸ ἔλεός μου· καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.
Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα
αὐτοῦ· καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ, ὡς τὰς ἡμέρας
τοῦ οὐρανοῦ· ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ
τὸν νόμον μου· καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πο-
ρευθῶσιν· ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώ-

σωσι· καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν·
ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν·
Καὶ ἐν μάστιξι τὰς ἀδικίας αὐτῶν· τὸ δὲ ἔ-
λεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτῶν·
οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου· οὐδὲ
μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου· καὶ τὰ
ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, οὐ
μὴ ἀθετήσω· ἅπαξ ὤμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου,
εἰ τῷ Δαυὶδ ψεύσομαι· τὸ σπέρμα αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ· καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ
ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου· καὶ ὡς ἡ σελήνη
κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ὁ μάρ-
τυς ἐν οὐρανῷ πιστός· σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐ-
ξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.
Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου·
ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.
Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ·
ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν· διήρ-
πασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες ὁδόν.
ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτοῦ· ὕψωσας
τὴν δεξιὰν τῶν θλιβόντων αὐτόν· εὔφρανας
πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἀπέστρεψας
τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἀντελάβου αὐτοῦ, ἐν τῷ πολέμῳ.

Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ· τὸν θρό-
νον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας· ἐσμίκρυνας
τὰς ἡμέρας τοῦ χρόνου αὐτοῦ· κατέχεας
αὐτοῦ αἰσχύνην· ἕως πότε κε ἀποστρέφῃ
εἰς τέλος· ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου.
Μνήσθητι τίς μου ἡ ὑπόστασις· μὴ γὰρ ματαί-
ως ἔκτισας πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν
ἀνων; τίς ἐστιν ἄνος ὃς ζήσεται καὶ οὐκ ὄψεται
θάνατον· ῥύσεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ χειρὸς
ᾅδου· ποῦ εἰσὶ τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα κε·
ἃ ὤμοσας τῷ Δαδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· μνήσθητι
κε τοῦ ὀνειδισμοῦ τῶν δούλων σου· οὗ ὑ-
πέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν·
οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου κε· οὗ ὠνείδισαν
τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χυ σου· εὐλογητὸς κς
εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο γένοιτο. —

προσευχὴ Μωϋσέως ... τοῦ θυ:

Κε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ
γενεᾷ· πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλα-
σθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ·
μὴ ἀποστρέψῃς ἄνον εἰς ταπείνωσιν· καὶ εἶπας
ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνων· ὅτι χίλια
ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου κε· ὡς ἡ ἡμέρα ἡ ἐχθὲς

ἥτις διῆλθε καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί·
τὰ ἐξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται·
τὸ πρωῒ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι· τὸ πρωῒ
ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι· τὸ ἑσπέρας ἀ-
ποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη·
ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου· καὶ ἐν τῷ
θυμῷ σου ἐταράχθημεν· ἔθου τὰς ἀνο-
μίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν
εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου·
ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον·
Καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν· τὰ ἔτη ἡμῶν
ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν
ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα ἔτη·
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη·
Καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος· ὅτι ἐπῆλ-
θε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα·
Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου· καὶ
ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν σου ἐξαριθ-
μήσασθαι· τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι·
Καὶ τοὺς πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ·
ἐπίστρεψον κε ἕως πότε· καὶ παρακλήθητι
ἐπὶ τοῖς δούλοις σου· ἐνεπλήσθημεν τὸ
πρωῒ τοῦ ἐλέους σου κε· καὶ ἠγαλλιασά-
μεθα καὶ εὐφράνθημεν· ἐν πάσαις ταῖς

ἡμέραις ἡμῶν εὐφράνθημεν· ἀνθ' ὧν ἡ
μερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὧν εἴδομεν
κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐ
πὶ τὰ ἔργα σου· καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν· καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης κυρίου τοῦ θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡ
μῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τὸ ἔργον
τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον:—
αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ· ιγ
Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου· ἐν σκέ
πῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται· ἐρεῖ τῷ
κυρίῳ ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου·
ὁ θεός μου ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ῥύ
σεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν· καὶ ἀπὸ
λόγου ταραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρένοις
αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυ
γας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε
ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φό
βου νυκτερινοῦ· ἀπὸ βέλους πετομένου
ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει δι
απορευομένου· ἀπὸ συμπτώματος καὶ
δαιμονίου μεσημβρινοῦ· πεσεῖται ἐκ
τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δε
ξιῶν σου· πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς

ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις· καὶ ἀνταπό
δοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ κύριε
ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου·
οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά· καὶ μάστιξ
οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς ἀγ
γέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· τοῦ δι
αφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·
ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπ' ἀσπίδα
καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ· καὶ καταπατή
σεις λέοντα καὶ δράκοντα· ὅτι ἐπ' ἐμὲ
ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐ
τὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου· κεκράξεται πρός
με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰ
μι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δο
ξάσω αὐτόν· μακρότητα ἡμερῶν ἐμ
πλήσω αὐτὸν· καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:—
ψαλμὸς ᾠδῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου· ιβ
Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ κυρίῳ· καὶ ψάλ
λειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλλειν
τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου· καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα· ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρί
ῳ μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ· ὅτι εὔφρανάς με
κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου· καὶ ἐν τοῖς

τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. ὡς ἐμεγαλύν-
θη τὰ ἔργα σου κε· σφόδρα ἐβαθύνθησαν
οἱ διαλογισμοί σου. ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται
Καὶ ἀσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα. ἐν τῷ ἀνα-
τεῖλαι ἁμαρτωλοὺς ὡς χόρτον· καὶ διέ-
κυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα κε.
Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου κε· ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου
ἀπολοῦνται· καὶ διασκορπισθήσονται
πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.
Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.
Καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι. καὶ ἐπεῖ-
δεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.
Καὶ ἐν τοῖς ἐπανιστανομένοις ἐπ' ἐμὲ πονηρευο-
μένοις, ἀκούσεται τὸ οὖς μου. δίκαιος ὡς
φοῖνιξ ἀνθήσει· ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ
πληθυνθήσεται. πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴ-
κῳ κυ· ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ θυ ἡμῶν ἐξαν-
θήσουσιν. ἔτι πληθυνθήσονται ἐν γήρει πί-
ονι· καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι
ὅτι εὐθὴς κς ὁ θς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ :— εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου ...
... κατῴκισται ἡ γῆ· αἶνος ᾠδῆς τῷ δαδ

ϟβ

Ὁ κς ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο κς δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ
τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. ἐπῆραν οἱ πο-
ταμοὶ κε· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν·
ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. θαυμαστοὶ
οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης. θαυμαστὸς
ἐν ὑψηλοῖς ὁ κς· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώ-
θησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγί-
ασμα κε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. —
Ψαλμὸς τῷ δαδ τετράδι σαββάτου·
Θς ἐκδικήσεων κς· θς ἐκδικήσεων ἐ-
παρρησιάσατο. ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν.
Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.
Ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κε· ἕως πότε ἁμαρ-
τωλοὶ καυχήσονται. φθέγξονται καὶ λα-
λήσουσιν ἀδικίαν. λαλήσουσι πάντες οἱ
ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· τὸν λαόν σου
κε ἐταπείνωσαν· καὶ τὴν κληρονομίαν σου
ἐκάκωσαν. χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν·
καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν. καὶ εἶπαν
οὐκ ὄψεται κς· οὐδὲ συνήσει ὁ θς τοῦ ἰακώβ.

σύνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ· καὶ μωροί
ποτὲ φρονήσατε· ὁ φυτεύσας τὸ οὖς,
οὐχὶ ἀκούει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμὸν
οὐχὶ κατανοεῖ; ὁ παιδεύων ἔθνη οὐχὶ ἐλέγξει;
Ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γνῶσιν· κύριος γινώσκει τοὺς
διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.
Μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἂν παιδεύσῃς κύριε·
Καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν· τοῦ πρα-
ΰναι αὐτὸν ἀφ' ἡμερῶν πονηρῶν· ἕως οὗ
ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος· ὅτι οὐκ ἀ-
πώσεται κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν κλη-
ρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει· ἕως οὗ
δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν· καὶ ἐχόμενοι
αὐτῆς, πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· τίς ἀνα-
στήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις· ἢ τίς συμ-
παραστήσεταί μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν· εἰ μὴ ὅτι κύριος ἐβοήθησέ μοι,
παρὰ βραχὺ παρῴκησε τῷ ᾅδῃ ἡ ψυχή μου.
Εἰ ἔλεγον σεσάλευται ὁ πούς μου· τὸ ἔλεός σου
κύριε ἐβοήθει μοι· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν
μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου· αἱ παρακλήσεις σου ηὔ-
φραναν τὴν ψυχήν μου· μὴ συμπρόσεστί σοι
θρόνος ἀνομίας· ὁ πλάσσων κόπον
ἐπὶ προστάγματι· θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν

δικαίου· καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται.
Καὶ ἐγένετό μοι κύριος εἰς καταφυγήν· καὶ ὁ θεός μου,
εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου· καὶ ἀποδώσει
αὐτοῖς κύριος τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ κατὰ τὴν
πονηρίαν αὐτῶν, ἀφανιεῖ αὐτοὺς κύριος ὁ θεός.
Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυίδ: ϟδ:
Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ· ἀλαλάξωμεν
τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν· προφθάσωμεν τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει· καὶ ἐν
ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι θεὸς μέγας κύριος.
Καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς·
Καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσίν· ὅτι αὐτοῦ
ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν·
Καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν· δεῦτε
προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ·
Καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος
ἡμᾶς· ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἡμεῖς λαὸς
νομῆς αὐτοῦ· καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.
Σήμερον, ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε·
Μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ· κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πει-
ρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέ-
ρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με καὶ εἴδοσαν τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ· καὶ εἶπα ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ·
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου· ὡς ὤ-
μοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου· εἰ εἰσελεύσονται εἰς
τὴν κατάπαυσίν μου:— ᾠδὴ τῷ Δαυίδ· ὅ-
τε ὁ οἶκος ᾠκοδομεῖτο, μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν·
ϥε ᾌσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν· ᾄσατε τῷ κυρίῳ
πᾶσα ἡ γῆ· ᾄσατε τῷ κυρίῳ εὐλογήσατε τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν
δόξαν αὐτοῦ· ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμά-
σια αὐτοῦ· ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα·
φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς·
ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια·
ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν· ἐξομολόγησις
καὶ ὡραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἁγιωσύνη
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ·
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· ἐνέγκατε
τῷ κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ
δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· ἄρατε θυσίας καὶ
εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ· προσκυ-
νήσατε τῷ κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· σαλευθή-
τω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·
εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅτι κύριος ἐβασίλευσε·

Καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ
σαλευθήσεται· εὐφρανθήτωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς· χαρήσεται τὰ πεδία
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιάσονται
πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ· ἀπὸ προσώπου
κυρίου ὅτι ἔρχεται· ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν·
κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ·
καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ:—
τῷ Δαυίδ, ὅτε ἡ γῆ αὐτοῦ καθίσταται· ϥϛ·
Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· εὐφρανθή-
τωσαν νῆσοι πολλαί· νεφέλη καὶ γνόφος
κύκλῳ αὐτοῦ· δικαιοσύνη καὶ κρίμα κα-
τόρθωσις τοῦ θρόνου αὐτοῦ· πῦρ ἐνώπιον
αὐτοῦ προπορεύσεται· καὶ φλογιεῖ κύκλῳ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ
αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ· εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ·
Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου·
ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς· ἀνήγγειλαν
οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἶδον
πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ· αἰσχυν-
θήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς
γλυπτοῖς· οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·

Ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών· καὶ ἠγαλλιάσαντο
αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας· ἕνεκεν τῶν κρι-
μάτων σου κε· ὅτι σὺ κς ὁ ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ
πάντας τοὺς θεούς· οἱ ἀγαπῶντες τὸν κν,
μισεῖτε τὸ πονηρόν· φυλάσσει κς τὰς ψυχὰς
τῶν ὁσίων αὐτοῦ· ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ
ῥύσεται αὐτούς· φῶς ἀνέτειλε τῷ δι-
καίῳ· καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη·
Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κω· καὶ ἐξομολο-
γεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ·

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. ϟζ

Ἄσατε τῷ κω ᾆσμα καινόν· ὅτι θαυμαστὰ ἐ-
ποίησεν ὁ κς· ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ·
καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ· ἐγνώρισε κς τὸ
σωτήριον αὐτοῦ· ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυ-
ψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· ἐμνήσθη τοῦ
ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακώβ· καὶ τῆς ἀληθείας
αὐτοῦ τῷ οἴκῳ Ἰηλ· εἴδοσαν πάντα τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ θυ ἡμῶν· ἀλαλ-
ξατε τῷ κω πᾶσα ἡ γῆ· ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε
καὶ ψάλατε· ψάλατε τῷ κω ἐν κιθάρᾳ·
Ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ· ἐν σάλπιγξιν
ἐλαταῖς· καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης·

ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυ·
Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς·
Ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ·
Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτό· τὰ ὄρη ἀ-
γαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου κυ, ὅτι ἔρχεται·
Ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκουμένην
ἐν δικαιοσύνῃ· καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι·

Ψαλμὸς τῷ Δαδ. ϟη

Ὁ κς ἐβασίλευσεν ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ κα-
θήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ σαλευθήτω ἡ γῆ·
Κς ἐν Σιὼν μέγας· καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας
τοὺς λαούς· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνό-
ματί σου τῷ μεγάλῳ· ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν
ἐστι· καὶ τιμὴ βασιλέως κρίσιν ἀγαπᾷ·
Σὺ ἡτοίμασας εὐθύτητας· κρίσιν καὶ δικαιο-
σύνην ἐν Ἰακὼβ σὺ ἐποίησας· ὑψοῦτε κν τὸν
θν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ὅτι ἅγιός ἐστι· Μωϋσῆς
καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ· καὶ Σαμουὴλ
ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
Ἐπεκαλοῦντο τὸν κν, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν·
Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς· ὅτι
ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· καὶ τὰ προσ-
τάγματα αὐτοῦ ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς·

Κε ὁ θς ἡμῶν σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ θς
σὺ εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς· καὶ ἐκδικῶν
ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.
ὑψοῦτε κν τὸν θν ἡμῶν· καὶ προσκυνεῖτε
εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἅγιος κς ὁ θς
ἡμῶν:— ψαλμὸς εἰς ἐξομολόγησιν:
ϟθ Ἀλαλάξατε τῷ θῷ πᾶσα ἡ γῆ· δουλεύσατε
τῷ κῷ ἐν εὐφροσύνῃ· εἰσέλθατε ἐνώπιον
αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει· γνῶτε ὅτι κς αὐτός
ἐστιν ὁ θς ἡμῶν· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς
καὶ οὐχ ἡμεῖς· ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ
πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσέλθατε εἰς
τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει·
εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολο-
γεῖσθε αὐτῷ αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
ὅτι χρηστὸς κς εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ·
καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ:
ψαλμὸς τῷ δαδ — ρ
Ἔλεον καὶ κρίσιν ᾄσομαί σοι κε· ψαλῶ καὶ
συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ πότε ἥξεις πρός
με· διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν
μέσῳ τοῦ οἴκου μου· οὐ προετιθέμην πρὸ
ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον·
ποιοῦντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκο-

λλήθη μοι καρδία σκαμβή· ἐκκλίνοντος
ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ οὐκ ἐγίνωσκον.
τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερη-
φάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ
τούτῳ οὐ συνήσθιον· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς· τοῦ συγκαθῆσθαι
αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ
ἀμώμῳ οὗτός μοι ἐλειτούργει· οὐ κατῴκει
ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφα-
νίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώ-
πιον τῶν ὀφθαλμῶν μου· εἰς τὰς πρω-
ΐας ἀπέκτεννον πάντας τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γῆς· τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πό-
λεως κυ πάντας τοὺς ἐργαζομένους
τὴν ἀνομίαν:— τῷ δαδ κα ιγ: προσευχὴ τῷ πτω-
χῷ ὅταν ἀκηδιάσῃ· καὶ ἐναντίον κυ ἐκχέῃ τὴν δέησιν αὐτοῦ
Κε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ ἡ
κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω· μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρᾳ θλίβομαι κλῖνον πρός με τὸ
οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε
ταχὺ εἰσάκουσόν μου· ὅτι ἐξέλιπον ὡς
καπνὸς αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ

ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. ἐπλήγην
ὡσεὶ χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου.
Ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη
τὸ ὀστοῦν μου τῇ σαρκί μου. ὡμοιώθην πε-
λεκᾶνι ἐρημικῷ. ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικό-
ραξ ἐν οἰκοπέδῳ. ἠγρύπνησα καὶ ἐγε-
νόμην ὡσεὶ στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματι.
Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.
Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.
Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον. καὶ τὸ πό-
μα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων. ἀπὸ προ-
σώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου.
Ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. αἱ ἡμέραι μου
ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν. κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος
ἐξηράνθην. σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών. ὅτι καιρὸς
τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός.
Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους
αὐτῆς. καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσιν.
Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου.
Καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν.
Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιών. καὶ ὀφθήσεται

ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
προσευχὴν τῶν ταπεινῶν. καὶ οὐκ ἐ-
ξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. γραφή-
τω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν. καὶ λαὸς ὁ κτι-
ζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον. ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕ-
ψους ἁγίου αὐτοῦ. κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν
ἐπέβλεψεν. τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ
τῶν πεπεδημένων. τοῦ λῦσαι τοὺς
υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. τοῦ ἀναγγεῖ-
λαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου. καὶ τὴν αἴνεσιν
αὐτοῦ ἐν Ἰερουσαλήμ. ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι
λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ βασιλεῖς τοῦ δου-
λεύειν τῷ κυρίῳ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ
ἰσχύος αὐτοῦ. τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμε-
ρῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. μὴ ἀναγάγῃς με
ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου. ἐν γενεᾷ γενεῶν
τὰ ἔτη σου. κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθε-
μελίωσας. καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν
οἱ οὐρανοί. αὐτοὶ ἀπολοῦνται. σὺ δὲ δια-
μένεις. καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαι-
ωθήσονται. καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις
αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται. σὺ δὲ ὁ αὐτὸς
εἶ. καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν. οἱ υἱοὶ
τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν.

Καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατα-
ευθυνθήσεται:— Ψαλμὸς τῷ Δαδ:

ρβ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄, καὶ πάν-
τα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄· καὶ μὴ ἐπιλαν-
θάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου.
Τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου.
Τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυ-
μίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ
νεότης σου· ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ κ̄ς.
Καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις· ἐγνώ-
ρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωσῇ· τοῖς υἱοῖς
Ἰσλ̄ τὰ θελήματα αὐτοῦ· οἰκτίρμων καὶ
ἐλεήμων ὁ κ̄ς· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται· οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ· οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν
ἐποίησεν ἡμῖν· οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν, ἀνταπέδωκεν ἡμῖν· ὅτι κατὰ
τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς· ἐκραταί-
ωσε κ̄ς τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβου-
μένους αὐτόν· καθόσον ἀπέχουσιν ἀνα-

τολαὶ ἀπὸ δυσμῶν· ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν
τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καθὼς οἰκτείρει πατὴρ
υἱούς· ᾠκτείρησε κ̄ς τοὺς φοβουμένους
αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν· ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρ-
τος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ,
οὕτως ἐξανθήσει· ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ
καὶ οὐχ ὑπάρξει· καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι
τὸν τόπον αὐτοῦ· τὸ δὲ ἔλεος τοῦ κυ ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος· καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν· τοῖς φυλάσσου-
σι τὴν διαθήκην αὐτοῦ· καὶ μεμνημένοις
τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κ̄ς ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ.
Καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν κν̄ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.
Δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγ[illegible] αὐ-
τοῦ· εὐλογεῖτε τὸν κν̄ πᾶσαι [illegible] τὰς μ-
αι δυνάμεις αὐτοῦ· λειτουργοὶ [illegible]
αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ· [illegible]
Εὐλογεῖτε τὸν κν̄ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄:— Δ

τῷ Δα(υὶ)δ:

ργ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν· κ(ύρι)ε ὁ θ(εό)ς μου ἐ-
μεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν
καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω· ἀναβαλ-
λόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· ἐκτείνων τὸν
οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτε-
ρύγων ἀνέμων· ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐ-
τοῦ πνεύματα· καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ
φλέγον· ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀ-
σφάλειαν αὐτῆς· οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον
τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ὀρέων
στήσονται ὕδατα· ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου
φεύξονται· ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλι-
άσουσιν· ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαί-
νουσι πεδία· εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελί-
ωσας αὐτοῖς· ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσον-
ται· οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν·
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν·
ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται
ὕδατα· ποτιοῦσι πάντα τὰ θη-
ρία τοῦ ἀγροῦ· προσδέξονται ὄναγροι εἰς
δίψαν αὐτῶν· ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ

κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώ-
σουσι φωνήν· ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερ-
ῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ· ὁ ἐξανατέλλων χόρ-
τον τοῖς κτήνεσιν· καὶ χλόην τῇ δουλεί-
ᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἱλα-
ρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει· χορτασθήσεται τὰ
ξύλα τοῦ πεδίου· αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου
ἃς ἐφύτευσας· ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι·
Τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν·
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις· πέτρα κατα-
φυγὴ τοῖς λαγωοῖς· ἐποίησε σελήνην εἰς
καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ·
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διε-
λεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ·
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆ-
σαι παρὰ τῷ θ(ε)ῷ βρῶσιν αὐτοῖς· ἀνέτειλ-
εν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν· καὶ εἰς τὰς μάν-
δρας αὐτῶν κοιτασθήσονται· ἐξελεύσεται
ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν ἐρ-
γασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας· ὡς ἐμεγα-
λύνθη τὰ ἔργα σου κ(ύρι)ε· πάντα ἐν σοφίᾳ

ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος·
ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ζῷα μι
κρὰ μετὰ μεγάλων· ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύ
ονται· δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμ
παίζειν αὐτῷ· πάντα πρὸς σὲ προσ
δοκῶσιν· δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν
εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλ
λέξουσιν· ἀνοίξαντος σου τὴν χεῖρα,
τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότη
τος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι· καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν· ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου
καὶ κτισθήσονται· καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρό
σωπον τῆς γῆς· ἤτω ἡ δόξα κυρίου εἰς τοὺς
αἰῶνας· εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ τοῖς ἔρ
γοις αὐτοῦ· ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν
καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος
τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται· ἄσω τῷ κυρίῳ
ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω· ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου·
ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ κυρίῳ· ἐκλεί
ποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἄνομοι

ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς· εὐλόγει ἡ ψυ
χή μου τὸν κύριον. ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ρδ
ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι
τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ.
διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ·
ἐπαινεῖσθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν κύριον·
ζητήσατε τὸν κύριον καὶ κραταιώθητε· ζητή
σατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός·
μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε·
τὰ τέρατα αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα τοῦ στόμα
τος αὐτοῦ· σπέρμα Ἀβραὰμ δοῦλοι αὐτοῦ·
υἱοὶ Ἰακώβ, ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ· αὐτὸς κύριος ὁ θεὸς
ἡμῶν· ἐν πάσῃ τῇ γῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ·
ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς· ὃν διέ
θετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου αὐτοῦ τῷ
Ἰσαάκ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν τῷ Ἰακὼβ εἰς πρό
σταγμα· καὶ τῷ Ἰσραὴλ διαθήκην αἰώνιον·
λέγων· σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν· σχοίνισμα
κληρονομίας ὑμῶν· ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς

ἀριθμῷ βραχεῖς· ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους
ἐν αὐτῇ· καὶ διῆλθον ἐξ ἔθνους εἰς ἔθνος·
Καὶ ἐκ βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον· οὐκ ἀφῆκεν
ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτούς· καὶ ἤλεγξεν ὑπὲρ
αὐτῶν βασιλεῖς· μὴ ἅπτεσθαι τῶν χριστῶν μου·
Καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε·
Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν· πᾶν στήριγμα
ἄρτου συνέτριψεν· ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν
αὐτῶν ἄνθρωπον· εἰς δοῦλον ἐπράθη Ἰωσήφ·
Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτοῦ·
Σίδηρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· μέχρι τοῦ
ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ λόγιον κυρίου ἐπύρωσεν
αὐτόν· ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν·
Ἄρχων λαοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτόν· κατέστησεν
αὐτὸν κύριον τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ ἄρχοντα
πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ· τοῦ παιδεῦσαι
τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς ἑαυτόν· καὶ τοὺς
πρεσβυτέρους αὐτοῦ σοφίσαι· καὶ εἰσῆλθεν
Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον· καὶ Ἰακὼβ παρῴκησεν
ἐν γῇ Χάμ· καὶ ηὔξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα·
Καὶ ἐκραταίωσεν αὐτὸν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς
αὐτοῦ· μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τοῦ

μισῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ· τοῦ δολιοῦσθαι
ἐν τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ἐξαπέστειλε Μωσῆν
τὸν δοῦλον αὐτοῦ· Ἀαρὼν ὃν ἐξελέ-
ξατο ἑαυτῷ· ἔθετο ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους
τῶν σημείων αὐτοῦ· καὶ τῶν τεράτων
αὐτοῦ ἐν γῇ Χάμ· ἐξαπέστειλε σκότος
καὶ ἐσκότασεν· ὅτι παρεπίκραναν τοὺς
λόγους αὐτοῦ· μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν
εἰς αἷμα· καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν·
Ἐξῆρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους· ἐν τοῖς τα-
μείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν· εἶπε καὶ
ἦλθε κυνόμυια· καὶ σκνῖπες ἐν πᾶσι
τοῖς ὁρίοις αὐτῶν· ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν
χάλαζαν· πῦρ καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ
τὰς συκὰς αὐτῶν· καὶ συνέτριψε πᾶν
ξύλον ὁρίου αὐτῶν· εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς·
Καὶ βροῦχος οὗ οὐκ ἦν ἀριθμός· καὶ κατέ-
φαγε πάντα χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν·
Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν καρπὸν τῆς γῆς
αὐτῶν· καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον
ἐν τῇ γῇ αὐτῶν· ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν·

Καὶ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ.
Καὶ οὐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.
Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν.
Ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.
Διεπέτασεν νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς.
Καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.
Ἤτησαν καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα· καὶ ἄρτον
οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς· διέρρηξε πέ-
τραν καὶ ἐρρύησαν ὕδατα· ἐπορεύθησαν
ἐν ἀνύδροις ποταμοί· ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λό-
γου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ· τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ· καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀ-
γαλλιάσει· καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐν εὐ-
φροσύνῃ· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν.
Καὶ πόνους λαῶν κατεκληρονόμησαν.
Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ.
Καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν :— ἀλ(ληλούια)

κα(θισμα) ιδ' ... ἀλληλούια ...

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κ(υρί)ῳ ὅτι χρηστός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· τίς λαλήσει τὰς δυ-
ναστείας τοῦ κ(υρίο)υ· ἀκουστὰς ποιήσει πάσας
τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ· μακάριοι οἱ φυλάσσοντες

κρίσιν· καὶ ποιοῦντες δικαιοσύνην ἐν
παντὶ καιρῷ· μνήσθητι ἡμῶν κ(ύρι)ε ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ τοῦ λαοῦ σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς
ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότη-
τι τῶν ἐκλεκτῶν σου· τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν
τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου· τοῦ ἐπαι-
νεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου· ἡμάρ-
τομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν,
ἠδικήσαμεν· οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ
οὐ συνῆκαν τὰ θαυμάσιά σου· οὐκ ἐμνή-
σθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου.
Καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ
Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ· καὶ ἔσωσεν αὐτούς, ἕ-
νεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· τοῦ γνωρίσαι
τὴν δυναστείαν αὐτοῦ· καὶ ἐπετίμησε
τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐξηράνθη· καὶ ὁ-
δήγησεν αὐτούς, ἐν ἀβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.
Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισούντων.
Καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτούς.
Εἷς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη· καὶ ἐπίστευσαν
τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ᾖσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

ἐτάχυναν ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτοῦ·
οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐ-
πεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν ἀνύδρῳ· καὶ ἔδωκ(εν)
αὐτοῖς τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἐξαπέστειλεν
πλησμονὴν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ πα-
ρώργισαν τὸν Μωϋσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ·
Τὸν Ἀαρὼν τὸν ἅγιον κυρίου· ἠνοίχθη ἡ γῆ καὶ
κατέπιε Δαθάν· καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν
συναγωγὴν Ἀβειρών· καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν
τῇ συναγωγῇ αὐτῶν· φλὸξ κατέφλεξεν
ἁμαρτωλούς· καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χω-
ρήβ· καὶ προσεκύνησαν τῷ γλυπτῷ·
Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ· ἐν ὁμοι-
ώματι μόσχου ἔσθοντος χόρτον· ἐπελά-
θοντο τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτούς·
Τοῦ ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ· θαυ-
μάσια ἐν γῇ Χάμ· φοβερὰ ἐπὶ θαλάσσης
ἐρυθρᾶς· καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτ(ούς)
εἰ μὴ Μωϋσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ· ἔστη ἐν τῇ
θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ· τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμὸν αὐτοῦ· τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι αὐτ(ούς)

Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητήν· οὐκ ἐ-
πίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ ἐγόγγυσαν ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν· οὐκ εἰσήκουσαν
τῆς φωνῆς κυρίου· καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπ' αὐτοῖς· τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ· καὶ τοῦ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν
ἐν τοῖς ἔθνεσι· καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς
ἐν ταῖς χώραις· καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελ-
φεγώρ· καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν·
Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
μασιν αὐτῶν· καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς
ἡ πτῶσις· καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο·
καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις· καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
εἰς δικαιοσύνην· εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ παρώργισαν αὐτ(ὸν)
ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· καὶ ἐκακώθη
Μωϋσῆς δι' αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χεί-
λεσιν αὐτοῦ· οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ
εἶπε κύριος αὐτοῖς· καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι·
καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἐδούλευσαν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν· καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς

εἰς σκάνδαλον· καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.
Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον· αἷμα υἱῶν αὐτῶν
καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπτοῖς
Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι· καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν.
Καὶ ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.
Καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.
Καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν.
Καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.
Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν· καὶ ἐτα-
πεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν· πλεο-
νάκις ἐρρύσατο αὐτούς· αὐτοὶ δὲ παρε-
πίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ ἐ-
ταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.
Καὶ εἶδε κύριος, ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς· ἐν τῷ
αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.
Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ· καὶ μετε-
μελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐτοῦ.
Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς· ἐναντί-
ον πάντων τῶν αἰχμαλωτισάντων αὐτούς.

σῶσον ἡμᾶς κύριε ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ ἐπισυνάγαγε
ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν· τοῦ ἐξομολογήσασθαι
τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ· τοῦ ἐγκαυχᾶσθαι
ἐν τῇ αἰνέσει σου· εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραήλ·
ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ
πᾶς ὁ λαός γένοιτο γένοιτο:— Ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι χρηστός, ἀλληλούϊα·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· εἰπάτωσαν
οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ κυρίου· οὓς ἐλυτρώσατο
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν· καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνή-
γαγεν αὐτούς· ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν
καὶ βορρᾶ καὶ θαλάσσης· ἐπλανήθησαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ· ὁδὸν πόλεως
κατοικητηρίου οὐχ εὗρον· πεινῶντες καὶ
διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.
Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι
αὐτούς· καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύ-
σατο αὐτούς· καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς ὁδὸν
εὐθεῖαν· τοῦ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοι-
κητηρίου· ἐξομολογησάσθωσαν τῷ κυρίῳ
τὰ ἐλέη αὐτοῦ· καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς
υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενήν.

Καὶ ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.
Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου.
πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.
ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ θῦ.
Καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.
Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν.
ἠσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν. καὶ ἐκέκραξαν
πρὸς κν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν
ἀνὰγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. καὶ ἐξήγαγεν
αὐτοὺς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου.
Καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν. ἐξομολο-
γησάσθωσαν τῷ κω τὰ ἐλέη αὐτοῦ. καὶ τὰ
θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων.
ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς. καὶ μοχλοὺς
σιδηροῦς συνέθλασεν. ἀντελάβετο αὐτῶν
ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐτῶν. διὰ γὰρ τὰς ἀνομί-
ας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν. πᾶν βρῶμα ἐβδε-
λύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν. καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν
πυλῶν τοῦ θανάτου. καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
κν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν ἀνα-
γκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς. ἀπέστειλε τὸν
λόγον αὐτοῦ καὶ ἰάσατο αὐτούς. καὶ ἐρρύσα-

αὐτοὺς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν. ἐξομο-
λογησάσθωσαν τῷ κω τὰ ἐλέη αὐτοῦ.
Καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων.
Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως.
Καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ἀγαλ-
λιάσει. οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν
πλοίοις. ποιοῦντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι
πολλοῖς. αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα κυ. καὶ τὰ θαυ-
μάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ. εἶπε καὶ ἔστη
πνεῦμα καταιγίδος. καὶ ὑψώθη τὰ κύματα
αὐτῆς. ἀναβαίνουσιν ἕως τῶν οὐρανῶν.
Καὶ καταβαίνουσιν ἕως τῶν ἀβύσσων.
Ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο. ἐταράχθησ-
αν ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων. καὶ πᾶσα ἡ σο-
φία αὐτῶν κατεπόθη. καὶ ἐκέκραξαν πρὸς
κν ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς. καὶ ἐκ τῶν
ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς. καὶ ἐπέταξε
τῇ καταιγίδι καὶ ἔστη εἰς αὔραν. καὶ ἐσίγη-
σαν τὰ κύματα αὐτῆς. καὶ εὐφράνθησαν
ὅτι ἡσύχασαν. καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐπὶ
λιμένα θελήματος αὐτοῦ. ἐξομολογη-
σάσθωσαν τῷ κω τὰ ἐλέη αὐτοῦ. καὶ τὰ θαυ-

μάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνων·
ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ·
Καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτω
σαν αὐτόν· ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἔρημον·
Καὶ διεξόδους ὑδάτων εἰς δίψαν· γῆν καρ
ποφόρον εἰς ἅλμην· ἀπὸ κακίας τῶν
κατοικούντων ἐν αὐτῇ· ἔθετο ἔρημον εἰς
λίμνας ὑδάτων· καὶ γῆν ἄνυδρον εἰς δι
εξόδους ὑδάτων· καὶ κατῴκισεν ἐκεῖ
πεινῶντας· καὶ συνεστήσαντο πόλεις
κατοικεσίας· καὶ ἔσπειραν ἀγροὺς καὶ ἐ
φύτευσαν ἀμπελῶνας· καὶ ἐποίησαν
καρπὸν γεννήματος· καὶ εὐλόγησεν αὐτ(ούς)
καὶ ἐπληθύνθησαν σφόδρα· καὶ τὰ κτή
νη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε· καὶ ὠλιγώθησαν
καὶ ἐκακώθησαν· ἀπὸ θλίψεως κακῶν
καὶ ὀδύνης· ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ᾽ ἄρ
χοντας αὐτῶν· καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς
ἐν ἀβάτῳ καὶ οὐχ ὁδῷ· καὶ ἐβοήθησε πέ
νητι ἐκ πτωχείας· καὶ ἔθετο ὡς πρόβατα
πατριάς· ὄψονται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθή
σονται· καὶ πᾶσα ἀνομία ἐμφράξει τὸ

στόμα αὐτῆς· τίς σοφὸς καὶ φυλάξει
ταῦτα· καὶ συνήσουσι τὰ ἐλέη τοῦ κυ:-
ᾠδὴ ψαλμοῦ τῷ δαδ : ρζ :
Ἑτοίμη ἡ καρδία μου ὁ θς, ἑτοίμη ἡ καρ
δία μου· ᾄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου·
ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου· ἐξεγέρθητι ψαλ
τήριον καὶ κιθάρα· ἐξεγερθήσομαι ὄρθρου·
ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς κε· ψαλῶ σοι
ἐν ἔθνεσιν· ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν
τὸ ἔλεός σου· καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀ
λήθειά σου· ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς
ὁ θς· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου·
ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου· σῶσον
τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ θς ἐ
λάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· ὑψωθήσομαι
καὶ διαμεριῶ σίκιμα· καὶ τὴν κοιλάδα
τῶν σκηνῶν διαμετρήσω· ἐμός ἐστι γαλα
ὰδ· καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆς· καὶ ἐφραὶμ
ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· ἰούδας
βασιλεύς μου· μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου·
ἐπὶ τὴν ἰδουμαίαν ἐπιβαλῶ τὸ ὑπόδη
μά μου· ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν·

Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς·
Ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας.
Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐ
ξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.
Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως· καὶ ματαία
σωτηρία ἀνθρώπου· ἐν τῷ Θεῷ ποιήσωμεν δύναμιν.
Καὶ αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος, τῷ Δαδ ψαλμός·

Ὁ Θεὸς τὴν αἴνεσίν μου μὴ παρασιωπήσῃς·
ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίου
ἐπ' ἐμὲ ἠνοίχθη· ἐλάλησαν κατ' ἐμοῦ γλώσσῃ
δολίᾳ· καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με,
καὶ ἐπολέμησάν με δωρεάν· ἀντὶ τοῦ ἀ
γαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με· ἐγὼ δὲ προ
σηυχόμην· καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν· καὶ μῖσος, ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.
Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν· καὶ διά
βολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρί
νεσθαι αὐτὸν ἐξέλθοι καταδεδικασμένος·
Καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν·
Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι·
Καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος:

Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοί·
Καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα· σαλευόμενοι
μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἐ
παιτησάτωσαν· ἐκβληθήτωσαν ἐκ
τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν· ἐξερευνησάτω
δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ·
Καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πό
νους αὐτοῦ· μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντι
λήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς
ὀρφανοῖς αὐτοῦ· γενηθήτω τὰ τέκνα αὐ
τοῦ εἰς ἐξολόθρευσιν· ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθείη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναμνησθείη ἡ ἀνομία
τῶν πατέρων αὐτοῦ, ἔναντι Κυρίου· καὶ ἡ ἁμαρτί
α τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξαλειφθείη· γενηθή
τωσαν ἔναντι Κυρίου διαπαντός·
Καὶ ἐξολοθρευθείη ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη τοῦ ποιῆσαι ἔλεος·
Καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πτωχὸν καὶ πένητα·
Καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶ
σαι· καὶ ἠγάπησε κατάραν καὶ ἥξει αὐτῷ·
Καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν καὶ μακρυνθή
σεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐνεδύσατο κατάραν.

ὡς ἱμάτιον· καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ
εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ· καὶ ὡσεὶ ἔλαιον
ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ· γενηθήτω αὐτῷ
ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται· καὶ ὡσεὶ ζώ-
νη ἣν διαπαντὸς περιζώννυται· τοῦτο
τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ κυρίου·
Καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.
Καὶ σὺ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀ-
νόματός σου· ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου·
Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ·
Καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου·
Ὡσεὶ σκιὰ ἐν τῷ ἐκκλῖναι αὐτὴν ἀντανῃρέθην·
Ἐξετινάχθην ὡσεὶ ἀκρίδες· τὰ γόνατά μου
ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας· καὶ ἡ σάρξ μου
ἠλλοιώθη δι' ἔλαιον· κἀγὼ ἐγενήθην ὄνειδος
αὐτοῖς· εἴδοσάν με ἐσάλευσαν κεφα-
λὰς αὐτῶν· βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου·
Καὶ σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γνώτωσαν
ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη· καὶ σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν·
Καταράσονται αὐτοὶ καὶ σὺ εὐλογήσεις·
οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ
δοῦλός σου εὐφρανθήσεται· ἐνδυσάσθωσαν

οἱ ἐνδιαβάλλοντές με ἐντροπήν·
Καὶ περιβαλέσθωσαν ὡς διπλοΐδα αἰσ-
χύνην αὐτῶν· ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ
σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου· καὶ ἐν μέσῳ
πολλῶν αἰνέσω αὐτόν· ὅτι παρέστη ἐκ
δεξιῶν πένητος· τοῦ σῶσαι ἐκ τῶν κα-
ταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου· — ρθ´
τῷ Δαδ ψαλμός· κα ιε
Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδι-
ον τῶν ποδῶν σου· ῥάβδον δυνάμεως
ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυ-
ρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου· μετὰ σοῦ
ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου·
ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς
πρὸ ἑωσφόρου ἐξεγέννησά σε· ὤμοσε κύριος
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ·
Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ
ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς· κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνε-
σι πληρώσει πτώματα· συνθλάσει κεφαλὰς
ἐπὶ γῆς πολλῶν· ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ
πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν·

ἀλληλούϊα·

ρι Ἐξομολογήσομαί σοι κε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου
ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ· μεγάλα
τὰ ἔργα κυ· ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ
θελήματα αὐτοῦ· ἐξομολόγησις καὶ με
γαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαι
οσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ κσ· τροφὴν ἔ
δωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθή
σεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ·
Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ
Τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν·
Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ
πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ· ἐστηριγμέναι εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πεποιημέναι ἐ
ν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι· λύτρωσιν ἀπέστει
λε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶ
να διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ
ὄνομα αὐτοῦ· ἀρχὴ σοφίας φόβος κυ·
Σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν·
ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
ἀλληλούϊα· ρια
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν κν·

ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα·
Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται· δόξα καὶ
πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ δικαιο
σύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος·
Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν·
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος· χρηστὸς
ἀνὴρ ὁ οἰκτείρων καὶ κιχρῶν· οἰκονομήσει
τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει· ὅτι εἰς τὸν αἰῶ
να οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰ
ώνιον ἔσται δίκαιος· ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς
οὐ φοβηθήσεται· ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ
ἐλπίζειν ἐπὶ κν· ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ
οὐ μὴ φοβηθῇ· ἕως οὗ ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐ
χθροὺς αὐτοῦ· ἐσκόρπισεν ἔδωκε τοῖς
πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψω
θήσεται ἐν δόξῃ· ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ
ὀργισθήσεται· τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει
καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρτωλοῦ ἀ
πολεῖται· [illegible]
Αἰνεῖτε παῖδες κν· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυ·
Εἴη τὸ ὄνομα κυ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν

νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἀπὸ ἀνατολῶν
ἡλίου μέχρι δυσμῶν· αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυ
ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κς· ἐπὶ τοὺς
οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ· τίς ὡς κς ὁ θς ἡμῶν·
ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐμ
φορῶν· ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ὁ ἐγείρων
ἀπὸ γῆς πτωχόν· καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυ
ψῶν πένητα· τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρ
χόντων· μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ·
ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ· μητέρα τεκν
εὐφραινομένην. — ἀλληλούϊα· ριγ'
Ἐν ἐξόδῳ ἰσλ ἐξ αἰγύπτου· οἴκου ἰακὼβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου· ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα
αὐτοῦ· ἰσλ ἐξουσία αὐτοῦ· ἡ θάλασσα εἶδε
καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀ
πίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί·
Καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων· τί σοί ἐστι
θάλασσα ὅτι ἔφυγες· καὶ σὺ ἰορδάνη
ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ὅτι
ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς
ἀρνία προβάτων· ἀπὸ προσώπου κυ
ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου τοῦ θυ
ἰακώβ· τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμ
ὑδάτων· καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς

ὑδάτων· μὴ ἡμῖν κε μὴ ἡμῖν· ἀλλ' ἢ
τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν· ἐπὶ τῷ ἐλέ
ει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴπω
σι τὰ ἔθνη· ποῦ ἐστιν ὁ θς αὐτῶν· ὁ δὲ θς
ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· πάντα
ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν· τὰ εἴδωλα τῶν
ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον· ἔργα χει
ρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσι·
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· ῥῖν
ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας
ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχου
καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν
ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γέ
νοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες οἱ
πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος ἰσλ ἤλπισ
ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν·
οἶκος ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν· οἱ φοβούμενοι
τὸν κν ἤλπισαν ἐπὶ κν· βοηθὸς καὶ ὑπερα
σπιστὴς αὐτῶν ἐστιν· κς μνησθεὶς ἡμῶν εὐ
λόγησεν ἡμᾶς· εὐλόγησε τὸν οἶκον ἰσλ·
εὐλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών· εὐλόγησε τοὺς
φοβουμένους τὸν κν· τοὺς μικροὺς μετὰ

τῶν μεγάλων. προσθείη κύριος ἐφ' ὑμᾶς.
ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. εὐλογη-
μένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ. τῷ ποιήσαντι τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ κυρίῳ.
Τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. οὐχ οἱ νε-
κροὶ αἰνέσουσί σε κύριε. οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνο-
ντες εἰς ᾅδου. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλο-
γήσομεν τὸν κύριον. ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. ἀλληλούια. ριδ.
Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς
τῆς δεήσεώς μου. ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ
ἐμοί. καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου. κίνδυνοι ᾅδου
εὕροσάν με. θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον.
Καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπεκαλεσάμην. ὦ κύριε ῥῦσαι
τὴν ψυχήν μου. ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος.
Καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ. φυλάσσων τὰ νήπια
ὁ κύριος. ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με. ἐπίστρε-
ψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου. ὅτι κύριος εὐηρ-
γέτησέ σε. ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θα-
νάτου. τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων.
Καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος. εὐαρε-
στήσω ἐνώπιον κυρίου. ἐν χώρᾳ ζώντων.

ἀλληλούια. ριε.
Ἐπίστευσα διὸ ἐλάλησα. ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφόδρα. ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου.
πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης. τί ἀνταποδώσω τῷ
κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι.
Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐ-
πικαλέσομαι. τὰς εὐχάς μου τῷ κυρίῳ ἀπο-
δώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
ὦ κύριε ἐγὼ δοῦλος σός. ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ
υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. διέρρηξας τοὺς
δεσμούς μου. σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως.
Καὶ ἐν ὀνόματι κυρίου ἐπικαλέσομαι. τὰς εὐχάς
μου τῷ κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. ἐν αὐλαῖς οἴκου κυρίου ἐν μέ-
σῳ σου Ἱερουσαλήμ. ἀλληλούια. ρις.
Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη. ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. ὅτι ἐκραταιώθη τὸ
ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς. καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἀλληλούια. ριζ.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ,
ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι
ἐν νόμῳ κυρίου. μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητή-
σουσιν αὐτόν. οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀ-
νομίαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.
Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου φυλάξασθαι
σφόδρα. ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁ-
δοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώμα-
τά σου. τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ἐν τῷ με ἐπι-
βλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.
Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας,
ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς
δικαιοσύνης σου. τὰ δικαιώματά σου
φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.
Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐ-
τοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.
Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπώσῃς
με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου. ἐν τῇ καρδίᾳ μου
ἔκρυψα τὰ λόγιά σου, ὅπως ἂν μὴ ἁμαρτά-
νω σοι. Εὐλογητὸς εἶ κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα
πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.
Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην

ὡς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ. ἐν ταῖς ἐντο-
λαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ κατανοήσω τὰς
ὁδούς σου. ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελε-
τήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.
Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι, καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου. ἀποκάλυψον
τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ
θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου. πάροικος ἐγώ
εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς
ἐντολάς σου. ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ
ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.
Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.
Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα. καὶ γὰρ ἐ-
κάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν,
ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμα-
σί σου. καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου
ἐστί, καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.
Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου, ζῆσόν με
κατὰ τὸν λόγον σου. τὰς ὁδούς μου ἐξήγ-
γειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου, δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με, καὶ
ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.
Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαί-
ωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου. ὁδὸν ἀδικίας
ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέη-
σόν με. ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην, τὰ κρί-
ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. ἐκολλήθην τοῖς
μαρτυρίοις σου κε, μή με καταισχύνῃς.
Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλά-
τυνας τὴν καρδίαν μου. νομοθέτησόν με
κε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου, καὶ ἐκ-
ζητήσω αὐτὴν διαπαντός. συνέτισόν με
καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω
αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου. ὁδήγησόν με ἐν τρί-
βῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.
Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου
καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν. ἀπόστρεψον τοὺς
ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα·
ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με. στῆσον τῷ δούλῳ σου
τὸ λόγιόν σου εἰς τὸν φόβον σου. περίελε
τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα·
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.
Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου·

ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. καὶ ἔλθοι
ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου κε, τὸ σωτήριόν σου κατὰ
τὸν λόγον σου. καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀ-
νειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς
λόγοις σου. καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός
μου λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐ-
πὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα. καὶ φυλά-
ξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶ-
να καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. καὶ ἐπο-
ρευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς
σου ἐξεζήτησα. καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρ-
τυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐ-
κ ᾐσχυνόμην. καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖς σου αἷς ἠγάπησα σφόδρα.
Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς
σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου. μνήσθητι τῶν λόγων σου
τῷ δούλῳ σου, ᾧ ἐπήλπισάς με. αὕτη με
παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι
τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με. ὑπερήφανοι πα-
ρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νό-
μου σου οὐκ ἐξέκλινα. ἐμνήσθην τῶν κρι-
μάτων σου ἀπ' αἰῶνος κε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν·
τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου·
Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν
τόπῳ παροικίας μου· ἐμνήσθην ἐν νυ-
κτὶ τοῦ ὀνόματός σου κε· καὶ ἐφύλαξα τὸν
νόμον σου· αὕτη ἐγενήθη μοι· ὅτι τὰ δικαι-
ώματά σου ἐξεζήτησα· μερίς μου κε,
εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου·
Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδί-
ᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου· διελο-
γισάμην τὰς ὁδούς σου καὶ ἐπέστρεψα τοὺς
πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου· ἡτοιμά-
σθην καὶ οὐκ ἐταράχθην τοῦ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολάς σου· σχοινία ἁμαρτωλῶν
περιεπλάκησάν μοι· καὶ τοῦ νόμου σου
οὐκ ἐπελαθόμην· μεσονύκτιον ἐξεγειρό-
μην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου· μέτοχος ἐγώ εἰμι πά-
ντων τῶν φοβουμένων σε· καὶ τῶν φυλασ-
σόντων τὰς ἐντολάς σου· τοῦ ἐλέους σου
κε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδα-
ξόν με· Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δού-
λου σου κε κατὰ τὸν λόγον σου· Χρηστότητα

καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με· ὅ-
τι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα· πρὸ τοῦ
με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα·
Χρηστὸς εἶ σὺ κε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδα-
ξόν με τὰ δικαιώματά σου· ἐπληθύνθη
ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ δὲ ἐν ὅ-
λῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου·
Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σου ἐμελέτησα· ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπεί-
νωσάς με· ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου·
Ἀγαθόν μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χι-
λιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου· Αἱ χεῖρές
σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συ-
νέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου·
οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσον-
ται· ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα· ἔγνων
κε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου καὶ ἀλη-
θείᾳ ἐταπείνωσάς με· γενηθήτω δὴ τὸ ἔλε-
ός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ τὸ λόγιόν
σου τῷ δούλῳ σου· ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρ-
μοί σου καὶ ζήσομαι· ὅτι ὁ νόμος σου μελέ-
τη μού ἐστιν· αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι·

ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἀδο-
λεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου. ἐπιστρεψά-
τωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκον-
τες τὰ μαρτύριά σου. γενηθήτω ἡ καρδία μου
ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν
μὴ αἰσχυνθῶ. ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ
ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.
Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου
λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με. ὅτι ἐ-
γενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ, τὰ δικαιώ-
ματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. πόσαι εἰσὶν
αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου, πότε ποιήσεις μοι
ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν.
Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ'
οὐχ ὡς ὁ νόμος σου κύριε. πᾶσαι αἱ ἐντο-
λαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με,
βοήθησόν μοι. παρὰ μικρὸν συνετέλεσάν με
ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντο-
λάς σου. κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με καὶ φυ-
λάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου. εἰς τὸν
αἰῶνα κύριε ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου. ἐθεμε-
λίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει. τῇ διατάξει

σου διαμένει ἡ ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα σά.
εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι, τότε ἂν
ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δι-
καιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
Σός εἰμι ἐγώ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά
σου ἐξεζήτησα. ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτω-
λοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συ-
νῆκα. πάσης συντελείας εἶδον πέρας·
πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφόδρα. ὡς ἠγά-
πησα τὸν νόμον σου κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν
μελέτη μού ἐστιν. ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐ-
σόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα ἐμή ἐστιν. ὑπὲρ πάντας τοὺς διδά-
σκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου
μελέτη μού ἐστιν. ὑπὲρ πρεσβυτέρους
συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.
ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πό-
δας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.
ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι
σὺ ἐνομοθέτησάς με. ὡς γλυκέα τῷ λάρυγ-
γί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί
μου. ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐ-

μίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας. Λύχνος τοῖς
ποσί μου ὁ νόμος σου καὶ φῶς ταῖς τρίβοις
μου. ὤμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου. Ἐταπεινώθην ἕως
σφόδρα κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.
Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ κύριε,
καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με. Ἡ ψυχή μου
ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νό-
μου σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἔθεντο ἁμαρ-
τωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου
οὐκ ἐπλανήθην. Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύ-
ριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρ-
δίας μού εἰσιν. Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου
τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν
αἰῶνα δι᾽ ἀντάμειψιν. Παρανόμους ἐμίση-
σα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα. Βοηθός μου
καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τὸν λόγον σου
ἐπήλπισα. Ἐκκλίνατε ἀπ᾽ ἐμοῦ πονη-
ρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολὰς
τοῦ θεοῦ μου. Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν
σου καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ καταισχύνῃς με ἀ-
πὸ τῆς προσδοκίας μου. Βοήθησόν μοι
καὶ σωθήσομαι καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δι-
καιώμασί σου

διαπαντός. Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς
ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου,
ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. Παρα-
βαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁ-
μαρτωλοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα
τὰ μαρτύριά σου. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φό-
βου σου τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κρι-
μάτων σου ἐφοβήθην. Ἐποίησα κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, μὴ παραδῷς με τοῖς ἀδι-
κοῦσί με. Ἔκδεξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν,
μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου,
καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοῦλός
σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ
μαρτύριά σου. Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ κυρίῳ·
διεσκέδασαν τὸν νόμον σου. Διὰ τοῦτο ἠ-
γάπησα τὰς ἐντολάς σου, ὑπὲρ χρυσίον καὶ
τοπάζιον. Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς
ἐντολάς σου κατευθυνόμην, πᾶσαν ὁδὸν
ἄδικον ἐμίσησα. Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου,
διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ, καὶ συνε-
τιεῖ νηπίους. τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλ-
κυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.
Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με,
κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
πᾶσα ἀνομία. λύτρωσαί με ἀπὸ συκο-
φαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντο-
λάς σου. τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δι-
καιώματά σου. διεξόδους ὑδάτων κα-
τέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύ-
λαξα τὸν νόμον σου. δίκαιος εἶ κύριε καὶ εὐ-
θεῖς αἱ κρίσεις σου. ἐνετείλω δικαιοσύνην
τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.
Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν
λόγων σου οἱ ἐχθροί μου. πεπυρωμένον
τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠ-
γάπησεν αὐτό. νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξου-
δενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐ-
πελαθόμην. ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη
εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με, αἱ ἐντολαί
σου μελέτη μου. δικαιοσύνη τὰ μαρτύρι-
ά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με καὶ ζήσομαι.
Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου κύριε,
τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω. ἐκέκραξά
σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.
Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, ὅτι εἰς
τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα. προέφθασαν
οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν
τὰ λόγιά σου. τῆς φωνῆς μου ἄκουσον κύριε,
κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ,
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν. ἐγγὺς
εἶ κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια. κατ' ἀρ-
χὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰ-
ῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. ἴδε τὴν ταπείνω-
σίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ
ἐπελαθόμην. κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ
λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δι-
καιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν. οἱ οἰκτιρ-
μοί σου πολλοί κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.
Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με.

ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.
Εἶδον ἀσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγιά σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα κ(ύρι)ε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με. Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγιά σου, ὡς ὁ εὑρίσκων σκῦλα πολλά. Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.
Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ᾔνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου. Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον. Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου κ(ύρι)ε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.
Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα. Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου κ(ύρι)ε.
Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου κ(ύρι)ε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Εἰσέλθοι

τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου κ(ύρι)ε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με. Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξῃς με τὰ δικαιώματά σου. Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη. Γενέσθω ἡ χείρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ᾑρετισάμην. Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου κ(ύρι)ε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μού ἐστι. Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην. — καθ. ιζ'. ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.

ριθ

Πρὸς κ(ύριο)ν ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα καὶ εἰσήκουσέ μου. Κ(ύρι)ε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τί δοθείη σοι καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.
Οἴμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ. Πολλὰ παρῴκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἤμην εἰρηνικός.

ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς ἐπολέμουν με δω-
ρεάν. ὦ(δὴ) τῶν ἀναβαθμῶν. ρκ
Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου. ἡ βοήθειά μου παρὰ κυ(ρίου),
τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.
Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυ-
στάξει ὁ φυλάσσων σε. ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐ-
δὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰ(σρα)ήλ. κ(ύριο)ς φυ-
λάξει σε, κ(ύριο)ς σκέπη σου ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.
Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σε-
λήνη τὴν νύκτα. κ(ύριο)ς φυλάξει σε ἀπὸ παν-
τὸς κακοῦ. φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ κ(ύριο)ς.
Κ(ύριο)ς φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου καὶ τὴν ἔξοδόν
σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
ρκα Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς ὦ(δὴ) τῶν ἀναβαθμῶν.
εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυ(ρίου) πορευσόμεθα.
Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν, ἐν ταῖς αὐλαῖς
σου Ἱερουσαλήμ. Ἰ(ερουσα)λὴμ οἰκοδομουμένη
ὡς πόλις. ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.
Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυ(ρίου) μαρ-
τύριον τῷ Ἰ(σρα)ήλ. τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ
ὀνόματι κυ(ρίου). ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς
κρίσιν. θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δα(υί)δ. ἐρωτήσατε

δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἰ(ερουσα)λήμ. καὶ εὐθηνί-
α τοῖς ἀγαπῶσί σε. γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ
δυνάμει σου. καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργο-
βάρεσί σου. ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ
τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην
περὶ σοῦ. ἕνεκα τοῦ οἴκου κυ(ρίου) τοῦ θ(εο)ῦ ἡμῶν,
ἐξεζήτησα ἀγαθά σοι. ὦ(δὴ) τῶν ἀναβαθμῶν.
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοι- ρκβ
κοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ
δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν.
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυ-
ρίας αὐτῆς. οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.
Ἐλέησον ἡμᾶς κ(ύρι)ε ἐλέησον ἡμᾶς. ὅτι ἐπὶ
πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.
Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. τὸ ὄνει-
δος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις. ὦ(δὴ) τῶν ἀναβαθμῶν.
Εἰ μὴ ὅτι κ(ύριο)ς ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰ(σρα)ήλ. ρκγ
εἰ μὴ ὅτι κ(ύριο)ς ἦν ἐν ἡμῖν. ἐν τῷ ἐπαναστῆναι
ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπι-
ον ἡμᾶς. ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν
αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ἂν τὸ ὕδωρ κατεπόντισεν

τισεν ἡμᾶς· χείμαρρον διῆλθεν ἡ ψυχὴ
ἡμῶν· ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕ-
δωρ τὸ ἀνυπόστατον· εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ὃς
οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν·
Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς
παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνε-
τρίβη· καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν· ἡ βοήθεια ἡ-
Δο μῶν ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ, τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν:— ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν:
ρκγ Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κ(ύριο)ν ὡς ὄρος Σιών· οὐ σα-
λευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἰ(ερουσα)λήμ.
Ὄρη κύκλῳ αὐτῆς καὶ ὁ κ(ύριο)ς κύκλῳ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος·
Ὅτι οὐκ ἀφήσει κ(ύριο)ς τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν
ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων· ὅπως ἂν
μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖ-
ρας αὐτῶν· ἀγάθυνον κ(ύρι)ε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς
εὐθέσι τῇ καρδίᾳ· τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας
εἰς τὰς στραγγαλιάς, ἀπάξει κ(ύριο)ς μετὰ τῶν ἐρ-
γαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰ(σρα)ήλ.
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν
Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι κ(ύριο)ν τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών
ἐγενήθημεν ὡς παρακεκλημένοι· τότε

ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν· καὶ ἡ γλῶσ-
σα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐροῦσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν· ἐμεγάλυνε κ(ύριο)ς τοῦ ποιῆσαι
μετ' αὐτῶν· ἐμεγάλυνε κ(ύριο)ς τοῦ ποιῆσαι με-
θ' ἡμῶν· ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι·
Ἐπίστρεψον κ(ύρι)ε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν,
ὡς χειμάρρους ἐν τῷ νότῳ· οἱ σπείροντες
ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι·
Πορευόμενοι ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλ-
λοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι
δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγ-
ματα αὐτῶν:— ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν: ρκε
Ἐὰν μὴ κ(ύριο)ς οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκο-
πίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ κ(ύριο)ς φυ-
λάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ
φυλάσσων· εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρί-
ζειν· ἐγείρεσθαι μετὰ τὸ καθῆσθαι· οἱ ἐσθίοντες
ἄρτον ὀδύνης· ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς
αὐτοῦ ὕπνον· ἰδοὺ ἡ κληρονομία κ(υρίο)υ υἱοί·
ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός· ὡσεὶ βέ-
λη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν
ἐκτετιναγμένων· μακάριος ὃς πληρώσει
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐκ αἰσχυν-

αἰσχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς
ρκζ αὐτῶν ἐν πύλαις. — ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. τοὺς πό-
νους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι· μακάριος εἶ,
καὶ καλῶς σοι ἔσται. ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος
εὐθηνοῦσα, ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.
οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς
τραπέζης σου. ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται
ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον. εὐλογήσαι σε
κύριος ἐκ Σιών· καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἰερουσαλήμ,
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου· καὶ ἴδοις
υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν. ρκη.
Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου,
εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, πλεονάκις ἐπολέμη-
σάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνή-
θησάν μοι. ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον
οἱ ἁμαρτωλοί· ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν
αὐτῶν. κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας
ἁμαρτωλῶν. αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστρα-
φήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες
Σιών. γενηθήτωσαν ὡς χόρτος

ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη· οὗ οὐκ
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων·
καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλ-
λέγων. καὶ οὐκ εἶπαν οἱ παράγοντες, εὐλογία
κυρίου ἐφ' ὑμᾶς· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι
κυρίου. — ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε· κύριε εἰσάκουσον ρκθ
τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σου
προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑπο-
στήσεται, ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.
ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον. ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ φυλακῆς πρω-
ΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον· ὅτι παρὰ
τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύ-
τρωσις. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ. —
[illegible] ρλ
Κύριε οὐχ ὑψώθη μου ἡ καρδία· οὐδὲ ἐμετεω-
ρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· οὐδὲ ἐπορεύ-
θην ἐν μεγάλοις· οὐδὲ ἐν θαυμασίοις

ροις ἐμοῦ· εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλ'
ὕψωσα τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγα-
λακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ὡς ἀν-
ταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. ἐλπι-
ρλα σάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕ-
ως τοῦ αἰῶνος. — ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν.
Μνήσθητι κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς
πραότητος αὐτοῦ· ὡς ὤμοσε τῷ κυρίῳ,
ηὔξατο τῷ θεῷ Ἰακώβ· εἰ εἰσελεύσομαι
εἰς σκήνωμα οἴκου μου· εἰ ἀναβήσομαι
ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου· εἰ δώσω ὕ-
πνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυ-
σιν τοῖς κροτάφοις μου· ἕως οὗ εὕρω τό-
πον τῷ κυρίῳ, σκήνωμα τῷ θεῷ Ἰακώβ.
Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὕρομεν
αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ,
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν
οἱ πόδες αὐτοῦ. ἀνάστηθι κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσμα-
τός σου. οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιο-
σύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέ-
ψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. ὤμοσε κύριος
τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.
ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ
θρόνου σου. ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου
τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου
ταῦτα ἃ διδάξω αὐτούς· καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρό-
νου σου. ὅτι ἐξελέξατο κύριος τὴν Σιών, ᾑρετί-
σατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. αὕτη ἡ κα-
τάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος. ὧδε κα-
τοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. τὴν θήραν
αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω· τοὺς πτωχοὺς
αὐτῆς χορτάσω ἄρτων· τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς
ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιά-
σει ἀγαλλιάσονται. ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας
τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην·
ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν τῷ Δαυίδ.
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ
κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. ὡς μύ-
ρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώ-

γωνα· τὸν πώγωνα τὸν ἀαρών· τὸ κατα-
βαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ·
ὡς δρόσος ἀερμὼν ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ
τὰ ὄρη σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο κύριος τὴν
εὐλογίαν ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.
ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν: ρλγ
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κύριον πάντες οἱ δοῦ-
λοι κυρίου· οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου· ἐν αὐλαῖς οἴ-
κου θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς
χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια· καὶ εὐλογεῖτε τὸν κύριον·
εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ σιών· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν: ἀλληλούια: ρλδ
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου· αἰνεῖτε δοῦλοι κύριον·
οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ κυρίου· ἐν αὐλαῖς οἴκου θεοῦ
ἡμῶν· αἰνεῖτε τὸν κύριον ὅτι ἀγαθὸς κύριος· ψάλατε τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν· ὅτι τὸν ἰακὼβ
ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ κύριος· ἰσραὴλ εἰς περιουσι-
ασμὸν ἑαυτῷ· ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα ὅτι μέγας κύριος· καὶ ὁ κύριος
ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς·
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ κύριος ἐποίησεν ἐν τῷ
οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ
ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις· ἀνάγων νεφέλας
ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς· ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν
ἐποίησεν·

ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ·
ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα αἰγύπτου·
ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐξαπέστειλε σημεῖα
καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου αἴγυπτε· ἐν φαραὼ
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὃς ἐπάταξεν
ἔθνη πολλά· καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς
κραταιούς· τὸν σηὼν βασιλέα τῶν ἀμορραίων·
καὶ τὸν ὢγ βασιλέα τῆς βασάν· καὶ πάσας
τὰς βασιλείας χαναάν· καὶ ἔδωκε τὴν γῆν
αὐτῶν κληρονομίαν· κληρονομίαν ἰσραὴλ
λαῷ αὐτοῦ· κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν·
ὅτι κρινεῖ κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῖς
δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται·
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον·
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν·
ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔ-
χουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται· οὐδὲ γάρ ἐστι
πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς
γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά· καὶ πάντες οἱ
πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς· οἶκος ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν κύριον·
οἶκος ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν κύριον· οἶκος
λευὶ εὐλογήσατε τὸν κύριον· οἱ φοβούμενοι
τὸν κύριον εὐλογήσατε τὸν κύριον· εὐλογητὸς κύριος ἐκ
σιὼν ὁ κατοικῶν ἱερουσαλήμ·

Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· ἐξομολογεῖσθε
τῷ θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς τ(ὸν) αἰῶνα τὸ ἔλε(ος).
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ τῶν κυρίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ(να).
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι.
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ὅτι εἰς.
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὅτι.
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς.
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς.
Τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς
νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτο-
τόκοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος.
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς.
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι.
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν
εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος.
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι.
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν
αὐτοῦ εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ὅτι εἰς τὸν.
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι.
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι.
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ὅτι.

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι.
Καὶ τὸν Ὢγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς.
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι.
Κληρονομίαν Ἰσλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς.
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν
ὁ κς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι.
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ὅτι εἰς τόν.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ(να).

τῷ Δαδ· ρλς·

Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος, ἐκεῖ
ἐκαθίσαμεν καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνη-
σθῆναι ἡμᾶς τῆς Σιών. Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν
μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.
Ὅτι ἐκεῖ ἐπηρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλωτεύ-
σαντες ἡμᾶς λόγους ᾠδῶν, καὶ οἱ ἀπαγαγόντες
ἡμᾶς ὕμνον· ᾄσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ᾠδῶν Σι-
ών. Πῶς ᾄσωμεν τὴν ᾠδὴν κυ ἐπὶ γῆς
ἀλλοτρίας; ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ,
ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου. Κολληθείη ἡ γλῶσ-
σά μου τῷ λάρυγγί μου, ἐὰν μή σου μνησθῶ,
ἐὰν μὴ προαναθῶμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρ-
χῇ τῆς εὐφροσύνης μου. Μνήσθητι κε—

ὢν Ἐδὼμ, τὴν ἡμέραν Ἰλήμ. Τῶν λεγόν
των ἐκκενοῦτε ἐκκενοῦτε, ἕως τῶν θεμε
λίων αὐτῆς. Θύγατερ Βαβυλῶνος ἡ τα
λαίπωρος. μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι
τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας
ἡμῖν. μακάριος ὃς κρατήσει καὶ ἐδαφιεῖ
ρλζ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν. — δόξα
Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
ην καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι.
ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στό
ματός μου. προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγι
όν σου. καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. ὅτι ἐ
μεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.
Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπά
κουσόν μου. πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου
δυνάμει σου. ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε
πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. ὅτι ἤκουσαν
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.
Καὶ ᾀσάτωσαν, ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου. ὅτι μεγά
λη ἡ δόξα κυρίου. ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπει
νὰ ἐφορᾷ. καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν

γινώσκει. ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως
ζήσεις με. ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτειναν
χεῖράς σου. καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.
Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. κύριε τὸ ἔλε
ός σου εἰς τὸν αἰῶνα. τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδῃς. — εἰς τὸ τέλος ψαλμὸς τῷ Δαδ:
Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με. σὺ ἔγνως ρλη
τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἔγερσίν μου.
σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου ἀπὸ
μακρόθεν. τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοι
νόν μου σὺ ἐξιχνίασας. καὶ πάσας τὰς
ὁδούς μου προεῖδες. ὅτι οὐκ ἔστι δόλος
ἐν γλώσσῃ μου. ἰδοὺ κύριε σὺ ἔγνως πάντα τὰ
τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα. σὺ ἔπλασάς με
καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου. ἐθαυμα
στώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ. ἐκραταιώθη
οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν. ποῦ πορευ
θῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου ποῦ φύγω; ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν
οὐρανόν σὺ ἐκεῖ εἶ. ἐὰν καταβῶ εἰς τὸν ᾅδην
πάρει. ἐὰν ἀναλάβοιμι τὰς πτέρυγάς μου
κατ' ὄρθρον [illegible]

ἔσχατα τῆς θαλάσσης· καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χείρ σου
ὁδηγήσει με· καὶ καθέξει με ἡ δεξιά σου.
Καὶ εἶπα ἄρα σκότος καταπατήσει με·
Καὶ νὺξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου· ὅτι σκό-
τος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ· καὶ νὺξ ὡς
ἡμέρα φωτισθήσεται· ὡς τὸ σκότος αὐτῆς
οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς· ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς
νεφρούς μου· ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρὸς
μου· ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς
ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου·
καὶ ἡ ψυχή μου γινώσκει σφόδρα· οὐκ ἐκρύ-
βη τὸ ὀστοῦν μου ἀπὸ σοῦ ὃ ἐποίησας ἐν
κρυφῇ· καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατω-
τάτοις τῆς γῆς· τὸ ἀκατέργαστόν μου εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί σου· καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου
πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλασθή-
σονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς· ἐμοὶ δὲ λίαν ἐ-
τιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ θεός· λίαν ἐκραται-
ώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν· ἐξαριθμήσομαι αὐ-
τοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται·
Ἐξηγέρθην καὶ ἔτι εἰμὶ μετὰ σοῦ· ἐὰν ἀποκτεί-
νῃς ἁμαρτωλοὺς ὁ θεός· ἄνδρες αἱμάτων
ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι ἐρεῖτε εἰς

διαλογισμοῖς· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς
πόλεις σου· οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε
κύριε ἐμίσησα; καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξε-
τηκόμην; τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτούς·
εἰς ἐχθροὺς ἐγένοντό μοι· δοκίμασόν με
ὁ θεὸς καὶ γνῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με
καὶ γνῶθι τὰς τρίβους μου· καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς
ἀνομίας ἐν ἐμοί· καὶ ὁδήγησόν με ἐν ὁδῷ
αἰωνίᾳ. — εἰς τέλος ψαλμὸς τῷ Δαυίδ:
Ἐξελοῦ με κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀν- ρλθ
δρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με· οἵτινες ἐλογίσαντο
ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ· ὅλην τὴν ἡμέραν
παρετάσσοντο πολέμους· ἠκόνησαν
γλῶσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφεως· ἰὸς ἀσπί-
δων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν· φύλαξόν με
κύριε ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ· ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδί-
κων ἐξελοῦ με· οἵτινες διελογίσαντο τοῦ
ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου· ἔκρυ-
ψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοινί-
οις διέτειναν παγίδα τοῖς ποσί μου·
ἐχόμενα τρίβου σκάνδαλα ἔθεντό μοι·
εἶπα τῷ κυρίῳ θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι κύριε

τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου. Κύριε Κύριε δύ-
ναμις τῆς σωτηρίας μου· ἐπεσκίασας ἐπὶ
τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.
Μὴ παραδῷς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου
ἁμαρτωλῷ. Διελογίσαντο κατ᾽ ἐμοῦ· μὴ
ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.
Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν· κόπος
τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.
Πεσοῦνται ἐπ᾽ αὐτοὺς ἄνθρακες ἐν πυρὶ καὶ
καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταλαιπωρίαις, καὶ
μὴ ὑποστῶσιν. Ἀνὴρ γλωσσώδης οὐ κατευ-
θυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς· ἄνδρα ἄδικον
κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν. Ἔγνων ὅτι
ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ
τὴν δίκην τῶν πενήτων. Πλὴν δίκαιοι
ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου· καὶ κα-
τοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.
ψαλμὸς τῷ [illegible]
Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρό-
σχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κε-
κραγέναι με πρὸς σέ. Κατευθυνθήτω ἡ
προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου·
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν
περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου. Μὴ ἐκκλί-
νῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας,
τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτί-
αις σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν.
Καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν
αὐτῶν. Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ
ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λι-
πανάτω τὴν κεφαλήν μου· ὅτι ἔτι καὶ
ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.
Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ
αὐτῶν· ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου ὅτι ἡ-
δύνθησαν. Ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς.
Διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν
ᾅδην. Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου·
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν. Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐ-
τοῦ οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγὼ
ἕως ἂν παρέλθω. [illegible]
[illegible]
[illegible] φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς
Κύριον ἐδεήθην. Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν

δέησίν μου· τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ· ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ
πνεῦμά μου· καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ ἐπορευόμην ἔκρυψαν πα-
γίδα μοι· κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐ-
πέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ-
ζητῶν τὴν ψυχήν μου· ἐκέκραξα πρὸς σὲ
κ(ύρι)ε· εἶπα σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ
ζώντων· πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου
ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ
τῶν καταδιωκόντων με ὅτι ἐκραταιώ-
θησαν ὑπὲρ ἐμέ· ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς
τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ
ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕ-
ως οὗ ἀνταποδῷς μοι· — δό(ξα) τοῦ Δα(βί)δ
ὅτι κατεδίωκεν ὁ [illegible]
Κ(ύρι)ε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτι-
σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εἰσάκου-
σόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλ-
θῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου· ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν·
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου·
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου· ἐκάθισέ με

ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ
ἐταράχθη ἡ καρδία μου· ἐμνήσθην ἡμερῶν
ἀρχαίων· ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου·
ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων·
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι· ταχὺ εἰσάκουσόν
μου κ(ύρι)ε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀπο-
στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ.
Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον· ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ
τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι
κ(ύρι)ε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα
τὴν ψυχήν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν
μου κ(ύρι)ε πρὸς σὲ κατέφυγα· δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ θ(εό)ς μου·
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κ(ύρι)ε ζήσεις με·
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολο-
θρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς
πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου·
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί· — δό(ξα) καὶ ΙΒ
τοῦ Δα(βί)δ [illegible]

ρμγ Εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ὁ θ(εό)ς μου ὁ διδάσκων τὰς
χεῖράς μου εἰς παράταξιν· τοὺς δακτύλους
μου εἰς πόλεμον· ἔλεός μου καὶ καταφυγή μου
ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου· ὑπερασπι-
στής μου καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα· ὁ ὑποτάσσων
τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ. Κ(ύρι)ε τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι
ἐγνώσθης αὐτῷ· ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι λο-
γίζῃ αὐτόν· ἄνθρωπος ματαιότητι
ὡμοιώθη· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ σκιὰ
παράγουσι. Κ(ύρι)ε κλῖνον οὐρανούς σου καὶ κατάβηθι·
ἅψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται·
ἄστραψον ἀστραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτούς·
ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σου καὶ συνταράξεις αὐτούς·
ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους· ἐξελοῦ
με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν·
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα ἐ-
λάλησε ματαιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν
δεξιὰ ἀδικίας· ὁ θ(εὸ)ς ᾠδὴν καινὴν ᾄσομαί σοι·
ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι· τῷ διδόν-
τι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι· τῷ λυ-
τρουμένῳ Δα(υὶ)δ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ ῥομ-
φαίας πονηρᾶς· ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με
ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων· ὧν τὸ στόμα
ἐλάλησε ματαιότητα· καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν

δεξιὰ ἀδικίας· ὧν οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς
νεόφυτα ἡδρυμμένα, ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν·
αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμέναι·
περικεκοσμημέναι ὡς ὁμοίωμα ναοῦ·
τὰ ταμιεῖα αὐτῶν πλήρη ἐξερευγόμενα
ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν
πολυτόκα πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις
αὐτῶν· οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κα-
τάπτωμα φραγμοῦ· οὐδὲ διέξοδος οὐδὲ
κραυγὴ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῶν· ἐμακά-
ρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ
λαὸς οὗ κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς αὐτοῦ :— αἴνεσις τῷ
Ὑψώσω σε ὁ θ(εό)ς μου ὁ βασιλεύς μου· Δα(υίδ)
καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα· ρμδ
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καθ' ἑκάστην ἡ-
μέραν εὐλογήσω σε· καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Μέγας κ(ύριο)ς καὶ αἰνετὸς σφόδρα· καὶ τῆς μεγα-
λωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας· γενεὰ καὶ
γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου· καὶ τὴν δύνα-
μίν σου ἀπαγγελοῦσι· τὴν μεγαλοπρέπειαν
τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι·
καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται· καὶ τὴν
δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι·

Καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται· μνή-
μην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐ-
ξερεύξονται· καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀ-
γαλλιάσονται· οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κ(ύριο)ς·
Μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· χρηστὸς κ(ύριο)ς τοῖς
σύμπασι· καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα
τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἐξομολογησάσθωσάν σοι κ(ύρι)ε
πάντα τὰ ἔργα σου· καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογη-
σάτωσάν σε· δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦ(σι)·
Καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι· τοῦ γνω-
ρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου·
Καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς
βασιλείας σου· ἡ βασιλεία σου βασιλεία
πάντων τῶν αἰώνων· καὶ ἡ δεσποτεία σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πιστὸς κ(ύριο)ς ἐν πᾶ-
σι τοῖς λόγοις αὐτοῦ· καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις αὐτοῦ· ὑποστηρίζει κ(ύριο)ς πάντας τοὺς
καταπίπτοντας· καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς
κατερραγμένους· οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς
σὲ ἐλπίζουσι· καὶ σὺ δίδως τὴν τροφὴν
αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ· ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρα (σου)·
καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας·
Δίκαιος κ(ύριο)ς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ·
Καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·

Ἐγγὺς κ(ύριο)ς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐ(τόν)·
Πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ·
θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει·
Καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσεται καὶ
σώσει αὐτούς· φυλάσσει κ(ύριο)ς πάντας τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει· αἴνεσιν κ(υρίο)υ λα-
λήσει τὸ στόμα μου· καὶ εὐλογείτω πᾶσα
σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα·
Καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· — Δ(ό)ξ(α)
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κ(ύριο)ν· ἀλληλούια· ρμε΄
Αἰνέσω κ(ύριο)ν ἐν ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω· μὴ πεποίθατε ἐπ' ἄρχοντας
ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία· ἐξελεύσεται
τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες
οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ· μακάριος οὗ ὁ θ(εὸ)ς
Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ· ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ
κ(ύριο)ν τὸν θ(εὸ)ν αὐτοῦ· τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν· τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς· τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς
τὸν αἰῶνα· ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικου-
μένοις· διδόντα τροφὴν· καὶ
τοῖς πεινῶσι· κ(ύριο)ς λύει πεπεδημένους·

κ(ύριο)ς σοφοῖ τυφλούς· κ(ύριο)ς ἀνορθοῖ κατερρα
γμένους· κ(ύριο)ς ἀγαπᾷ δικαίους· κ(ύριο)ς φυλάσ
σει τοὺς προσηλύτους· ὀρφανὸν καὶ χήραν
ἀναλήψεται· καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφα
νιεῖ· βασιλεύσει κ(ύριο)ς εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ θ(εό)ς σου
σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν:—
ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου·
ρμϛ Αἰνεῖτε τὸν κ(ύριο)ν ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός·
τῷ θ(ε)ῷ ἡμῶν ἡδυνθείη αἴνεσις· οἰκοδομῶν
ἰ(ερουσα)λὴμ ὁ κ(ύριο)ς· τὰς διασπορὰς τοῦ ἰ(σρα)ὴλ ἐπισυ
νάξει· ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν· καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα
αὐτῶν· ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων· καὶ πᾶσιν
αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν· μέγας ὁ κ(ύριο)ς ἡμῶν
καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ τῆς συνέσε
ως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός· ἀναλαμβάνων
πραεῖς ὁ κ(ύριο)ς· ταπεινῶν δὲ ἁμαρτωλοὺς
ἕως τῆς γῆς· ἐξάρξατε τῷ κ(υρί)ῳ ἐν ἐξομολογή
σει· ψάλατε τῷ θ(ε)ῷ ἡμῶν ἐν κιθάρᾳ· τῷ περι
βάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις· τῷ ἑτοι
μάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι
ἐν ὄρεσι χόρτον· καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων· διδόντι τοῖς κτήνεσι
τροφὴν αὐτῶν· καὶ τοῖς

νεοσσοῖς τῶν κοράκων, τοῖς ἐπικαλουμέ
νοις αὐτόν· οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου
θελήσει· οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς
εὐδοκεῖ· εὐδοκεῖ κ(ύριο)ς ἐν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν· καὶ ἐν τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ:—
ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου: ρμζ
Ἐπαίνει ἰ(ερουσα)λὴμ τὸν κ(ύριο)ν· αἴνει τὸν θ(εό)ν σου σιών·
ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου·
εὐλόγησε τοὺς υἱούς σου ἐν σοί· ὁ τιθεὶς τὰ
ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπι
πλῶν σε· ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ·
ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ· τοῦ διδόν
τος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον· ὁμίχλην ὡ
σεὶ σποδὸν πάσσοντος· βάλλοντος κρύ
σταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμούς· κατὰ πρόσω
πον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται· ἀποστε
λεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ καὶ τήξει αὐτά·
πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα·
ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ ἰακώβ·
δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ ἰ(σρα)ήλ·
οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει· καὶ τὰ κρί
ματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς:—

δ

αλληλουΐα· Αγγαίου καὶ Ζαχαρίου:

ρμη Αἰνεῖτε τὸν κν ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτ
ὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες
οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος
καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα
καὶ τὸ φῶς· αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν.
Καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν· αἰ
νεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυ· ὅτι αὐτὸς εἶπε
καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐ
κτίσθησαν· ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται· αἰνεῖτε τὸν κν
ἐκ τῆς γῆς· δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι·
Πῦρ χάλαζα χιὼν κρύσταλλος πνεῦμα κα
ταιγίδος· τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ·
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξύλα καρπο
φόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάν
τα κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά·
βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί· ἄρχοντες
καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθέ
νοι πρεσβῦται μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτω

αὐτὸς κς, αὐτὸς εἰσακούσει· αὐτὸς ἐξαπέ
στειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἦρέν με ἐκ τῶν
ποιμνίων τῶν προβάτων τοῦ πρς μου.
Καὶ ἔχρισέ με ἐν τῷ ἐλαίῳ τῆς χρίσεως
αὐτοῦ· οἱ ἀδελφοί μου καλοὶ καὶ μεγάλοι,
καὶ οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς ὁ κς· ἐξῆλθον
εἰς συνάντησιν τῷ ἀλλοφύλῳ· καὶ ἐπι
κατηράσατό με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτοῦ·
Ἐγὼ δὲ σπασάμενος τὴν παρ᾽ αὐτοῦ μάχαι
ραν, ἀπεκεφάλησα αὐτόν· καὶ ἦρα ὄνει
δος, ἐξ υἱῶν ἰσλ:—

ᾨδὴ Μωϋσέως ἐν τῇ Ἐξόδῳ:

Ἄσωμεν τῷ κῳ ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·
ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.
βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.
οὗτός μου θς καὶ δοξάσω αὐτόν, θς τοῦ πρς
μου καὶ ὑψώσω αὐτόν· κς συντρίβων πολέ
μους, κς ὄνομα αὐτῷ, ἅρματα φαραὼ καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.
Ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατε
πόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ, πόντος
ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ
λίθος.

Ἡ δεξιά σου κε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξι-
ά σου χεὶρ κε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ
πλήθει τῆς δόξης σου, συνέτριψας τοὺς
ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου
κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην· καὶ διὰ
πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου, διέστη τὸ ὕδωρ.
Ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα· ἐπάγη
τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης·
Εἶπεν ὁ ἐχθρὸς διώξας καταλήψομαι·
μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχήν μου,
ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου κυριεύσει ἡ χείρ μου.
Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου ἐκάλυψεν αὐτοὺς
θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβδος ἐν
ὕδατι σφοδρῷ· τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς
κε· τίς ὅμοιός σοι δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις
θαυμαστὸς ἐν δόξαις ποιῶν τέρατα·
Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου κατέπιεν αὐτοὺς
γῆ· ὡδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν
λαόν σου τοῦτον ὃν ἐλυτρώσω· παρεκά-
λεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου·
ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔ-
λαβον κατοικοῦντας φυλιστιειμ·
Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες ἐδὼμ καὶ ἄρχοντες

τὸ ὄνομα κῦ· ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ· καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ·
ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς
ἰηλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ:—

ἀλληλούϊα ἀγγαίου καὶ ζαχαρίου: ρμθ.

Ἄσατε τῷ κῶ ᾆσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐ-
τοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων· εὐφρανθήτω ἰηλ ἐ-
πὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν· καὶ υἱοὶ σιὼν
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ·
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ· ὅτι εὐδοκεῖ κσ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ· καυχήσονται
ὅσιοι ἐν δόξῃ· καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν
κοιτῶν αὐτῶν· αἱ ὑψώσεις τοῦ θῦ ἐν τῷ
λάρυγγι αὐτῶν· καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι
ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· τοῦ ποιῆσαι ἐκδί-
κησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λα-
οῖς· τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδη-
ραῖς· τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔ-

γεραστόν· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσί-
οις αὐτοῦ:- ἀλληλούια: ε μ:

Αἰνεῖτε τὸν θ(εὸ)ν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλω-
σύνης αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγ(ος).
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κ(ύριο)ν: — Δ(όξα) καὶ ν(ῦν)
αἱ ἀλληλούια [illegible] ψαλμῶν ρν̄ καὶ [illegible] δόξα

Οὗτος ὁ ψαλμὸς ἰδιόγραφος τοῦ Δα(υί)δ.
καὶ ἔξωθεν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ρν̄ ψαλμῶν.
ὅτε ἐμονομάχησε πρὸς τὸν Γολιάθ:

Μικρὸς ἤμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ νεώ-
τερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου· αἱ χεῖρές μου
ἐποίησαν ὄργανον· καὶ οἱ δάκτυλοί μου ἥρ-
μοσαν ψαλτήριον· καὶ τίς ἀναγγελεῖ τῷ κ(υρί)ῳ

μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐ-
τάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν.
ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος,
μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν·
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου κ(ύρι)ε, ἕως ἂν πα-
ρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω· εἰσα-
γαγὼν καταφύτευσον αὐτούς, εἰς ὄρος κλη-
ρονομίας σου· εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν
σου· ὃ κατειργάσω κ(ύρι)ε ἁγίασμα κ(ύρι)ε, ὃ ἡτοίμα-
σαν αἱ χεῖρές σου· κ(ύριο)ς βασιλεύων τῶν αἰώνων
καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι· ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
φαραώ, σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν· καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς κ(ύριο)ς τὸ
ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ ἰ(σρα)ὴλ ἐπορεύ-
θησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης:—

ᾠδὴ μωϋσέως ἐν τῷ δευτερονομίῳ: ᾠδ(ὴ) β

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω καὶ ἀκουέτω γῆ
ῥήματα ἐκ στόματός μου· προσδοκάσθω
ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμά μου, καὶ καταβή-
τω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου·
ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ νιφετὸς
ἐπὶ χόρτον· ὅτι ὄνομα κ(υρί)ου ἐκάλεσα· δό-
τε μεγαλωσύνην τῷ θ(ε)ῷ ἡμῶν· θ(εὸ)ς ἀληθινὸς

τὰ ἔργα αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ
κρίσις· θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία
ἐν αὐτῷ, δίκαιος καὶ ὅσιος κύριος· ἡμάρτο-
σαν οὐκ αὐτῷ, τέκνα μωμητὰ, γενεὰ
σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα κυρίῳ ἀν-
ταποδίδοτε· οὕτως λαὸς μωρὸς καὶ
οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐ-
κτήσατό σε, καὶ ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε.
Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη
γενεᾶς γενεῶν· ἐπερώτησον τὸν πατέρα
σου καὶ ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους
σου καὶ ἐροῦσί σοι· ὅτε διεμέριζεν ὁ ὕψι-
στος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ·
Ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέ-
λων θεοῦ· καὶ ἐγενήθη μερὶς κυρίου λαὸς αὐτοῦ
Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ
Ἰσραήλ· αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
ἐν δίψει καύματος ἐν ἀνύδρῳ· ἐκύκλω-
σεν αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν· καὶ δι-
εφύλαξεν αὐτὸν, ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.
Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε· δι-
εὶς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς

καὶ ἀνελάβετο αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρέ-
νων αὐτοῦ· κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς, καὶ οὐ-
κ ἦν μετ᾽ αὐτῶν θεὸς ἀλλότριος· ἀνεβίβασεν
αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς, ἐψώμισεν
αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν· ἐθήλασε μέλι
ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ στερεᾶς πέτρας.
βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων μετὰ
στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν υἱῶν ταύρων
καὶ τράγων· μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ,
καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον· καὶ ἔφα-
γεν Ἰακὼβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελά-
κτισεν ὁ ἠγαπημένος· ἐλιπάνθη, ἐπα-
χύνθη, ἐπλατύνθη, καὶ ἐγκατέλιπε
θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀ-
πὸ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ· παρώξυνάν με ἐπ᾽ ἀλ-
λοτρίοις, ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπί-
κρανάν με· ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ,
θεοῖς οἷς οὐκ ᾔδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσ-
φατοι ἥκασιν, οὓς οὐκ ᾔδεισαν οἱ πατέρες αὐ-
τῶν· θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐ-
πελάθου θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε. καὶ εἶδε
κύριος καὶ ἐζήλωσε, καὶ παρωξύνθη δι᾽ ὀργὴν
υἱῶν αὐτῶν καὶ θυγατέρων· καὶ εἶπεν

ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν,
καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων.
ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἔ-
στι πίστις ἐν αὐτοῖς· αὐτοὶ παρεζήλωσάν
με ἐπ' οὐ θεῷ, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰ-
δώλοις αὐτῶν· κἀγὼ παραζηλώσω
αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπ' ἔθνει ἀσυνέτῳ πα-
ροργιῶ αὐτούς· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ
τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως ᾅδου κα-
τωτάτου· καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενή-
ματα αὐτῆς, φλέξει θεμέλια ὀρέων.
συνάξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου
συντελέσω εἰς αὐτούς· τηκόμενοι λιμῷ καὶ
βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος·
ὀδόντας θηρίων ἐπαποστελῶ εἰς αὐτούς,
μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ γῆς. ἔξω-
θεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν
ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ,
θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.
εἶπον διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὴ ἐξ ἀνθ-
ρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν· εἰ μὴ δι' ὀργὴν
ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσιν, καὶ ἵνα
μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι·

ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ
ἐκδικεῖται καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς
ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταπο-
δώσει· καὶ ἐκκαθαριεῖ κύριος τὴν γῆν τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ:— ᾨδὴ γ΄:

Προσευχὴ Ἄννης, μητρὸς Σαμουήλ:

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ, ὑψώθη κέρας
μου ἐν θεῷ μου· ἐπλατύνθη τὸ στόμα μου ἐπ' ἐ-
χθρούς μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου. ὅτι οὐ-
κ ἔστιν ἅγιος ὡς κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς
ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.
μὴ καυχᾶσθε καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπε-
ροχήν, μηδὲ ἐξελθέτω μεγαλορρημοσύνη
ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· ὅτι θεὸς γνώσεων
κύριος, καὶ θεὸς ἑτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.
τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν, καὶ οἱ ἀσθενοῦν-
τες περιεζώσαντο δύναμιν· πλήρεις
ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες
παρῆκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά, καὶ
ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν· κύριος θανα-
τοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατάγει εἰς ᾅδου καὶ ἀνάγει.
κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ
ἀνυψοῖ· ἀνιστᾷ ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ

κοπρίας ἐγείρει πτωχόν· τοῦ καθίσαι αὐ-
τὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ· καὶ θρόνον δόξης
κατακληρονομῶν αὐτοῖς· διδοὺς εὐχὴν
τῷ εὐχομένῳ· καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.
Ὅτι οὐκ ἐν ἰσχύϊ δυνατὸς ἀνήρ· ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτοῦ· κς ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον
αὐτοῦ· κς ἅγιος· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν
τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχάσθω ὁ δυνα-
τὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ· καὶ μὴ καυχά-
σθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ·
ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος,
ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν κν· καὶ ποι-
εῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
Κς ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν, αὐτὸς
κρινεῖ ἄκρα γῆς δίκαιος ὤν· καὶ δίδωσιν ἰσ-
χὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει
κέρας χριστοῦ αὐτοῦ:—

ᾨδὴ ἀμβακοὺμ τοῦ προφήτου

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην·
κύριε κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην·
Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ· ἐν τῷ ἐγγίζειν
τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν
καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι

Μὴ ἡ ποιήσαν ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλή· καὶ οὐχὶ
κς ἐποίησε ταῦτα πάντα· ὅτι ἔθνος ἀ-
πολωλεκὸς βουλήν ἐστι καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐ-
τοῖς ἐπιστήμη· οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι
ταῦτα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπιόντα
χρόνον· πῶς διώξεται εἷς χιλίους, καὶ δύο
μετακινήσουσι μυριάδας· εἰ μὴ ὁ θς ἀπέδο-
το αὐτοὺς, καὶ ὁ κς παρέδωκεν αὐτούς.
Ὅτι οὐκ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ θς ἡμῶν· οἱ δὲ
ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι· ἐκ γὰρ ἀμπέλου σο-
δόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν· καὶ ἡ κληματὶς
αὐτῶν ἐκ γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυ-
λὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτοῖς· θυμὸς
δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπί-
δων ἀνίατος· οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συ-
νῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφράγισται ἐν τοῖς
θησαυροῖς μου; ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως
ἀνταποδώσω ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς
αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν,
καὶ πάρεστιν ἕτοιμα ὑμῖν· ὅτι κρινεῖ κς τὸν
λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ
παρακληθήσεται· εἶδε γὰρ αὐτοὺς παρα-
λελυμένους καὶ ἐκλελοιπότας, ἐν ἐπα-

γῇ καὶ παρειμένοις. καὶ εἶπε κύριος· ποῦ εἰ-
σὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐ-
π' αὐτοῖς· ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν
ἠσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπον-
δῶν αὐτῶν· ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτω-
σαν ὑμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.
Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ οὐκ ἔστι θεὸς
πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιή-
σω· πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν
ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου· ὅτι ἀρῶ
εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὀμοῦμαι
τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.
Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν
μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χείρ μου.
Καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ
τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω· μεθύσω τὰ
βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου
φάγεται κρέα· ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ
αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων
ἐθνῶν. εὐφράνθητε οὐρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ
προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγε-
λοι θεοῦ· εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ·
καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ θεοῦ·

τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.
Ὁ θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους
κατασκίου δασέως. ἐκάλυψεν οὐρανοὺς
ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ
πλήρης ἡ γῆ. καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς
ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ· καὶ ἔθετο ἀ-
γάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ· πρὸ
προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐ-
ξελεύσεται εἰς πεδία κατὰ πόδας αὐτοῦ.
Ἔστη καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἐπέβλεψε καὶ διετάκη
ἔθνη· διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν
βουνοὶ αἰώνιοι· πορείας αἰωνίους αὐτῶν,
ἀντὶ κόπων εἶδον· σκηνώματα Αἰθιό-
πων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.
Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης κύριε, ἢ ἐν ποταμοῖς
ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σου.
Ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἱ-
ππασία σου σωτηρία· ἐντείνων ἐνέτεινας τὸ
τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει κύριος· ποτα-
μῶν ῥαγήσεται γῆ· ὄψονταί σε καὶ ὠδινή-
σουσι λαοί· σκορπίζων ὕδατα πορείας·
ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος
φαντασίας αὐτῆς· ἐπήρθη ὁ ἥλιος καὶ

ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς
βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος
ἀστραπῆς ὅπλων σου· ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώ-
σεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη·
Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς
χριστούς σου· ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων
θάνατον, ἐξήγειρας δεσμοὺς ἕως τραχή-
λου εἰς τέλος· διέκοψας ἐν ἐκστάσει κε-
φαλὰς δυναστῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς.
διανοίξουσι χαλινοὺς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων
πτωχὸς λάθρᾳ· καὶ ἐπεβίβασας εἰς θά-
λασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας
ὕδατα πολλά· ἐφυλαξάμην καὶ ἐπτο-
ήθη ἡ καρδία μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς
χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀ-
στᾶ μου, καὶ ὑποκάτωθέν μου ἐταράχθη ἡ ἰσχύς μου·
Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου,
τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου·
Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔσται
γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔρ-
γον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν·
Ἐξέλιπον ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ οὐ

χ ὑπάρξουσι βόες ἐπὶ φάτναις·
Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου· Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς
μου καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συν-
τέλειαν· καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾷ με,
τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ:—

ᾨδὴ ε΄ ᾠδὴ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου:

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ
ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου
ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐ-
νοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς· πέπαυται γὰρ
ὁ ἀσεβής, οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσῃ·
Ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν
Κυρίου· Κύριε ὑψηλός σου ὁ βραχίων καὶ οὐκ ᾔ-
δεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται·
Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ
νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται·
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα
γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν
κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ
οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν·
Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ

οὐ μὴ ἀναστήσωσιν· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες
καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.
Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ κύριε, πρόσθες κακὰ
τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς. κύριε ἐν θλίψει ἐμνή-
σθημέν σου, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σου ἡ-
μῖν. καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν
καὶ ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, οὕτως
ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου. διὰ τὸν
φόβον σου κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠ-
δινήσαμεν καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σου ὃ
ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ πεσούμεθα,
ἀλλὰ πεσοῦνται οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται οἱ
ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται
οἱ ἐν τῇ γῇ. ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα
αὐτοῖς ἐστιν· ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.
Βάδιζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σου,
ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου· ἀποκρύβη-
θι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ
ἡ ὀργὴ κυρίου. ᾠδὴ ϛ΄ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου
Ἐβόησα ἐν θλίψει μου πρὸς κύριον τὸν θεόν μου
καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ κοιλίας ᾅδου κραυ-
γῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου. ἀπέρριψάς

με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης· καὶ πο-
ταμοὶ ἐκύκλωσάν με· πάντες οἱ μετε-
ωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ
διῆλθον. κἀγὼ εἶπα ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλ-
μῶν σου· ἆρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέ-
ψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου· περιεχύ-
θη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος
ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἔδυ ἡ κεφαλή
μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν
ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι.
Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου, πρὸ-
ς σὲ κύριε ὁ θεός μου. ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ
τὴν ψυχήν μου, τοῦ κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλ-
θοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν
ἅγιόν σου. φυλασσόμενοι μάταια καὶ
ψευδῆ, ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.
Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομο-
λογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀ-
ποδώσω εἰς σωτηρίαν μου τῷ κυρίῳ. ᾠδὴ ζ΄
Προσευχὴ τῶν ἁγίων γ΄ παίδων [illegible] τοῦ προφήτου·
Εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνο-
μά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. ὅτι δίκαιος εἶ

ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα τὰ
ἔργα σου ἀληθινὰ καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.
Καὶ πᾶσαι αἱ κρίσεις σου ἀληθεῖς, καὶ κρίματα
ἀληθείας ἐποίησας, κατὰ πάντα τὰ ἐπή-
γαγες ἡμῖν· καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν,
τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ
καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάντα ἐφ' ἡμᾶς,
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὅτι ἡμάρτομεν
καὶ ἠνομήσαμεν, ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ· καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν
σου οὐκ ἠκούσαμεν· οὐδὲ συνετηρήσαμεν
οὐδὲ ἐποιήσαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν
ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται· καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας
ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες ἡμῖν, ἐν ἀ-
ληθινῇ κρίσει ἐποίησας. καὶ παρέδωκας
ἡμᾶς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν ἀνόμων ἐχθί-
στων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ ἀδίκῳ καὶ
πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.
Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοῖξαι τὸ στόμα, αἰ-
σχύνη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις
σου καὶ τοῖς σεβομένοις σε· μὴ δὴ παρα-
δῴης ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου·
καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου·

καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν.
Διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ·
καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου· καὶ Ἰηλ
τὸν ἅγιόν σου· οἷς ἐλάλησας πληθῦναι
τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐ-
ρανοῦ· καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖ-
λος τῆς θαλάσσης. ὅτι δέσποτα ἐσμι-
κρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ
ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ σήμερον,
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων καὶ προφήτης
καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὁλοκαύτωσις· οὐ-
δὲ θυσία· οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα.
οὐδὲ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου
καὶ εὑρεῖν ἔλεος· ἀλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμ-
μένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεί-
ημεν, ὡς ἐν ὁλοκαυτώμασι κριῶν καὶ
ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πι-
όνων· οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν ἐνώπι-
όν σου σήμερον· καὶ ἐκτε-
λέσαι ὄπισθέν σου, ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνη
τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ· καὶ νῦν ἐξακο-
λουθοῦμεν ἐν ὅλῃ [πάσῃ] καρδίᾳ καὶ

φοβούμεθά σε· καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσω-
πόν σου μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς· ἀλλὰ ποί-
ησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου.
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου ἐξελοῦ
ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμάσιά σου· καὶ δὸς δόξαν
τῷ ὀνόματί σου κ(ύρι)ε· καὶ ἐντραπείησαν πάν-
τες οἱ ἐνδεικνύμενοι τοῖς δούλοις σου κακά·
καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας·
καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη· καὶ γνώτωσαν
ὅτι σὺ εἶ κ(ύριο)ς ὁ θ(εὸ)ς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην
τὴν οἰκουμένην. καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβάλ-
λοντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ βασιλέως,
καίοντες τὴν κάμινον νάφθαν καὶ πίσσαν,
καὶ στυππίον καὶ κλήματι δαῖ. καὶ διεχεῖτο
ἡ φλὸξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις
τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε καὶ
ἐνεπύρισεν οὓς εὗρε περὶ τὴν κάμινον τῶν
Χαλδαίων. ὁ δὲ ἄγγελος κ(υρίο)υ συγκατέβη ἅμα
τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον,
καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ
τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον·
Καὶ οὐχ ἥψατο αὐτῶν τὸ καθόλου τὸ πῦρ·
οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν

αὐτοῖς. τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος
ὕμνουν καὶ εὐλόγουν καὶ ἐδόξαζον τὸν
θ(εὸ)ν, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες:—

ᾠδὴ τῶν ἁγίων γ' παίδων:

Εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς τῶν πατέρων ἡμῶν, ζ'
ὑπερύμνητος, καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου
τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον
εἰς τοὺς αἰῶνας. εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ
ναῷ τῆς ἁγίας δόξης σου, καὶ ὑπερύμνητος
καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.
εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπιβλέπων ἀβύσσους καθή-
μενος ἐπὶ χερουβίμ· καὶ ὑπερύμνητος.
εὐλογημένος εἶ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς
βασιλείας σου· καὶ ὑπερ(ύμνητος) καὶ ὑπ(ερυψούμενος).
εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρ(ανοῦ).
καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος.

ᾠδὴ η' ὕμνος τῶν ἁγίων γ' παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κ(υρίο)υ, οὐρανοὶ κ(υρίο)υ τὸν κ(ύριο)ν ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω

τῶν οὐρανῶν πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυ τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη καὶ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κν.
Εὐλογεῖτε πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος πάντα τὰ
πνεύματα τὸν κν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε.
Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα ψῦχος καὶ καύσων, τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ πάγοι καὶ ψῦχος τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν κν.
Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος νύκται καὶ ἡμέραι τὸν κν.
Εὐλογεῖτε ἡ γῆ ὄρη καὶ βουνοὶ πάντα τὰ φυόμενα
ἐν τῇ γῇ. τὸν κν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε.
Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ θάλασσαι καὶ ποταμοί, κήτη
καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν κν.
Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν κν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε.
Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνων, λαὸς τοῦ ιηλ τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυ δοῦλοι κυ τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, ὅσιοι
καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ. τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε Ἀνανία Ἀζαρία Μισαήλ, τὸν κν ὑμνεῖτε.
Εὐλογεῖτε ἀπόστολοι προφῆται καὶ μάρτυρες
κυ, τὸν κν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν.
Εὐλογοῦμεν πατέρα υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν
κν ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτόν :—

ᾠδὴ θ: ᾠδὴ Μαρίας τῆς θεοτόκου, ἐν τῷ [illegible]:
Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κν, καὶ ἠγαλλίασε
τὸ πνεῦμά μου, ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ
ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. διε-
σκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε
ταπεινούς. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν,
καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.
Ἀντελάβετο ἰηλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι
ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος :— προφήτου Ζαχαρίου.
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον :
Εὐλογητὸς κς ὁ θς τοῦ ιηλ, ὅτι ἐπεσκέ-
ψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.
Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ
τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. καθὼς ἐλάλησε

διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος
προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν
καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.
Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνη
σθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν
ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ
δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν ῥυσθέντας· λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιό
τητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· καὶ σὺ παι
δίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπο
ρεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁ
δοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέ
ψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι
τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις·
τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν
εἰρήνης:-

ἀκολουθ(ία) τοῦ ἀκαθίστου: εἰς τὸ κύριε ἐκέκ(ραξα)·
στιχηρὰ προσόμοια ἦχος πλ. β': Ὅλην ἀποθέμενοι:

Βουλὴν προαιώνιον· ἀποκαλύπτων σοι κόρη,
Γαβριὴλ ἐφέστηκε· σὲ κατασπαζόμενος,
καὶ φθεγγόμενος· χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε
βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρη
τον· χαῖρε ἡ γέφυρα· πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ με
τάγουσα· καὶ κλῖμαξ ἡ μετάρσιος· ἣν ὁ Ἰα
κὼβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε· τοῦ μάν
να· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδὰμ ἡ ἀνά
κλησις· μετὰ σοῦ ὁ κύριος:-

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος· φησὶν ἡ ἄφθορος κόρη,
πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον· καὶ πῶς φθέγγῃ
ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον· μετ' ἐμοῦ ἔφησας· τὸν
θεὸν ἔσεσθαι· καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου.
καὶ πῶς γενήσομαι· λέγε μοι χωρίον εὐρύ
χωρον· καὶ τόπος ἁγιάσματος· τοῦ τοῖς χε
ρουβὶμ ἐποχουμένου· μή με δελεάσῃς·
ἀπάτης οὐ γὰρ ἔγνων ἡδονήν· γάμου ὑπάρχω
ἀμύητος· πῶς οὖν παῖδα τέξομαι:-

Θεὸς ὅπου βούλεται· νικᾶται φύσεως τάξις·
φησὶν ὁ ἀσώματος· καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον δι
απράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε· ἀληθέσι

ἐν ῥήμασι· παρθενίαν ὑπερφαίνομεν· ἡ δὲ ἐκπλήσ-
σε· γόνιμος τὸ μὴν ὤν ὡς τὸ ἐν ῥήμασου· καὶ τέξο-
μαι τὸν ἄσαρκον· σάρκα δὲ ἐμοῦ δανεισάμε-
νον· ὅπως ἀναγγελῶ· τὸν ἄνθρωπον ὡς μόνος
δυνατός· ὡς ὁ ἀρχάγγελος ἠξίωμαι διὰ
τῆς συγκράσεως :— Δό(ξα) καὶ νῦν ἦχ(ος) β'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον· ἀνακαλύπτεται
σήμερον· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ υἱὸς ἀνθρώπου
γίνεται· ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβών· με-
ταδώσῃ μοι τοῦ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι
Ἀδάμ· καὶ θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν·
ἄνθρωπος γίνεται θεός· ἵνα θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπερ-
γάσηται· εὐφραινέσθω ἡ κτίσις· χορευέτω
ἡ φύσις· ὅτι ἀρχάγγελος, παρθένῳ μετὰ
δέους παρίσταται· καὶ τὸ χαῖρε κομίζει· τὸ τῆς
λύπης ἀντίθετον· ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους
ἐνανθρωπήσας θεός, ἡμῶν δόξα σοι :— προσ(όμοια) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς· λαβὼν ἐν γνώσει
ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ· σπουδῇ ἐπιστὰς ὁ ἀ-
σώματος, λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας
τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς· χωρεῖται ἀναλ-
λοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μή-
τρᾳ σου· λαβόντα δούλου μορφήν·

ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι· χαῖρε νύμφη ἀ-
νύμφευτε :— Κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ'

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ, τὰ νικητήρια·
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια·
ἀναγράφω σοι ὁ δοῦλός σου θ(εοτό)κε· ἀλλ' ὡς ἔ-
χουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον· ἐκ παν-
τοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα κρά-
ζω σοι· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :—

Καὶ εὐθὺς οἱ οἶκοι

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμ-
φθη· εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε· καὶ σὺν τῇ
ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεω-
ρῶν κ(ύρι)ε· ἐξίστατο καὶ ἵστατο, κραυγάζων
πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα· χαῖρε δι' ἧς ἡ χαρὰ
ἐκλάμψει· χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει·
χαῖρε τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάστασις·
χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις·
χαῖρε ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις
λογισμοῖς· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον
καὶ ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς· χαῖρε ὅτι ὑπάρ-
χεις, βασιλέως καθέδρα· χαῖρε ὅτι
βαστάζεις, τὸν βαστάζοντα πάντα·
χαῖρε ἀστήρ, ἐμφαίνων τὸν ἥλιον·

χαῖρε γαστὴρ ἐνθέου σαρκώσεως·
χαῖρε δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις·
χαῖρε δι' ἧς προσκυνεῖται ὁ πλάστης·
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε:–
Βλέπουσα ἡ ἁγία, ἑαυτὴν ἐν ἁγνείᾳ·
φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ
παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπα-
ράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται·
ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως, τὴν κύησιν
προλέγεις κράζων· ἀλληλούϊα:–
Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ παρθένος
ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λει-
τουργοῦντα· ἐκ λαγόνων ἁγνῶν υἱόν, πῶς
ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν, λέξον μοι· πρὸς
ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν, ἐν φόβῳ πλὴν κραυ-
γάζων οὕτως· χαῖρε βουλῆς ἀπορρή-
του μύστις· χαῖρε σιγῆ δεομένων πίστις·
χαῖρε τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον·
χαῖρε τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον·
χαῖρε κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ
Θεός· χαῖρε γέφυρα μετάγουσα, τοὺς ἐκ γῆς
πρὸς οὐρανόν· χαῖρε τὸ τῶν ἀγγέλων πο-
λυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε τὸ τῶν

δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα·
χαῖρε τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα·
χαῖρε τὸ πῶς μηδένα διδάξασα·
χαῖρε σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν·
χαῖρε πιστῶν καταυγάζουσα φρένας·
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε:
Δύναμις τοῦ ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε
πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν
εὔκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν
ὑπέδειξεν ἡδύν, ἅπασι τοῖς θέλουσι θε-
ρίζειν σωτηρίαν· ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· ἀλληλούϊα.
Ἔχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μή-
τραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ·
τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὸν
τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἅλμα-
σιν ὡς ᾄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον·
χαῖρε βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε
καρποῦ ἀθανάτου κτῆμα· χαῖρε γεωρ-
γόν, γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε φυτουρ-
γόν, τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα· χαῖρε ἄρ-
ουρα βλαστάνουσα, εὐφορίαν οἰκτιρμῶν·
χαῖρε τράπεζα βαστάζουσα, εὐθηνίαν
ἱλασμόν· χαῖρε ὅτι λειμῶνα τῆς τρυ-

φῆς ἀναθάλλης· χαῖρε ὅτι λιμένα τῶν
ψυχῶν ἑτοιμάζεις· χαῖρε δεκτὸν πρε-
σβείας θυμίαμα· χαῖρε παντὸς τοῦ κό-
σμου ἐξίλασμα· χαῖρε θεοῦ πρὸς θνη-
τοὺς εὐδοκία· χαῖρε θνητῶν πρὸς
θεὸν παρρησία· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε·

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβό-
λων· ὁ σώφρων ἰωσὴφ ἐταράχθη· πρὸς
τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν καὶ κλεψίγαμον
ὑπονοῶν ἄμεμπτε· μαθὼν δὲ σοῦ τὴν
σύλληψιν, ἐκ πνεύματος ἁγίου ἔφη· ἀλληλούϊα·

Ἤκουσαν οἱ ποιμένες, τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων
τὴν ἔνσαρκον χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δρα-
μόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦ-
τον, ὡς ἀμνὸν ἄμωμον, ἐν τῇ γαστρὶ μαρί(ας)
βοσκηθέντα· ἣν ὑμνοῦντες εἶπον· χαῖρε
ἀμνοῦ, καὶ ποιμένος μῆτερ· χαῖρε αὐλὴ
λογικῶν προβάτων· χαῖρε ἀοράτων,
θηρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε παραδείσου
θυρῶν ἀνοικτήριον· χαῖρε ὅτι τὰ οὐράνια
συναγάλλεται τῇ γῇ· χαῖρε ὅτι τὰ ἐπί-
γεια, συγχορεύουσι οὐρανοῖς· χαῖρε τῶν ἀποστό-
λων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε τῶν ἀθλο-
φόρων, τὸ ἀνίκητον θάρσος· χαῖρε
στερρὸν, τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε
λαμπρὸν, τῆς χάριτος γνώρισμα· χαῖρε
δι' ἧς, ἐγυμνώθη ὁ ᾅδης· χαῖρε δι' ἧς,
ἐνεδύθημεν δόξαν· χαῖρε νύμφη ἀ(νύμφευτε):—

Θεοδρόμον ἀστέρα, θεωρήσαντες οἱ μάγοι·
τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς
λύχνον κρατοῦντες αὐτὸν, δι' αὐτοῦ ἠρεύ-
νων κραταιὸν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν
τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες·
ἀλληλούϊα:—

Ἴδον παῖδες χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς
παρθένου· τὸν πλάσαντα χερσὶ τοὺς ἀν-
θρώπους· καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτ(όν),
εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν
τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ
εὐλογημένῃ· χαῖρε ἀστέρος ἀδύτου μῆτερ·
χαῖρε αὐγὴ, μυστικῆς ἡμέρας· χαῖρε τῆς
ἀπάτης, τὴν κάμινον σβέσασα· χαῖρε τῆς
τριάδος, τοὺς μύστας φωτίζουσα· χαῖρε
τύραννον ἀπάνθρωπον, ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς·
χαῖρε κύριον φιλάνθρωπον, ἐπιδείξασα χ(ριστό)ν· χαῖρε
ἡ τῆς βαρβάρων, ῥυομένη θρησκείας·
χαῖρε ἡ τοῦ βορβόρου, ῥυομένη τῶν ἔργων·

χαῖρε πυρὸς προσκυνήσεως παύσασα.
χαῖρε φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.
χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης. χαῖρε
πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη. χαῖρε νύμφη :-

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι ὑ-
πέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. ἐκτελέσαν-
τές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν
Χριστὸν ἅπασιν. ἀφέντες τὸν Ἡρῴδην ὡς λη-
ρώδην, μὴ εἰδότα ψάλλειν. Ἀλληλούια :-

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθεί-
ας ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος. τὰ γὰρ εἴ-
δωλα ταύτης σῶτερ, μὴ ἐνεγκάντα σου τὴν
ἰσχὺν πέπτωκε. οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες,
ἀνεβόων πρὸς τὴν θεοτόκον. χαῖρε ἀνόρθω-
σις τῶν ἀνθρώπων. χαῖρε κατάπτωσις τῶν δαι-
μόνων. χαῖρε ἐκ τῆς πλάνης τὸ κράτος
πατήσασα. χαῖρε τῶν εἰδώλων τὸν δόλον
ἐλέγξασα. χαῖρε θάλασσα ποντίσασα,
Φαραὼ τὸν νοητόν. χαῖρε πέτρα
ἡ ποτίσασα, τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν.
χαῖρε πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει.
χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.
χαῖρε τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε. χαῖρε
τρυφῆς ἁγίας διάκονε. χαῖρε ἡ γῆ τῆς ἐ-

παγγελίας. χαῖρε ἐξ ἧς ῥέει γάλα καὶ μέλι.
Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :-

Μέλλοντος Συμεὼν τοῦ παρόντος αἰῶ-
νος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος. ἐπε-
δόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης
τούτῳ καὶ θεὸς τέλειος. διὸ ἐξέπλα-
γη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων Ἀλληλούια :-

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ κτίστης
ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις. ἐξ ἀσπόρου
βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην,
ὥσπερ ἦν ἄφθορον. ἵνα τὸ θαῦμα βλέ-
ποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν κράζοντες.
χαῖρε τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. χαῖρε τὸ
στέμμα τῆς ἐγκρατείας. χαῖρε ἀναστάσεως
τύπον ἐκλάμπουσα. χαῖρε τῶν ἀγγέλων
τὸν βίον ἐμφαίνουσα. χαῖρε δένδρον ἀ-
γλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί.
χαῖρε ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπον-
ται πολλοί. χαῖρε κυοφοροῦσα λυτρωτὴν
αἰχμαλώτοις. χαῖρε καρποφοροῦσα ὁδη-
γὸν πλανωμένοις. χαῖρε κριτοῦ δικαίου
δυσώπησις. χαῖρε πολλῶν πταισμάτων
συγχώρησις. χαῖρε στολὴ τοῖς γυμνοῖς πα-
ρρησίας. χαῖρε στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.
Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :-

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ
κόσμου· τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες,
διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐφάνη ἐπὶ τῆς
γῆς, ταπεινὸς ἄνθρωπος· βουλόμενος ἑλκύ
σαι πρὸς ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας· ἀλληλούϊα:—

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως
ἀπῆν, ὁ ἀπερίγραπτος λόγος· συγκατά
βασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπι
κὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολή
πτου, ἀκουούσης ταῦτα· χαῖρε Θεοῦ ἀχω
ρήτου χώρα· χαῖρε σεπτοῦ μυστηρίου θύρα·
χαῖρε τῶν ἀπίστων, ἀμφίβολον ἄκουσμα·
χαῖρε τῶν πιστῶν, ἀναμφίβολον καύ
χημα· χαῖρε ὄχημα πανάγιον, τοῦ ἐπὶ τῶν
χερουβίμ· χαῖρε οἴκημα [illegible],
τοῦ ἐπὶ τῶν σεραφίμ· χαῖρε ἡ τἀναντία,
εἰς ταὐτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε ἡ παρθενίαν
καὶ λοχείαν ζευγνῦσα· χαῖρε δι' ἧς ἐλύθη
παράβασις· χαῖρε δι' ἧς ἠνοίχθη πα
ράδεισος· χαῖρε ἡ κλεὶς τῆς Χριστοῦ βασιλείας·
χαῖρε ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε:

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέ
γα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν
ἀπρόσιτον γάρ, ὡς Θεὸν ἐθεώρουν πᾶσι

προσιτὸν ἄνθρωπον· ἡμῖν μέν, συνδιάγοντα·
ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· ἀλληλούϊα:—

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας
ἀφθόγγους ὁρῶμεν, ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦ
σι γὰρ λέγειν τό, πῶς καὶ παρθένος μένεις,
καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον
θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν· χαῖρε
σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε προνοίας
αὐτοῦ ταμεῖον· χαῖρε φιλοσόφους ἀσό
φους δεικνύουσα· χαῖρε τεχνολόγους,
ἀλόγους ἐλέγχουσα· χαῖρε ὅτι ἐμωράν
θησαν, οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε ὅτι
ἐμαράνθησαν, οἱ τῶν μύθων ποιηταί·
χαῖρε τῶν Ἀθηναίων, τὰς πλοκὰς δια
σπῶσα· χαῖρε τῶν ἁλιέων, τὰς σαγήνας
πληροῦσα· χαῖρε βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλ
κουσα· χαῖρε πολλούς, ἐν γνώσει φωτί
ζουσα· χαῖρε ὁλκάς, τῶν θελόντων σω
θῆναι· χαῖρε λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλω
τήρων· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε:—

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων κοσ
μήτωρ· πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλ
θε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός· δι' ἡμᾶς
ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον

καθάραι· ἀκούει παρ' ἁπάντων οὕτως·
Ἀλληλούϊα :—
Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων, Θεοτόκε παρθένε,
καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων·
ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατασκευα-
στὴς ἐποίησέ σε ἄχραντε· οἰκήσας ἐν τῇ
μήτρᾳ σου· καὶ προσφωνεῖν σοι πάν-
τας· χαῖρε ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε
ἡ πύλη τῆς σωτηρίας· χαῖρε ἀρχηγὲ νοητῆς
ἀναπλάσεως· χαῖρε χορηγὲ θεϊκῆς ἀγα-
θότητος· χαῖρε σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς
συλληφθέντας αἰσχρῶς· χαῖρε σὺ γὰρ ἐ-
νουθέτησας τοὺς συληφθέντας τὸν νοῦν·
χαῖρε ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταρ-
γοῦσα· χαῖρε ἡ τὸν σπορέα τῆς ἁγνείας
τεκοῦσα· χαῖρε παστὰς ἀσπόρου νυμφεύ-
σεως· χαῖρε πιστοὺς κῶ ἁρμόζουσα·
χαῖρε καλὴ κουροτρόφε παρθένων·
χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε ἁγίων· χαῖρε νύμφη
Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι
σπεύδων· τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρ-
μῶν σου· ἰσαρίθμους ψαλμοῖς καὶ ᾠδὰς
ἂν προσφέρωμέν σοι βασιλεῦ ἅγιε· οὐ-
δὲν τελοῦμεν ἄξιον· ὧν δέδωκας τοῖς

σοὶ βοῶσιν· Ἀλληλούϊα :—
Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει
φανεῖσαν· ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν παρθένον·
τὸ γὰρ ἄϋλον ἅπτουσα φῶς· ὁδηγεῖ πρὸς
γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας· αὐγῇ τὸν νοῦν
φωτίζουσα· κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·
χαῖρε ἀκτὶς νοητοῦ ἡλίου· χαῖρε λαμπτὴρ
τοῦ ἀδύτου φέγγους· χαῖρε ἀστραπὴ τὰς
ψυχὰς καταλάμπουσα· χαῖρε ὡς βρον-
τὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα· χαῖρε
ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωστῆ-
ρα· χαῖρε ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύ-
ζεις ποταμόν· χαῖρε τῆς κολυμβήθρας
ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε τῆς ἁμαρτί-
ας αἴρουσα τὸν ῥύπον· χαῖρε λουτὴρ
ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε κρατὴρ
κιρνῶν ἀγαλλίασιν· χαῖρε ὀσμὴ τῆς χυ
εὐωδίας· χαῖρε ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας·
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :—
Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων
ἀρχαίων· ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων·
ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀπο-
δήμους τῆς ἑαυτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας
τὸ χειρόγραφον· ἀκούει παρ' ἁπάντων
οὕτως· Ἀλληλούϊα :—

262

Τὸ ἄλλον πᾶς σου τὸν τόκον, ἀφημνοῦμέν
σε πάντες· ὡς ἔμψυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν
τῇ σῇ γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ κατέχων πάν
τα τῇ χειρὶ Κύριος· ἡγίασεν ἐδόξασεν, ἐδίδα
ξε κράζειν σοι πάντας· χαῖρε σκηνὴ τοῦ
Θεοῦ καὶ λόγου· χαῖρε ἁγία, ἁγίων μείζων·
χαῖρε κιβωτὸς, χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι·
χαῖρε θησαυρὲ τῆς ζωῆς, ἀδαπάνητε·
χαῖρε τίμιον διάδημα, βασιλέων ἀ
σεβῶν· χαῖρε καύχημα σεβάσμιον, ἱε
ρέων εὐλαβῶν· χαῖρε τῆς ἐκκλησίας,
ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε τῆς βασιλεί
ας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος· χαῖρε δι' ἧς, ἐγεί
ρονται τρόπαια· χαῖρε δι' ἧς, ἐχθροὶ
καταπίπτουσι· χαῖρε φωτὸς, τοῦ ἐμοῦ
θεραπεία· χαῖρε ψυχῆς, τῆς ἐμῆς προ
στασία· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :—

Ὦ πανύμνητε μῆτερ· ἡ τεκοῦσα τὸν πάν
των ἁγίων ἁγιώτατον λόγον· δεξαμέ
νη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης
ῥῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελ
λούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ
βοῶντας· ἀλληλούϊα :— Τὸ κον(τάκιον) καὶ ὁ οἶ(κος)
οὐκ εἶδε θέλων (?) χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει

263

[illegible marginal note]
[illegible marginal note]

χαῖρε μόνη· ἰωσήφ· Ἀδὴ ᾱ. ἦχ(ος) δ̄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται·
Χριστοῦ κίβωτον ἔμψυχον· ὁ φρικτὸς εὐαγγελισ
τὴς· ὁ μέγας ἀρχάγγελος, ἐννοούμενος·
ἐπεφώνησέ σοι· χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον· δι' ἧς
τῆς προμήτορος, ἀρὰ λυθήσεται :—
Ἀδὰμ ἐπανορθώσεως· χαῖρε παρθένε θε
όνυμφε· τοῦ ᾅδου ἡ νέκρωσις· χαῖρε πανά
μωμε· τὸ παλάτιον· τοῦ πάντων
βασιλέως· χαῖρε θρόνε πύρινε τοῦ παν
τοδυνάμου ἀμάραντον· τὸ κράτος —
χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ
εὔοσμον· χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον·
τοῦ μόνου βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε·
κόσμου διάσωσμα :—
Ἁγνείας θησαύρισμα· χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος· ἡμῶν ἐξανέστημεν·
χαῖρε ἡδύπνοον· κρῖνον δέσποινα· πι
στοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα εὔοσμον·
μύρον πολύτιμον :— Ἀδὴ γ̄. τοὺς σοὺς ὑμνο(λόγους)
Ὡς στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον· ὡς χώ
ραν ἀνήροτος σαφῶς· χαῖρε ἔμψυχε τρά
πεζα· ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε
τοῦ ζῶντος ὕδατος· πηγὴ ἀκένωτος
δέσποινα :—

Δάμαλις τὸν μόσχον ἡ τεκοῦσα· τὸν ἀμώ-
μον χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνὰς κυή-
σασα· θ(εο)ῦ ἀμνὸν τὸν αἴροντα τοῦ κόσμου
πάντα τὰ παραπτώματα· χαῖρε θερμὸν
Ὁ ἔθερος φαιδρότατος ἱλαστήριον:-
ἡ μόνη· τὸν ἥλιον φέρουσα ἡμῖν· φωτὸς
κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα·
καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας· ὅλως τελέως
ἐκμειώσασα:- δό
Χαῖρε τοῦ ἡλίου λόγου· δι' οὗ δασμὸν ὁ μοχλὸς
καὶ πύλας ᾅδου διέσποιναι· τῷ τόκῳ σου
συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία ἔφοδος· τῶν σω-
ζομένων θ(εο)ῦ νύμφη:- δόξα· Ὁ καθήμενος:
Ἐν φωναῖς ᾀσμάτων πιστῇ· σοι μελῳδοῦμεν
παρθένε ὑμνητή· χαῖρε πῖον ὄρος· καὶ τετυ-
ρωμένον ἐν πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε
μάννα φέρουσα· τὸ γλυκαῖνον πάν-
των τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια:-
Ἱλαστήριον τοῦ κόσμου· χαῖρε ἄχραντε
δέσποινα· χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν· πάν-
τας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυ-
ρα ὄντως ἡ μετάγουσα· ἐκ θανάτου πάν-
τας εἰς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε:-
Ὁ ὑψηλῶν ὑψηλοτέρα· χαῖρε γῆς τὸ θεμέ-

λιον· ἐν τῇ σῇ μήτρᾳ δι' ἡ ἄχραντε τὸν ἀκόπως
βαστάσασα· χαῖρε κόχλη πορφύραν
θείαν βάψασα· ἐξ αἱμάτων σου τῷ βα-
σιλεῖ τῶν δυνάμεων:- μα
Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα· ἀληθῶς χαῖρε ...
τὴν πᾶσαν ἀνομίαν· πάντων τῶν δωρεὰν δε-
χομένων· ἀκατάληπτον τὸ βάθος· ὕψος
ἀνερμήνευτον· ... δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώ-
θημεν τὴν ... τοῦ κόσμου ... θη μέριον:-
μου· ἄχραντε πλόκον στέφανον· ἀμφι-
λογούμενον· χαῖρε σοι παρθένε κραυγά-
ζοντες· τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ
χαράκωμα· καὶ κραταίωμα καὶ ἱερὸν κα-
ταφύγιον:- δόξα· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα:
Ὁδὸν κυήσασα ζωῆς· χαῖρε παναμώ-
μητε· κατακλυσμοῦ τὸν ... σώσασα τὸν
κόσμον· χαῖρε θεόνυμφε· ἄκουσμα καὶ λά-
λημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδιαίτημα τοῦ
δεσπότου τῆς κτίσεως:-
Ἰσχὺς καὶ ὀχύρωμα· ἀνθρώπων χαῖρε ἄχραντε·
τόπε ἁγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις
ᾅδου· νυμφὼν ὁλόφωτε· χαῖρε τῶν ἀγγέ-
λων ἡ χαρά· χαῖρε ἡ βοηθὸς τῶν πιστῶς
δεομένων σου

Πυρίμορφον ὄχημα· τοῦ λόγου χαῖρε δέ-
σποινα· ἔμψυχε παράδεισε τὸ ξύλον·
ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς
ζωοποιεῖ· πίστει τοὺς προστρέχοντας.
καὶ φθορᾷ ὑποκύψαντας:—
Ῥωννύμενοι ἀσθενεῖς σου· πιστῶς ἀναβοώ-
μενοι σοι· χαῖρε πόλις τοῦ παμβασιλέως.
δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκουστα· περὶ ἧς
λελάληται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον·
χαῖρε βάθος ἀμέτρητον:—
Εὐρύχωρον σκήνωμα· τοῦ λόγου χαῖρε ἄ-
χραντε· κόχλος ἡ τὸν θεῖον μαργαρίτην·
προσαγαγοῦσα· χαῖρε πανθαύμαστε· πάν-
των πρὸς θεὸν καταλλαγή· τῶν μακαριζόν-
των σε· θεοτόκε ἑκάστοτε:— ᾠδὴ ς΄ τὴν θείαν ταύτην
Πάσας τοῦ λόγου ἀμόλυντε· αἰτία τῆς τῶν
πάντων θεώσεως· χαῖρε παναχραντε·
τῶν προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν
ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα:—
Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε· φλογμὸν πολυ-
θείας ἡ λύσασα· ὅθεν κραυγάζομεν σοι· χαῖρε ὁ
πόκος ὁ ἔμψυχος· ὃν Γεδεὼν παρθένε
Ἰδού σοι χαῖρε κραυγά ■ προεθεάσατο:—
ζομεν· λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι· ς

ὁρμητήριον· ἐν τοῖς σάλοις τῶν θλίψεων·
καὶ τῶν σκανδάλων πάντων τοῦ πολεμήτου:—
Χαρᾶς αἰτίαν χαρίτωσον· ἡμῶν τὸν λογισμὸν
τοῦ κραυγάζειν σοι· χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βά-
τος νεφέλη ὁλόφωτος· ἡ τοὺς πιστοὺς ἀ-
παύστως ἐπισκιάζουσα:— κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος
ᾠδὴ ζ΄ οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ:
Ἵν' ὑμνοῦντές σε βοῶμεν· χαῖρε ὄχημα ἡ-
λίου τοῦ νοητοῦ· ἄμπελος ἡ ἀληθινή·
τὸν βότρυν τὸν πέπειρον· ἡ γεωργή-
σασα· οἶνον στάζοντα· τὸν τὰς ψυχὰς εὐ-
φραίνοντα· τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων:—
Τὸν ἰατρὸν ἁπάντων ἡ κυήσασα· χαῖρε θε-
όνυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μυστική· ἄνθος τὸ ἀμά-
ραντον· ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε δέσποινα·
δι' ἧς χαρᾶς πληρούμεθα· καὶ ζωὴν κλη-
Ῥητορεύουσα οὐ σθένει ■ ρονομοῦμεν:—
γλῶσσα δέσποινα· ὑμνολογῆσαι σε· ὑπὲρ
τὰ σεραφὶμ· ὑψόθεν κυήσασα· τὸν βα-
σιλέα χριστὸν ἱκέτευε· ταύτην τὴν πόλιν σῴ-
ζεσθαι· ἐκ πολλῶν περιστάσεων:—
Εὐφημοῦσι μακαρίζοντα τὰ στρατεύματα·
καὶ πόθῳ κραυγάζουσι· χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ·
δακτύλῳ ἐγγέγραπται· πρὸς ὁ λόγος θεοῦ ἡμῖν·

ὀϊκτείρας· ἀλλὰ ζώωσον τοὺς δούλους σου·
καταιτράται θκε :—

Ἱκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν τὸ
γόνυ καρδίας ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς σου ἁγνή·
καὶ σῶσον τοὺς δούλους σου· βυθιζομένους
ἀεί· καὶ συντήρησον· πάσης ἐχθρῶν ἁλώσε-
ως· τὴν σὴν πόλιν θκε :— ᾠ η̄ παῖδας ἀγίους·

Ἡ διά σου τὸν λόγον ἰσχυρῶς δοξάζω· τὸν πάντα
κρατοῦντα ἐβάστασας· γάλακτι δ' ἐθρέ-
ψας· νεύματι τὰ πάντα τρέφοντα· τὴν οἰκου-
μένην ἅπασαν· ἁγνὴ ἀναλλόμενον· τὸν κν ὑμνοῦμ :—

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ· τὸ μέγα μυ-
στήριον τοῦ τόκου σου· παῖδας προεικό-
νισαν· τοῦτο ἐμφανέστατα· μέσον πυρὸς
ἱστάμενοι καὶ μὴ φλεγόμενοι· τὸν κν ὑμνοῦμ :—

Ἡ περὶ ὢν ἀπάτη γυμνωθέντες· στολὴν ἀφθαρ-
σίας ἐνεδύθημεν· τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ
οἱ καθεζόμενοι· σκότει παραπτωμάτων· φῶς
κατοπτεύσαμεν· φωτὸς κατοικητήριον
κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς τοὺς πάντας :—

Νεκροὶ διά σου ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον ἐκύησας· ἄλαλοι οἱ ἄλαλοι
πρώην χρηματίζουσι· λεπροὶ ἀποκαθαί-
ρονται· νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων

τὰ πλήθη ἡττῆνται παρθένε βροτῶν ἡ σωτηρία :—

Ἡ κόσμου τεκοῦσα σωτηρίαν· δι' ἧς ἀπὸ γῆς πρὸς
ὕψος ἠρθημεν· χαῖρε πανευλόγητε· σκέ-
πη καὶ κραταίωμα· τεῖχος καὶ ὀχύρωμα
τῶν μελῳδούντων ἁγνή· τὸν κν ὑμνεῖ :—

ᾠ θ̄ ἃ πᾶς γηγενὴς:

Ἡμεῖς σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν· οἱ διὰ
σοῦ τῆς χαρᾶς· μέτοχοι γενόμενοι· τῆς
ἀϊδίου σῶζε ἡμᾶς πειρασμῶν· καὶ βαρβα-
ρικῆς ἁλώσεως· καὶ πάσης ἄλλης πλη-
γῆς· διὰ πλῆθος κόρη παραβάσεως·
ἐπιούσης ἐκ τοῖς ἁμαρτάνουσιν :—

Ὤφθης φωτισμὸς· ἡμῶν καὶ βεβαίωσις·
ὅθεν βοῶμέν σοι· χαῖρε ἄστρον ἄδυτον· εἰσ-
άγων κόσμον· τὸν μέγαν ἥλιον· χαῖρε ἀ-
δάμ ἀνοίξασα· τὴν κεκλεισμένην ἁγνή·
χαῖρε σκάλος· μύρον τὸ ἀκένωτον· ἐπὶ σὲ
κενωθέν· ὁ δὲ δεξάμενον :—

Στῶμεν ἀγαλλόμενοι ἐν οἴκῳ θῦ ἡμῶν· καὶ ἐκ-
βοήσωμεν· χαῖρε κόσμου δέσποινα· χαῖρε
μαρία κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη
ἄμωμος· ἐν γυναιξὶν καὶ καλή· χαῖρε σκεῦ-
ος [illegible] μύρον [illegible] ὁ τὴν ἀπωλεσ-
κὴν τὸ ἀν θεοποίημεν :—

Ἡ περιστερὰ· ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα·
χαῖρε ἀειπάρθενε· ὁσίων πάντων, χαῖρε
τὸ καύχημα· τῶν ἀθλητῶν στεφάνωμα·
χαῖρε ἁπάντων τε· τῶν δικαίων· θεῖον ἐ
γκαλλώπισμα· καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ
Φεῖσαι ὁ θεὸς· τῆς κληρονο Διάσωσον
μίας σου τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· πάσας
παραβλέπων νῦν· ὡς τοῦτο ἔχων ἐκδυ
σωποῦσάν σε· τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε
κυοφορήσασαν· διὰ μέγα ἔλεος θελή
σαντα· μορφωθῆναι Χριστὲ τὸ ἀλλότριον:

ἐξαποστειλάριον ἐν τῷ ἱερῷ·

Ὁ Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ· συγκομίσας τὸ χαῖρε·
σὺν τῇ φωνῇ συνέλαβες, τὸν ἁπάντων δεσ
πότην· παρθένε ἀπειρόγαμε· διὸ ἱεροτ
ἀνάκλησιν· σε θεοτόκον ἰδόντες· ὅθεν κλῆρος
καὶ λαὸς· ἡλικία τε πᾶσα· πλῆσον χαρ
σρείου:— εἰς τὴν αἶνον προσόμοιον· ἦχος β'· ὡς γενναῖον·

Κεκρυμμένον μυστήριον· καὶ ἀγγέλοις ἀγνοού
ριστον· Γαβριὴλ πιστεύεται ὁ ἀρχάγγελος·
καὶ ἐπὶ σὲ νῦν ἐλεύσεται· τὴν μόνην ἀκή
ρατον· καὶ καλὴν περιστεράν· τὴν τοῦ γέ
νους ἀνάκλησιν· καὶ βοήσεται σοι· πανάγια
παρθένε· ἑτοιμάζου· διὰ λόγου θεὸν λόγον· σοῦ

ταῖς λαγόσιν σου δέξασθαι:—

Φωτοφόρον παλάτιον· ἡτοιμάσθη σοι
δέσποινα· ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς θε
όπαιδος· δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι·
οἴκτειρον τὸ πλάσμα σου, φθονερῶς
πολεμηθὲν· καὶ δουλαγωγούμενον·
τοῦ ἀλάστορος· καὶ τὸ κάλλος τὸ πρόσθεν·
ἀπολέσαν· καὶ τὴν σὴν σωτηριώδη· πρὸς
ἀναμένον κατάβασιν:—

Γαβριὴλ ὁ ἀρχάγγελος· ἐπὶ σὲ παραμό
μηνε· ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσει
σοι· χαῖρε κατάρας λυτήριον· πεσόν
των ἀνάκλησις· χαῖρε μόνη ἐκλεκτὴ·
τοῦ θεοῦ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε·
τοῦ ἡλίου νεφέλη· ὑπόδεξαι τὸν ἀσώ
ματον ἐν μήτρᾳ· ὃς οἰκισθῆναι σοι θέλοντα:—

Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω· ἤκουσεν ἠθικῶς· ἐ
λάλησε γάρ, πρὸς αὐτὴν ὁ ἀρχάγγελος·
τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πι
στῶς· δεξαμένη τὸν ἀσπασμὸν· συνέ
λαβέ σε, τὸν προαιώνιον θεὸν· τὸν ἀ
φράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπῆσαι·
διὸ σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν:—

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ὡρολογίου:
ἀρχὴ τοῦ μεσονυκτικοῦ: ἀνιστάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπὸ
τοῦ ὕπνου, ποιεῖ ἀρχήν· καὶ μετὰ τὸ ἀμήν· τὸ βα
σιλεῦ οὐράνιε· τρισάγιον· καὶ λέγε τὰ τροπάρια ταῦτα:

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπίπτο
μέν σοι ἀγαθέ· καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον βο
ῶμέν σοι δυνατέ· ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ ὁ θεός:–
Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξήγειράς με κύριε· τὸν
νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν· καὶ τὰ χείλη μου
ἄνοιξον εἰς τὸ ὑμνεῖν σε ἁγία τριάς· ἅγιος ἅγιος ἅγιος:–
Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται· καὶ ἑκάστου αἱ πρά
ξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράζομεν ἐν τῷ
εὐχ(ή) μέσῳ τῆς νυκτός· ἅγιος ἅγιος ἅγιος:– κύριε ἐλέησον ιβ΄ καὶ εὐχή:
Ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος, εὐχαριστῶ σοι ἁγία τριάς·
ὅτι διὰ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν,
οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ῥαθύμῳ· καὶ οὐκ ἀ
πώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου· ἀλλ' ἐφιλανθρω
πεύσω· καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἤγειράς με· ὀρθρί
σαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου· καὶ νῦν δέσποτα
τρισάγιε, φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας·
ἄνοιξόν μου τὸ στόμα τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου, καὶ συ
νιέναι τὰς ἐντολάς σου· καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἐξομολο
γήσει· καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ:–

εἶτα τὸ δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄· τὸν ν΄ ψαλμόν· ἐλέησόν με ὁ θεός· καὶ ἀμώμους:
Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ οἱ πορευόμενοι· ἕως ὅπου ἐτελειώθη
ὁ ψαλμός· καὶ πληροῦντες τοὺς ἀμώμους ἀρχὴν λέγε·
Πιστεύω εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα· τὸ τρισάγιον:
Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ
μακάριος ὁ δοῦλος ὃν εὑρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος
δὲ πάλιν ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα· βλέπε οὖν ψυχή
μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς· ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ πα
ραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς· ἀλλὰ ἀ
νάνηψον κράζουσα· ἅγιος ἅγιος ἅγιος εἶ ὁ θεός:–
Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβερὰν ἐννοοῦσα ψυχή,
γρηγόρησον ἀνάπτουσα λαμπάδα σου ἐν ἐλαίῳ φαι
δρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε πρὸς σὲ ἐπελεύσεται ἡ
φωνὴ ἡ λέγουσα· ἰδοὺ ὁ νυμφίος· βλέπε οὖν ψυχή
μου, μὴ νυστάξῃς καὶ μείνῃς ἔξωθεν κρούουσα ὡς
αἱ πέντε παρθένοι· ἀλλὰ γρηγόρως καρτέρησον ἵνα
ὑπαντήσῃς Χριστῷ ἐν ἐλαίῳ πίονι· καὶ δώσει σοι τὸν
νυμφῶνα τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ:– καὶ νῦν·
Τὸ ἀπόρθητον τεῖχος· τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα·
θεοτόκε παρθένε ἱκετεύομεν· τὰς τῶν ἐναντίων βουλὰς
διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν
μετάβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοῖς βασιλεῦσι
συμμάχησον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε·

ὁ ποιῶν εἰ Θ(εὸ)ς κ(αὶ) ἐλπὶς ἡμῶν :- Κ(ύρι)ε ἐ(λέησον) μ'.
τὴν εὐχ(ήν)· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ: Κ(ύρι)ε ἐ(λέησον) γ'· Δόξα κ(αὶ) νῦν· ἐν ὀνόματι κυρ(ίου)
ὁ ἱερεύς· Ὁ Θ(εὸ)ς οἰκτειρήσαι: καὶ τὴν εὐχ(ήν)· Δέσποτα Θεὲ πατὲρ
... προσκύν(ησον) γ'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς:
Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν κ(ύριο)ν: Δόξα κ(αὶ) νῦν· τρισάγιον: μνήσθητι κ(ύρι)ε
ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλ(ων): Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.
Δόξα· μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον: Καὶ νῦν· μακαρίζομέν σε
πᾶσαι αἱ γενεαί· Κ(ύρι)ε ἐ(λέησον) ιβ': καὶ τὴν εὐχ(ήν):
Μνήσθητι κ(ύρι)ε τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς
αἰωνίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
καὶ πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ τελειωθέντων· καὶ
συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε
καὶ ἀκούσιον· ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν καὶ δι-
άνοιαν πλημμεληθὲν ὑπ' αὐτῶν· καὶ κατασκή-
νωσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς· ἐν τόποις
χλοεροῖς· ἐν τόποις ἀναψύξεως· ἔνθα ἀπέ-
δρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· ὅπου ἐ-
πισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, εὐφραίνο-
ντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἁγίους σου· χάρισαι αὐτοῖς
καὶ ἡμῖν τὴν βασιλείαν σου· καὶ τὴν μέθεξιν τῶν
ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν· καὶ τῆς σῆς ἀ-
περάντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν· σὺ γὰρ
εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλ(ων)

ἐν δόξῃ ἀναπαυ(σαμένων)· καὶ γ' μνῆμαι αὐτῶν· καὶ ἀπολύει ὁ ἱερεύς:
εἰς δὲ τὸν ὄρθρον στιχολογοῦμεν τὸ ψαλτ(ήριον)· καὶ τὸ ...
καὶ ἀθλ... Τῶν κ(ατ)ασω(μάτων) ... ἐνδόξως προεδείχθη·
... σώματος τῶν κ(αὶ) ἐν δόξῃ ὡς προεδείχθη, ζήτει τὴν ὅπισθεν
τοῦ ψαλτ(ηρίου) ... ὅλου πληρουμένου τῆς στιχολογίας· καὶ ...
μεν ... Θ(εὸ)ς κ(ύριο)ς. ἦχος ... ἀπὸ τῆς ἡμέρας· εἰ δὲ ...
ἀλληλούια· ψάλλομεν τὰ φωταγωγικά· ἦχ(ος) ... :
Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου· τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου
ὑπεράγαθε· ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον· πρε-
σβείαις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσον ἡμᾶς :- ἦχ(ος) β':
Τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον, δόξα ἀπὸ κ(ύρι)ε· καὶ φώτισον τὴν
καρδίαν μου· πρεσβείαις τῶν ἀσω(μάτων) καὶ σῶσον :- ἦχ(ος) γ':
Ἐξαπόστειλον κ(ύρι)ε τὸ φῶς σου· καὶ φώτισον τὴν καρ-
δίαν μου· πρεσβείαις τῶν ἀσω(μάτων) καὶ σῶσον :- ἦχ(ος) δ':
Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου· τὴν ἐσκοτισμένην ψυχήν μου
ὑπεράγαθε· ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον·
πρεσβείαις τῶν ἀσωμάτων· καὶ σῶσον :- ἦχ(ος) πλ.
Φωτοδότα δόξα ἀπὸ τὸ φῶς σου· καὶ φώτισον τὴν
καρδίαν μου· πρεσβείαις τῶν ἀσω(μάτων) καὶ σῶσον :- ἦχ(ος) πλ.
Πρεσβείαις κ(ύρι)ε τῶν ἀσωμάτων· φῶς καταπέμ-
ψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :- ἦχ(ος) βαρύς:
Πρεσβείαις κ(ύρι)ε τῶν ἀσω(μάτων)· φῶς καταπέμψον ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :-

φῶς ὑπάρχων χ(ριστ)ὲ φωτισθῶμεν σοὶ· πρεσβεί-
αις τῶν ἀσωμάτων καὶ σῶσον ἡμᾶς:–
καὶ ἔτι τοὺς αἱρεῖ τ(ῶν)· [illegible] ἡμῶν:
Αἰνεῖτε τὸν κ(ύριο)ν ἐκ τῶν οὐρανῶν· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θ(ε)ῷ:
ζη' αὕτη ὁ στίχ(ος) εἰς ψαλ(μόν): πληροῦμεν τοῦτον χ(ριστ)έ:
Σοὶ δόξα πρέπει κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀνα-
πέμπομεν τῷ π(ατ)ρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πν(εύματ)ι· νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:
Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς:
Δόξα ἐν ὑψίστοις θ(ε)ῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία· ὑμνοῦμέν σε· εὐλογοῦμέν σε·
προσκυνοῦμέν σε· δοξολογοῦμέν σε· εὐχαριστοῦ-
μέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν· κ(ύρι)ε βασιλεῦ ἐπουράνιε·
θεὲ π(ατ)ὲρ παντοκράτωρ· κ(ύρι)ε υἱὲ μονογενὲς ἰ(ησο)ῦ χ(ριστ)ὲ καὶ
ἅγιον πν(εῦμ)α· κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ υἱὸς τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς·
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς·
ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· πρόσδεξαι τὴν
δέησιν ἡμῶν ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς·
ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος· σὺ εἶ μόνος
κ(ύριο)ς· ἰ(ησο)ῦς χ(ριστὸ)ς εἰς δόξαν θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ό)ς ἀμήν· καθ᾽ ἑκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· κ(ύρι)ε καταφυγὴ
ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· ἐγὼ εἶπα κ(ύρι)ε

ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχήν μου ὅτι ἥμαρτόν σοι· [illegible]
κ(ύρι)ε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ
θέλημά σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ θ(εό)ς μου· ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζω-
ῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς· παράτεινον τὸ ἔ-
λεός σου τοῖς γινώσκουσί σε· καταξίωσον κ(ύρι)ε τὴν
ἡμέραν ταύτην ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε ὁ θ(εὸ)ς τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
γένοιτο κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπί-
σαμεν ἐπὶ σέ· εὐλογητὸς εἶ κ(ύρι)ε δίδαξόν με τὰ δικαι-
ώματά σου· εὐλογητὸς εἶ δέσποτα συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου· εὐλογητὸς εἶ ἅγιε φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου· κ(ύρι)ε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔρ-
γα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς· σοὶ πρέπει αἶνος· σοὶ πρέπει ὕμνος·
σοὶ δόξα πρέπει τῷ π(ατ)ρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πν(εύματ)ι·–
τρισάγ(ιον)· ἀπολυτ(ίκιον) τ(ῆς) ἡμέρ(ας): ὁ ἱερεὺς σοφία καὶ ἡμᾶς·
Ἐπουράνιε βασιλεῦ· τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον.
τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰ-
ρήνευσον· καὶ τὴν ἁγίαν μονὴν ταύτην καλῶς διαφύλαξον·
τοὺς προαπελθόντας [illegible] καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν,
ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· ἡμᾶς δὲ ἐν μετανοίᾳ καὶ
ἐξομολογήσει παράλαβε ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:–
Καὶ ἐὰν ἔστιν ἀλληλούϊα ποιοῦμεν τὰς μετανοίας· τὰς τῶν μετανοιῶν

καὶ τὰς ἀρχάς· Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου·
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀρ-
γολογίας μή μοι δῷς· πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρι-
σαι τῷ σῷ δούλῳ. ναὶ Κύριε βασιλεῦ, δώρησαι
τοῦ ὁρᾷν τὰ ἐμὰ πταίσματα, τοῦ μὴ κατακρίνειν τὸν
ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
ᾱ καὶ ἀρχόμεθα τῆς α' ὥρας: Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. ς'
μετάνοιαι γ': Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε:
Κύριε καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν: Ἔλεον καὶ κρί-
σιν ᾄσομαι: ζήτει ὄπισθεν τοῦ ψαλτηρίου. Δόξα καὶ νῦν.
ἀλληλούια γ'. καὶ μετάνοιαι γ': εἰ δὲ ἔστι θεοτοκίον, προσ-
ευχή. Δόξα καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη:
εἰ δὲ ἔστι μνήμη, [illegible]
Τῆς φωνῆς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου: - στίχ.
Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι: στίχ. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι:
Δόξα καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη:
Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου:
Ἐκ τοῦ πληρωθῆναι τὸ στόμα: Τρισάγιον: Προσευχή:
Ταχὺ προκατάλαβε πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς:
Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὴν ἀρχήν· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ ὥρᾳ:
Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου:
Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς: καὶ ποιοῦμεν μετανοίας γ' με-

λέγοντες καὶ τὴν ἀρχήν· Κύριε καὶ δέσποτα. εἶτα τὰς ιβ' μικράς:
Τρισάγιον: Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ τὴν ἀρχήν· Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν:
καὶ γίνεται ἀπόλυσις: εἰσερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις,
ψάλλοντες τῆς α' ὥρας τὸ μεσώριον: Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ' μετάνοιαι γ':
Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις· βοηθὸς ἐν θλίψεσι:
ζήτει ὄπισθεν τοῦ ψαλτηρίου με': Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖ-
σθαι τῷ Κυρίῳ: ζήτει ψαλμὸν ϟα': Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν
εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο: ζήτει ψαλμὸν ϟβ': Δόξα καὶ νῦν. Τρισάγιον:
Τροπάρια χορὸς α' Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον: Δόξα:
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς: καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας:
Κύριε ἐλέησον μ': Δόξα καὶ νῦν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον. Τρισάγιον:
Κύριε ἐλέησον ιβ'. καὶ τὴν ἀρχήν:
Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἄναρχον καὶ ἀΐδιον φῶς, ὁ πάσης κτί-
σεως δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τὸ τῆς ἀ-
γαθότητος πέλαγος, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀνεξιχνί-
αστος ἄβυσσος· ἐπίφανον τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου
Κύριε, λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὲ ἥλιε.
καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον.
δίδαξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν ἀεὶ καὶ φθέγγε-
σθαι ῥήματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς,
τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ εὐεργέτῃ. τὰ τῶν χειρῶν
ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα. καὶ πράτ-
τειν ἡμᾶς τὰ σοὶ ἀρεστὰ καὶ φίλα ἀξίωσον.

ἵνα καὶ δι᾽ αὐτῶν ἀναξίων ἡμῶν, δοξάζηται σου
τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος. τῆς μιᾶς θεότητός τε καὶ βασιλείας. σοὶ
πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις. νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς :-
τὸ μέσον τῆς ϛ ὥρας οὕτως ὁρίζεται τοῦ ψάλλεσθαι:
διερχόμενοι τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, ψάλλομεν αὐτὴν
ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν: καὶ γίνεται ἀπὸ χοροῦ :-
ὥρα γ΄: βασιλεῦ οὐράνιε: τρισάγιον: κύριε ἐλέησον ιβ΄:
δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄: εἰσάκουσον κύριε δικαιοσύνης μου:
ζήτει ψαλμὸν ιϛ΄: ἕτερον ψαλμὸν πρὸς σὲ κύριε ἦρα τὴν ψυχήν μου:
ζήτει ψαλμὸν κδ΄: ἕτερον ψαλμὸν ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα:
ζήτει ψαλμὸν ν΄: δόξα καὶ νῦν: τροπάριον τῆς ἡμέρας. δόξα καὶ νῦν θ
θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή: κύριος ὁ θεὸς εὐλογητὸς εὐλογητὸς κύριος:
τρισάγιον: εἶτα [illegible]: Κύριε ὁ τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα
ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς ἀποστόλοις καταπέμψας.
τοῦτο ἀγαθὲ μὴ ἀντανέλῃς ἀφ᾽ ἡμῶν. ἀλλ᾽ ἐγκαίνισον
ἡμῖν δεομένων σου: στίχ. καρδίαν καθαράν: στίχ.
μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπό. δόξα καὶ νῦν. θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος:
κύριος ὁ θεὸς εὐλογητός: τρισάγιον: Εὐλογητὸς εἶ χριστὲ ὁ θεὸς ἡ-
μῶν ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας. καταπέμ-
ψας αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκου-
μένην σαγηνεύσας φιλάνθρωπε δόξα σοι:- δόξα:
Παραχρῆμα καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν τοῖς

δούλοις σου Ἰησοῦ. ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν:
μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι. μὴ μα-
κρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν.
ἀλλ᾽ ἀεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. ἔγγισον ἡμῖν, ἔγγισον
ὁ πανταχοῦ. ὥσπερ τοῖς ἀποστόλοις σου πάντοτε
συνῆς. οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν, ἕνωσον σαυτὸν
οἰκτίρμον. ἵνα συνημμένοι ὑμνοῦμέν σε καὶ δοξο-
λογοῦμεν τὸ πανάγιόν σου πνεῦμα:- καὶ νῦν:
Ἡ ἐλπὶς καὶ προστασία καὶ καταφυγὴ τῶν χριστιανῶν,
τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος. τῶν καταπονουμένων,
λιμὴν ὁ ἀχείμαστος. σὺ εἶ θεοτόκε ἄχραντε. ἀλλ᾽ ὡς τὸν
κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου. μνήσθητι
καὶ ἡμῶν παρθένε πανύμνητε:- κύριε ἐλέησον μ΄. καὶ
ἡ εὐχὴ ὁ ἐν παντὶ καιρῷ: τὴν τιμιωτέραν καὶ γίνεται
εὐχὴ παρὰ τοῦ ἱερέως: δέσποτα θεὲ πάτερ: μεσώριον τῆς γ΄ ὥρας:
δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄: ὑψώσω σε κύριε ὅτι ὑπέλαβές με:
καὶ οὐκ εὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου: ζήτει ὄπισθεν
εἰς τὸν ψαλμὸν ψαλμὸν κθ΄: ἕτερον μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι: ζήτει ψαλμὸν λα΄: ἕτερον εἰσάκουσον ὁ θεὸς φω-
νῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με: ζήτει ψαλμὸν ξγ΄: τρισάγιον,
τροπάριον ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὁ ποιῶν: δόξα:
Οἱ μάρτυρές σου κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει: καὶ νῦν:
Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν χριστιανῶν ὑπάρ-

θῆκε πάνυ ὑμῖν· προσηλώσας καταφαγόντα· ἀπεσταλ
διαμένωμεν· καὶ πάλιν ἁμαρτάνοντες ἐρχόμενοι
προσευχόμενοι· δι' ὃ ἀρχαγγελικῶς σοι βοῶμεν· χαῖρε
κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·— Κύριε ἐλέησον μ'. ἐκ γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις·
καὶ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος δωρεὰν τοῖς σοῖς μαθηταῖς
καταπέμψας· καὶ τὰ τούτων χείλη ἐκ πυρίνων
γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου· διάνοιξον καὶ
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰ χείλη· καὶ δίδαξον ἡμᾶς
πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι· κυβέρνη-
σον ἡμῶν τὴν ζωήν· ὁ εὔδιος τῶν χειμαζομένων λι-
μήν· καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδὸν ἐν ᾗ πορευσόμεθα·
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν στήριξον
ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί σου
τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενοι, καταξι-
ωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου· καὶ τῆς σῆς ἀεὶ
μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πε-
πραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς ἡμᾶς τοῖς φθει-
ρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερ-
πνοῖς· ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπο-
λαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητὸς εἶ
καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ὥρα ϛ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀ-
νόματί σου σῶσόν με· ζήτει ψαλμὸν ΝΓ. Ἕτερον· Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν
προσευχήν μου· ζήτει ψαλμὸν ΝΔ. Ἕτερον· Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ·
ζήτει ψαλμὸν Ϟ. Δόξα καὶ νῦν· ἀλληλούϊα. Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ
ὥρᾳ τῷ σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμη-
θεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν· καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον
διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς·— Ἐνώτισαι
ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου· στίχος· Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα· Δόξα καὶ νῦν·
Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν· Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν
πρεσβεῖαι· Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός· ἐπὶ·
Δόξα· Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν· Καὶ νῦν·
Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή· συμπαθείας· Κύριε ἐλέησον μ'·
Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ· ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἱερεῖ· ἐκ γ'·
Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης δημιουργὲ
ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ
σου υἱὸν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ
τοῦ γένους ἡμῶν· καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ τὸ χει-
ρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας· καὶ θρι-
αμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκό-
τους· αὐτὸς δέσποτα φιλάνθρωπε πρόσδεξαι ἡμῶν τῶν ἁμαρ-
τωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους
ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου
καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος· καὶ πάντων τῶν κακοῦν

ἡμᾶς ἐκ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.
καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν.
καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους ἢ
λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον
ἡμῶν τὰς ψυχάς· ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενί-
ζοντες· καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι.
σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς·
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαρι-
στίαν ἀναπέμπωμεν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ σὺν τῷ μονο-
γενεῖ σου Υἱῷ· καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
Πνεύματι· νῦν καὶ ἀεί:— μεσώριον τῆς ϛʹ ὥρας: Δέσποτα
Κύριε: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος:
ψαλμὸς νεʹ: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς ἐλέησόν με ὅτι ἐπὶ σοί:
ψαλμὸς ναʹ: Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς δεήσεώς μου πρόσχες: ψαλμὸς
ξθʹ: Δόξα καὶ νῦν: τρισάγιον: Σῶσον Κύριε τὸν λαόν:
Δόξα: Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων σου: καὶ νῦν: Τῆς προστασίας
τῶν τῆς ἁγίας: Κύριε ἐλέησον μʹ: Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντο-
κράτορ: Τυπικά: Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον· εἶτα· Αἴνει ἡ ψυχή
μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ:
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι: Αἴνει ἡ ψυχή
μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου: καὶ νῦν: Ὁ μονογενὴς
Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀθάνατος ὑπάρχων· καὶ καταδεξάμενος
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε: Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ

μακάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται:
μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι:
μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην:
μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται:
μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν:
μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθή:
μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης:
μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ ἐκδι:
χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πο:
Δόξα καὶ νῦν: Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε: Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα:
Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε: Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε Χριστέ:
Προσέλθετε πρὸς αὐτόν: Χορὸς ὁ ἐπουράνιος: Δόξα: Χορὸς ἁγίων
ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων: καὶ νῦν: Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν:
Ἄνες ἄφες συγχώρησον: Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν: κοντάκιον τῆς ἡμέρας:
μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον· καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν:
Κύριε ἐλέησον μʹ: Τὴν τιμιωτέραν: καὶ Χριστὲ ὁ Θεὸς οἰκτίρμον:
εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου γʹ: Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ:
καὶ γίνεται ἀπόλυσις: εἶτα πάντες ψάλλομεν:
[illegible]: καὶ τὰ λοιπά::
Ὥρα θʹ· τρισάγιον· Κύριε ἐλέησον ιβʹ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν γʹ:
Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε: ψαλμὸς πγʹ: Εὐδόκησας
Κύριε τὴν γῆν σου: ψαλμὸς πδʹ: Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου:
ψαλμὸς πεʹ: Δόξα καὶ νῦν: ἀλληλούϊα: Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ

286

δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς ... γενόμενος · μέχρι ... τοῦ σταυροῦ
σαρκ... ὁ ... τὸ φρόνημα Χριστὲ ὁ θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς · στίχ(ος)
ἐπ' ... δέησις · στίχ(ος) εἰσελθέτω ἡ ἀξίωμα :
δόξα καὶ νῦν : ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ... παραδοθεὶς
τρισάγιον : βλέπων ... : δόξα ... ἐν μέσῳ ...
καὶ νῦν : τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου : Κύριε ἐλέ(ησον)
μ' : ὁ ἐν παντὶ καιρῷ : τὴν τιμιωτέραν : καὶ ...
στίχ(ος) : ὁ θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς : καὶ τὴν ἀπόλυσιν :
μετὰ δὲ ταῦτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ... μακροθυμίας
μεγάλ(ης) ὡς τῆς θ(εοτόκου) ὡς : δεῦτε προσκυνήσωμεν : ἀρχόμεθα
... δ' · ἐκ τοῦ ὄρθρου : στίχ(οι) ψαλ(μοῦ) ριβ' : ... ψαλ(μοῦ)
ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ · καὶ ἐναντίον ἀγγέλων
στίχ(οι) ψαλ(μοῦ) ρλξ' : ... ἐξελοῦ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ
στίχ(οι) ψαλ(μοῦ) ρλθ' : δόξα καὶ νῦν : τρισάγιον : προσ(ευχή)
β' Φωτισθεὶς τὴν ὁδὸν ... καὶ ...
... ἁμαρτωλοῖς · ... τῆς ...
ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς · ἀλλὰ ... τῇ σῇ ... πλανηθείς
θεὸς ... πρόβατον ... ἀριθμῆς · ὡς μόνος ἐλεήμων
α' καὶ φιλάνθρωπος : δόξα · ὡς ὁ λῃστὴς ὁμολογῶ ...
... ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ... Κύριε
... αὐτῷ ... ἀριθμῆς · ὁ ἔχων ... πάντα ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος : καὶ νῦν : τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα
... τὸν ... σωμ... · αὐτὸν γὰρ κατὰ ... Μαρία ...

287

ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἐλθών · ὃ καὶ σταυρὸν ὑπομείνας
σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου :~ Τὴν τιμιωτέραν :
καὶ ἀπόλυσις : ἀρχὴ τοῦ ἑσπερινοῦ
ποιεῖ ὁ ἱερεὺς ... δεῦτε προσκυνήσωμεν εὐλόγει ἡ ψυχή μου :
δόξα καὶ νῦν ἀλληλούϊα γ' · εἶτα τὰ ... : Κύριε ἐκέκραξα
πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου : στίχ(οι) ... ψαλ(μῶν) · εἶτα ψάλλομεν
τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου : δόξα καὶ νῦν θ(εοτοκίον) : Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης :
τὸ προκείμενον : Καταξίωσον Κύριε τὴν ἑσπέραν :
εἶτα ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου · λέγομεν καὶ τοὺς στίχους τούτους :
Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου τὸν κατοικοῦντα :
Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ὅτι ἐπὶ πολὺ :
δόξα καὶ νῦν θ(εοτοκίον) · Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου :
Τρισάγιον · προσ(ευχὴ) τῆς ἡμέρας · εἰ δὲ ἔστιν ἀλλ(ὰ) ... προ(σευχὴ) ...
Θεοτόκε παρθένε χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ :
ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ πάντων ἡμῶν μνήσθητι : δόξα :
μεσιτεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι ἀπόστολοι : καὶ νῦν :
ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν θεοτόκε :
Κύριε ἐλέησον μ' · καὶ μετάνοιαι ιε' · εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ... ἐν παντὶ καιρῷ : στίχ(οι) ... ψαλ(μοῦ) :
καὶ γίνεται ἀπόλυσις : εἰς τὴν τράπεζαν ... οἱ
... ὑψώσω σε ὁ θεός μου ὁ βασιλεύς : πληρουμένης τῆς ...
δόξα καὶ νῦν Κύριε ἐλέησον γ' : Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν ... :
καὶ μετὰ τὸ ... ὁ προεστὼς · δόξα σοι ὁ θεὸς ...
... δόξα καὶ νῦν · Κύριε ἐλέησον β' · Κύριε εὐλόγησον.

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς
ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί·
πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν·
ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύωμεν
εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ
σοὶ πρέπει πᾶσα δόξα κράτος· τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ παναγίῳ
καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Δόξα σοι Κύριε· δόξα σοι ἅγιε· δόξα σοι βασιλεῦ· ὅτι ἔδωκας
ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλῆσον ἡμᾶς καὶ πνεύματος
ἁγίου ἵνα εὑρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐάρεστοι καὶ μὴ αἰσχυ-
νόμενοι ὅταν ἀποδώσῃς ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ:—
Δόξα καὶ νῦν· Κύριε ἐλέησον γ΄ καὶ ὑψοῖ τὸν ἄρτον· καὶ ἡμ…
Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς:
Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαὶ Θεοτόκε παρθένε:
Τὴν τιμιωτέραν τῶν χερουβίμ: καὶ μετὰ τὸ μεταλαβεῖν τὸν ἄρτον:
Ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκεν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν: Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς
εἰρηκόσιν εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα· ἔσω:
πληρωθέντος τοῦ … τρισάγιον· ἐὰν ᾖ Κυριακή λέγεται τὸ
εἰ δ' ἄλλη ἡμέρα Χριστέ· ὁ ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου πα-
ραγενόμενος Κύριε πάντων τῶν ἁγίων: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐλεῶν:
+ Ὥσπερ εἰς τράπεζαν: φθορὰν τὴν … καὶ ἐμπλησθήσονται
καὶ μέσου Κύριος … αὐτῶν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν
εἰς αἰῶνα αἰῶνος: Δόξα καὶ νῦν Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ …

πληρώσεις τοῦ ἄρτου Χριστοῦ· Εὔφρανον ἡμᾶς ἐν τοῖς ποιή-
μασί σου Κύριε: Δόξα καὶ νῦν· μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ αὐτοῦ χάριτι:
Ἀρχὴ τῶν ἀποδείπνων: ποίημα …:
βασιλεῦ οὐράνιε: τρισάγιον: Κύριε ἐλέησον ιβ΄: Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ΄:
Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσέ μου ὁ Θεὸς
τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς
με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου· υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι· ἱνατί ἀγα-
πᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος· καὶ
γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ.
Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς
αὐτόν· ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑ-
μῶν κατανύγητε· θύσατε θυσίαν δικαιοσύ-
νης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι τίς
δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθά· ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς
τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύ-
νην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου
οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν·
ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω·
ὅτι σὺ Κύριε καταμόνας ἐπ' ἐλπίδι κατῴκισάς με:
Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσῃς με· ἐλέησόν με Κύριε ὅτι ἀσθε-
νής εἰμι· ἴασαί με Κύριε ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου·

καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ κε
ἕως πότε· ἐπίστρεψον κε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου·
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου· ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ
ᾅδῃ τίς ἐξομολογήσεταί σοι· ἐκοπίασα ἐν
τῷ στεναγμῷ μου· λούσω καθ᾽ ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου· ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν
μου βρέξω· ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλ-
μός μου· ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς
μου· ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν· ὅτι εἰσήκουσε κς τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου· ἤκουσε κς τῆς δεήσεώς μου·
κς τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο· αἰσχυν-
θείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί
μου· ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφό-
δρα διὰ ταχέων: —

Ἕως πότε κε ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος· ἕως πότε ἀπο-
στρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἕως τίνος
θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου· ὀδύνας ἐν καρ-
δίᾳ μου ἡμέρας καὶ νυκτός· ἕως πότε
ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ᾽ ἐμέ· ἐπίβλεψον
εἰσάκουσόν μου κε ὁ θς μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλ-
μούς μου μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μή-
ποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλί-

βοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία
μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ᾄσω τῷ κω τῷ
εὐεργετήσαντί με· καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι
κυ τοῦ ὑψίστου· ἐπίβλεψον εἰσάκουσόν μου κε
ὁ θς μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου
μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός
μου ἴσχυσα πρὸς αὐτόν: —

Πρὸς σὲ κε ἦρα τὴν ψυχήν μου· ὁ θς μου ἐπὶ σοὶ
πέποιθα· μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα·
μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου·
καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ
καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνο-
μοῦντες διακενῆς· τὰς ὁδούς σου κε γνώ-
ρισόν μοι· καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με·
ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου· καὶ δίδα-
ξόν με ὅτι σὺ εἶ ὁ θς ὁ σωτήρ μου· καὶ σὲ ὑπέμει-
να ὅλην τὴν ἡμέραν· μνήσθητι τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου κε καὶ τὰ ἐλέη σου ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
νός εἰσιν· ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου
μὴ μνησθῇς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί
μου· ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κε· χρηστὸς
καὶ εὐθὴς ὁ κς· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρ-
τάνοντας ἐν ὁδῷ· ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει·

διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ· πᾶσαι αἱ ὁδοὶ
κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν δι-
αθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. ἕνε-
κεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε· καὶ ἱλάσῃ τῇ ἁμαρ-
τίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι. τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φο-
βούμενος τὸν κύριον· νομοθετήσει αὐτὸν ἐν ὁδῷ
ᾗ ᾑρετίσατο. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλι-
σθήσεται. καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
κραταίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν.
καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. οἱ ὀφθαλ-
μοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν κύριον· ὅτι αὐτὸς
ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου. ἐπί-
βλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· ὅτι μονογενὴς
καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ. αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐ-
ξάγαγέ με. ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κό-
πον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.
ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν.
καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. φύλαξον τὴν
ψυχήν μου καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνθείην, ὅ-
τι ἤλπισα ἐπὶ σέ. ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολ-
λῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε. λύτρωσαι
ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.
Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα· μὴ καταισχυνθείην εἰς

τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ
ἐξελοῦ με. κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου, τά-
χυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. γενοῦ μοι εἰς θεὸν ὑ-
περασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ
σῶσαί με. ὅτι κραταίωμά μου καὶ κατα-
φυγή μου εἶ σύ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με. ἐξάξεις με
ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι. ὅτι σὺ
εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου κύριε. εἰς χεῖράς σου
παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. ἐλυτρώσω με
κύριε ὁ θεὸς τῆς ἀληθείας. ἐμίσησας τοὺς δι-
αφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς.
ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα. ἀγαλλιάσομαι
καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. ὅτι
ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου. ἔσωσας
ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. καὶ οὐ συνέ-
κλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν· ἔστησας ἐν εὐ-
ρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. ἐλέησόν με κύριε
ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλ-
μός μου, ἡ ψυχή μου καὶ ἡ γαστήρ μου. ὅτι
ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου καὶ τὰ
ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. ἠσθένησεν ἐν πτω-
χείᾳ ἡ ἰσχύς μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν.
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην

ὄνειδος· καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα·
καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦν
τές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ· ἐπελήσθην
ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας· ἐγενήθην ὡ
σεὶ σκεῦος ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψόγον πο
λλῶν παροικούντων κυκλόθεν· ἐν τῷ
ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ· τοῦ
λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβουλεύσαντο· ἐγὼ
δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα κύριε· εἶπα σὺ εἶ ὁ θεός μου
ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου· ῥῦσαί με
ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου· καὶ ἐκ τῶν καταδι
ωκόντων με· ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου
ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέ
ει σου· κύριε μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἐπεκαλε
σάμην σε· αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς καὶ κατα
χθείησαν εἰς ᾅδου· ἄλαλα γενηθήτω τὰ
χείλη τὰ δόλια· τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου
ἀνομίαν· ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει·
ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου κύριε·
ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε· ἐξειρ
γάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἐναντίον
τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων· κατακρύψεις
αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου·
ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων· σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν

σκηνῇ αὐτοῦ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν· εὐλογη
τὸς κύριος ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐν πόλει περιοχῆς· ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ
ἐκστάσει μου· ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου
τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας
τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου· ἐν τῷ κε
κραγέναι με πρὸς σέ· ἀγαπήσατε τὸν κύριον
πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ· ὅτι ἀληθείας ἐκζη
τεῖ κύριος· καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς
ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν· ἀνδρίζεσθε καὶ κρα
ταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν· πάντες οἱ ἐλπί
ζοντες ἐπὶ κύριον· —

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου· ἐν σκέπῃ
τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται· ἐρεῖ τῷ κυρίῳ
ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου· ὁ θεός
μου καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε
ἐκ παγίδος θηρευτῶν· καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώ
δους· ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι·
καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυ
κλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ
ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ· ἀπὸ βέλους πετομέ
νου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευ
ομένου· ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου
μεσημβρινοῦ· πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου

χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ
δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου
κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλ(ῶν)
ὄψῃ· ὅτι σὺ κ(ύρι)ε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου
καταφυγήν σου· οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ
κακά· καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.
ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ,
τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μή ποτε προσ
κόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπὶ ἀσπί
δα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ· καὶ καταπατή
σεις λέοντα καὶ δράκοντα· ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλ
πισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτὸν
ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου· κεκράξεται πρός με
καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει·
ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δοξάσω αὐτόν· μακρό
τητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐ
τῷ τὸ σωτήριόν μου:— δ(όξα)

Μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς γνῶτε ἔθνη καὶ ἡττᾶσθε ὅτι μεθ' ἡμῶν
ὁ θ(εό)ς· Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, ὅτι μεθ' ἡ(μῶν)
Ἰσχυκότες ἡττᾶσθε ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εό)ς
Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε
Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε διασκεδάσει κ(ύριο)ς
Καὶ λόγον ὃν ἂν λαλήσητε οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν
οὐδὲ οὐ μὴ ταραχθῶμεν, ὅτι μεθ' ἡμῶν·
Κ(ύριο)ν δὲ τὸν θ(εὸ)ν ἡμῶν αὐτὸν ἁγιάσωμεν καὶ αὐτὸς ἔ
σται ἡμῖν φόβος· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εό)ς·
Καὶ ἐὰν ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἁγιασμόν·
Καὶ πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ·
Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία ἅ μοι ἔδωκεν ὁ θ(εό)ς ὅτι·
Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει ἴδετε φῶς μέγα· ὅ(τι)
Οἱ κατοικοῦντες ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς
λάμψει ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εό)ς·
Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν·
Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· ὅτι με(θ')·
Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ὅτι με(θ')·
Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ μεγάλης βουλῆς ἄγγελ(ος)·
Θαυμαστὸς σύμβουλος· θ(εὸ)ς ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής·
Ἄρχων εἰρήνης πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἀμήν·
δ(όξα) μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς γνῶ(τε)· καὶ νῦν μεθ' ἡμῶν ὁ θ(εὸ)ς γνῶ(τε)·
Τὴν ἡμέραν διελθὼν χάριν σοι κ(ύρι)ε· τὴν ἑ
σπέραν αἰτοῦμεν σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον
παράσχου μοι σωτὴρ καὶ σῶσόν με:— δ(όξα)·
Τὴν ἡμέραν παρελθὼν δοξολογῶ σε δέσποτα·
τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτη
τον παράσχου μοι σωτὴρ καὶ σῶσόν με:— καὶ νῦν
Τὴν ἡμέραν διαβὰς ὑμνολογῶ σε ἅγιε· τὴν ἑ

προσεραναιτοῦμεν σου Δέσποτα τὴν ὑκτι· ἀναμάρ-
τητον παράσχου μοι βίον σῶτερ καὶ σῶσον με.
Ἡ ἀσώματος φύσις τῶν χερουβὶμ ἀσιγήτοις σε
ὕμνοις δοξολογεῖ· ἑξαπτέρυγα ζῶα τὰ σερα-
φίμ· ταῖς ἀπαύστοις φωναῖς σε ὑπερυψοῖ·
τῶν ἀγγέλων δὲ πᾶσαι αἱ στρατιαί· τρισαγίοις
σε ᾄσμασιν ἀνυμνοῦ· πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρ-
χεις ὁ ὢν πατὴρ· καὶ συνάναρχον ἔχεις τὸν σὸν
υἱόν· καὶ ἰσότιμον φέρων πνεῦμα ζωῆς, τῆς
τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμέριστον· πανάγια παρθένε
μῆτερ Χριστοῦ· οἱ τοῦ λόγου αὐτόπται καὶ ὑπηρέται·
προφητῶν καὶ μαρτύρων πάντων τῶν χοροί·
ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωήν· ὑπὲρ πάν-
των πρεσβεύσατε ἱλασμόν· ὅτι πάντες ὑ-
πάρχομεν ἐν δεινοῖς· τῆς γὰρ πλάνης ῥυ-
σθέντες τοῦ πονηροῦ· τῶν ἀγγέλων ὡς κοινω-
νοὶ τῶν ὠδῶν ἅγιε ἅγιε τρισάγιε κύριε ἐλέησον καὶ σῶσον.
Ἡ τιμία εἰς ἐμαὶ Θεοῦ πρὸ πάντων τὸ κράτος ... πάν-
των ... καὶ γῆς ... εἰ τὰ [illegible]
Ἄγγελοι, ἄγγελοι ἀσώματοι καὶ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν ἁμαρτωλῶν· τὸ αὐτὸ καὶ οἱ ἐν χοροῖς:
Ἀρχαὶ αἱ θεῖαι διὰ λιτανείας τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ
ἀρχαγγέλων πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
Ἡ κεῖνο προφῆται προδρόμε καὶ ἅγιοι ἀπόστολοι

κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν:
Ἅγιοι ἔνδοξοι ἀπόστολοι προφῆται μάρτυρες
καὶ πάντες ἅγιοι πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν:
Ὅσιοι καὶ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν ποιμένες
καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης· πρεσβεύσατε:
Ἡ ἄκτιστος καὶ ἀκατάληπτος καὶ θεία δύναμις
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· μὴ ἐγκαταλεί-
πῃς ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοῦ ἐλέους σου:
Ὁ Θεὸς ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς: ἐκ γ':
τὸ γ' σοῦ: καὶ τὰ τρισάγιον κ(αὶ) τ(ὸ) π(άτερ) ἡ(μῶν).
Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου Χριστὲ ὁ Θεὸς μήποτε
ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴπῃ ὁ ἐχθρός μου·
ἴσχυσα πρὸς αὐτόν:—
Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ ὁ Θεός· ὅτι μέσον
διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ἐξ αὐτῶν ῥῦσαί με,
καὶ σῶσον με ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος:— κ...
Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν
ἁμαρτήματα· σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπη-
σον Θεοτόκε παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις μητρὸς πρὸς
εὐμένειαν δεσπότου· μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἱκε-
σίας ἡ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ καὶ σώζειν δυνάμενος.
ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος:—
Κύριε ἐλέησον ... τὸ τρισάγιον κ(αὶ) τ(ὸ) π(άτερ) ἡ(μῶν):
Τὸν μακάριον ἀπόθανον ... ἐρῶν μοι τὸ αὐτὸ ... ἐπί...

καὶ τῆς ἀθλίας σαρκὸς τὸ ἄτονον ἐμῶς ὁ πλάσ-
μα· δι' ὃ ὡς Χριστὸς ἑαυτοῦ παρατίθημι τὸ πνεῦμα·
σκέπασόν με πτέρυξιν τῆς σῆς ἀγαθότητος·
ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς
ὀφθαλμούς μου φώτισον· ἐν τῇ τρυφῇ τῶν
θείων σου λογίων· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ
πρὸς σὴν δοξολογίαν· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:–

Ὡς φοβερὰ ἡ κρίσις σου Κύριε· τῶν ἀγγέλων παρι-
σταμένων· τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων· τῶν βίβλων
ἀνοιγομένων· τῶν ἔργων ἐρευνωμένων· τῶν
λογισμῶν ἀπολογουμένων· ποία κρίσις
ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις·
τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει· τίς μου τὸ σκό-
τος καταλάμψει· εἰ μὴ σὺ Κύριε ἐλέησόν με ὡς φιλάνθρωπος:–

Δάκρυά μοι δὸς ὁ Θεὸς ὥς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἁ-
μαρτωλῷ· καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου
τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας·
καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν· βίον καθαρὸν
ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα κἀγὼ ἀκούσω τῆς
εὐκταίας σου φωνῆς· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε
πορεύου εἰς εἰρήνην:– καὶ νῦν

Τὴν ἀκαταίσχυντον Θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων σωθή-
σομαι· τὴν προστασίαν σου κεκτημένος πανά-
χραντε· οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς

ἐχθρούς μου καὶ τροπώσομαι· μόνην ἀμπε-
χόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν
παντοδύναμον βοήθειάν σου· καὶ καθικετεύων
βοῶ σοι· Δέσποινα σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου.
καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου· πρὸς σὴν
δοξολογίαν· δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέν-
τος Χριστοῦ:– Κύριε ἐλέησον μ΄· καὶ τὴν α΄ Χ:

Κύριε Κύριε ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους
πετομένου ἡμέρας· ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παν-
τὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· πρό-
σδεξαι θυσίαν ἑσπερινὴν τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐ-
πάρσεις· καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸν νυκτε-
ρινὸν στάδιον ἀμέμπτως δι-
ελθεῖν ἀπειράστους κακῶν·
καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
ταραχῆς καὶ δειλίας τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν
προσγινομένης· χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
κατάνυξιν· καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν
τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως.
καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν.
καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·
ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώ-
μεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου· ἀπόστησον
δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ

ἐκτὸς θείαν ἀβλαβεῖς βλασφημίαν· διανάστησον δὲ ἡμᾶς
ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐγρηγορότας
ἐν τῇ πίστει· καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς πα-
ραγγέλμασί σου· εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι τοῦ μονο-
γενοῦς σου υἱοῦ· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι· νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν· ἐκ γ΄· ἐλέησόν με ὁ θεὸς· κ.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· καὶ ἡ κραυ-
γή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλί-
βομαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου· ἐν ᾗ ἂν ἡ-
μέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπά-
κουσόν μου· ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ
καπνὸς αἱ ἡμέραι μου· καὶ τὰ ὀστᾶ μου
ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν· ἐπλήγην ὡσεὶ
χόρτος καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου· ὅτι ἐπε-
λαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου· ἀπὸ φω-
νῆς τοῦ στεναγμοῦ μου· ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν μου
τῇ σαρκί μου· ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·
ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ·
ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ στρουθίον μονά-
ζον ἐπὶ δώματος· ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνεί-
διζόν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με

κατ' ἐμοῦ ὤμνυον· ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον
ἔφαγον· καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρ-
νων· ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυ-
μοῦ σου· ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με· αἱ ἡμέ-
ραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν· κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος
ἐξηράνθην· σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις· καὶ
τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν· σὺ
ἀναστὰς οἰκτιρήσεις τὴν σιών· ὅτι καιρὸς
τοῦ οἰκτιρῆσαι αὐτήν· ὅτι ἥκει καιρός· ὅτι
εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς·
καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτιρήσουσι· καὶ φοβη-
θήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ πάντες
οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου· ὅτι οἰκο-
δομήσει κύριος τὴν σιών· καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ· ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν
τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέη-
σιν αὐτῶν· γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν·
καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον· ὅτι ἐ-
ξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ· κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ
τὴν γῆν ἐπέβλεψε· τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ
τῶν πεπεδημένων· τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς
τῶν τεθανατωμένων· τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν σιὼν
τὸ ὄνομα κυρίου· καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν ἱερουσαλήμ·
ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό·

καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ· ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου· ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου· κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας· καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμενεῖς, καὶ πάντες ὡσεὶ ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν· υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσιν· καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Κύριε παντοκράτωρ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου· ὃν πάντα φρίττει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου δυνάμεώς σου· ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου· καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου· ἀμέτρητόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον

τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου· ὅτι σὺ εἶ κύριος ὕψιστος· εὔσπλαγχνος· μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων· σὺ οὖν κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, ἐπηγγείλω μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι· καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν· σὺ οὖν κύριε ὁ θεὸς τῶν δικαίων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι· ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· διότι ἥμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου κύριε, ἐπλήθυναν· καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενίσαι καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνομιῶν μου· κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδήρου εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου· καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις· διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου· καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· μὴ ποιήσας τὰ θελήματά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου· καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας μου δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος· ἡμάρτηκα κύριε ἡμάρτηκα καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενός σου· ἄνες μοι κύριε ἄνες μοι·

καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου·
μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήσῃς τὰ κα-
κά μοι· μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατω-
τάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ ὁ θεὸς τῶν μετανοούντων·
καὶ ἐν ἐμοὶ δείξῃς πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου·
ὅτι ἀνάξιον ὄντα σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλε-
ός σου· καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις τῆς ζωῆς μου· ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις
τῶν οὐρανῶν· καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς
αἰῶνας ἀμήν :– τὸ τρισάγιον : τροπάρια ἦχος πλ. β'
Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν·
Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν
[illegible] τὸ κύριε ἐλέησον μ'· καὶ [illegible] εἶτα [illegible] :
Δέσποτα θεὲ πάτερ παντοκράτορ : δεῦτε προσκυνήσωμεν
Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· κύριε εἰς τὸ βο-
ηθῆσαί μοι σπεῦσον· αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐν-
τραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου·
ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυ-
νθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά· ἀποστραφή-
τωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές
μοι εὖγε εὖγε· ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτω-
σαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεός· καὶ λεγέτω-
σαν διὰ παντός· μεγαλυνθήτω ὁ κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ

σωτήριόν σου· ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ
θεός μου βοήθησόν μοι· βοηθός μου καὶ ῥύστης μου
εἶ σύ ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς :–
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐν [illegible]
δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκία· αἰνοῦμέν σε εὐλογοῦμέν σε :
εἶτα τὸ τρισάγιον· καὶ ἀλληλούϊα ἦχος πρῶτος ἦχος πλ. β'
Κύριε τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον
γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν·
Κύριε τῶν δυνάμεων ἐλέησον ἡμᾶς :
τὸ αὐτὸ ἦχος καὶ ὁ [illegible] χορός· εἶτα ἀρχὴ τοῦ ψαλμοῦ ρν'
Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν στερεώματι δυνάμεως· Κύριε τῶν δυνάμεων
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος : Κύριε τῶν δυνάμεων
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ : Κύριε τῶν δυνάμεων
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ : Κύριε τῶν δυνάμεων
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις : Κύριε τῶν δυνάμεων :
Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ :
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι :

Κ(ύρι)ε ἐφ' ἡμῖν τοῖς ἀχρείοις σου ἐρχόμενον περιστασιάτ(ων)·
καὶ τὴν σὴν ἀγαθότητα συμπαθοῦσαν ἡμῖν·
πῶς τολμήσομεν στερῆσαί σε· οὐ δι' ἀλόγου
συνάπτουσαι προσαγγέλλοι· καρδίαι ὀργῶσαι ταῖς φύσεσι
τῶν ψυχῶν ἡμῶν :– Καὶ νῦν :

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θ(εοτό)κε πταισμάτων·
πρὸς σὲ κατέφυγον ἁγνή· σωτηρίας δεόμενος·
ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχήν· καὶ αἴτη-
σαι τὸν υἱόν σου καὶ Θ(εὸ)ν ἡμῶν δοθῆναί μοι
τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν μόνη εὐλογημένη :–

Πανάγια Θ(εοτό)κε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκα-
ταλείπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπι-
στεύσῃς με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με :–

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μ(ῆτ)ερ
τοῦ φωτός· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου :–

τὸ Κ(ύρι)ε ἐλέησον [illegible] καὶ τὴν εὐχ(ήν) :

Ἄσπιλε ἀμόλυντε· ἄφθορε ἄχραντε Θεόνυμ-
φε δέσποινα· ἡ Θ(εὸ)ν λόγον τοῖς ἀν(θρώπ)οις τῇ
παραδόξῳ κυήσει σου ἑνώσασα· καὶ τὴν ἀ-
πωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐ-
ρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη
ἐλπίς· καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια·
ἡ ἑτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων·
καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ

βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλὸν τὸν ἐναγῆ· τὸν ἐν αἰ-
σχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν
ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα· καὶ ὑπὸ τῆς
τῶν ἡδονῶν ῥαθυμίας γνώμῃ δοῦλον γενό-
μενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θ(εο)ῦ μ(ήτη)ρ· φιλαν-
θρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ·
καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσ-
φερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν υἱὸν καὶ ἡμῶν
δεσπότην καὶ Κ(ύριο)ν· τῇ μητρικῇ σου παρρησί-
ᾳ χρωμένη δυσώπησον· ἵνα ἀνοίξῃ καὶ μοὶ τὰ
φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότη-
τος· καὶ παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα
ἐπιστρέψαι με πρὸς μετάνοιαν· καὶ τῶν αὐτοῦ
ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με·
καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθὴς
καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ
προστάτις καὶ βοηθός· τὰς τῶν ἐναντίων
ἐφόδους ἀποτειχίζουσα· καὶ πρὸς σωτηρίαν καθο-
δηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου
τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα· καὶ τὰς
σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων
πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβε-
ρᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως· τῆς αἰωνίου με ῥυ-
ομένη κολάσεως· καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ

ῦ οὐ καὶ θῦ· κληρονόμον με ἀποδείξῃ χῦ
οἰσαυ· ἧς καὶ τύχοιμι δὲ ἀσσίγραμου ὑπερ
θεκε δι' αὐτῆς σῆς ... καὶ ἀντιλήψεως·
χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ κῦ καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ· ᾧ πρέπει πᾶ
σα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ
ἀνάρχῳ αὐτοῦ πρὶ· καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνι· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
Καὶ πρὸς ἡμῖν δὲ ἀσσο τὰ πρὸς ὕπνον ἀπιοῦσιν·
ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύ
λαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁ
μαρτίας· καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυ
κτερινῆς ἡδυπαθείας· παῦσον τὰς ὁρμὰς
τῶν παθῶν· σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη
τοῦ πονηροῦ· τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινού
μενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κα
τάστειλον· καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν
φρόνημα κοίμησον· καὶ δὸς ἡμῖν ὁ θεὸς
γρηγοροῦσαν σώφρονα λογισμόν· καρδίαν νή
φουσαν· ὕπνον ἐλαφρόν· καὶ πάσης σατανικῆς
φαντασίας ἀπηλλαγμένον· διανάστησον δὲ ἡ
μᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους
ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου· καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κρι
μάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπερεάθεαυτον ἔχοντας·

πάννυχον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς
τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντι
μον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου τοῦ πρς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ·
Κα ... θκον ... καρδιο ...
Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς· πρὸς σὲ κα
ταφεύγω σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ μῆτερ τοῦ λόγου καὶ παρθένε·
τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον·
Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί· πολλῆς ἀθυ
μίας ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον κόρη
τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ υἱοῦ καὶ θῦ σου πανάμωμε·
Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ θν· δυσωπῶ παρθένε λυτρω
θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων
ἀνατείνω· καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν·
Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν· ἐπισκοπῆς
θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ ἀξίωσον μόνη
θεομῆτορ· ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια·
Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι σὲ θεο
γεννῆτορ παρθένε· σύ με κυβέρνησον πρὸς τὸν
λιμένα σου· τῶν ἀγαθῶν καὶ αἰτία· τῶν πιστῶν
τὸ στήριγμα μόνη πανύμνητε·
Ἐκ ψυχῆς ... τεκοῦσαν τὸν τῶν καλλονῶν αἴτιον τῆς
... ἐργασίας τὸν ... τὸν πᾶσι ... ἄμαχον
... γὰρ δύνασαι ὡς δυνατὸν ...
χῦ κινήσασα θεομακάριστε·

Ἱκετεύω παρθένε, τὴν ψυχικὴν ταραχὴν καὶ τῆς ἀθυ-
μίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ θεόνυμφε
τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας μόνη
Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις καὶ νο ▮ [illegible] τε:-
σεροῖς πάθεσιν· ἐξεταζομένῳ παρθένε σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γι-
νώσκω θησαυρὸν πανάμωμε καὶ ἀδαπάνητον:-
Τῶν παθῶν μου ε τὸν τά ▮ Δόξα. Δι' εἰσακήκοα κε:
ραχον· ἡ τὸν κύριον τέκουσα κύριον· καὶ τὸν κλύ-
δωνα κατεύνασον· τῶν ἐμῶν πταισμάτων θεονύμφευ:-
Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον· ἐπικαλουμένῳ τῆς
σῆς παράσχου μοι· ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα
καὶ σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε:-
Ἀπολαύοντες ὦ παρθένε· τῶν σῶν δωρημάτων
σοὶ χαριστήριον· ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον· οἱ
γινώσκοντές σε θεομήτορα:-
Ἡ ἐλπὶς καὶ στήριγμα· καὶ τῆς σωτηρίας τὸ ἀσά-
λευτον· κεκτημένοι σε πανάχραντε· δυσχε-
ρείας πάσης ἐκλυτρούμεθα:- Δόξα. Ἐφώτισον ἡμῖν
Ἐμπλησον ἡμῶν εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν· τὴν
σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν· τῆς εὐφροσύνης
ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον:-
Λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν ἁμαρτημάτων μου θεόνυμφε
τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος· ἡ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον
καὶ προαιώνιον:-

Ἴασαι ἁγνὴ τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν· ἐπισκο-
πῆς σου ἀξιώσασα· καὶ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβεί-
Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κιν ▮ αις σου παράσχου μοι:-
δύνων θεοκεχαριτωμένη· ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν·
καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν:-
Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ▮ Δόξα. τὴν δέησιν ἐκ-
ὡς ἔσωσεν· ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ τὴν
τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν· κατασχεθεῖσαν
παρθένε δυσώπησον· τὸν κύριόν σου καὶ υἱόν· τῆς ἐχθρῶν
κακουργίας με ῥύσασθαι:-
Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι· καὶ φρουρὰν ἀ-
σφαλεστάτην παρθένε· καὶ πειρασμῶν διαλύουσαν
ὄχλον· καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· σοῦ
δέομαι διαπαντός· τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με
Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι· ▮ [illegible]:-
καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· ἀλλὰ θεὸν καὶ σωτῆρα
τοῦ κόσμου καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα·
σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον:-
Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα· καὶ ψυχῶν παν-
τελῆ σωτηρίαν καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι κόρη·
καὶ τῷ φωτισμῷ σου ἀγαλλόμεθα· ὦ δέσποινα καὶ
νῦν ἡμᾶς ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον [illegible]
[illegible] προστασία τῶν χειμαζομένων [illegible]
Κ[illegible] νόμον σου παλάμαις. [illegible] ὁ πάντων δεσπότης,

ὡς μερὲ φθονὴ ἐγκαλκάθη διὰ πλῆθος ἀγαθό-
τητος· μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἀεί σε ἐλπί-
ζοντας· τῇ γὰρ ὑπερμάχῳ προστασίᾳ σου καὶ ἀμέτρῳ συμ-
παθείᾳ σου· οἰκτείρησον ἡμᾶς καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν
ἡμῶν· ἀσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγή· σὴν γὰρ προ-
στασίαν κεκτημένοι θαρσαλέαν ἔχομεν· ἐκ τῆς πρώην
ἐρρύσθημεν κακώσεως· ἀλλ᾽ ὡς ἔχουσα σπλάγχνα
οἰκτιρμῶν: Ταχινὸν ὁμοῦ προστασίαν καὶ σκέπην
ἀεὶ κεκτήμεθα τὴν προστασίαν σου:- ᾠδὴ ζʹ Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας:

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας σωτὴρ οἰκονομήσασθαι·
ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου κατῴκησας τῷ κόσμῳ· ἣν προστάτιν
θελητὴν τοῦ ἐλέους ὁμ... ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων·
γενομένης σου μεριμνῶν ἐκδυσώπησον· ῥυσθῆναι τῶν
παραπτωμάτων· ψυχῆς τε μολυσμάτων· τοὺς ἐν πί-
στει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:-

Θησαυρὸν σωτηρίας· καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ
κυήσασαν· καὶ πύργον ἀσφαλείας· καὶ θύραν
μετανοίας· τοῖς κραυγάζουσιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων:-

Σωμάτων μαλακίας· καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας θεο-
γεννήτρια· τῶν πόθῳ προσιόντων· τῇ σκέπῃ
σου τῇ θείᾳ· θεραπεύειν ἀξίωσον· ἡ τὸν σωτῆρα Χριστὸν
ἡμῖν ἀποτεκοῦσα:- ᾠδὴ ηʹ Τὸν βασιλέα τῶν

...συνηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεόμενοι· μὴ πα-
ρίδῃς θεοπάρθενε ὑμνοῦντας· καὶ ὑπερυψοῦντας εἰς τοὺς αἰῶνας

Πταισμάτων τὸ δάνεια λῦε ἐπιχέοις· τοῖς πιστοῖς
ὑμνοῦσί σε θεοπάρθενε· καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν τόκον:-

Πάσας ἀλγηδόνας μου τῆς ψυχῆς ἴασαι καὶ σαρκὸς
τὰς ὀδύνας θεοπάρθενε· ὅθεν σε ὑμνοῦ τὴν κεχαριτωμένην:-

Τῶν πειρασμῶν μου τὰς προσβολὰς ἐκδιώκουσα· καὶ
τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεοπάρθενε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν
εἰς τοὺς αἰῶνας:- ᾠδὴ θʹ Κυρίως θεοτόκον:

Ῥοήν μου τῶν δακρύων· μὴ ἀποποιήσῃς· ἡ τοῦ
παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον· ἀφῃρηκό-
τα θεοπάρθενε σαρκὶ κυήσασα:-

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον θεοπάρθενε· ἡ τῆς
χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα· τῆς ἁμαρτίας
τὴν λύπην ἐξαφανίσασα:-

Λιμὴν καὶ προστασία τῶν σοὶ προσφευγόντων γενοῦ
παρθένε· καὶ τεῖχος ἀκράδαντον· καταφυγή
τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα:-

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι· λάμπρυνον παρθένε·
τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα· τοὺς εὐσε-
βῶς θεοτόκον σε καταγγέλλοντας:-

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τὸ μηνολόγιον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ:

Μὴν σεπτέμβριος ἔχων ἡμέρας λ΄· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ΄:
α΄ Ἀρχὴ τῆς ἰνδίκτου ἤτοι τοῦ νέου ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Συμεὼν τοῦ στυλίτου· καὶ ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῶν μι-
ασηνῶν· καὶ λοιπῶν ἁγίων οὐκ ὀλίγων· καθὼς προείρηται ἡ συναξ(ις)
αὐτῶν· τροπάριον ἦχος β΄: Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτί-
σεως· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ
θέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ
τοῦ ὁσίου τῆς χρηστότητός σου κύριε· φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς
βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου· ἐλεῆμον διὰ τῆς θεοτόκου
ἦχος α΄ Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας· ζηλώσας ▪ μόνε φιλόχριστε:-
τοὺς προπάτορας ὅσιε· τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσιν·
τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς· καὶ τὴν τῶν ἀσω-
μάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι· Συμεὼν
ἦχος α΄ πάτερ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·
Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε· λιμὴν καὶ προστα-
σία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη
ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου· μόνη ὑπάρχεις μήτηρ καὶ παρθένος
ἀεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη· πρέσβευε Χριστῷ
ἦχος δ΄ τῷ θεῷ· εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ:-
Τὰ ἄνω ζητῶν· τοῖς κάτω συναπτόμενος· καὶ ἅρ-
μα πυρὸς τὸν στῦλον ἐργασάμενος· δι' αὐτοῦ συνό-
μιλος τῶν ἀγγέλων γέγονας ὅσιε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ
τῷ θεῷ· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-

τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μάμαντος· τροπάριον ἦχος δ΄ ὁ μάρτυς σου κύριε: κοντάκιον ἦχος γ΄ β΄
ἡ παρθένος σήμερον: Ἐν τῇ ῥάβδῳ τῇ δυνάμει ἐκ θεοῦ σοι δο-
θείσῃ· τὸν λαόν σου ποιμαίνων· ἐπὶ νομὰς ζωηφό-
ρους· θῆρας δὲ τοῖς ἀοράτοις καὶ ἀνημέροις·
συνέτριψας ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ὑμνούντων·
ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις· προστάτην μέγαν
Μάμαντα κεκτήμεθα:- τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου. γ΄
ἐπισκόπου Νικομηδείας: τροπάριον ἦχος δ΄: Καὶ τρόπων μέ-
τοχος· καὶ θρόνων διάδοχος· τῶν ἀποστόλων γενόμενος·
τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε· εἰς θεωρίας ἐπί-
βασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν·
καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας· μέχρις αἵματος ἱερομάρτυς
Ἄνθιμε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βαβύλα· ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας· καὶ τῶν δ΄
σὺν αὐτῷ ἁγίων νηπίων· τροπάριον καὶ τρόπων μέτοχος καὶ:
τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου πατρὸς Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ: τροπάριον ἦχος δ΄. ε΄
Ἱερωσύνης στολὴν περιβαλλόμενος σοφέ· κατὰ
τὴν τάξιν Ἀαρών· ὁλοκαυτώματα δεκτὰ ἱερο-
πρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας
φωστὴρ καὶ θεατὴς μυστικῶν· τὰ σύμβολα ἐν
σοὶ τῆς χάριτος· φέρων ἐκδήλως πάνσοφε·
καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ· Χριστοῦ προφῆτα·
σὺν τῷ προδρόμῳ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-
κοντάκιον ἦχος γ΄ ἡ παρθένος σήμερον: Ὁ προφήτης σήμερον· καὶ ἱερεὺς

τοῦ ὑψίστου· ζαχαρίας προύθηκεν· ὁ γεννήτωρ τοῦ
προδρόμου· τράπεζαν τῆς προφητείας· ποίοις ἐκ-
τρέφων· πόμα δὲ δικαιοσύνης, ποίοις κεράσας.
δι' αὐτοῦ τὸ καὶ τελειοῦται· ὁ μέγας μύστης θεοῦ τῆς χάριτος·
ϛ Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου μιχαὴλ
τοῦ ἐν χώναις: προσόμοιον ἦχος δ΄ Τῶν οὐρανίων στρατιῶν·
ζ κοντάκιον ἀρχιστράτηγε θεοῦ λειτουργέ: Τοῦ ἁγίου μάρτυρος σώζοντος· καὶ προ-
εόρτια τῆς γεννήσεως τῆς θεοτόκου· προσόμοιον ὁ μαρτυρήσας κύριε· ἐξαποστειλάριον(?) προεόρτιον
Ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαὶ· καὶ ἐκ ὀσφύος τοῦ δαβὶδ ἡ θεό-
παις μαριάμ, σήμερον τίκτεται ἡμῖν· χαρὰν γὰρ
χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρεται ἡμῖν
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν· αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν·
ἰωακεὶμ εὐφραίνεται· καὶ ἄννα πανηγυρίζει κραυγά-
ζουσα· ἡ στεῖρα τίκτει τὴν θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν·
κοντάκιον τοῦ ἁγίου Τὸν ἀληθῆ· καὶ θεοφόρον μάρτυρα
καὶ ἀθλητὴν τῆς ἀσεβείας ἀδόκιμον· συνελθόν-
τες σήμερον· μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν· σώζοντα
τὸν μύστην τῆς χάριτος· ἰάσεων δοτῆρα πλουσιο-
πάροχον· πρεσβεύει γὰρ χριστῷ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:-
Ἡ γέννησις τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· προσόμοιον ἦχος δ΄ Ἡ γέννησίς σου θεοτόκε
χαρὰν ἐμήνυσε τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ: κοντάκιον ἦχος δ΄
Ἰωακεὶμ καὶ ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας· καὶ ἀδὰμ καὶ
θ Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων· ἰωακεὶμ καὶ ἄννης
ι Τῶν ἁγίων μαρτύρων μηνοδώρας· μητροδώρας· καὶ νυμφοδώρας

Τῆς ὁσίας θεοδώρας τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ· προσόμοιον ἦχος πλ. δ΄ ια
Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν,
ἠκολούθησας τῷ χριστῷ· καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν
μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος
ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάλλεται ὁσία θεοδώρα
τὸ πνεῦμά σου:- Τοῦ ἁγίου μάρτυρος αὐτονόμου καὶ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς· ιβ
Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἁγίου χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀναστάσεως· καὶ τοῦ ἁγίου κορνηλίου ιγ
προσόμοιον ἦχος β΄ Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν· καὶ τὴν
κάτω συναπέδειξας ὡραιότητα· τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δό-
ξης σου κύριε· στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος· καὶ πρόσ-
δεξαι ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσφερομένας σοι
δεήσεις διὰ τῆς θεοτόκου· ἡ πάντων ζωὴ καὶ ἀνάστασις:-
Τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὃν ἐδωρήσω ἡμῖν τοῖς
ἀναξίοις κύριε· σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν· σῶζε τοὺς βασι-
λεῖς καὶ τὴν πόλιν· εἰρηνεύοντας διὰ τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε:-
κοντάκιον ἦχος δ΄: Τοῦ μαρτυρίου τὴν σκηνὴν ἣν θεὸς προέδειξεν· καὶ
ὁ θεσπέσιος μωσῆς ἐν γῇ ἐπήξατο· καὶ ναὸν ἐγκαινί-
σας σολομὼν ἐν θυσίαις· ἡμᾶς δὲ νῦν· πρὸ τῶν ἐλέησον(?),
τῆς πίστεως καταφέρομεν· θεάμα δὲ ὧν αἰνέσιν(?)· τῶν μὲν
δημιουργὸν· αἰτούμενοι συγχώρησιν πάντων ὧν ἡμάρτωμεν:-
Ἡ παγκόσμιος ὕψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ: προσόμοιον ιδ
ἦχος α΄ Σῶσον κύριε τὸν λαόν: κοντάκιον ἦχος δ΄ ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ:
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νικήτα· ὁ μάρτυς σου κύριε· κοντάκιον ἦχος β΄:
Τῆς πλάνης τεμὼν· τὸ κράτος τῇ ἐν στάσει σου· καὶ νίκης ιε

λαμπρῶν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις αὐτοῦ· τοῖς ἀγγέλοις ἐνδόξως
συναγάλλεται νίκην φερόμενος· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσ-
ιγ βεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:- Τῆς ἁγίας μάρτυρος ἀφικνίας:
προσόμοιον ἦχος δ΄. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε ἐμὸς
ποθῶ καὶ ζητοῦσα ἀθλῶ· καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βα-
πτισμῷ σου· καὶ πάσχω ὑπὲρ σοῦ ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω διὰ σὲ ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί·
θυσίαν ἄμωμον· προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις χριστὲ ὁ θεὸς
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:- Κοντάκιον ἦχος β΄. Ἐν γυναιξὶν ἐμαθήτευσας ἀγρυπ-
νοῦσα τῷ πόθῳ· καὶ πεινάλλουσα θερμῶς, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου· ἀλλὰ καὶ
νῦν ὡς τὰς αἱρέσεις καὶ τῶν ὄχλων τὸ φρύαγμα· ἐν τοῖς ποσὶ τῶν
βασιλέων ἡμῶν· ὑποτάξασα προσκυνοῦσα δι᾽ αὐτοῦ θεοῦ· ἡ ὑπὸ τῶν δεσπο-
σύνων βίαιον θεοφόρων πέμπων ὅρων λαμπρῶν καὶ φυλάττου-
ιζ σα αὐτῶν:- Τῆς ἁγίας σοφίας καὶ τῶν θυγατέρων αὐτῆς πίστεως
ιη ἐλπίδος καὶ ἀγάπης· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Συμεών· καὶ τοῦ ὁσίου Ἀμμωνίου
ιθ ἐπισκόπου Γορτύνης: Τῶν ἁγίων μαρτύρων τρόφιμον· σαμματίου· καὶ
κ ἐρμοδώρου· τοῦ ὁσίου ἡμῶν Ἀγαθίου· καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν:
προσόμοιον οἱ μάρτυρές σου κύριε· Κοντάκιον ἦχος β΄ τὰ ἄνω ζητῶν·
Τὰ ἄνω ζητῶν σαφῶς μιμησάμενος· καὶ τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ
κοινωνὸς ἀγαθίας· καὶ τῆς δόξης συνοικῶν γενόμενος· παρὰ
κα τοῦ θεοῦ· χαμβίον ἐξ ἧς οἴκοθεν ἀφθαρσίαν:- Τοῦ ἁγίου ἱερο-
κβ κορδέου· Τῆς ἁγίας ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς· Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
κγ προσόμοιον ἦχος δ΄ καὶ προσομοίως: Ἡ σύλληψις τοῦ ἁγίου προφήτου προ-
δρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου: προσόμοιον ἦχος δ΄. Ἡ πρὶν οὐ τίκτουσα στεῖρα
εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες ἡλίου λύχνον σαφῶς φωτί-
ζειν τὰ μέλλοντα πᾶσαν τὴν οἰκουμένην· ἀβλεψίαν νοσοῦσαν·

χόρευε Ζαχαρία· ἐκ ιοῶν παρρησίᾳ· προφήτης τοῦ ὑψίστου ἐστίν
ὁ μέλλων τίκτεσθαι:- Κοντάκιον ἦχος α΄ Χορὸς ἀγγελικός·
Εὐφραίνεται λαμπρῶς Ζαχαρίας ὁ μέγας· σὺν τῇ πανευκλεεῖ Ἐλι-
σάβετ συζύγῳ· ἀξίως συλλαμβάνουσιν Ἰωάννην τὸν πρόδρομον· ὃν ἄγγελος
ἀγγελιῶν χαῖρε· καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀξίως χρεὼν τιμῶσιν· ὡς μύστην
κδ τῆς χάριτος:- Τῆς ἁγίας προεόρτια· καὶ ὁσίου ἀρτεμίου κλήρικος: προσόμοιον
ἦχος δ΄ Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ· Κοντάκιον ἦχος δ΄ ὁ ὑψωθείς. Τῆς σωτηρίας τὸ κάλλος
ὃ ἐξέλαμψας· τοῦ μαρτυρίου στέφει ὡς κεκοσμημένος· ἀπόστο-
λον τοῖς πάθεσι παρθένε ἔνδοξε· καὶ τοῦ πυ-
ρὸς μὲν τὴν φλόγα διόδευσας ἀμέτρως· καὶ τῆς αὐ-
θίμου προσοχῆς δὶς ἐρεγξ· ὡς πρωτάθλος:-
κε Τῆς ὁσίας ἀφροσύνης. τῆς ἐνδόξου· προσόμοιον ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς:
Κοντάκιον ἦχος β΄: Τὰ ἄνω ζητῶν, παθόντες ἐπὶ τάξασθε τὴν καὶ
τρυφῆς· σπουδαῖα καπηλεῖ· ἀναμέσον ἀνδρῶν· ὡραιότατε
διὰ χρυσοῦ τοῦ νυμφίου· μνηστῆρες καὶ ἐρκαιροὶ καταφρονήσας:-
Ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ ἀπελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου· προσόμοιον ἦχος δ΄·
κς Ἀπόστολε Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἠγαπημένε· ἐπιτάχυνον ἐξελοῦ λαὸν
ἀναπολόγητον· δέχεταί σε προσπίπτοντα· ὁ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τῷ
στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἱκέτευε θεολόγε· καὶ ἐπιμονὴν νέφος
ἐθνῶν διασκεδάσαι· αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:-
Κοντάκιον ἦχος β΄ Τὰ μεγαλεῖά σου παρθένε τίς διηγήσεται· βρύει γὰρ
θαύματα, καὶ πηγάζει ἰάματα· καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν
κζ ψυχῶν ἡμῶν· ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ:- Τοῦ ὁσίου ... κοδρα-
κη τοῦ· καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ: Τοῦ ὁσίου πατρὸς ... προσόμοιον ἦχος δ΄
ταῖς τῶν δακρύων ῥοαῖς: ... ὁ υἱός:-

Τῶν ἐπιγείων καὶ φθαρτῶν τὴν ἀπόλαυσιν καταφρονήσασα·
τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας· καὶ τῆς ἐρήμου οἰκήτωρ ἠγάπησας
κόσμου τὴν τερπνότητα· καὶ τρυφῆς τῆς προσκαίρου· ἐν
τὰ θεῖα ἐργασαμένη ἠξίωσαι· καὶ τῆς τοῦ μαρτυρίου· καὶ ἀσκητῶν
χορείας συγκεραθῆς· μεθ' ὧν δυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου:-
κθ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ· προσόμ. ἦχ. α':
τῆς ἐρήμου πολίτης: κον. ἦχ. πλ. δ' τοῖς ἀσφαλῶς καί.
Τὸν ἀσκητὴν τῆς ὁσίας ἅπαντες· ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀ-
ληθείας σήμερον· οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις καὶ ὑμνῳδίαις
εὐφημήσωμεν· Κυριακὸν ποιμένα καὶ διδάσκαλον· τοῦ κόσ-
μου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον· Χριστὸν γὰρ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν
λ ψυχῶν ἡμῶν:- Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας·
τροπ. ἦχ. δ' Καὶ τρόπων μέτοχος: κον. ἦχ. πλ. δ' Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πλη-
ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ προθύμως προκινδυνεύσαντα· πάντα ταῦτα
ὑπέμεινας ἱερομάρτυς· καὶ ἐν λάκκῳ ἐμβληθεὶς γενναίως· ὡς
χρυσὸς δὲ πολύτιμος, ἐξεκαθάρθης ἀμόλυντος· ἀμέλλητον
πολὺ θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐστὶν μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν:-
[illegible] ὀκτωβρίῳ ἔχει ἡμέρας λα'· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'· καὶ ἡ νὺξ
α ὥρας ιγ': Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνανίου· καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ μελῳδοῦ:
τροπ. ἦχ. γ' Ἀπόστολε ἅγιε: καὶ τοῦ ὁσίου Ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς διε-
κον. ἦχ. δ' Ἐπεφάνης σήμερον: Ὁ ἐν πρεσβείαις θερμότατος
ἀντιλήπτωρ· καὶ τοῖς αἰτοῦσι ταχύτατος ἐπακούων· δέ-
ξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν· καὶ τὸν Χριστὸν
δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς· ὁ θαυμαστὸς Ἀνανία τὴν ὑ-
β φήλιον:- Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης:

τροπ. Καὶ τρόπων μέτοχος: κον. ἦχ. α' Ὡς ἀπαρχὰς τῆς·
Ὡς ἱεράρχην τίμιον· καὶ ἀθλητὴν στερρότατον· ἡ οἰκου-
μένη προσφέρει σοι ἐγκώμιον· Κυπριανὲ πανοίδιμε·
καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει· τὴν ἄθλησίν σου μάκαρ· αἰτοῦσα πάντοτε
διὰ σοῦ δωρηθῆναι τοῖς μελῳδοῦσιν· ὡς ἀήττητος:-
γ Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου· τροπ. ἦχ. δ':
Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς· καὶ νήφων ἐν πᾶσι· ἀγαθὴν συνεί-
δησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος· ἤντλησας ἐκ τοῦ
σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσας
τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας· ἱερομάρτυς Διονύσιε· πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:- κον. ἦχ. πλ. δ' Τῇ ὑπερμάχῳ·
Τὰς οὐρανίους διαβὰς πύλας ἐν πνεύματι· μαθητευθεὶς τῷ ὑπὲρ
τοὺς οὐρανοὺς φθάσαντι ἀποστόλῳ Διονύσιε· τῶν ἀρρήτων
ἐπλούτησας πᾶσαν ἐπίγνωσιν· καὶ κατηύγασας τοὺς
ἐν σκότει ἀγνοίας καθεύδοντας· διὸ κράζομέν σοι· χαῖρε
πάτερ παγκόσμιε:- Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν: δ
Τῆς ἁγίας μάρτυρος Χαριτίνης: ἀλλ' Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ε
Θωμᾶ: τροπ. Ἀπόστολε ἅγιε: κον. ἦχ. δ' Ἐπεφάνης: ς
Σοφίας χάριτι πεπληρωμένος· ὁ Χριστοῦ ἀπόστολος· καὶ ὑπη-
ρέτης ἀληθῶς· ἐν μετανοίᾳ βοᾷ σοι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις Θε-
ός μου καὶ Κύριος:- Τῶν ἁγίων μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου· ζ
τροπ. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε: κον. ἦχ. πλ. β' Τὰ ἄνω ζητῶν·
Τὸν νοῦν πρὸς ἐχθροὺς ἀνδρείως παραταξάμενοι· τὴν
πλάνην αὐτῶν ἀνδρείως κατελύσατε· καὶ τὴν νίκην
ἄνωθεν ἐλάβετε ὦ μάρτυρες πανοίδιμοι· ὁμο-

φρονίμως ἐκράζετε· καλὸν καὶ τερπνὸν· τῷ σῷ ... χῷ :–
η τῆς ἁγίας Πελαγίας: ἄλλην: Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰακώβου
θ τοῦ Ἀλφαίου: καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου: Τροπάριον ἦχος γ'
Ἀπόστολε ἅγιε· καὶ τοῦ ὁσίου· τῆς ἐρήμου πολίτην: Κοντάκιον οὗτος θεὸς ἐν
θ τῶν ἐθνῶν σαγήνη τῆς ὑπὲρ θαύματος· καὶ μαθητῶν
ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος· τῶν ἀποστόλων σήμερον
Ἰάκωβος· κόσμος τῶν ἰάσεων· διανέμει τὸν πλοῦτον.
διὸ σύμφωνος κραζόμενον· σῶζε τοὺς ὑμνοῦντας πρε-
ι σβείαις ἀπόστολε:– Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ
ια Εὐλαμπίας· ἄλλην: Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς
τῶν ζ' διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ καὶ ποιητοῦ· ἐπισκόπου Νικαίας: Ἀπόστολε ἅγιε· καὶ τοῦ ὁσίου:
θ ὀρθοδοξίας ὁδηγέ: Κοντάκιον ἦχος ... ὡς ἀπαρχὰς
ια Ἐν διαπρέψας χάριτι· ἀποστολῆς πανεύφημε· ἡ ἐκ-
κλησία φαιδρῶς ἑορτάζεται· ἐπὶ τοῖς θείοις ἄ-
θλοις σου· οἷς ὑπέστης γενναίως· καὶ ὑπὲρ ἁγίας
χαίρων· Φίλιππε φωστὴρ τῆς οἰκουμένης· κατα-
λάμψας τῆς γῆς τὰ πέρατα· ὡς ἀπόστολος:–
ιβ Τῶν ἁγίων μαρτύρων· Πρόβου· Τάραχου καὶ Ἀνδρονίκου·
Τροπάριον ἦχος πλ. δ' Τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ κατορθώματα·
οὐ πάντων αἱ δυνάμεις ὑπὲρ ἐθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι
θνητῷ, τὸν ἀσώματον ἐχθρὸν· τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ
ιγ ἀφανισάμενοι καλῶς· ἐνίκησαν ἀοράτως καὶ πρε-
σβεύουσι τῷ Χριστῷ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·– Κοντάκιον ἦχος β'
τὰ ἄνω ζητῶν: Τριάδος ἡμῖν· τὴν δόξαν ἐμφανίσαντες

γενναῖοι ὁπλῖται καὶ μάρτυρες· σὺν τῷ Τάραχῳ Πρόβῳ
τε καὶ Ἀνδρονίκῳ· καθεῖλες ἀπάσας τῶν τυράννων
τὴν ἀθεότητα· τὴν πίστιν μεγάλως κηρύξαντες ἀθλητικῶς:–
Τῶν ἁγίων μαρτύρων Κάρπου καὶ Παπύλου: ἄλλην: ιγ
Τῶν ἁγίων μαρτύρων· Ναζαρίου· Γερβασίου· Προτασίου καὶ Κέλσου: ιδ
καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου καὶ ποιητοῦ· ἐπισκό-
που Μαϊουμᾶ· Τροπάριον Οἱ μάρτυρές σου κύριε: καὶ τοῦ ὁσίου· ὀρθοδοξίας ὁ-
Κοντάκιον ἦχος δ' τοὺς ἀσφαλεῖς: Τοὺς ἀστέρας καὶ ἀθλοφόρους
μάρτυρας· τοὺς ἐπὶ γῆς καταλιπόντας ἅπαντας· προ-
σελάμψαντας πλάνην· τῶν ἀθέων σου καὶ ἀπολαύσειν·
Ναζάριον Γερβάσιον· Προτάσιον καὶ Κέλσιον· τοὺς θείους
ἀθλητὰς ὑμνήσωμεν· πρεσβεύουσι γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:–
Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας· ἄλλην: ιε
Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λογγίνου τοῦ ἑκατοντάρχου: Τροπάριον ὁ μάρτυς σου κύριε ἐν
Κοντάκιον ἦχος δ' ἐπεφάνης σήμερον: Εὐφροσύνη γέγονεν ἡ ἐκκλησία ις
ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον· τοῦ ἀοιδίμου ἀθλητοῦ Λογγίνου ἀνακρά-
ζουσα· σύ μου τὸ κράτος Χριστὲ καὶ στερέωμα:– Τοῦ ἁγίου προφήτου
Ὡσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει: ἄλλην: ιζ
Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ: Τροπάριον Ἀπόστολε ἅγιε:
Κοντάκιον ἦχος β' ...: μαθητὴς γενόμενος τοῦ θείου λόγου· σὺν τοῖς ιη
πᾶσιν ἅπασιν, ἐφωτίσας τὴν γῆν· καὶ τὴν ἀχλὺν
ἀπεδίωξας· τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ εὐαγγέλιον:–
Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰωὴλ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐάρου: ἄλλην: ιθ
Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου: Τροπάριον ὁ μάρτυς σου κύριε: Κοντάκιον τοὺς ἀσφαλεῖς: κ
Τὸν ἀστέρα καὶ στεφηφόρον μάρτυρα· τὸν κατ' ἐχθρῶν νικηφόρον

τρόπαια· σὺν ἐλθόντες ἐπαξίως· ἐν ὕμνοις ᾠδ(αῖς)
αἷς εὐφημήσωμεν· ἀρτέμιον τὸν μέγαν στηρικτὸν χάρι-
τι, μαρτύρων δὲ τὴν ἀπλουτιστάτον· πρεσβεύει γὰρ κ(αὶ)
κα ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:- Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἱλαρίωνος τοῦ με(γάλου).
πρὸς τὸ ταῖς τῶν δακρύων: κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ' ἡ παρθένος σήμερον:
Ὡς φωστῆρα ἀδύτου, τοῦ νοητοῦ ἡλίου· σὺν ἐλθόντες
σήμερον εὐφημήσωμεν ὕμνοις· ἔλαμψας τοῖς ἐν τῷ
σκότει τῆς ἀγνωσίας· ἅπαντας ἀναλάμψας πρὸς θεὸν
ὅσιε ἱλαρίων διὸ βοῶμεν· ὦ χαίροις πάτερ τῶν ἀσκη-
κβ τῶν ἀκρότης:- Τοῦ ἁγίου καὶ ἰσαποστόλου ἀβερκίου ἐπισκό(που)
ἱεραπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ· πρὸς κ(αὶ) ὀνόματι: κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ':
Ὡς ἱεράρχην μέγιστον· καὶ ἀποστόλων σύσκηνον· ἡ ἐκκλησία δοξά-
ζει σε ἅπασα· ἡ τῶν πιστῶν ἀβέρκιε· ἐν ταῖς σαῖς ἱκεσί-
αις· περιφύλαττε μάκαρ· ἀκαταμάχητον καὶ ἀκλη-
δόνιστον· δοξάζει σε πᾶσα καὶ ἀσπάζεταί σε· ὡς πολυάθλ(ον):
κγ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου: πρὸς ἦχ(ος) β':
Ὡς τοῦ κ(υρίο)υ μαθητὴς· ἀνεδέξω δίκαιε τὸ εὐαγγέλιον· ὡς
μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραπτον· τὴν παρρησίαν ὡς ἀδελ-
φόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς ἱεράρχης· ἱκέτευε χ(ριστὸ)ν τὸν θ(εὸ)ν σωθῆναι τὰς ψυχ(ὰς ἡμῶν).
κον(τάκιον) αὐτόμελον: Ὁ τοῦ πατρὸς μονογενὴς θεὸς λόγος· ἐπιδη-
μήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων· τῶν ἡμερῶν ἰάκωβε
θεσπέσιε· πρῶτον τῶν ἱεροσολύμων· ποι-
μένα καὶ διδάσκαλον· καὶ πιστὸν οἰκονόμον· τῶν μυστηρί(ων)
τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν ἰάκωβε:-
κδ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀρέθα καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: πρὸς τὸ τὰς ἀλγηδόν(ας):

κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ' ἐπεφάνης·
Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη· ἡ φωσφόρος σήμερον·
τῶν ἀθλοφόρων ἑορτή· ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν·
τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα κύριον:- Τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ νοταρί- κε
ων μαρκιανοῦ καὶ μαρτυρίου· πρὸς τὸ οἱ μάρτυρές σου κ(ύριε)· κον(τάκιον) αὐτόμελον:
Ἀγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ νεότητος· μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ
μαρτυρίῳ· τὸν ἀποστάτην ἄρειον καθελάσατε· ἄρειον τὸν
τρέψαντες· τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· παύλῳ συνεπόμενοι·
τῷ καλῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ ὑπεραπεζώκειν· ὡς
τῆς τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι:- Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος δημητρίου: κϛ
πρὸς ἦχ(ος) γ'· μεγάλων εὕρατο ἐν τοῖς κιν(δύνοις)· ἕτ(ερον) τοῦ σεισμοῦ ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ':
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ῥῦσαι ἡ-
μᾶς τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς χ(ριστ)ὲ ὁ θ(εὸ)ς ἡμῶν· καὶ
κατάπεμψον ἡμῖν πλουσίως τὰ ἐλέη σου· πρεσβείαις τῆς
θεοτόκου· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:- κον(τάκιον) ἦχ(ος) β' τὴν ἐν πρεσβείαις:
Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥείθροις δημήτριε· τὴν ἐκκλησίαν θεὸς ἐπορ-
φύρωσεν· ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον· καὶ περιέπων τὴν
πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα:-
κζ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος νέστορος· ἀλλ(ότριον): Τῶν ἁγίων μαρτύρων τερεντίου κ(αὶ) κη
νεονίλλης· καὶ τοῦ ὁσίου στεφάνου τοῦ ποιητοῦ τοῦ σαβαΐτου· ἀλλ(ότριον):
Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος ἀναστασίας τῆς ῥωμαίας· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κθ
ἀβραμίου· πρὸς ἡ ἀμνάς σου ἰ(ησο)ῦ· τοῦ ὁσίου· ἐν σοὶ πάτερ ἀκριβῶς:
κον(τάκιον) ἦχ(ος) ... χορὸς ἀγγελικός: Ἐκ βρέφους τῷ θεῷ· ἀνετέθης ὁσία·
νεκρώσασα σαρκὸς ἐγκρατῶς τὰ πάθη· δι' ὕψος δὲ ἀνέ- ξ
δραμες· μαρτυρίου περίδοξον· ἐναθλήσασα· ἀνα-
στασία νομίμως· καὶ τὸν δράκοντα καταβαλοῦσα τὸν μέγαν·
δι' ὧν ἀνεῖλε τοῦ π(ονη)ροῦ:-

λ τῶν ἁγίων μαρτύρων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας· προκείμενον· οἱ μάρτυρες σου κύριε·
κοινωνικὸν ἦχος πλ. δ΄ ὡς ἀπαρχάς· Ὡς ἀληθείας μάρτυρας καὶ ἀ
σεβείας κήρυκας· τὴν ζωὴν ἀξίως τιμήσωμεν· ἐνθέ
οις πνευματικοῖς ᾄσμασιν· τὸν Ζηνόβιον ἅμα· τῇ σεμνῇ Ζηνοβίᾳ
ὁμοῦ οἷς ὥσπερ τοὺς διὰ τοῦ μαρτυρίου δεξαμένους στεφάνους ἀφθάρτους·
λα τῶν ἁγίων ἀποστόλων Στάχυος· Ἀμπλίου· καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Ἐπιμάχου· προκείμενον· ἀπόστολοι ἅγιοι· κοινωνικὸν ἦχος πλ. δ΄
Ὡς ἀστέρες ὑπάρχοντες ταῖς φρυκτωρίαις τοῦ ἁγίου πνεύματος φω
τίζετε τοῖς ἐν γῇ· ζόφον τῆς πλάνης ἐλαύνοντες· κε
θεῖοι τοῦ λόγου αὐτόπται ἀπόστολοι· —
μηνὶ νοεμβρίῳ· ἔχων ἡμέρας λ· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ·
α τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων· Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ· προκείμενον ἦχος πλ. δ΄ ἡ ἐπὶ
ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί· ἐπισκέψασθε· κοινωνικὸν ἦχος β΄
Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων· ἐφαπλοῦτε τὴν ἐπὶ
τοῖς ἐν ἀνάγκαις· ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν
ἐπισκέψει· καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε· τὸν
κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν· — τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκινδύνου καὶ Πηγασίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· προκείμενον ἦχος β΄· Ἀθλοφόροι κυρίου μακάριοι
ἡ γῆ ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ αἱ δεξά
μεναι τὰ σώματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε·
καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε· αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκε
τεύσατε· σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν· — κοινωνικόν· τοῖς ἀθλή
Τοὺς ἀθλητὰς καὶ θεοφόρους μάρτυρας· τοὺς ἐπὶ γῆς
καταλιπόντας ἅπαντα· προσεδόξως τὸ ἀπολαύσειν·
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀναπαύσειν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων

καὶ τὸν θάνατον· ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν· ὁμοῦ
ὑπάρχων ἀδιάλλακτος· — τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ· Ἀε
θαλᾶ· καὶ Ἰωσήφ· καὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος γ
Γεωργίου ἐν Λύδδῃ· ἤτοι ἡ κατάθεσις τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ·
προκείμενον· οἱ μάρτυρες σου κύριε· κοινωνικὸν ἦχος δ΄ Γεώργιε θεῷ ὑπὸ θεοῦ ἀμει
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων δ
Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων· καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου· προκείμενον·
ταῖς τῶν δακρύων σου· κοινωνικὸν ἦχος δ΄ Οὕτως θεῖος ὢν τῷ πνεύματι
ὅσιος ὤφθης ἀληθῶς· θεῖῳ χρίσματι· καὶ μαρτυρίου
ἱερῶς ὄντως αἵματι· ἐλαμψας ἰσομένοι(?) ἔνδοξοι συνῶν
φθητε· ταῖς [illegible] ἀσωμάτων ἀγγέλων· ὅθεν
ἑορτάζομεν· τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην· ἐκδυσωποῦντες
ἵλασμον· παρασχεθῆναι ἐν χάρις(?) ὑμῶν ἅγιοι· —
τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης· ἀλληλούϊα· ε
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ· προκείμενον ἦχος γ΄ ς
Θείας πίστεως ὁμολογία· ἄλλον Παῦλον σε ἐκκλησία· ζηλωτὴν
ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξεν· συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς κύριον· καὶ Ζαχαρί
ου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον· πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν θεὸν ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν· —
κοινωνικὸν ἦχος δ΄ τὰ ἄνω ζητεῖτε· Ἀστραπὰς ἐν γῇ· ὡς ἀστέρα τῶν ζῴων
ὁ ὑψώσας φωστῆρα· τὴν καθολικὴν φωτίζεις ἐκκλησίαν· οὗτοι
ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλήσας· τὴν ψυχήν σου παμμάκαρ προθεὶς ἐπίσης
ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς· βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς κύριον· —
τῶν ἁγίων λγ μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτηνῇ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ζ
θαυματουργοῦ Λαζάρου τοῦ νέου· τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος·
Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ· καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων· προκείμενον ἦχος δ΄ η

θ τῶν ὁσίων πατέρων· κον(τάκιον) ἦχ(ος) δ' ἀρετῶν θύλακες· τῶν ἁγίων μαρτύρων Ὀνη-
σιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς ὁσίας Ματρώνης· καὶ τῆς ὁσίας
ι Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας· ἀλλη(λούια)· τῶν ἁγίων ἀποστόλων· Ἐράστου· Ὀλυμ(πᾶ)·
ια καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· προκ(είμενον) ἀπόστολοι ἅγιοι· τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ Βίκτωρος
καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς ἁγίας Στεφανίδος· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεο-
δώρου τοῦ Στουδίτου· προκ(είμενον) οἱ μάρτυρες(?)· καὶ τοῦ ὁσίου· ὀρθοδοξίας ὁδηγέ:
κον(τάκιον) ἦχ(ος) δ' ἐπεφάνης σήμερον: Τῆς στρατιᾶς ... ἐκ τῆς προσ-
καίρου· καὶ ἀφθάρτου ἐδείχθης σὺ ἀθλοφόρε καὶ ἀμώμων· καὶ
στεφηφόρος οὐράνιος· μάρτυς κυρίου Μηνᾶ παμμακάριστε:-
ιβ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νεί-
λου: προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ. δ': Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν
μισθόν σου πάτερ ὅσιε· ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐ-
γκαρτερήσας· τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας· καὶ τούτοις ἐπαρ-
κέσας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰωάννη μακάριε· σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν:- κον(τάκιον) ἦχ(ος) β' τὰ ἄνω ζητῶν:
Τὸν πλοῦτόν σου ἐσκόρπισας τοῖς πένησι· καὶ τὸν οὐρανῶν
τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας· Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε
γεραίρομεν· καὶ ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου· τῆς ἐλεημο-
ιγ σύνης ὡς ἐπώνυμε:- τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχι-
επισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ. δ':
Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις τὴν
οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐν-
απέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν·
ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων· πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε· πρέσβευε
τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:- κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ. δ'
τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας·

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θείαν χάριν· καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας
διδάσκεις· προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν· Ἰωάννη Χρυσόστομε·
παμμακάριστε ὅσιε· ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις καθηγητὴς
ὡς τὰ θεῖα σαφῶς:- τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου: προκ(είμενον) ἦχ(ος) γ': ιδ
ἀπόστολε ἅγιε: κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ. δ' ὡς ἀπαρχάς: Ὁ μαθητής σου καὶ φίλος σου
καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου· τῇ οἰκουμένῃ θεὸν σὲ ἐκήρυξεν· ὁ θεη-
γόρος Φίλιππος· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις ἐξ ἐθνῶν παρανόμων τὴν
ἐκκλησίαν σου καὶ πᾶσαν πόλιν σου· διὰ τῆς Θεοτόκου συντή-
ρησον πολυέλεε:- τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν Γουρία Σαμωνᾶ καὶ ιε
Ἀβίβου: προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ. δ': Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων·
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεός· ταῖς αὐτῶν ἱ-
κεσίαις· βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον· τῆς βασιλείας τὰ
σκῆπτρα κραταίωσον· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:-
κον(τάκιον) ἦχ(ος) β' τοὺς ἀσφαλεῖς: Τοὺς ἐκλεκτοὺς καὶ θεοφόρους μάρτυρας·
τοὺς ἀσείστους τῆς ἐκκλησίας ῥήτορας ἀνυμνήσωμεν καὶ μακαρί-
σωμεν· ἀνυμνοῦντες Χριστόν· Γουρίαν Σαμωνᾶν τε καὶ Ἄβιβον·
τὰ σελαγίσματα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐδέξαντο ἡ δόξα· καὶ τοῦ κόσμου χαρά:-
τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου: προκ(είμενον) ἦχ(ος) δ' ... κον(τάκιον) ἦχ(ος) δ' ὁ ὑψωθείς: ις
Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας· δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ
προσηρμόσθης· καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος· πλοῦτον κο-
μισάμενος· τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας ἀληθείας
τὸν λόγον· καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς· καθυπογράφων
τὴν ὥραν τῆς κρίσεως:- τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ιζ
τοῦ θαυματουργοῦ· προκ(είμενον) ἦχ(ος) πλ. δ': Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν· ταῖς τῶν
θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν· ἐπωνυμίαν ἐκτήσω

τὰ κατορθώματα· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀρχῶν τῷ θεῷ περιγενῆ θαυματουργ(ῶν)
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· μή ποτε ὑπνώσωμεν εἰς θάνατον:~
κοντ(άκιον) τὰ ἄνω ζητῶν: Θαυμάτων πολλῶν· δόξης ἀμοιβὸς ὑπερ
γάσαμεν· σημείοις φρικτοῖς· τοῖς δαίμοσι φόβον ἐποίησας· καὶ τὰς νόσους
ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων τῶν σοὶ προσφερόντων· θαυματουργὲ [illegible] δεόμε
μάλιστα· τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος:~
ιη τοῦ ἁγίου μάρτυρος πλάτωνος: ἀλλ(ηλούια): ιθ τοῦ ἁγίου μάρτυρος βαρλαὰμ· ϛ
κ τοῦ ἁγίου προφήτου ἀβδίου· ἀλλ(ηλούια): τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν πρόκλ(ου)
πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ ὁσίου γρηγορίου τοῦ δεκαπολίτου: καὶ προέορ(τια)
τῆς ἐν τῷ ναῷ εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου: προκείμενον [illegible]:
Χαρὰν προμηνύουσα· πᾶσι νῦν δύναμιν [illegible] τῆς λυπηρᾶς ἐνθέου
καρπὸν [illegible] λαμπρύνασα· τὴν μόνην ἀεὶ παρθένον· ἣν προεδήλωσε
προφητικῶς· τὰς ψυχὰς ἐκπληροῦσα· σήμερον γηθομένη
ἐν ναῷ τοῦ κυρίου· ὡς ὄντως ναὸν τοῦ θεοῦ λόγου· ἣν μεγαλύνομεν:~
κοντ(άκιον) ἐπεφάνης· Εὐφροσύνως σήμερον ἡ οἰκουμένη
πληρωθεῖσα ἅπασα· ἐν τῇ ἀοιδίμῳ ἑορτῇ τῆς θεοτόκου κράζ
ουσα· αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος:~
κα Ἡ ἐν τῷ ναῷ εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου: προκείμενον [illegible]
σήμερον τῆς εὐδοκίας θεοῦ τὸ προοίμιον: κοντ(άκιον) ὁ ὑπεράγνος
κβ ὁ καθαρώτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου φιλήμονος καὶ τῶν
κγ σὺν αὐτῷ: τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου
κδ καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου ἀκραγαντ(ίνων): τῆς ἁγίας μάρτυρος
αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος μερκουρίου: προκείμενον οἱ μάρτυρες
κε τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν· κλήμεντος ῥώμης· καὶ πέτρου ἀλεξανδρείας
προκείμενον ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν: κοντ(άκιον) [illegible] ἐπεφάνης σήμερον

Ἐκκλησίας ἀσάλευτοι καὶ θεῖοι πύργοι· ἀσειστοι ἐνθέου· [illegible]
καὶ στῦλοι κραταιοί· κλήμη καὶ πέτρε πανεύφημοι· [illegible]
περιφρουρεῖτε τοῖς ἅπαντας:~ [illegible]
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κλήμεντος ἐπισκόπου [illegible] τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ προ
τοῖς λόγοις [illegible] ἔθνη [illegible] θεοῦ· τοῖς ἔργοις [illegible]
παμμάκαρ ζωήν· [illegible] καὶ [illegible] θαύμασιν καὶ [illegible]
τοῖς [illegible] προσιοῦσι· τέρασι παραδόξως· διὰ [illegible]
διὸ τὴν θείαν μνήμην· κλήμη γεραίρομεν:~ κοντ(άκιον) [illegible] παρεστηκ(ότες):
Ο ναός σου [illegible] ἰατρεῖον· παραδόξως [illegible] τοῖς πιστῶς
προστρεχομένοις· ὅθεν [illegible] ποικίλων νόσων ἀπολυ
τρούμενοι [illegible] ψυχῶν [illegible] κατακοιμίζει· διὰ τοῦτο
σοι παμμάκαρ· θερμὸν προστάτην ἐπιγραφόμεθα:~
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλυπίου τοῦ κιονίτου: κϛ
τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἰακώβου τοῦ πέρσου: προκείμενον ὁ μάρτυς σου κε: κοντ(άκιον) [illegible]: κζ
Π[illegible] ἀθλητὰ καλλίνικε [illegible] καρτερόψυχε· ἐν τῷ φρουρεῖν ἐκεῖ τηρεῖν
ἐνθουσιώμενος· τῶν περσῶν τὸ πρόσταγμα· καὶ τοῦ φόνου [illegible]
κατεπτύξας· καὶ ἀνεδείχθης μάρτυς θαυμαστός· τὸ σῶμα
ὡς κλῆμα τεμνόμενος:~ τοῦ ἁγίου ὁσίου μάρτυρος στεφάνου τοῦ κη
νέου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος εἰρηνάρχου: προκείμενον [illegible]:
Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει· τὰς νοητὰς τῶν δαιμόνων
παρατάξεις· τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ τοῦ σταυροῦ·
αὖθις πρὸς ἄθλησιν· ἀνδρικῶς ἀπεδύσω· κτείνας τὸν κο
πρώνυμον· τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέ
φθης ἐκ θεοῦ· ὅσιε μάρτυς ἀοίδιμε στέφανε:~ κοντ(άκιον) ἐπεφάνης·
Ὡς ἀστέρα μέγιστον σε ἡ ἐκκλησία· κεκτημένη λαμπρότατον φωτὸς

ἡ τὰ δαψιλῶς· τῶν ὑπὲρ φύσιν θαυμάτων σου· μάρτυς κύκλοι
κθ δί με στέφανε·– Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παραμόνου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος
λ Φιλουμένου· Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἀνδρέου,
τοῦ πρωτοκλήτου· Προσόμοιον ἦχος α΄· Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος·
τοῦ κορυφαίου αὐτάδελφος· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων Ἀνδρέα
ἱκέτευε· εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος· Κοντάκιον ἦχος δ΄· Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον
θεηγόρον· καὶ ἐκκλησίας ἀκόλουθον κορυφαῖον· Πέτρου τὸν
σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ· καὶ νῦν ἡ-
μῖν ἀνέκραγεν· εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον·–

Μηνὶ δεκεμβρίῳ ἔχει ἡμέρας λα΄· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ΄· ἡ νὺξ ὥρας ιε΄·
α Τοῦ ἁγίου προφήτου Ναούμ· ἀλληλούια· β Τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀββακοὺμ ἀλληλούια·
γ Τοῦ ἁγίου προφήτου Σοφονίου ἀλληλούια· δ΄ Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας
καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ· Προσόμοιον· Ἡ ἁγία σου·
καὶ τοῦ ὁσίου· Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ· Κοντάκιον ἦχος δ΄· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ·
Τῷ ἐν Τριάδι ἁγίᾳ ὑμνουμένῳ· ἀκολουθήσασα ἀ-
θλοφόρε· τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα· μέσον
δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα· τυράννων οὐκ ἐ-
πτύξας, ἀπειλὰς ἀνδρειόφρον· μεγαλοφώνως μέλπου-
ε σα· Τριάδα σέβω τὴν μίαν θεότητα·– Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Σάββα τοῦ ἡγιασμένου· Προσόμοιον ἦχος πλ. δ΄· Ταῖς τῶν δακρύων σου· Κοντάκιον·
Τὸν ὑμνωδὸς ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· δοχεῖον καθαρὸν
τὸ τοῦ πνεύματος ἀφθόνως· φωτίζων τοὺς τιμῶντάς σοι· προσιόντ-
μακάριε· ὅθεν αἴτησαι· τὸν σὸν δεσπότην φωτίσαι τ-
ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σε Σάββα, θεόφρον πάτερ ἡμῶν

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου· ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας· Προσόμοιον ἦχος δ΄· ϛ
Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα· Κοντάκιον ἦχος γ΄· Ἐν τοῖς Μύροις ἅγιε·
ζ Τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου· ἐπισκόπου Μεδιολάνων· ἀλληλούια·
η Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παταπίου· ἀλληλούια·
Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· Προσόμοιον ἦχος δ΄· Σήμερον τῆς ἀτεκνί- θ
ας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ γὰρ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης· ἐπακού-
ων Θεὸς· προσερχομένους τεκεῖν αὐτοὺς· σαφῶς ὑπεσχημένος
θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος· βροτὸς γενόμενος·
δι᾽ ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·–
Κοντάκιον· Ὁ ὑψωθείς· Τῆς πρὶν ἀγόνου τοῦ Θεοῦ προμηθείας· καὶ ὑ-
περ ἐννοίας αὐτοῦ ἀπαλλαγείσης· ἡ παρελθοῦσα σύλληψις κηρύττε-
ται τῆς Ἄννης· πᾶσι προσαγγέλλουσα δι᾽ αὐτῆς τικτομένης·
ἐκ στείρας τὴν παγκόσμιον εὐφροσύνην καὶ δόξαν· ἣν μά-
στιξ ὡς συγχαίρομεν τῇ σῇ· αὕτη γὰρ φέρει· χαρᾶς προ-
μηνύματα·– Τῶν ἁγίων μαρτύρων Μηνᾶ· Ἑρμογένους· καὶ Εὐ- ι
γράφου· Προσόμοιον· Διὰ ἐγκρατείας τῶν παθῶν· τὰς πυρί-
φλεκτους ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς· καὶ τὰς κινήσεις Χριστοῦ
Χριστοῦ μάρτυρες ἐλάβετε τὴν χάριν· τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν
ἀσθενούντων· καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως
θαυμαστὸν παράδοξον· ὅτι ὀστέα γυμνὰ ἐκβλύζουσιν ἰά-
ματα· δόξα τῷ μόνῳ σοφῷ καὶ κτίστῃ Θεῷ·– Τοῦ ὁσίου ια
πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου· ἀλληλούια· Κοντάκιον· Ὡς ἀπαρχὰς τῆς·
Ὥσπερ ἀστὴρ πολύφωτος· ἐπανελθὼν μακάριε· ἐπὶ τὸν
στῦλον τὸν κόσμον ἐφώτισας· ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου·

καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης ἀποδιώξας πάτερ· δι' ὅσου
δεόμεθα καὶ νῦν ἐπίλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις τῶν σῶν
ιβ δούλων· τὸ φῶς τὸ ἄδυτον τὸ τῆς γνώσεως: — τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡ-
μῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος: προσόμοιον κατὰ ὀνόματι? : κοντάκιον τῶν ...:
Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεὶς ἱερώτατε· τὸν νοῦν πτερωθεὶς τῇ αἴγλῃ
τῇ τοῦ πνεύματος· πρακτικῇ θεωρίᾳ· τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόληπτε·
θυσιαστήριον γενόμενος θεῖον· αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν: —
ιγ τῶν ἁγίων μαρτύρων· Εὐστρατίου· Αὐξεντίου· Εὐγενίου· Μαρδαρίου καὶ Ὀρέστου:
προσόμοιον οἱ μάρτυρές σου κύριε: κοντάκιον ἦχος δ' τὴν ἐν πρεσβείαις:
Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει ἀγνωσίας κα-
θημένοις ἀθλοφόρε· στρατιωτικὴν ὡς δωρεὰν περιθέμενος·
τῶν διωκομένων ταῖς θεοῖς· οὐκ ἐπόθεις Εὐστράτιε· ἐν τοῖς
ὑπάρχων ἀγγέλων ἐπίπεδος: — Κυριακὴ τῶν ἁγίων προ-
πατόρων: προσόμοιον ἦχος β': Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας·
τὴν ἐξ ἐθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος ἐκκλησίαν· καυχῶν-
ται ἐν δόξῃ οἱ ἅγιοι· ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν ὑπάρχει καρπὸς
εὐκλεὴς ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς:
κοντάκιον ἦχος β'· Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες· ἀλλ' ἀγράφῳ
οὐσίᾳ θωρακισθέντες· τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι
τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἱ-
στάμενοι· θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· τάχυνον ὁ οἰκτίρμων καὶ σπεῦσον
ὡς ἐλεήμων· εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν· ὅτι δύνασαι βουλόμενος: —
ιδ τῶν ἁγίων μαρτύρων· Θύρσου· Λευκίου· Φιλήμονος· Ἀπολλωνίου· καὶ
Ἀριανοῦ· ἀλληλούϊα: κοντάκιον ὡς ἀπαρχάς: Ὡς φίλη θεοῦ τὸν ἄφθαρτον

στέφανον τὸν αὐτοῦ ὑπὲρ πάντων στέρξαντες φιλίας ἕως δουλείας μέχρι θανάτου.
μάρτυρες καὶ πρεσβείαις σου τῶν θαυμάτων τῶν σῶν
τὴν ἐνοχλοῦσαν διαλύων· ὁ πόσον στοργὴν ἔχων τοῖς ἐπὶ τὸν σὲ δοξάσαντα
Χριστὸν· δόξαζε τὸν μόνον φιλάνθρωπον· πολυέλεον: — τοῦ ἁγίου
ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου· ἀλληλούϊα· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ θαυματουργοῦ Παύλου τοῦ ἐν τῷ Λάτρῳ: προσόμοιον ἦχος ...:
Ὡς τῶν ἀσωμάτων ὁμόσκηνον· καὶ πάντων τῶν ὁσίων συμμέτοχον·
πάντες ἀοίδιμε πάτερ· ὑμνοῦμεν· καὶ δυσωποῦμεν μόνον σε· πρεσβεύειν
ἑκάστοτε ὑπὲρ ἡμῶν· ὅπως δεόμενοι ἔλεος: — τοῦ ἁγίου προ- ιϛ
φήτου Ἀγγαίου· ἀλληλούϊα: τῶν ἁγίων γ' παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. ιζ
προσόμοιον ἦχος δ': Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πη-
γῇ τῆς φλογὸς· ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως· οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἠ-
γάλλοντο· καὶ ὁ προφήτης Δανιὴλ λεόντων ποιμὴν· ὡς προβάτων
ἐδείκνυτο· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς: — κοντάκιον χειρο-:
Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως· τῶν ἁγίων πατέρων· προσόμοιον ἦχος β'
Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως: κοντάκιον Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες:
τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σεβαστιανοῦ καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ· ἀλληλούϊα: ιη
τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βονιφατίου: ἀλληλούϊα: ιθ
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου· καὶ προεόρτια τῆς Χριστοῦ γενν(ήσεως) κ
προσόμοιον ἦχος δ' Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ·
εὐτρεπίζου Ἐφραθά· ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν τῷ σπηλαίῳ
ἐξήνθησεν ἐκ τῆς παρθένου· παράδεισος γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ ἐδεί-
χθη νοητὸς· ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν· οὐ-
χὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων
εἰκόνα: —

ἑσπ(έρας) τοῦ α΄ ἦχ(ος) δ΄ καὶ τὸ προοίμιον χ(ορός)· καὶ θεομουσιάδος χ(ορός):
κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ΄ Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον λόγον· ἐν σπηλαίῳ
ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως· χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα·
δόξασον, μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων· βουληθέντα ἐποφθῆναι·
παιδίον νέον, τὸν προαιώνιον θεόν:- ἕτερον τοῦ α΄ ὅμοιον:
Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου ἡ φωτοφόρος ἡμέρα· προκηρύττει ἅπασι·
Τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τοῦτον γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κα-
ταπεῦφθῆναι· ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο
καὶ θεοφόρος προσηγορεύθης· Ἰγνάτιε πάνσοφε:-
κα΄ τῆς ἁγ(ίας) μάρ(τυρος) Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδ(είᾳ): προσό(μοιον) τῆς ἑορτῆς:
κβ΄ τῆς ἁγ(ίας) μεγαλομάρ(τυρος) Ἀναστασίας τῆς φαρμακολυτρίας: προσό(μοιον) ἡ ἀμνάς σου Ἰ(ησο)ῦ:
κον(τάκιον) ἦχ(ος) ἡ παρθ(ένος) σή(μερον)· Παρθενίας αἵμασι· καθηγλαϊσμένη παρθένε
καὶ μαρτυρίων στίγμασιν, Ἀναστασία στεφθεῖσα· δέδωκε τοῖς
ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων· ἴασιν καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς νυμ-
φίος· τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει· καθὰ ἀχάρις Χ(ριστὸ)ς ὁ βρύζων ζωήν:-
κγ΄ τῶν ἁγ(ίων) ι΄ μαρ(τύρων) τῶν ἐν Κρήτῃ· προσό(μοιον) οἱ μάρ(τυρές) σου κ(ύρι)ε· κον(τάκιον) ἐπεφάνης σήμερον:
Ἑωσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν μαρτύρων σεβάσμιος ἄθλησις· προκα-
ταγγέλλει· τὸν ἡμῶν· τὸν ἐν σπηλαίῳ κρυπτόμενον· ὃν ἡ παρθένος
κδ΄ ἀσπόρως ἐκύησεν:- τῆς ἁγ(ίας) ὁσιομάρ(τυρος) Εὐγενίας: προσό(μοιον) ἦχ(ος) δ΄:
Ἀπεγράφετο ποτὲ σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ· ὡς ἐκ σπέρματος
Δαυὶδ ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ· κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυο-
φορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως· καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς
τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον τῇ βασιλίδι
ἐδείκνυτο· Χ(ριστὸ)ς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστῆσαι εἰκόνα:-

Ἡ παραμονὴ τῆς Χ(ριστο)ῦ γεννήσεως: προσό(μοιον) ἦχ(ος) δ΄: κε΄
Ἡ γέννησίς σου Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εὸ)ς ἡμῶν· ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες· ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο
σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους
ἀνατολήν· κ(ύρι)ε δόξα σοι:- κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ΄· Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον:-
Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θ(εοτό)κου· καὶ Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος· καὶ τοῦ ἁγ(ίου) ἱερομάρτυρος Εὐ- κϛ΄
θυμίου ἐπισκόπου Σάρδεων: κον(τάκιον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ΄:
Ὁ πρὸ ἑωσφόρου· ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθείς· ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
πάτωρ· ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις·
ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι· τὸν ἄσπορον τόκον ἡ κεχαριτωμένη:-
Κυριακὴ μετὰ τὴν Χ(ριστο)ῦ γέννησιν· μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Ἰωσὴφ τοῦ μνήστορος·
καὶ Δαυὶδ τοῦ βασιλέως· καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου: προσό(μοιον) ἦχ(ος) β΄·
Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ· τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα τῷ θεοπάτορι· παρθένον
εἶδες κυοφορήσασαν· μετὰ ποιμένων ἐδοξολόγησας· δι' ἀγγέλου
χρηματισθείς· ἱκέτευε Χ(ριστὸ)ν τὸν Θ(εὸ)ν· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:-
κον(τάκιον) χορὸς ἀγγελικός· Χορὸς τῶν προφητῶν, ἑορτάζει ἐνθέως· τὸ
θαῦμα τὸ ἐν σοὶ γενόμενον ὦ παρθένε· Θ(εὸ)ν σαρκωμένον γὰρ ἐπὶ
γῆς ἀπεκύησας· ὅθεν ἄγγελοι μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι· καὶ
οἱ μάγοι δὲ σὺν Ἰωσὴφ ἐκπλαγῶσι· καὶ Δαυὶδ τὰ θαύματα:-
τοῦ ἁγ(ίου) πρωτο(μάρτυρος) καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ ὁσιομάρ(τυρος) Θεοδώρου κζ΄
τοῦ γραπτοῦ· καὶ αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ: προσό(μοιον) ἦχ(ος) γ΄·
Ἀπόστολε ἅγιε· καὶ τοῦ ὁσιομάρ(τυρος)· ὀρθοδοξίας ὁδηγέ: κον(τάκιον) ἦχ(ος) γ΄ ἡ παρθένος σή(μερον):
Ὁ δεσπότης χθὲς ἡμῖν διὰ σαρκὸς ἐπεδήμησε· καὶ ὁ δοῦλος σήμερον
ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμησε· χθὲς ὁ βασιλεὺς σαρκὶ ἐτέχθη· σήμερον ὁ
οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν γὰρ καὶ τελειοῦται· ὁ πρωτομάρτυς καὶ
θεῖος Στέφανος:-

κη Τῶν ἁγίων δισμυρίων μαρτύρων· τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων· τροπάριον ἦχος δ΄·
κθ Ἀθλοφόροι Κυρίου μακαρία ἡ γῆ: Τῶν ἁγίων νηπίων
τῶν ἐν Βηθλεὲμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· χιλιάδες ιδ΄· καὶ τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου· μονῆς τῶν ἀκοιμήτων: τροπάριον ἦχος δ΄ τὰς ἀλγηδόνας·
κοντάκιον ἐπεφάνης: Ἀστὴρ μάγοις ἐπέμψεν πρὸς τὸν τεχθέντα
καὶ Ἡρώδης ἄδικον στρατὸν ἀπέστειλε πάντη· φονοκτονοῦντι νήπια ὡς
λ τὸν ἐν τῇ φάτνῃ ... ὡς μὴ τὶ ὁμοκείμενος:- Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀνυσίας·
καὶ τοῦ ὁσίου Ζωσιμᾶ ... πίκου πατρὸς τοῦ ... τροφοῦ: τοῦ ὁσίου
λα πατρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας· ἐνταῦθα τιμῶν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς:
μηνὶ ἰανουαρίῳ· ἔχει ἡμέρας λα· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ:
α Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου· ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας: τροπάριον ἦχος α΄·
Θεὸν ὢν πυρίμορφον· ἐν ὑψίστοις καθήμενος· σὺν πατρὶ τῷ
ἀνάρχῳ καὶ τῷ θείῳ σου πνεύματι· ηὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκὶ ἐκ κό-
ρης ἀπειράνδρου σου μητρός· διὰ τοῦτο περιετμήθης ὡς ἄνθρωπος
ὀκταήμερος· δόξα τῇ ἀγαθῇ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ·
δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου:- καὶ τοῦ ἁγίου ὅμοιον:
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· ὡς δεξαμένην τὸν
λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας· τὴν φύσιν τῶν
ὄντων ἐτράνωσας· τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας· βασί-
λειον ἱεράτευμα· πάτερ ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:
κοντάκιον ἐπεφάνης: Ὤφθης βάσις ἀσάλευτος τῇ ἐκκλησίᾳ· νέμων πᾶ-
σιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς· ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν·
οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὅσιε:- Τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου πάπα Ῥώμης·
β τροπάριον ἦχος δ΄: Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ·

Ἰορδάνη ποταμέ· στῆθι ὑποδέξασθαι· σκιρτῶν τοῦ βαπτισθῆναι
ἐρχόμενον τὸν δεσπότην· ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ προμήτορι·
μὴ κρύπτετε ἑαυτούς, ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ
γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν· ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην
στολήν· Χριστὸς ἐφάνη τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι:-
κοντάκιον ἦχος γ΄ χορὸς ἀγγελικός: Εὐφραίνου ποταμὲ Ἰορδάνη ἥκει σοι
γὰρ ὁ πάντων ποιητής· προσέρχεται θέλων τὸ βάπτισμα
αἰτούμενος ὑπὸ δούλου ὡς ἐν σπλάγχνοις· τρέπου χόρευε Ἀδὰμ
καὶ Εὔα ἀγάλλου· ἐπεδήμησεν ἡ ἀπολύτρωσις ὁ πάντων θεὸς ὑπεράγαθος:-
Τοῦ ἁγίου προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γορδίου: τροπάριον τῆς ἑορτῆς: γ
Ἡ σύναξις τῶν ο΄ ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου: δ
Προεόρτια καὶ τοῦ ἁγίου ... τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ· καὶ τῶν ἁγίων Θεοπέμπτου ε
καὶ Θεωνᾶ: κοντάκιον ἦχος γ΄ ἡ παρθένος σήμερον: Ἰορδάνου νάμασιν ἀ-
ποκαθαίρει τὸν κόσμον· τοῦ κυρίου σήμερον ἡ θεία κήρυξις φοιτᾷ·
ἐφάνη τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ πνεύματι λαμπρός· πατρὸς σὺν
τῷ τεκόντι προσμαρτυροῦσιν· οὗτος ὑπάρχει ἀγαπητὸς
υἱός τε ἅμα καὶ συναΐδιος:-
Ἡ παραμονὴ τῶν φώτων: τροπάριον ἦχος δ΄ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτι: ϛ
κοντάκιον ἦχος δ΄ ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ:
Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου: τροπάριον μνήμη δικαίου: ζ
κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄: Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς
ὁ Ἰορδάνης· φόβῳ ὑπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουρ-
γίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν ἀγ-
γέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο· ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις
σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει κατηγάζοντο·

φρουροῦντας σε τὸν φανέντα· καὶ φωτίσαντα πάντα:

η΄ Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας· καὶ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Γεωργίου
θ΄ Χουζεβίτου· καὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ: Τοῦ ἁγίου μάρτυρος
Πολυεύκτου: Κοντάκιον. Ἐπεφάνης: Τοὺς σεπτῶς κλίνοντας τὸν αὐχένα·
κεφαλὰς συνέτριψε τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς· τοῦ ἀθλο-
φόρου ἡ κραδαλῆ· ἀπὸ τῆς θείας τὸ δόλιον ἔρρηξεν:—

ι΄ Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης· καὶ Δομετιανοῦ ἐπι-
σκόπου Μελιτινῆς· καὶ τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου

ια΄ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας: Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου:
Προσόμοιον. Ταῖς τῶν δακρύων: Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ: Πεφυτευμένος
ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου· ταῖς σαῖς ὁσίαις ἀρεταῖς· τερπνῶς ἐ-
ξήνθησας· καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ· τῶν δα-
κρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα· ἀγέλας τῶν θείων ἐ-
παύλεων· ὅθεν κράζομεν· χαίροις πάτερ Θεοδόσιε:—

ιβ΄ Τῆς ἁγίας μάρτυρος Τατιανῆς: ιγ΄ Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἑρμύλου καὶ
ιδ΄ Στρατονίκου: Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαϊθοῦ
ἀναιρεθέντων: Προσόμοιον ἦχος δ΄. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:
Κοντάκιον ἦχος β΄ Τὰ ἄνω ζητῶν: Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐκφυγόντες·
καὶ προσταλλόμενοι καταστάσει μοναστικῇ· μαρτυρίου αἷ-
μασιν· καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφθέντες· ὅθεν καὶ ἀνεδεί-

ιε΄ χθητε· μάρτυρες καὶ ὅσιοι ὁμόσκηνοι:— Τῶν ὁσίων πατέρων
ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου· καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου: Προσόμοιον. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων:
Κοντάκιον ἦχος β΄ Τὰ ἄνω ζητῶν: Τὸν ἥλιον ποθοῦντες· τοῖς καθ' ἑαυτοὺς
διαλάμψαντες· καὶ ἀλλομένους ὄντως τὴν ἐρημίαν ἀρετῶν· δι' αὐτοῦ
ἀπαστράψαντες· τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην· πατέρες ὅσιοι· πρεσ-

ναὸν τε ἀπαύστως πρὸς τὸν Κύριον:— Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἁλύσεως ιϛ΄
τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Πέτρου: Προσόμοιον ἦχος δ΄.
Γ Ἄνευ ὁ μὴ λιπὼν τὴν πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας· δι' ὧν ἐφόρεσας
τιμίων ἁλύσεων· τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦν-
τες δεόμεθα· ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:—
Κοντάκιον ἦχος β΄ Τὰ ἄνω ζητῶν: Τὴν ὄντως πέτραν Χριστοῦ· καὶ πέτραν τῆς
πίστεως· ὑμνήσωμεν φαιδρῶς· Χριστοῦ τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ
γὰρ ἅπαντας· ἑορτάσαι πιστῶς τῶν θαυμάτων· τῆς τιμίας ἁλύσεως·
δοθῆναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν:— Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ιζ΄
Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου: Προσόμοιον ἦχος δ΄. Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς
τρόποις μιμούμενος· τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις
ἑπόμενος· πάτερ Ἀντώνιε· τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστής· καὶ
τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου· διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:— Κοντάκιον ἦχος β΄ Τὰ ἄνω ζητῶν:
Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος· ἡσυχαστικῶς
τὸν βίον ἐτέλεσας· τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος· κατὰ πάντα
τρόπον ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν· πάτερ πατέρων
Ἀντώνιε:— Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας ιη΄
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου: Προσόμοιον. Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων: Κοντάκιον. Ἐπεφάνης:
Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας· καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας·
σῶσον οἰκτίρμον τοὺς πίστει τιμῶντάς σε:— Τοῦ ὁσίου πατρὸς ιθ΄
ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου: Προσόμοιον ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης:
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου: Προσόμοιον ἦχος δ΄. κ΄
Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα· Εὐθυμίου σου ἡ οὐκ ὠδίνουσα

ὅτι ἐπληθύνθησαν τέκνα σου ἐπὶ θυμιαμάτων τῶν τοῦ πνς·
σὺ δ' ὡς φυτεύσας· ἐγκεντρίσας ἐκ θεοῦ ζάλας· ἀσεβείας· τελέσ
ταις αὐτοῦ ἱκέτας σου χε ὁ θεὸς ἡμῶν σῶσον τὴν ζωὴν ἡμῶν :-
κον ... ὡς ἀπόστολος· ἐν τῇ κοσμικῇ σου ... χαρισμάτων
δέχου τὸ· καὶ ἐν τῇ θείᾳ ἀμμήμη σου ὅστε· τιμὼ ἀθλητικῷ ἔλαμψεν τῶν
πολλῶν θαυμάτων· δὲ ζῶν τῷ θεράποντι πλείστως, ἐν ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ καθάρσεως· ἁμαρτημάτων καὶ λίθου.
κα ὅπως ψάλλωμεν· ἀλληλούϊα :- τοῦ ... πρὸς ἡμῖν μαξίμου
τοῦ ὁμολογητοῦ· ς τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος ἀμβρίου
τοῦ τραπεζούντου· καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ· πρὸς ὀρθοδοξίας·
κβ καὶ τῆς ... οἱ μάρτυρες κε· τοῦ ἁγίου ἀπὸ τιμοθέου, ς τοῦ ἁγίου μάρτυρος
ἀναστασίου τοῦ περσοῦ· πρὸς ... χε καὶ διδαχθείς·
... τοῦ ... καὶ τοῦ μάρτυρος ... κον χορ ...
τὸν θεῖον μαθητὴν καὶ συνέκδημον παύλου τιμόθεον ... ἐν
μνήμοσι ... σὺ τοῦτο ... ὁρῶντες ... ἀναστασί
... ἐκλάμψαντα ἐκ τῆς περσίδος ὡς ἀστέρα· ἐλαύνοντα
κγ ταῖς ψυχαῖς καὶ ἡμῶν πάθη· καὶ νόσοις τοῦ σώματος :- τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
κλήμεντος καὶ ἀγαθαγγέλου: πρὸς ... πο
κλήματος ... καὶ στέλεχος ἀθλητικοῦ ... ἱερωσύνης καὶ καρπὸς
θεόδοτος· τοῖς πιστοῖς ... ἀθλοφόρε ἐκλάμψας ... ἀλλὰ
μαρτύρων σὺν ἀθλητικῶς ἱερεῦ σὺν θεοῦ πρέσβευε χριστῷ τῷ θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :- ... πεφωνημένος ...
τῆς ἀμπέλου ... τοῦ ... κλήμα τοῦ χυ ... κλη
πολυάθλως ἀθλοφόρε· σὺν τοῖς συνάθλοις καὶ ἀγαλλόμενον· σὺ

τῶν μαρτύρων πρὸς ἀγγέλους ... :- τῆς ... πρὸς ἡμῶν ξένης κδ
τῆς ἐρωμαίας: πρὸς ἐν ὁσίοις μάρτυρες ἀξιέπαινος ... κε
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου: πρὸς ...
ποιμενικὴ αὐλὸς τῆς θεολογίας σου· τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε
σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνς ἐκζητήσαντι· καὶ τὰ
κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι· ἀλλὰ πρέσβευε χω τῷ
θεῷ πατὴρ γρηγόριε θεολόγε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :- κον ... τὴν
θεολόγον γλῶτταν σου· τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων διαλύσασα
ἐνδόξε· ὀρθοδοξίας χιτῶνα· ἄνωθεν ἐξυφανθέντα
τὴν ἐκκλησίαν, ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κέκραγε
τοῖς σοῖς τέκνοις· χαίροις πάτερ θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἄκρος :-
τοῦ ... πρὸς ἡμῖν ξενοφῶντος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ· πρὸς ... κζ
ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου· πρὸς ... κζ
ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ ... κον ...
ἡ ἐφεύρεσις ... καὶ χυ ἐκκλησία· τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ ...
... καὶ τοῦτο κατακεῖνα ὡς χρυσὸν πολύτιμον· τοῖς
ψυχαῖς ... τοῖς ... τῶν
ἰαμάτων τὴν χάριν ἰωάννη χρυσόστομε :- τοῦ ... πρὸς ἡμῶν κη
ἐφραὶμ τοῦ σύρου: πρὸς ταῖς τῶν δακρύων ... κον
τὸ ἄνωθεν: τὸν ὥραν ... τῆς ... ὡς
θείαν ... ἐφραὶμ ὡς φίλος ...
γόνας· ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ... ὅθεν πρέπει κοσ
μεῖ ... ἀθλητικῶς ... πρὸς ... ἡ ἀνακομιδὴ κθ
τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου· ...
... κ: τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱππολύτου πάπα ῥώμης: ς λ

Τῶν ἐνδόξων πατέρων ἡμῶν. Βασιλείου τοῦ μεγάλου. Γρηγορίου τοῦ θεολόγου. καὶ Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου: προσόμοιον ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν: κοντάκιον ἦχος β΄ τοὺς ἀσφαλεῖς:
Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας. τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων κύριε.
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ
ἐκείνων καὶ τὸν κάματον. ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν.
λθ ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου:- Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννου: προσόμοιον ἦχος πλ. δ΄ Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων μαρτύρων σου.
τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ θεός. ταῖς αὐτῶν ἱκε-
σίαις. βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον. τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κράτυ-
νον. ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:- κοντάκιον ἦχος γ΄ ἡ παρθένος σήμερον:
Ἐκ τῆς θείας χάριτος. τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων. εἰληφότες ἅγιοι.
θαυματουργεῖτε ἀπαύστως. ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουρ-
γίᾳ. τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κῦρε θεόφρον. σὺν Ἰωάννῃ τῷ ἀοι-
δίμῳ. ὡς ἀληθῶς θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχοντες:-
Μὴν Φεβρουάριος· ἔχει ἡμέρας κη΄: ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ΄:
ᾱ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος· καὶ προεόρτια τῆς ὑπαπαντῆς: προσόμοιον ἦχος δ΄:
Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀγγέλων. προκύψας ἐπὶ γῆς ἀφικόμενον
βλέπει. ὡς βρέφος βασταζόμενον. πρὸ μικροῦ τὸν πρωτότοκον
πάσης κτίσεως. ὑπὸ μητρὸς ἀπειράνδρου. προεόρτιον νῦν σὺν ἡμῖν
μελῳδοῦσι. τὸν ὕμνον γηθόμενοι:- τοῦ αὐτοῦ ὁ μάρτυς σου κύριε:
κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄: ὡς ἀπαρχάς: Τὴν θεϊκὴν πρόσταξιν. πο-
λυθείαν ἔλυσας. ἐκ τῶν περάτων ἀοίδιμε. τίμιος ὢν τῷ
Χριστῷ γενόμενος. καὶ νικήσας τυράννους. ἐν θεῷ καὶ σωτῆρι. στέφος νῦν
εἴληφας τοῦ μαρτυρίου σου. καὶ πρὸς τὸ θεῖον χαρισμάτων ἰαμάτων
β ὡς ἀήττητος:- Ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: ἦχος α΄:

Χαῖρε κεχαριτωμένη θεοτόκε παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν.
φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβύτα δίκαιε.
δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις. τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. χαρι-
ζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν:- κοντάκιον ἦχος α΄:
Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου. καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐ-
λογήσας ὡς ἔπρεπε. προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστὲ ὁ θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα. καὶ
κράτυνον ὅσους βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας. ὁ μόνος φιλάνθρωπος:-
γ Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ θεοδόχου: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δ
Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου: τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγάθης. ἀλλ᾿: ε
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ϛ
Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου. καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ καὶ τοῦ ζ
ἐν Ἑλλάδι: τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου. καὶ τοῦ ἁγίου η
προφήτου Ζαχαρίου. εἶθ' ὁ προσόμοιον καὶ κοντάκιον ζήτει Ἰουνίου η΄: τοῦ ἁγίου μάρτυρος θ
Νικηφόρου: τὰ αὐτὰ ἡμέρᾳ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς: τοῦ ἁγίου μάρτυρος Χαρα- ι
λάμπους: τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου: προσόμοιον ἦχος πλ. δ΄: καὶ προ- ια
σόμοιον: κοντάκιον ἦχος πλ. δ΄: Ἱερωσύνῃ χρισθεὶς καὶ μαρτυρίῳ κατε-
κοσμήθης ἔνδοξε Βλάσιε. καὶ διαλάμπων πολύ. ἐν ὑψίστοις χορεύ-
εις. καὶ ἡμᾶς ἐπουρανίους τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ σου ἐπιδημοῦντας.
καὶ ἐν αὐτῷ σοι ἀπαύστως κραυγάζοντας. τὸν φρουροῦντα:-
τοῦ ἁγίου Μελετίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας: προσόμοιον κανόνα πίστεως: ιβ
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ: προσόμοιον ἦχος πλ. δ΄: ιγ
Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν. δακρύων τοῖς ὀχετοῖς ἐναπέσβεσας μα-
κάριε. καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα. καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα. χαλι-

μώσας ἐκράυγαζες· δεδοξασμένος εἶ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν· πυρὸς καὶ ζάλ(ης)
ὁσίως σωσάμενος :— κοντ(άκιον) τοῖς ἀσφαλ(έσιν): Ὡς ἀσκητὴν τῆς ἀ-
σκήσεως δόκιμον· καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον· καὶ ἐρημο-
πολίτην περικλῆ σὺν ἱερεῦσι(?)· ἐν ὕμνοις ἐπαξίως μακαρίζομεν·
μαρτυρίων τῶν ἀγωνισαμένων· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν :—
ιδ) Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου· προσ(όμοιον) χαρᾶς τῆς ἐρήμου πο(λίτην): κοντ(άκιον)
τὴν ἐν πρεσβείαις: Καταπεφθικὼς θεόφρον τῇ ἐγκρατείᾳ καὶ τὰς
ὀρέξεις τῆς σαρκός σου χαλινώσας· ὤφθης τῇ πίστει σου αὐξόμενος·
ὥσπερ φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου ἐξήνθησας· Αὐξέντιε πα-
ιε τὴρ ἱερώτατε :— Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ὀνησίμου: προσ(όμοιον) ἀπόστολοι ἅγιοι:
ιϛ Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος ιζ
Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος: εἰ θέλεις προσ(όμοιον) καὶ κοντ(άκιον): ζήτει τῷ α΄ σαββάτῳ τῆς νηστείας:
ιη Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος πάπα Ῥώμης: προσ(όμοιον) ὀρθοδοξίας ὁδηγέ:
κοντ(άκιον) ἡ παρθένος σήμερον: Ἐπὶ θρόνου ἐνδόξου ἱεροσύνης καθίσας·
καὶ λεόντων στόματα τῶν λογικῶν ἀποφράξας· δόγμασι
θεοπνεύστοις σεπτοῖς τῆς τριάδος· ἐκήρυξας τῇ σῇ ποίμνῃ ὡθε-
ογνωσίαν· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης· ὡς θεῖος μύστης θεοῦ τῆς χάριτος :—
ιθ Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀρχίππου· προσ(όμοιον) ἀπόστολοι ἅγιοι: Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς κ
κα ἡμῶν Λέοντος Καταναίων(?): προσ(όμοιον) κανόνα πίστεως: Τοῦ ἐν ἁγίοις
πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας:
κβ προσ(όμοιον) ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν: Ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν
κγ ἐν τοῖς Εὐγενίου: Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου: προσ(όμοιον) χαρᾶς τῆς ἐρήμου
κοντ(άκιον) ἐπεφάνης: Τὸν γενναῖον μάρτυρα τῆς ἀληθείας· ὡς τὴν πλάνην
ἅπασαν καταβαλόντα ἀνδρείως· τὴν τῶν εἰδώλων διώξαντα ἀρχιερέα

ἐν ἀθλήσει· μοῦ μόνον ἐν ὕμνοις Πολύκαρπον :—
Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου: προσ(όμοιον) χ(ορὸς) ... κδ
Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ προδρόμου κεφαλή· ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς
ἀφθαρσίας τοῖς πιστοῖς ἰάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει τὴν
πληθὺν τῶν ἀγγέλων· κάτωθεν συγκαλεῖται τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος·
ὁμόφωνον ἀναπέμπεται δόξαν Χριστῷ τῷ θεῷ :— κοντ(άκιον) χ(ορὸς) ...:
προφῆτα Χριστοῦ καὶ πρόδρομε: Τοῦ ἁγίου Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως: κε
ἀλλαχοῦ: Τοῦ ἁγίου Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης: ἀλλαχοῦ: κϛ
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου: ἀλλαχοῦ: κζ
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ὁμολογητοῦ καὶ συνασκητοῦ αὐτοῦ: κη
Τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου: ἀλλαχοῦ: κθ
Μὴν Μάρτιος· ἔχει ἡμέρας λα΄· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιβ΄· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιβ΄:
α Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εὐδοκίας: Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεοδότου Κυ- β
ρηνείας· Τῶν ἁγίων μαρτύρων Εὐτροπίου Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου: γ
δ Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ: Τοῦ ἁγίου Κόνωνος: ε
Τῶν ἁγίων μβ΄ μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ: προσ(όμοιον) ... οἱ μάρτυρές σου κύριε: ϛ
Τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων· Βασιλέως Ἐφραίμ· ζ
Εὐγενίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐπι- η
σκόπου Νικομηδείας: Τῶν ἁγίων μ΄ μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ μαρτυρησάντων: θ
προσ(όμοιον) χαρᾶς· τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων: κοντ(άκιον) χ(ορὸς) ...:
Πᾶσαν στρατιὰν τοῦ κόσμου καταλιπόντες· τῷ ἐν οὐρανοῖς δεσπό-
τῃ προσεκολλήθητε· ἀθλοφόροι κυρίου τεσσαράκοντα·
διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι· ἐπα-
ξίως ἐκομίσασθε δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ στεφάνων πλῆθος :—

ια τοῦ ἁγίου Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων. τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου
ιβ πατριάρχου Ἱεροσολύμων· τοῦ ἁγίου Θεοφάνους καὶ ὁμολογητοῦ τοῦ τῆς Σιγριανῆς·
ιγ προσκύνησις τῶν ἁγίων λειψάνων· ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ιδ ἡμῶν Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου·
ιε τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαβίνου
ιζ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ·
προσκύνησις τῶν ἁγίων· κοινῇ τῶν ἐν πειρασμοῖς

Τὸν ἀπὸ νεότητος κυρίῳ ἀνατεθέντα καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν καταλαβόμενον τοῦ πνεύματος Ἀλέξιον· ἐν ὕμνοις ᾄσμασιν εὐφημοῦμεν, δαιμόνων τὸ στίφος ἐκτρεψάμενον:–
ιη τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἱεροσολύμων· τῶν ἁγίων μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας·
κ τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάβα ἀναιρεθέντων·
κα τοῦ ἁγίου Ἰακώβου ἐπισκόπου ὁμολογητοῦ· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλείου ἐπι-
κγ σκόπου Ἀγκύρας· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ἀλληλούϊα·
κδ προεόρτια τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου· ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας
θεοτόκου· προσκύνησις χριστοῦ· Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον.
καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ υἱὸς τῆς παρθένου
γίνεται· καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται· διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ
τῇ θεοτόκῳ βοήσωμεν· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ:– κοινωνικόν·
Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια· ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια· ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον· ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον· ἵνα
κς κράζω σοι· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε:– ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου
κζ Γαβριήλ· τῆς ἁγίας μάρτυρος Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ:

τοῦ ὁσίου Στεφάνου τοῦ θαυματουργοῦ καὶ τοῦ ὁσίου Ἱλαρίωνος τοῦ νέου:
τοῦ ὁσίου Μάρκου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου καὶ ἑτέρων κθ
πολλῶν τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἀθλησάντων: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τῆς λ
Κλίμακος: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν: λα
μὴν Ἀπρίλιος ἔχει ἡμέρας λ· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιγ· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ια: τῆς ὁσίας α
μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν τοῦ θαυμα- β
τουργοῦ Τίτου: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα ἡγουμένου τοῦ Μηδικίου: γ
δ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσὴφ τοῦ ὑμνογράφου: τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδούλου ε
καὶ Ἀγαθόποδος: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου Κωνσταντινουπόλεως: ς
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Μιτυλήνης: τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἡρωδίωνος η
Ἀγάβου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐτυχίου: ἀλληλούϊα θ
τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου Πομπηΐου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: ἀλληλούϊα ι
τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου: ἀλληλούϊα ια
ιβ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου: τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀρτέμονος: ιγ
τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου πάπα Ῥώμης: ἀλληλούϊα ιδ
ιε τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀριστάρχου Πούδη καὶ Τροφίμου: τῶν ἁγίων παρθένων ις
μαρτύρων Ἀγάπης Εἰρήνης καὶ Χιονίας: τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι καὶ ιζ
τοῦ ὁσίου Ἀκακίου: τοῦ ὁσίου Ἰωάννου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου: ιη
ιθ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Παλαιολαυρίτου: τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν κ
Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ: τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου καὶ τῶν κα
σὺν αὐτῷ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐν Πέργῃ: τοῦ ὁσίου κβ
πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου: τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου: κγ
προσκύνησις χριστοῦ· Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς· καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς· βασιλέων ὑπέρμαχε· τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ἴσως
καὶ μὴν τὸ μέλος:–

κον(τάκιον) οὗτος· Γεώργιος ὁ θεοῦ ἀνεδείχθη. Τῆς αὐτοῦ γεωργ(ίας)
τιμίω τῶν δεξιῶν τὰ δόγματα συλλέξας ἑαυτ(ῷ)· γεωργ(ίας)
γὰρ ἐν δάκεσι σπείρας φρόνησιν θερίσας, ἀθλητὸς δὲ δι' αἱμάτων
τὸν Χ(ριστὸ)ν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις σου ἅγιε ταῖς σαῖς πᾶσι πα-
κδ ρέχων παραπτωμάτων συγχώρησιν:— τοῦ ἁγ(ίου) σάββα τοῦ στρα-
κε τηλάτου· τοῦ ἁγ(ίου) ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ μάρκου· προ(κείμε)ν(ον) ἀπόστολ(ος) ἅγιε·
κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν· Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν χάριν τοῦ πν(εύματο)ς
ῥήτορος πλοκὰς διέλυσας ἀπόστολε· καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας
μάρκε πανάοιδιμε· καὶ τῷ δεσπότῃ προσήγαγες· τὸ θεῖον κηρύ-
κς ξας εὐαγγέλιον:— τοῦ ἁγ(ίου) ἱερομάρτυρος βασιλέως ἐπισκόπου ἀμασ(είας)·
κζ τοῦ ἁγ(ίου) ἱερομάρτυρος συμεὼν συγγενοῦς τοῦ κ(υρίο)υ· προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) δ
Χ(ριστο)ῦ σε συγγενῆ συμεὼν ἱεράρχα· καὶ μάρτυρα στερρὸν· ἱερῶς ἀφημνοῦμεν
τὴν πλάνην ὀλέσαντα· καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον
τὴν πανήγυριν σου μνημονεύοντες· ἑορτάζομεν· τῶν ἁμαρτημάτων
κη τὴν λύσιν· δι' αὐτοῦ λαμβάνομεν:— τῶν ἁγίων ἀποστόλων
ἰάσονος καὶ σωσιπάτρου· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων· μαξίμου δάδα· καὶ
κθ κυντιλιανοῦ· τῶν ἁγ(ίων) μαρτύρων τῶν ἐν κυζίκῳ· καὶ τοῦ ὁσ(ίου)
λ μέμνωνος τοῦ θαυματουργοῦ· τοῦ ἁγ(ίου) ἀποστόλου ἰακώβου· ἀ-
δελφοῦ τοῦ ἁγ(ίου) ἰω(άννου) τοῦ θεολόγου· προ(κείμε)ν(ον) ἀπόστολ(ος) ἅγιε· κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν·
Φωνῆς θεϊκῆς ἀκούσας προσκαλουμένης σε· ἀγάπην πρὸς
πατέρα καὶ πρόεδραμες· τῷ Χ(ριστ)ῷ ἰάκωβε· μετὰ καὶ τοῦ σοῦ
γνώμονος σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἠξιώθης ἰδεῖν· κ(υρίο)υ τὴν θεία μετα-
μόρφωσιν:—

μὴν μάϊος ἔχει ἡμέρας λα· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι:

α τοῦ ἁγ(ίου) προφήτου ἱερεμίου· προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) β· Τοῦ προφήτου σου
τὴν μνήμην κ(ύρι)ε ἑορτάζοντες· δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχ(ὰς ἡμῶν)

β τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου τοῦ μεγάλου· ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας·
προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) γ· στῦλος γέγονας ὀρθοδοξίας· κον(τάκιον) ἦχ(ος) β· ...
Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα· κακοδοξίας ἀκάν-
θας ἐκτεμών· πληθύνας τὸν σπόρον τῆς πίστεως· τῇ ἐπομβρ(ίᾳ)
γ τοῦ πν(εύματο)ς· διὸ σε ὑμνοῦμεν ἀθανάσιε:— τῶν ἁγίων μαρτύρων τιμο-
δ θέου καὶ μαύρας· τῆς ἁγίας μάρτυρος πελαγίας· τῆς ἁγίας μάρτυρος εἰρήνης·
ε τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου ἰώβ· προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) δ· τοῦ δικαίου σου τὴν μνήμην·
ς Ἡ διὰ μνήμης τοῦ ἐν ὀρανῷ φανέντος· σημείου τοῦ τιμίου στ(αυ)ροῦ·
ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου ἐπὶ κωνσταντίου βασιλ(έως)· προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) πλ(άγιος) δ·
Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος· νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν· ὅνπερ ἐξ ὄρους
ἁγίου· τόπου κρανίου ἐφήπλωσας· καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου ἰσχὺν ἐ-
τράνωσας· δι' αὐτοῦ τοὺς κραταιώσας καὶ τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν·
οὓς καὶ περίσωζε δι' αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ· πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καὶ ἐ-
λέησον ἡμᾶς:— τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰω(άννου)
ζ τοῦ θεολόγου· καὶ τοῦ ὁσ(ίου) πατρὸς ἡμῶν ἀρσενίου· προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) β·
η ἀπόστολε Χ(ριστο)ῦ τοῦ θ(εο)ῦ ἠγαπημένε· ζήτει τὸ προ(κείμε)ν(ον) καὶ τὸ κον(τάκιον) σεπ(τεμβρίου) κς·
τοῦ ἁγ(ίου) προφήτου ἡσαΐου· καὶ τοῦ ἁγ(ίου) μάρτυρος χριστοφόρου· προ(κείμε)ν(ον) ἦχ(ος) β
θ τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην· καὶ τοῦ μάρτυρος· ὁ μάρτυς σου κ(ύρι)ε· κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν·
Ἐξ ὕψους σοφὲ· τὴν κλῆσιν θεόθεν δεξάμενος· Χ(ριστο)ῦ τοῦ θ(εο)ῦ σου ὁμώνυμος
γέγονας· χριστοφόρε ἔνδοξε· ἀθλητῶν τὸ θεῖον ἐγκαλλώπισμα·
μεθ' ὧν πρόσεχε πρεσβεύων· παραπτωμάτων τὴν λύσιν δωρηθῆναι ἡμῖν:—
ι τοῦ ἁγ(ίου) ἀποστόλου σίμωνος τοῦ ζηλωτοῦ· προ(κείμε)ν(ον) ἀπόστολ(ος) ἅγιε· κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν·
Τῆς ὄντως χαρᾶς τὴν φλόγα δεξάμενος· τὸ πῦρ τῶν παθῶν κατέσβεσας
μακάριε· συμβολαῖς αἰρόμενος· πρὸς τὴν πατρῷαν κ(ύριο)ν καὶ κτίστην·
καὶ σὺν αὐτοῖς χορεύων διηνεκῶς· μνημονεύων πάντων ἡμῶν τῶν πιστῶν:—

ια τὰ γενέθλια τῆς πόλεως· καὶ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωκίου· ἀλληλούια·
ιβ τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου· καὶ τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως·
προκείμενον· Αἴνεσις θεοῦ τῇ πρωινῇ· κοντάκιον ἦχος δ· Ὁ ὑψωθεὶς ἐν·
Ἱεράρχην τὸν θαυμαστὸν ἄξιον ὡς εἰδότες· ὑμνῆσαι φιλοφρόνως ἐπείγονται·
τὰ χείλη σου γεραίρομεν τὸν ἔνδοξον Ἐπιφάνιον· οὗτος γὰρ κατέ-
φλεξεν τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας· καὶ δόγματα σοφὰ ταῦτα· αἰ-
ρεσιάρχας ἐξῆς πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις· μελποίησον μακάριε· τῆς ἐκκλησίας
ιγ τὸ μέγα μυστήριον·– τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γλυκερίου· τοῦ ἁγίου Μαξίμου·
ιε τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου τοῦ
ἐπισκόπου Λαρίσσης· προκείμενον· τοῖς τῶν δακρύων· τοῦ ἱερέως· ὀρθοδο-
ξίας ὁδηγέ· κοντάκιον· ἦχος ὁ αὐτὸς· Δακρύων ῥοαῖς· καὶ πόνοις
τῆς ἀσκήσεως· πατέρ τὸν φλογμὸν μακάριε κατεσβέσας· καὶ
πρὸς ὕψος ἠλάσω· ἀπαθείας θεόφρονα τοῦ πνεύματος· καὶ ὁδηγὸς ἐγένου σοφὸς
ιϛ τοῖς πόθῳ προσιοῦσι Παχώμιε·– τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου
ιζ τοῦ ἡγιασμένου· προκείμενον· τῆς ἐρήμου τοὺς πολίτας· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀνδρονίκου
ιη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· προκείμενον· ἦχος δ· Οἱ ἀπόστολοι· τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀ-
ιθ γκύρᾳ· καὶ τῆς ἁγίας μάρτυρος Πετρωνίας· δηλονότι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος
κ Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης· καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀθλητῶν· τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θαλελαίου·
κα τῶν ἁγίων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων· Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· προκείμενον· ἦχος γ· πρόδηλον·
Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος· καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν
κλῆσιν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος· ὁ ἐν βασιλεῦσιν ἀπόστολός σου κύριε·
βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρί σου παρέθετο· ἣν περίσωζε διὰ παντὸς
ἐν εἰρήνῃ· πρεσβείαις τῆς θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε·– κοντάκιον ἦχος γ· Ἡ παρθένος σήμερον·
Κωνσταντῖνος σήμερον· σὺν τῇ μητρὶ Ἑλένῃ· τὸν σταυρὸν ἐκφαίνουσι
τὸ πάνσεπτον ξύλον· ἀπόντας τοὺς Ἰουδαίους αἰσχύνοντες·

μὲν γὰρ οἱ Ἰουδαῖοι τοῦτο ἐμφαίνει· ὃ καὶ πᾶσιν ὁρᾶν ἐδείχθη
σημεῖον μέγα τὸ πρὸ αἰώνων ὠμφθὲν κατ' ὄν·– τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βασι- κβ
λίσκου· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ συνάδων· ἀλληλούια· κγ
τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει τοῦ θαυματουργοῦ· κδ
προκείμενον· τῆς ἐρήμου πολίτην· κοντάκιον· τὰ ἄνω ζητῶν· Τὰ ἄνω ποθῶν·
τὰ κάτω μεθιστάμενος· καὶ ἄλλον οὐρανὸν· τὸν στῦλον τεκτηνάμενος·
δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας· τῶν θαυμάτων τὰς αἴγλας ὅσιε· ὡς αὐτὰ
χριστὸν τὸν θεὸν· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·–
Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προδρόμου· προκείμενον· ἦχος δ· κε
Ὡς θεῖον θησαύρισμα· ἐν γῇ κεκρυμμένον τῇ γῇ· χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν
κεφαλήν σου ἡμῖν· προφῆτα πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες·
ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει· ἄσμασι θεηγόροις τὸν σωτῆρα ὑμνοῦμεν· τὸν σώ-
ζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις σου·– κοντάκιον ἦχος β·
κζ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Κάρπου· ἐν τῷ ο· προκείμενον ἦχος δ· ἀπόστολοι· τοῦ ἁγίου ἱερομάρ- κζ
τυρος Θεράποντος· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικήτα ἐπισκόπου Χαλκηδόνος· κη
κθ τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδοσίας· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου Δαλμάτου· λ
λα τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἑρμείου·–

μηνὶ Ἰουνίῳ ἔχει ἡμέρας λ· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε· καὶ ἡ νὺξ ὥρας θ· τοῦ ἁγίου α
μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου· καὶ ἑτέρου μάρτυρος Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ· τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως· προκείμενον· κανόνα πίστεως· β
κοντάκιον· Χορὸς ἀγγελικός· Χορὸς ὁ περιφανὴς· τῶν ἁγίων ἀπόρων μνήμη· ἐν ὕμνοις
σε σήμερον· Νικηφόρε τιμᾶσαι· προσάγει καὶ προσδέξαντο
τὴν εὐχὴν· τὴν σὴν ἔνδοξε· ὅθεν σήμερον καὶ ἡ σὴ ἐκκλησία
μεγαλύνουσα· τὸν βασιλέα δοξάζει· τὸν μόνον φιλάνθρωπον·–

γ τοῦ ἁγί(ου) μάρ(τυρος) Λουκιλλιανοῦ· δ τοῦ ἁγί(ου) Μητροφάν(ους) Κωνσταντινουπόλ(εως)· πρὸ(ς) τ(ὸν)
κανόνα [illegible]· κον(τάκιον) ἐπεφάνης σή(μερον)· Ἐκ παιδόθεν ἀνέφυς τίμιον
σκεῦος· ἱερεὺς ἀπεδείχθης· ἐκλελεγμένος τῷ Θεῷ· μετὰ φέρων ὁσίως
ε κοσμούμενος λόγ(ῳ) [illegible] καὶ τῶν [illegible] :- τοῦ ἁγί(ου) ἱερομάρ(τυρος)
ϛ Δωροθέου ἐπισκόπ(ου) Τύρου· τοῦ ὁσίου Βησσαρίωνος καὶ τοῦ ὁσίου Ἱλαρίω(νος)
ζ Δαλμάτ(ου)· τοῦ ἁγί(ου) Θεοδότου ἐπισκόπ(ου) Ἀγκύρ(ας)· τοῦ ἁγί(ου) μεγαλο-
η μάρτυρος Θεοδώρου τοῦ στρατηλ(άτου)· πρὸ(ς) [illegible]· Ἐν στρατολογίᾳ ἀληθινῇ ἀ-
θλοφόρε τοῦ οὐρανίου στρατηγοῦ βασιλέως· περικαλλὴς γεγένησαι
Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως παρετάξω ἐμφρόνως·
καὶ κατεστρατολόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη· καὶ νικη-
φόρος ὤφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν·
κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν· [illegible] τὴν πίστιν ἀνεζώσω ἀνδρείως·
[illegible] ὡς λόγχην χειρισάμενος· τὸν ἐχθρὸν κατέβαλες· τὸν
μάρτυς μέγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ πρέσβευε
θ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :- τοῦ ἁγί(ου) Κυρίλλου ἀρχιε-
πισκό(που) Ἀλεξανδρ(είας)· πρὸ(ς) [illegible] ὀρθοδοξίας· κον(τάκιον) [illegible]
Στήλη ἀρετῶν· ἐφάνης τῇ οἰκουμένῃ· δόγματα ζωῆς τοῖς πι-
στοῖς προκαταβάλλων· καὶ αἵρεσιν ἐκτεμὼν τὸ βλάσφημον· [illegible]
[illegible]· διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου ἐκτελοῦντες [illegible]
ὑμνοῦμεν· ὑπάρχεις καθηγητὴς ὡς τῆς [illegible] σαφής :-
τοῦ ἁγί(ου) ἱερομάρ(τυρος) Τιμοθέου Προύσης· τῶν ἁγί(ων) ἀποστόλ(ων) Βαρ-
ια θολομαίου καὶ Βαρνάβα· πρὸ(ς) τ(ὸν) [illegible]· κον(τάκιον) ἐπεφάνης·
Ὤφθης μέγας ἥλιος τῇ ἐκκλησίᾳ· διδάγμασι λάμπων· καὶ θαυ-
μασίων φαινομένων· φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε· Βαρθο-

λομαῖε Χριστοῦ ἀπόστολε :- τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου· πρὸ(ς) [illegible] ιβ
τὰς ἐρήμους [illegible]· κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν· [illegible] ἐδείχθης
τοῖς μονάζουσιν· ὡς φέγγος νυκτί· ἀναλάμψας ἐν τοῖς πέρασιν·
οὕτως πάτερ ἔλαμψας· ἐν ἀσκήσει ὡς ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὀνούφριε
μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :- τῆς ἁγί(ας) μάρ(τυρος) Ἀκυλίνης ιγ
καὶ τοῦ ἁγί(ου) Τριφυλλίου ἐπισκόπ(ου) Λευκωσίας· πρὸ(ς) [illegible]
καὶ τοῦ ἁγί(ου) [illegible]· κον(τάκιον) ἡ παρθένος σή(μερον)· Ῥαντισμοῖς αἱμάτων ἀ-
καθηγεμόνος [illegible] μαρτυρικοῖς στίγμασιν· καὶ Ἀκυλίνα στεφθεῖ-
σα [illegible] τῶν [illegible] ἰάσεων [illegible]
νυμφίος τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει· καὶ θεραπεύεις Χριστὸς ὁ [illegible] ζωήν :-
τοῦ ἁγί(ου) προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἁγί(ου) Μεθοδίου Κωνσταντινουπόλ(εως)· πρὸ(ς) [illegible] ιδ
[illegible] τῶν προφητῶν [illegible] ὁ [illegible] πρὸ(ς) τῆς [illegible]
[illegible] Χριστοῦ· Ἠλίας ὁ ἔνδοξος· ἄνωθεν καταπέμψας· Ἐλισσαίῳ τὴν
χάριν· νόσους ἀποδιώκειν· καὶ λεπροὺς καθαρίζειν· διὸ καὶ τοῖς
τιμῶσιν αὐτὸν βρύει ἰάματα :- καὶ τοῦ ὁσίου κανόνα [illegible]
κον(τάκιον) τὰ ἄνω ζητῶν· Προφήτης Θεοῦ ἐδείχθης [illegible] τὴν
χάριν λαβὼν τὴν ὄντως σοι ἐπάξιον· Ἐλισσαῖε μακάριε· Ἠλίου
γὰρ [illegible]· σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων :-
τοῦ ἁγί(ου) προφήτου Ἀμὼς ἄλλο· ιϛ τοῦ ἁγί(ου) θαυματουργοῦ Τύχωνος·
[illegible] ἄλλο· τῶν ἁγί(ων) μάρ(τύρων)· Μανουήλ· Σαβὲλ· καὶ Ἰσμαήλ·
πρὸ(ς) οἱ μάρτυρές σου κε· κον(τάκιον) ἦχ(ος) [illegible] Τῇ πίστει Χριστοῦ προσθέμενοι
μακάριοι· καὶ τούτου [illegible] τὸ ποτήριον· τῶν προσ-
[illegible]· καὶ τὸ θράσος [illegible] κατεβάλετε· τῆς Τριάδος [illegible]
[illegible]· αὐτοὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύσατε :- τοῦ ἁγί(ου) Λεοντίου ιη
τοῦ ἁγί(ου) ἀποστόλου Ἰούδα· ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου· ζήτει τὸ πρὸ(ς) [illegible] ιθ

κον(τάκιον) ἦχο(ς) ... Ἐκεῖ ζῆς ἀγαθῆς θεοδώρητε κλάδος· ἀμέ-
πελος ἡμῖν τοῦ κυρίου αὐτό... · ἀπόστολε θεάδελφε· κήρυξ Χριστοῦ Ἰά-
κωβε θεόσοφε· τρέφων ἀπάντων κόσμον· καρπόν σου τὸν λόγον· τὸν
ὀρθόδοξον πιστὴν κυρίου παμμάκαρ· καὶ μυστικῶς χάριτι :-
κ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Πατάρων· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰουλι-
ανοῦ τοῦ Ταρσέως· προσόμοιον ὁ μάρτυς σου κύριε· κοντάκιον τὴν ἐν τῇ ...
Τῆς ἀθλήσεως ἀκτῖνι τῶν στρατιωτῶν· τῆς ἀληθείας ὡς ... ...
πολίτην· πάντας ... ἀξίως ἀφημνήσωμεν Ἰουλιανὸν τὸν μέγαν·
ὅτι πρὸ αὐτῶν ἐκμωκήσωμεν· ἱκετεύει ... ὑπὲρ πάντων ἡμῶν :-
κβ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Σαμοσάτων· τῆς ἁγίας μάρτυρος κγ
κδ Ἀγριππίνης· προσόμοιον ἠ ἀμνὰς σου Ἰησοῦ· τὸ γενέσιον τοῦ τι-
μίου προδρόμου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· προσόμοιον ... :
Προφῆτα καὶ πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ· ἀξίως ἀφημνῆσαί σε
οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς· οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις
γὰρ τεκούσης· καὶ πατρὸς ἀφωνία· λέλυται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ
σου γεννήσει· καὶ σάρκωσις υἱοῦ τοῦ θεοῦ· κόσμῳ κηρύττεται :-
κον(τάκιον) ἦχος ... Ἡ στεῖρα σήμερον Χριστοῦ τὸν πρόδρομον τίκτει· καὶ αὐτὸς
τὸ πλήρωμα πάσης τῆς προφητείας· ὃν γὰρ οἱ προφῆται
προεκήρυξαν· τοῦτον ἐπὶ Ἰορδάνην χειροθετήσας· δι᾽ αὐτοῦ
ἀνεδείχθης θεοῦ λόγου· προφήτης κῆρυξ ὁμοῦ καὶ πρόδρομος :-
κε τῆς ἁγίας μάρτυρος Φεβρωνίας· προσόμοιον ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ· κον(τάκιον) ... :
Τὴν ἐκ νεότητος ... Φεβρωνία ἄσμασιν
ἀφημνήσωμεν πιστοί· ... κατεπάτησεν· καὶ διὰ ...
κϛ στέφος τῆς νίκης ἐδέξατο :- τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ τοῦ
κζ ἐν Θεσσαλονίκῃ· τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ ξενοδόχου·

προσόμοιον ἦχος πλ. δ' Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου πάτερ ὅσιε· τ(αῖς)
προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας· τοὺς πτωχοὺς ἀγαπή-
σας καὶ τούτοις ἐπαρκέσας· ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ θεῷ Σαμψὼν
πάτερ ἡμῶν· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :- κον(τάκιον) τῇ ὑπερμάχῳ στρατ(ηγῷ):
Τὴν τῆς κακίας λογισμῶν ... ἐκ ... καθε-
κάστοτε παθῶν· θεραπεύσας ... τῇ θεϊκῇ ... σου
ὡς ἐν ἄρματι· ... ... ὑπέθου ... ἀπαθείας·
καὶ κατὰ ... ... θεῖον πῦρ· ὅθεν ... σοι· χαί-
ροις Σαμψὼν θεόπνευστε :- Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων κη
τῶν ἁγίων μαρτύρων· Κύρου καὶ Ἰωάννου· ζήτει τὴν ἀκολουθίαν εἰς τὴν λα'· τῶν ἁγίων κθ
καὶ κορυφαίων ἀποστόλων· Πέτρου καὶ Παύλου· προσόμοιον ἦχος δ':
Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι· καὶ τῆς οἰκουμένης διδά-
σκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε· εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ
δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος :- κον(τάκιον) ἦχος β':
Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων λ
ἀποστόλων τῶν ιβ'· προσόμοιον τοὺς ἀσφαλεῖς :- ο

μην Ἰουλίου· ἔχει ἡμέρας λα'· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιδ'· καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι': α
τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων· Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν
ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων· ζήτει τὴν ἀκολουθίαν μηνὸς νοεμβρίου α'.
Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου, β
ἐν ταῖς Βλαχέρναις· προσόμοιον ἦχος πλ. δ' Θεοτόκε ἀειπάρθενε τῶν ἀνθρώπων
ἡ σκέπη· ἐσθῆτα καὶ ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος· κραταιὰν τῇ
πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω· τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου· ἄφθαρ-
τα διαμένοντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος·
διὸ δυσωποῦμέν σε· εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
τὸ μέγα ἔλεος :-

κον. οὗτος· Πόθῳ μολὼν πᾶσι τοῖς ἀφθάρτοις θεοῦ χάριν
ἣν ἐδωρήθης· μεθ' ἧς τοῖς ἐν σώμασιν ὅσοι κέκτησαι· σκέπε πάντων
ἡμῶν· καὶ περιστῶν καταπαθῶν· ἑορτάζομεν πόθῳ· καὶ μελῳδοῦμεν
[illegible] σοι σεμνή· χαῖρε παρθένε χειρῶν ἡμῶν τὸ καύχημα:—
γ΄ τοῦ ἁγ. μάρ. ὑακίνθου: τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν ἀνδρέου κρήτης:
τρο. κανόνα πίστεως: κον. τὰ ἄνω ζήτει: Σάλπιγξ τε θεόπνευς ταῖς θεί-
αις μελῳδίαις ἐδείχθης φωστὴρ τῷ κόσμῳ ἅμα τῇ λαμπρότητι
τοῦ φωτὸς λαμπόμενος· τῆς τριάδος σου· ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν
πάντες κράζομέν σοι· μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:—
ε΄ τῆς ὁσίας μάρθας· μητρὸς τοῦ ἁγ. συμεὼν τοῦ θαυμαστοῦ ὄρους: ζήτει ἰουνίου κδ:
ς΄ τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν σισόη τοῦ μεγάλου· τρο. ἦχ. α΄. Ἐξασκήσας ἀγγελ-
ικῶς ὡράθης καταγγέλλων ὅσιε τὰς διδασκαλίας τῶν πατέρων· θεο-
σημείαις ἑκάστοτε· ὅθεν σε πόθῳ σισόη γεραίρομεν:—
κον. ἐπεφάνης: Τὸν κόσμον ὅσιε ἐκαρτέρησας· διαθήκων πε-
ξέων· καὶ πολιτείας καθαρᾶς· τῆς κληρουχίας ἠξίωσαι
τῶν ἀσωμάτων· πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς:— τῶν ὁσίων πρων
ἡμῶν· θωμᾶ τοῦ ἐν τῷ μαλεῷ· καὶ ἀκακίου τοῦ ἐν τῇ κλίμακι:
η΄ τοῦ ἁγ. μεγ. μάρ. προκοπίου: τρο. ὁ μάρτυς σου κε. κον. τὰ ἄνω ζήτει:
Τῷ θείῳ ζήλῳ χυ πυρπολούμενος· καὶ τῷ τοῦ σταυροῦ ὅπλῳ φρου-
ρούμενος· τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα· σὺ κεῖται θράσος κατεῖλες
προκόπιε· ὅστις ἐν ἐκκλησίᾳ ... τῇ πίστει προκόπτων καὶ φω-
θ΄ τίζων ἡμᾶς:— τοῦ ἁγ. ἱερομάρ. παγκρατίου ἐπισκόπου
ι΄ ταυρομενίου: τῶν ἁγ. με΄ μαρ. τῶν ἐν νικοπόλει: τῆς ἁγίας καὶ πα- ια
νευφήμου μάρ. εὐφημίας· τρο. ἡ ἀμνάς σου ἰυ· κον. ζήτει σεπτ. ις:
ιβ΄ τῶν ἁγ. μαρτύρων· πρόκλου καὶ ἱλαρίου: ἄλλ:

ἡ σύναξις τοῦ ἀρχ. γαβριήλ· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου στεφάνου τοῦ σαβαΐτου: ιγ
(ιδ) τοῦ ἁγ. ἀπ. ἀκύλα: τρο. ἀπόστολοι ἅγιοι: τῶν ἁγ. κηρύκου ιε
καὶ ἰουλίττης: τρο. οἱ μάρ. σου κε· κον. ἦχ. δ΄ ἐπεφάνης:
Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα ἡ χριστομάρτυς ἰουλίττα κήρυκον· ἐν τῷ
σταδίῳ μυστικῶς· ἀγαλλομένη ἐκραύγαζεν· σὺ τῶν μαρτύρων
χε τὸ κράτος ὑπάρχεις:— τοῦ ἁγ. ἱερομ. ἀθηνογένους: ἄλλ: ις
τῆς ἁγ. μεγ. μάρ. μαρίνης: τρο. ἡ ἀμνάς σου ἰυ. κον. ἐπεφάνης: ιζ
παρθενίας μάρ. ... ὡς ἀπείρου· ψυχὴν καὶ σάρκα [illegible]
[illegible] μεγαλοφρόνως ἔφυγες μόνη· παρθενομάρτυς
μαρίνα πολύαθλε:— τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν [illegible]ίου: ἄλλ: ιη
τῆς ὁσίας μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ μεγ. βασιλείου· τρο. ἦχ. πλ. δ΄: ιθ
ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς: κον. ἦχ. β΄· τὰ ἄνω ζητῶν:
Τὴν ἄρα ψυχῆς ὁ πλησάμενος ὁσίως· καὶ ἀπαύστως ἀγρυπνῶν· ὡς
λογχοφόρος· κραταιῶς διέκοψας τῶν δαιμόνων τὰ
φρυάγματα θαυματουργὲ πάτερ ἡμῶν· πρεσβεύων ἀπαύστως ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν:— τοῦ ἁγ. ἐνδ. προφ. ἠλιοῦ: τρο. ἦχ. δ΄: κ
ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος: ζήτει ἰουν. ιδ: κον. ἦχ. β΄: Προφῆτα καὶ προόπτα·
τῶν μεγαλουργιῶν χυ τοῦ θυ ἡμῶν· ἠλία μεγαλώνυμε· ὁ τῷ φθέ-
γματί σου στήσας τὰ ὕδατα ... πρέσβευε ὑπὲρ ἡ-
μῶν τὸν μόνον φιλάνθρωπον:— τῶν ὁσίων πρων ἡμῶν ἰω καὶ κα
συμεὼν τοῦ διὰ χν σαλοῦ· καὶ τοῦ ἁγ. προφ. ἰεζεκιήλ:
τρο. ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν: τῆς ἁγ. μαρίας τῆς μαγδαληνῆς: κβ
καὶ τοῦ ἁγ. ἱερομάρ. φωκᾶ: τρο. ἦχ. α΄: χω τῷ δι' ἡμᾶς ἐκ
παρθένου τεχθέντι· σεμνὴ μαγδαληνὴ ἠκολούθησας μαρία·
καὶ αὐτοῦ τὰ δικαιώματα· καὶ τοὺς νόμους φυλάττουσα· ὅθεν σή-

τῶν προφητῶν μνήμην· ἑορτάζομεν τῶν ... εὐφημοῦμεν
ἐν πίστει καὶ πόθῳ γεραίρομεν: — κον(τάκιον) τὰ δύο ...
χ(ριστο)ῦ τοῦ δι' ἡμᾶς ... ὑπὲρ πολλοὺς ... τὰ παρὰ ...
ἀφελόντος ... σὺν αὐτῷ ... ηκο
λουθήσας ζητοῦντι ... καὶ τὸν ... ὑποθέντα ...
κγ καὶ μύρα τῷ τάφῳ προσήνεγκας: — τῶν ἁγίων μαρτύρων θεοφίλου
κδ καὶ θεοφίλου: τῆς ὁσίας μαρ(τυρος) χριστίνης: προ(σόμοιον) ἤ(χος) ...
κον(τάκιον) ... φωτοφόρος περιστερὰ ...
... χρυσᾶς ... τῶν οὐρανῶν ...
... ὁθεν ... ἐκτελοῦ
μεν ... προσκυνοῦμεν σου ...
... πᾶσιν ἀληθῶς ἰαμάτων ... ψυχῶν: —
κε Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας ἄννης μητρὸς τῆς θεοτόκου· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων
γυναικῶν ὀλυμπιάδος καὶ εὐπραξίας: προ(σόμοιον) ...
Ζωὴν τὴν κυήσασαν ἐκ ... θεοφόρε ...
διὸ ... ἔνθα ἀφθαρσίας ... κατοικία ...
χαίρουσα ... τοῖς ... ἀεὶ τοῦ
μνήμην ἱλασμῶν ... μακαρία: — κον(τάκιον) τὰ δύο ...
Προγόνων χ(ριστο)ῦ τὴν μνήμην ... τὴν ...
αὐτοῦ ... ἀπαντᾷ ...
... μετὰ ...
κϛ ζᾶσα ... ὡς ... : — τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἑρμολάου
κζ καὶ τῆς ὁσίας παρασκευῆς: προ(σόμοιον) ... τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
παντελεήμονος: προ(σόμοιον) ... ἀθλοφόρε ἅγιε ...
κον(τάκιον) ... μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος· καὶ

ἰαμάτων τὴν χάριν κομισάμενος· ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς χ(ριστο)ῦ τοῦ
θ(εο)ῦ· ταῖς ... τὰς ψυχὰς ἡμῶν ... θεραπεύσον·
... ἐκ τῶν ...
σώσον ἡμᾶς κ(ύρι)ε: — τοῦ ἁγίου μάρτυρος καλλινίκου: ... κη
τῶν ἁγίων ἀποστόλων ... προ(σόμοιον) ... κθ
τῶν ἁγίων ἀποστόλων προχόρου· νικάνορος· καὶ παρμενᾶ ... λ
κον(τάκιον) ...
καὶ ... προχόρε·
... ἔνδοξοι· ὅθεν ...
... μακα
... : — τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου ... λα
τιμίου ... προ(σόμοιον) σῶσον κ(ύρι)ε τὸν λαόν: καὶ τοῦ ... :
κ(ύρι)ε ...
... τὸ σῶμα ...
... μακαρ ...
... σωθῆναι ἡμᾶς: — κον(τάκιον) ...
Τὸν ...
θεῷ ... μακαρίσωμεν· ...
...
μὴν αὔγουστος ἔχων ἡμέρας λα· ἡ ἡμέρα ...
Τῶν ἁγίων ζ μακκαβαίων· καὶ τοῦ ... ἐλεαζάρου· καὶ τῆς μητρὸς α
αὐτῶν σολομονῆς: προ(σόμοιον) σῶσον κ(ύρι)ε τὸν ... καὶ τῶν ...
... κον(τάκιον) τὰ δύο ... σοφίας θ(εο)ῦ οἱ στῦλοι ...
... μακκαβαῖοι
... σὺν αὐτοῖς τῷ ...

β αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας ὑμᾶς :– Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ
λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου. Τροπάριον ἦχος δ΄:
Βασίλειον διάδημα ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας,
ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπε-
λέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν· αὐτὸν
οὖν ἱκέτευε ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :– Κοντάκιον ἦχος [illegible]:
Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανίου γεωργοῦ πανεύφημε·
πρῶτος τὸ αἷμα διὰ Χριστὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος
ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς· ὡς ἀθλη-
τῶν προοίμιον, Στεφανίτα τῶν μαρτύρων ὁ πρωτάθλος :–
γ Τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου: ἀλληλούϊα·
δ Τῶν ἁγίων ἑπτὰ παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ: ἀλληλούϊα· Προεόρτια τῆς μεταμορφώσεως
καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὐσιγνίου: Τροπάριον ἦχος δ΄: Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν
προϋπαντήσωμεν· φαιδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ προεόρτια
πιστοὶ καὶ βοήσωμεν· ἔφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης·
ἄνεισιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβὼρ ὁ δεσπότης· τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀπαστρά-
ψαι τὴν ὡραιότητα :– Κοντάκιον Ἐπεφάνης: Ἐπεφάνη [illegible] τοῖς
ἐν τῷ σκότει ὁ τῆς δόξης ἥλιος· τὰς τῆς θεότητος αἴγλας· ἐν τῷ Θα-
βὼρ δεικνύων· οὗ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλλαμψιν :–
ϛ Ἡ ἁγία μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ: Τροπάριον ἦχος βαρύς:
Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει: Κοντάκιον ἦχος βαρύς: Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορ-
ζ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Δομετίου. Τροπάριον Τῆς ἐρήμου πολίτης: Κοντάκιον Ἐπεφάνης:
Τῇ ἀγάπῃ ἐνδόξως τῇ τοῦ κυρίου· ἀπηρνήσω [illegible] Περσῶν δό-
γμα θεόστεπτε· καὶ ἐναθλήσας ἐνίκησας· τριάδα σεβόμενος
η παμμάκαρ Δομέτιε :– Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου·

τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ματθία· τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου· ἡ ἀκολ. τῆς δε· ι
τοῦ ἁγίου μάρτυρος Εὔπλου· τῶν ἁγίων μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου· ιβ
τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς· ιγ
Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Μιχαίου· Τροπάριον ἦχος δ΄: ιδ
Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς· καὶ πόθῳ ἀ-
θροίσθητε, σήμερον χαίροντες· φαιδρῶς ἀλαλάζοντες·
πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ μήτηρ· μέλλει τῶν ἐπιγείων
πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν· ἣν ἐνδόξως ἐν ὕμνοις ἀεὶ ὡς Θεοτόκον δοξά-
ζομεν :– Κοντάκιον Ἐπεφάνης: Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη·
τῷ ἀΰλῳ πνεύματι πεποικιλμένη νοερῶς· ἐν ἀγαλλιάσει κρα-
υγάζει σοι· χαῖρε παρθένε· Χριστιανῶν τὸ καύχημα :–
Ἡ κοίμησις τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου: Τροπάριον ἦχος α΄: Ἐν τῇ γεννήσει τὴν ιε
παρθενίαν ἐφύλαξας· Κοντάκιον ἦχος β΄: Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον:
τοῦ ἁγίου μάρτυρος Διομήδους: τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μύρωνος: ιζ
τῶν ἁγίων μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου: Τροπάριον Οἱ μάρτυρές σου κύριε: Κοντάκιον Ἐπεφάνης: ιη
Ἡ σορὸς ἡ πάντιμος τῶν ἀθλοφόρων· ὡς πηγὴ ἀέναος· θαυμά-
των ποταμοὺς ἐξ αὐτῆς λαμβάνομεν τῶν ἀπάντων· Φλῶρον καὶ Λαῦρον
συμφώνως τιμήσωμεν :– Τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀνδρέου τοῦ στρατη- ιθ
λάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ͵βφϙγ΄: Τροπάριον Οἱ μάρτυρές σου: Κοντάκιον Ἐπεφάνης:
Στρατηγὸς ἔνδοξε κατὰ τῆς πλάνης· ἀναφανεὶς πρὸς πάλην· καὶ ἐνα-
θλήσας καρτερῶς· στέφανον νίκης ἀπείληφας· μάρτυς Ἀνδρέα·
ἀνδρείας ἐπώνυμε :– Τοῦ ἁγίου προφήτου Σαμουήλ· κ
τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου: Τροπάριον ἦχος γ΄: [illegible]: κα
τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθονίκου· Κοντάκιον ἦχος δ΄: Χορὸς ἀγγελικός: κβ
Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν κεκτημένος θεόφρον· ἀνδρείως τῶν πονηρῶν.

ἀπεγράφης τὸ σέβας· μὴ πτήξας τὰς βασάνους· ἀγαθὸν ἐκέρ-
δοξε· ὅθεν γέγονας τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος· καὶ ἀπείληφας
σὺν τοῖς συνάθλοις σου χαίρων· τὸν ἄφθαρτον στέφανον:–
κγ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λούππου: Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς
κδ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ θεολόγου· προσόμοιον
κε Χ(ριστοῦ) καὶ προπομπὸς [illegible]· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Τίτου: προσόμοιον Φωτὸς υἱοί: κοντάκιον
τὸν ἐν ὕψει: Τοῦ Παύλου διαχθείς· συνόμιλος ἀπόστολος· συναπόστολος
ἡμῖν· τὸν λόγον προκατήγγελλες· μυστολέκτα Τίτε ἀπόστολε· διὸ αὐτὸν
ἱκετεύομεν σοι· πρεσβεύειν μὴ παύσῃ· ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:–
κς τῶν ἁγίων μαρτύρων· Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας: προσόμοιον Οἱ μάρτυρές σου: κοντάκιον
ἐπεφάνης: Τοῖς ἀθλοφόροις σήμερον· εὐφροσύνη· αἰ-
νουμένων ἀπάντων· Ἀδριανὸν τὸν ἀθλητὴν σὺν Ναταλίᾳ ὑμνή-
κζ σωμεν· σὺν τῷ μαρτύρων Χ(ριστ)ῷ τῷ κραταιώματι:– τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Ποιμένος: προσόμοιον Τοῖς τῶν δακρύων σου: κοντάκιον χορὸς ἀγγελικὸς:
Ἐκτρέψας τῶν παθῶν· ἐπάνοδον ἅπασιν πᾶσιν· [illegible] τῆς
σαρκὸς· ἱερὸς πατήρ· ζωὴν ἀπειλάστητον· καὶ ἀθάνατον ἔλαβες·
ὅθεν σήμερον· ἡ τοῦ θεοῦ ἐκκλησία· ἑορτάζουσα· τὴν ἀξιάγαστον μνήμην
κη ὁσίων ἀγαλλίασμα:– τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος:
προσόμοιον Τῆς ἐρήμου πολίτην: κοντάκιον ἐπεφάνης: Τῶν ἀγώνων προσω-
πα ἀπορραπίσας· ὁ Μωϋσῆς ἀνέλαμψας· καθάπερ ἥλιος φαιδρὸς
φωτίζων πάντας τὰς ψυχὰς ἡμῶν· τῶν σε τιμώντων· Μωσῆ παμ-
κθ μακάριστε:– ἡ ἀποτομὴ τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προ(δρόμου) τιμίου
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου: προσόμοιον Μνήμη δικαίου: κοντάκιον ἦχος πλ(άγιος):
τοῦ προδρόμου ἔνδοξος ἀποτομή· οἰκονομία γέγονέ τις

θεϊκή· ἵνα καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ τοῦ σωτῆρος κηρύξῃ τὴν ἔλευσιν· θρη-
νείτω οὖν Ἡρωδιάς· ἄνομον φόνον τελέσασα· οὐ νόμον
γὰρ τὸν τοῦ θεοῦ ζῶντα, οὐ τὸν αἰῶνα ἠγάπησεν· ἀλλ' ἐπίπλαστον
πρόσκαιρον:– τῶν ἁγίων πατριαρχῶν Ἀλεξάνδρου· Ἰω(άννου)· καὶ Παύλου λ
τοῦ νέου: προσόμοιον ὁ θεὸς τῶν πατέρων: Ἡ κατάθεσις τῆς τι- λα
μίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου: προσόμοιον ἦχος πλ(άγιος) δ':
Θεοτόκε ἡ παρ' αὐτῶν ἀνθρώπων: προσόμοιον καὶ κοντάκιον ἦχος β':
ἀκολουθία τῆς μεταμορφώσεως· Κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου: κοντάκιον
ἦχος δ' τὸν ἐν ὕψει: Τελώνην ποτε· οἰκτίρμων ἐδικαίωσας·
στῆθος πατάξαντα· ἱλάσθητι βοῶντα· ὁ ἐμὸς τὸν ἄθλιον· προσίδων
μου τὰ ἀμέτρητα ἁμαρτήματα· ἵλεως ἵλεως ἔσο μοι· ὁ μόνος ὁ
παρέχων ἀδιάλλακτον:– Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου: κοντάκιον ἦχος γ' πρὸς τὴν [illegible]:
Τῆς πατρῴας δόξης σου· ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς
ἐσκόρπισα· ὅν μοι παρέδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοι τὴν τοῦ
ἀσώτου φωνὴν προσφέρω· ἥμαρτον ἐνώπιόν σου, πάτερ οἰκτίρ-
μον· δέξαι με μετανοοῦντα· καὶ ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθί-
ων σου:– Σάββατον τῆς ἀποκρέω· μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κε-
κοιμημένων: προσόμοιον ἦχος πλ(άγιος) δ' ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως: κοντάκιον
ἦχος πλ(άγιος) δ' μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον Χ(ριστ)ὲ· τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου:
Κυριακὴ τῆς ἀποκρέω: κοντάκιον ἦχος α' Ὅταν ἔλθῃς ὁ θεὸς ἐπὶ γῆς
μετὰ δόξης· καὶ τρέμουσι τὰ σύμπαντα· ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς·
πρὸ τοῦ βήματος ἕλκει· καὶ βίβλοι διανοίγονται· καὶ τὰ κρυπτὰ
δημοσιεύονται· τότε ῥῦσαι· ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου· καὶ ἀξίωσον
ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι· κριτὰ δικαιότατε:– τῷ σαββάτῳ τῆς τυ-
ροφάγου· μνήμη τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων.

τροπ. ἦχος δ' ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν: κοντ. ἦχος πλ. δ': ὡς ἀπαρχὰς τῆς:

Ὡς ἰσάγγελοι κήρυκας καὶ ἀσθενεῖ φύσει ποτὲ τῶν θεοφόρων τῶν δήμων ἐφαίδρυνον τὴν ὑψηλὴν λάμψαντας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ πολιτείᾳ τοὺς σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας διαφύλαξον ψάλλειν σοι ἀλληλούια :—

Κϋ εἰσχῆ τῆς προφα̃: κοντ. ἦχος πλ. δ': Τῆς σοφίας ὁδηγὲ φρονήσεως χορηγὲ τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ καὶ πτωχῶν ὑπερασπιστά· στήριξον συνέτισον τὴν καρδίαν μου δέσποτα· σὺ δίδου μοι λόγον ὁ τοῦ πατρὸς λόγος· ἰδοὺ γὰρ τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω ἐν τῷ κράζειν· ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα :— Σαββάτῳ α' τῶν νηστειῶν: τροπ. τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς ὡς ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ θεὸς σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν: κοντ. ἦχος πλ. δ':

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε· καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως ὡς ἀήττητος :— κϋ α̅ τῆς ὀρθοδοξίας: τροπ. τοῦ ἦχου καὶ ἦχος β' τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν: κοντ. ἦχος πλ. δ':

Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς ἐκ σοῦ θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος· καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν· ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν :— κϋ γ' τῶν νηστειῶν: τροπ. σῶσον κύριε τὸν λαόν. κοντ. ἦχος βαρύς:

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παράδοξος σβέσις τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον καὶ ᾅδου τὸ νῖκος ἐξήλατο· ἐπέστης δὲ σωτήρ μου

βοῶν τοῖς ἐν ᾅδῃ· εἰσάγεσθαι πάλιν εἰς τὸν παράδεισον :—

κοντ. τοῦ μεγάλου κανόνος ἦχος πλ. β': Ψυχή μου ψυχή μου ἀνάστα τί καθεύδεις· τὸ τέλος ἐγγίζει καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν ἵνα φείσηταί σου Χριστὸς ὁ θεὸς ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν :—

τῷ σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου: τροπ. ἦχος πλ. δ': Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου λαβόντα δούλου μορφὴν ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε :—

κοντ. ἦχος πλ. δ': Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια:

τῷ σαββάτῳ τοῦ δικαίου Λαζάρου: τροπ. ἦχος α':

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου :—

κοντ. ἦχος β': Ἡ πάντων χαρὰ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια τὸ φῶς ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις τοῖς ἐν γῇ πεφανέρωται τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι· καὶ γέγονε τύπος τῆς ἀναστάσεως τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεσιν :—

τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων: τροπ. ἦχος δ': Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ ἀναστάσει σου· καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου :—

κοντ. ἦχος πλ. β': Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ τῷ πώλῳ ἐπὶ τῆς γῆς ἐποχούμενος Χριστὲ ὁ θεός· τῶν ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν καὶ τῶν παίδων ἀνύμνησιν προσεδέχου βοώντων σοι· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι :—

τῇ α' καὶ μεγάλῃ β'· κοντάκιον ἦχος πλ. δ'· ὡς ἀπαρχάς· Ὁ Ἰακὼβ ὀδύρεται τοῦ Ἰωσὴφ
τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἅρματι· ὡς βασιλεὺς τιμώμενος·
τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας· ἀντεδοξάζετο
παρὰ τοῦ βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας· καὶ νέμοντος
στέφος ἄφθαρτον:- τῇ α' καὶ μεγάλῃ γ'· προσόμοιον ἦχος πλ. δ'· Ἰδοὺ ὁ νυμφίος
ἔρχεται· λέγεται καὶ τῇ μεγάλῃ β' εἰς τὸν ὄρθρον· ἐν τῇ μεγάλῃ δ'· κοντάκιον ἦχος β'· τὰ ἄνω ζητῶν·
Τὴν ὥραν ψυχὴ τοῦ τέλους ἐννοήσασα· καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα·
τὸ δοθέν σοι τάλαντον· φιλοπόνως ἐργάσαι ταλαίπωρε· γρηγοροῦσα
καὶ κράζουσα· μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ:-
τῇ δ' καὶ μεγάλῃ δ'· κοντάκιον ἦχος δ'· ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ:
Ὑπὲρ τὴν πόρνην ἀγαθὲ ἀνομήσας· δακρύων ὄμβρους οὐδαμῶς σοι
προσήξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι· πόθῳ ἀσπαζόμενος
τοὺς ἀχράντους σου πόδας· ὅπως μοι συγχωρήσῃς· ὡς δεσπότης
τὴν ἄφεσιν τῶν ὀφλημάτων κράζοντι σωτήρ· ἐκ τοῦ βορβόρου
τῶν ἔργων μου ῥῦσαί με:- τῇ α' καὶ μεγάλῃ ε'· προσόμοιον ἦχος πλ. δ'·
Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ δείπνου ἐφωτίζοντο·
τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβὴς φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο·
καὶ ἀνόμοις κριταῖς σὲ τὸν δίκαιον κριτὴν παραδίδωσι· βλέπε
χρημάτων ἐραστὰ· τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκό-
ρεστον ψυχὴν· τὴν διδασκάλῳ τοιαῦτα τολμήσασαν· ὁ περὶ πάντας
ἀγαθὸς κύριε δόξα σοι:- κοντάκιον τῷ ὄρθρῳ ἐξῆς· Τὸν ἄρτον λαβὼν εἰς χεῖρας
ὁ προδότης· κρυφίως αὐτὰς ἐκτείνει καὶ λαμβάνει τὴν τι-
μὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκείαις χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος
ἔμεινεν· Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος:- τῇ α' καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ·
κοντάκιον ἦχος πλ. δ'· Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα· δεῦτε πάντες ὑμνή-

σωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδεν Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ ἔλεγεν·
εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις· σὺ ὑπάρχεις ὁ υἱὸς καὶ θεός μου:-
τῷ α' καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ· προσόμοιον ἦχος β'· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον·
ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου· ταῖς μυροφόροις γυναιξί:
κοντάκιον ἦχος πλ. β'· [illegible]: Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας νεκρὸς
ὁρᾶται· καὶ σμύρνῃ καὶ σινδόνι ἐνειλημένος· ἐν μνημείῳ κα-
τατίθεται· ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος· γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἦλθον μυρί-
σαι· κλαίουσαι πικρῶς καὶ βοῶσαι· τοῦτο σάββατόν ἐστι τὸ
ὑπερευλογημένον· ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφυπνώσας ἀναστήσεται τριήμερος:-
τῇ α' καὶ μεγάλῃ κυριακῇ· κοντάκιον ἦχος πλ. δ'· Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀ-
θάνατε· ἀλλὰ τοῦ ᾅδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής:-
τῇ κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ· προσόμοιον ἦχος βαρύς· Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος:
κοντάκιον ἦχος πλ. δ'· Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ· τὴν ζωοπάροχον:
τῇ κυριακῇ τῶν μυροφόρων· προσόμοιον ἦχος β'· Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν:
Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ: ταῖς μυροφόροις γυναιξίν:
κοντάκιον ἦχος β'· Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος·
τὸν θρῆνον τῆς προμήτορος Εὔας κατέπαυσας τῇ ἀναστάσει σου
Χριστὲ ὁ θεός· τοῖς ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας·
ὁ σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος:- τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτου·
προσόμοιον ἦχος γ'· Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια: κοντάκιον ἦχος γ'· Ἡ παρθένος σήμερον·
Τὴν ψυχήν μου κύριε ἐν ἁμαρτίαις παντοίαις· καὶ ἀτόποις:
τῇ δ' τῆς μεσοπεντηκοστῆς· προσόμοιον ἦχος πλ. δ'· Μεσούσης τῆς ἑορτῆς διψῶσαν:
κοντάκιον ἦχος δ'· ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ: Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς:
τῇ κυριακῇ τοῦ τυφλοῦ: κοντάκιον ἦχος δ'· Ἐπεφάνης σήμερον:
Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα πεπηρωμένος· σοὶ Χριστὲ προσέρχομαι:

τῇ ε´ τῆς ἀναλήψεως. πρὸς τὸν ἦχον δ´. ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
κοντάκιον ἦχος πλ. δ´. τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.
τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ. πρὸς τὸ ἦχος πλ. δ´.

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας· καὶ δι᾽ αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας· πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι. — κοντάκιον ἦχος πλ. δ´.

Τὸ τῶν ἀποστόλων κήρυγμα καὶ τῶν πατέρων τὰ δόγματα τῇ ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισε· καὶ τὸν χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας τὸν ἐξ ἄνωθεν ὑφαντὸν ἐκ τῆς θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον. — τῇ κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς πρὸς τὸ ἦχος πλ. δ´.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας· καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλάνθρωπε δόξα σοι. — κοντάκιον ἦχος πλ. δ´.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεεν, διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον Πνεῦμα. —

τῇ κυριακῇ τῶν ἁγίων πάντων. πρὸς τὸ ἦχος δ´. Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων σου ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα ἡ ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι᾽ αὐτῶν βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός· τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον· εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. —

κοντάκιον ἦχος πλ. δ´. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι Κύριε τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν ἐκκλησίαν σου, τὴν πολιτείαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε. —

εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἦχος [illegible]. [illegible] —

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε τοῦ παραδείσου ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ· διὰ σταυροῦ δὲ τὸν λῃστὴν ἀντ᾽ ἐκείνου εἰσήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ· μνήσθητί μου κράζοντα ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. —

Ἐσταυρώθης ὁ ἀναμάρτητε· καὶ ἐν μνήματι κατετέθης ἑκών· ἀλλ᾽ ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας [illegible] τὸ πλάσμα· μνήσθητί μου κράζον ὅταν ἔλθῃς. —

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα· δοξολογῶ σου τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ λῃστῇ· μεθ᾽ ὧν χαρμοσύνως βοῶ· μνήσθητί μου κράζον. —

Τὸν ναόν σου ἐκ τοῦ σώματος τριήμερον ἀνέστησας ταφέντα· σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδάμ· ὡς ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός· μνήσθητι ἡμῶν κράζοντας ὅταν ἔλθῃς. —

Μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ ὁ Θεός· λίαν πρωῒ καὶ εὗρον λευχείμονα ἄγγελον καθήμενον· τί ζητεῖτε κράζοντα· ἐξανέστη Χριστὸς [illegible] μὴ θρηνεῖτε λοιπόν. —

Οἱ ἀπόστολοί σου Κύριε ἐπὶ τὸ ὄρος οὗ ἐτάξω αὐτοῖς ἐλθόντες· παραγενόμενοι ἰδόντες σε προσεκύνησαν· οὓς ἐξαπέστειλας τὰ ἔθνη μαθητεύειν καὶ διδάσκειν αὐτά. — δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν· καὶ τὸν Υἱὸν δοξολογήσωμεν· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀνυμνήσωμεν πιστῶς ἐκτενῶς· μνήσθητί μου κράζοντες· ἡ Ἁγία Τριὰς ἐν τῇ δόξῃ σου. — καὶ νῦν.

Τὴν μητέρα σου προσάγει σοι ἱκέτιν ὁ λαός σου Χριστέ· ταῖς πρεσβείαις αὐτῆς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἡμῖν δώρησαι· ἵνα σε δοξάζωμεν τὸν ἐκ τάφου ἡμῖν ἐξαστράψαντα. — τῇ β´ οἱ μακαρισμοὶ [illegible].

Κατανύξεως πηγὴν ἡμῖν δώρησαι τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Χριστὲ ὁ Θεός· πηγὴν τὸν μέγαν ῥύπον τῶν κακῶν τῶν ἁμαρτιῶν ἐκκαθαίρουσαν· καὶ τῆς βασιλείας σου [illegible] ποίησον. —

Τῶν ἀγγέλων σου τὰ τάγματα φοιτῶσί σοι περιφερόμενα· σῶσον οἰκτίρμον ἡμᾶς δι᾽ αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος· πάντας τοὺς [illegible] τῶν ἐντυγχανόντων [illegible] ᾄσμασι. —

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν ἅγιοι τοῖς ὀχετοῖς τὸν Φαραὼ ἀπεπνίξατε σαφῶς· νῦν δὲ κλύζετε θαυμάτων ῥεύμασι πέλαγος ξηραίνοντα νοσημάτων· διὸ μακαρίζεσθε. — δόξα.

Τὴν Τριάδα προσκυνήσωμεν· τὴν ἀδιαίρετον καὶ σύνθρονον· Πατέρα ἄναρχον Θεόν· καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον· ἀσιγήτως λέγοντες· [illegible] σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. —

καὶ νῦν

Ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἄχρονον· ἐσκοτισμένην τὴν ψυχήν μου ἀεὶ ταῖς
τῶν δαιμόνων προσβολαῖς· φωταγώγησον τὸν ὑμνοῦντά σε,
καὶ πυρὸς τοῦ μέλλοντος· μετὰ τῆς αἰσθήσεως ἐλευθέρωσον:—
τῇ γ΄ μακαρισμοὶ ἦχος β΄ Διὰ ἀμβρόσιας: Καθ' ἑκάστην ἁμαρτάνοντα
καὶ πταίοντα με πάντας τάς ἐντολάς, ἐπιστρέφουσα ὁ Θεὸς καὶ
κολάσεως ἐξάρπασον· ὁ πόσος σου τὴν ἄφατον εὐσπλαγχνίαν
λυτρωθῶ· φθονηθεὶς προδότου· προσπορεύομαι, δοξάζω φιλάνθρωπε:—
Μόνος ἀδύτου φωτὸς· τοῦ ἐκ νεφελῶν φωτιζόμενος· ἀναπτύχθηκαν τὴν
ἀρετῶν ταῖς κῆρυξιν· τούτων ὁσίων καταυγάσατε ψυχὰς τὴν τιμόντων
Ὑπομείναντες πολύπλοκα μαρτύρων ἀνακρίσεις παναοίδιμοι·
ἐπουρανίων ἀγαθῶν ἐν ὑπερφυσικῇ ὤθητε· ὅθεν μακαρίζεσθε
ὑπὸ πάντων τῶν ἁγίων ἑκάστοτε:— Ὑπερχρονίως τῇ ἐν νοὶ ἀξίως ὑμνεῖ
σὺν τῷ πατρὶ καὶ ὁ υἱός· ὁ συνάναρχος, πνεῦμα ἀληθὲς· τοὺς ὀρθοδόξως
ὑμνοῦντάς σε· βασιλείας τῆς σῆς καταξίωσον:—
Ἡ ἀειτόκος ἁγνὴ παρθένος· καὶ πρὸ τοῦ τόκου ἐφυλάχθης ἁγνή· θεὸν γεν-
νήσασα σαρκὶ· ὃν δυσώπει σαρκικῶν ἡμᾶς· ἀχράντως λυτρώσασθαι
ψυχικῶν τε παθῶν ἱκετεύομεν:— τῇ δ΄ μακαρισμοὶ διὰ ἀμβρ.
Ἐστρώθη δι' ὃν ὑπέμεινας· πάθος Χριστὲ καὶ τὸ ὄνειδος ἡμῶν.
πάντα ἀφιλόστοργα, τῆς ἄνω βασιλείας σου· κοινωνοὺς
ἀποδείξας προσκυνοῦντας· τὴν σὴν συγκατάβασιν:—
Τοῦ Ἀδὰμ Χριστὲ τὴν γύμνωσιν· συμπεριστέλλων ἐγυμνώθης σαρκὶ
καὶ δὴ ὑψώθης ἐν σταυρῷ· δι' ὑψῶν ἡμᾶς ἐκ βάθους κακῶν·
ὅθεν σου δοξάζομεν τὴν ἄφατον ... συγκατάβασιν:—
Τοῖς ἁγίοις ὑμῶν τραύμασιν· πλήθη δαιμόνων τραυματίζοντες
πάντων τῶν ἐχθρῶν τὰς πληγὰς· καὶ ταῦτα ἰάματα πανεύφημοι
μάρτυρες· ἐν χάριτι καθ' ἑκάστην ὅθεν θεραπεύετε:—
Τρισυπόστατον θεότητα· ὁμοουσίαν καὶ σύνθρονον· δο-
ξολογήσομεν πιστοί· καὶ συμφώνως ἱκετεύσωμεν· τῆς ση-
ς αἴγλης φαιδρῶσαι· πάσας ἀεὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—
Παρθένος σὺ ἀναδεδειγμένη· ἐν τῷ σταυρῷ καὶ καθορῶσα Χριστὸν· προ

σηλωμένον σαρκικῶς· ἀλαλάζουσα ἐκραύγαζες· ποῦ σου
ἔδυ ἀσύγκριτον τὸ κάλλος τῆς δόξης ὁ Κ(ύριο)ς:—
τῇ ε΄ οἱ μακαρισμοὶ ἦχος β΄ Διὰ ἀμβρόσιας δεξιᾶς:
Οἱ ταπεινοὶ τὰ φωτὸς ἐν πνεύματι· θείαις ἀκτῖσι τῶν δογμάτων
ὑμῶν· τὸν σκοτασμὸν τῆς πονηρᾶς· ἀθεΐας διελύσατε· καὶ
πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον μεταναστάντες· πιστῶς μακαρίζεσθε:—
Τοῦ πρὸς τὴν ὑπὸ σταυρὸν σχόντες σοφίαν μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ·
πάντας σοφίζουσαι ὑμᾶς· τῇ μωρίᾳ τοῦ κηρύγματος· κόσμον
ἐσοφίσατε· καὶ πρὸς γνῶσιν Θεοῦ μετηγάγετε:—
Ταῖς ἀσάρκοις ὑπομείναντες· καθάπερ ἄσαρκοι Χριστοῦ ἀθληταὶ·
πάντας ἀσάρκους δυσμενεῖς· κατακρατῶς ἐνικήσατε· ὅθεν
μακαρίζεσθε· εἰς αἰῶνας ἀξίως πανεύφημοι:—
Τριαπρόσωπον δοξάζομεν· ἓν δὲ τὸ κράτος τῆς θεότητος· πρὸς
ἄναρχον καὶ υἱόν· συνάναρχον καὶ τοῦ πνεύματος· μίαν θείαν δύ-
ναμιν· ὡς γνήσιος ὑμνοῦντες δοξάζομεν:—
Μακαρίζομέν σε πάντες ἁγνὴ· ὡς προεφήτευσας θεὸν ἐν σαρκὶ
κυοφορήσασα Χριστὸν ἀπὸ στόματος ἐκήρυξε· μεθ' ὧν ἡμῖν
αἴτησαι· τῶν πταισμάτων λύσιν τῶν ὑμνούντων:—
τῇ παρασκευῇ οἱ μακαρισμοὶ ἦχος α΄ Διὰ ἀμβρόσεως:
Στερεωθεὶς ὁ ἀναμάρτητος· τὰς ἁμαρτίας πάντων ἦρας Χριστὲ· καὶ
λογχευθεὶς σου τὴν πλευρὰν· σταγόνας κρουνοὺς ἐμπλήσας· ὕδατος
καὶ αἵματος· ἐναπολαύτων ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος:—
Ἐπὶ ξύλου καθηλούμενος· ἐθελουσίως Ἰησοῦ ὁ Θεὸς· ἀπὸ δὲ ξή-
λως σὰς ἀδάμ· ἐν πάθει οἰκτιρμῶν ἐκόμισαι· τραύμασιν
τιμίοις δὲ· τῶν δαιμόνων πλήθη ἐτραυμάτισας:—
Οἱ τὰ πάθη μιμησάμενοι· τοῦ ἑκουσίως πεπονθότος σαρκὶ·
μάρτυρες ἔνδοξοι ἀεὶ· πάθη παύετε διὰ παντὸς· μόσους δὲ
διώκετε· τῶν ἁγίων δι' ὧν ἀμοιβῇ τοῦ πνεύματος:—
Τριὰς ἄναρχε τρισήλιε· τριὰς ἀμέριστε καὶ σύνθρονε· τοὺς
διαιροῦντάς σε πιστῶς· ἀσυγχύτως καὶ συνάπτοντας·

σκέπε φρούρει φύλαττε· ἐκ πάσης βλάβης τῶν ἐχθρῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν:–
Τῷ σταυρῷ σε καθηλούμενον· ὡς ἐθεάσατο Χριστὲ ὁ θεὸς· ἡ σὲ κυήσασα
σὲ κύριε· θρηνῳδοῦσα ἀπεφθέγγετο· τί σοι ἀνταπέδωκε τῶν
ἑβραίων δῆμος δυσμονώτατος:– ἦχος α΄ [illegible]:
Ἐκάλη χεῖρ ... Χριστοῦ γενόμενοι· τοῦ θείου πνεύματος· προφῆται σοφοί·
προκαταγγέλλοντες ... τὴν τοῦ λόγου ... ἐκ παρθένου
ἔσεσθαι· ὅθεν δι' ὅλων αὐτὸν τοῖς ὕμνοις καταγγέλλουσιν:–
Ἱεράρχης ἐχρημάτισας· θῦον τὸν αἶρον τὰ τοῦ κόσμου πάντα
τὴν ἁμαρτίαν τὸν ἀμνόν· ὃν ἐσθίοντες οὐ θνήσκομεν· ἀγα-
θυνόμενοι τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι:–
Ὡς παρέρχεσθαι ἐθελόθυτοι· σοὶ τῷ δεσπότῃ ἠκολουθήσατε· σφαγια-
σθέντες ὑπὲρ σοῦ· οἱ γενναῖοι ἀθλοφόροι σου· ὅθεν καὶ ἀπε-
λαύσατε· παρὰ σοῦ βασιλείαν οὐράνιον:–
Τὸν πατέρα προσκυνήσωμεν· καὶ τὸν υἱὸν δοξολογήσωμεν· καὶ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον πιστοί· πάντες τὴν τριάδα ὑμνήσωμεν· ἐν ταπεινώσει λέ-
γοντες· σῶσον ἡμᾶς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:–
Ὁ ἀθάνατος ἐν μήτρᾳ σου· σάρκα φορέσας ἐν ᾗ θεὸς πιστεύεται θε-
ογεννῆτορ καὶ θνητὸς ἐχρημάτισεν· ζωοποιήσας ἡμᾶς ὅθεν
καὶ τὸν θάνατον ὑπομένει· δι' ἄφατον ἔλεος:– [redacted]
τῇ δ΄ τοῦ β΄ ἤχου· τῇ κυριακῇ οἱ μακαρισμοὶ ἦχος β΄: Μνήσθητι εὔσπλαγχνε
καὶ ἡμῶν· καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ λῃστοῦ· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:–
Ξύλον ἐδίωξεν τὸν ἀδάμ· σταυρὸς δὲ πίστει ἐσχάτως τὸν λῃστὴν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν:–
ἄφθορος ἐδόξασας τὸν σταυρόν· τὸν τάφον ὡς κενὸν ἐδείκνυται καὶ ζωὴν παρα-
σχὼν τῷ κόσμῳ τὸν σωτῆρα:– Λίθον ἡ χυδαλότης ἐσφράγισε·
ζωῶν ἐδώρησας δὲ τοῖς θνητοῖς· καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν:–
Ἡ μήτηρ τριήμερος ἐκ νεκρῶν· καὶ ὤφθης τοῖς ἕνδεκα μαθη-
ταῖς· σωτὴρ ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐκλεκτῷ αἰῶν:–
Οἱ ἀπόστολοι ἔνδοξοι τοῦ Χριστοῦ· αἰτήσασθε ἄφεσιν πᾶσιν ἡμῖν·
καὶ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν:–
Πατέρα τὸν ἄναρχον προσκυνῶ· καὶ υἱὸν συνάναρχον δοξάζω· τὸ σύμ-
φυές πνεῦμα δοξολογῶ:–

Πάντες μακαρίζομέν σε ἁγνή· ἀπείρως γὰρ ἔτεκες ἐν σαρκί· θεὸν
βασιλέα τῶν οὐρανῶν:– τῇ β΄ μακαρισμοὶ ἦχος β΄: Μνήσθητι εὔσπλαγχνε:
Σὺν σοὶ μεθέξομεν σωτήρ· καὶ μερίδα ποίησον κοινωνὸν· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:–
Πᾶσαι αἱ οὐράνιαι στρατιαί· φόβῳ λειτουργοῦσί σοι ὁ θεός· ὧν ταῖς ἱκε-
σίαις σῶσον ἡμᾶς:– Ὅπλοις τῆς πίστεως ἀθληταί· τὸ ξίφος
τῶν προσαγομένων· καὶ ἀνεκομίσθητε πρὸς οὐρανόν:–
Πατέρα δοξάσωμεν καὶ υἱόν· καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἱ πιστοί· τριάδα προ-
σώποις τρισὶ σοφῶν:– Ἄχραντε δέσποινα ἡ θεόν· ἀπορρήτως
κυήσασα ἐπὶ γῆς· τοῦτον ἐκδυσώπει σῶσαι ἡμᾶς:–
τῇ γ΄ μακαρισμοὶ ἦχος β΄: Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν τοῦ λῃστοῦ· καὶ
δεόμεθα μνήσθητι καὶ ἡμῶν· ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:–
Τὰ πολλά μου ἐγκλήματα· παρακαλέσας φιλάνθρωπε· μέτοχόν
με δείξον οἰκτίρμον· τῆς σῆς λαμπρότητος:–
Καταδέξασθε τὴν αἰτίαν· ἀπόλαυσιν ἐν ἀνάστασιν· πρόσδεξαι
κακῶν μου ἐκλάλησον· τὴν αἰτίαν ξήρανον:–
Οἱ τῆς πλάνης ταῖς ῥήμασι· τῶν ἁμαρτημάτων τοῖς ῥεύμασι·
φύξαντες Χριστοῦ ἀθλοφόροι· ἀξίως δοξάζεσθε:–
Τριάδα προσκυνήσωμεν· μίαν φύσιν θεότητος· τὸ τρισυπόστατον
κράτος· καὶ φῶς τὸ τρισήλιον:–
Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· τοὺς καρποὺς ὀλισθήσαντας· πάλιν
τὴν ἁγίαν σου πολιτείαν· περιθέμενος εἰργάσατο:–
τῇ δ΄ ἦχος β΄ τὴν φωνήν σοι: Ἐν σταυρῷ αὐτοῦ· συναμύνουσα
πάντων· σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων φύσιν· ἅπαν αὐτοὺς ψάλλουσαν σοι:–
Τοῦ ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον· τῆς λόγχης διέρρηξας· τοῦτον καὶ
γράφομεν ἐν βίβλοις· τῶν ζώντων φιλάνθρωπε:–
Μιμηταὶ χρηματίσαντες· τοῦ σταυροῦ ὑπομεῖναν· τοῦτου κοι-
νωνοὶ καὶ τῆς δόξης· ἐτύχετε μάρτυρες:–
Μίαν φύσιν θεότητος· ἀνυμνῶ τὴν τρισήλιον· ἄκτιστον ὑπερ-
θέσμιον· καὶ φῶς συναΐδιον:– Ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακας.
ὃν ἀπορρήτως ἐκύησας· τοῦτον τὸ μακρόθυμον κόρη σὺν ὕμνοις δο-
ξάζομεν:–

τῇ ε' ἦχ. β' τὴν φωνήν· Πάντα τοῦ κόσμου πληρώματα διελθόντες
ἀπόστολοι· σκότος διωκὼς ἐρρύσασθε ἀπάτης :–
Τῇ σαγήνῃ τῆς χάριτος ἐκ βυθοῦ ματαιότητος· πάντας μαθητεύσαντες
τοὺς βροτοὺς σαφῶς ἀνειλκύσατε :– Τοὺς τὸν δρόμον τελέσαντας,
καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντας, μάρτυρας Κυρίου, σύμφωνοι πιστοὶ μα-
Πάτερ ἄναρχε ἄκτιστε· καὶ Υἱὲ συναΐδιε· καὶ καρίσωμεν :–
Πνεῦμα τὸ ἅγιον· φρούρει τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε :–
Ὁ τῶν ἀθλούντων τὸ καύχημα· ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα· σὺ εἶ παρθένε
Μαρία· καὶ κόσμου διάσωσμα :– τῇ παρασκευῇ ἦχ. β' τὴν φωνήν·
Ἐξερρίζωσας δέσποτα· τῆς κακίας τὴν ἄκανθαν· στέφος ἑκουσίως ἀ-
κανθῶν φορέσας μακρόθυμε :–
Στεφθεὶς ἀναμάρτητε· ἐν κρανίῳ σῶτερ ἵστασο, κέρας τοῦ διαβόλου
καὶ πάντας ἀνθρώπους ἔσωσας :– Σῶτερ ἱερώμενοι μάρτυρες
τοῦ ἐχθροῦ σῶτερ ἐρράπισαν· πᾶσαν δύναμιν καὶ νίκης στε-
ῥαντισμοῦ θείου αἵματι· οἱ πιστοὶ φω- φήμοις ἐδόξασθε :–
τιζόμενοι· μίαν ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις· θεότητα σέβομεν·
Ἐν σταυρῷ ἀνυψούμενον· ἐπὶ ξύλου ἡ ἄμπελος· βλέπουσα
Χριστὸν θρηνῳδοῦσα αὐτὸν ἐμεγάλυνεν :– τῷ σαββάτῳ ἦχ. β' τὴν φωνήν·
Τοῦ Χριστοῦ μιμησάμενοι· τὰ παθήματα μάρτυρες· πάθη τῶν
ἀνθρώπων ποικίλα, ἐθεραπεύσατε :– Σὺν προφήταις ἀ-
πόστολοι· σὺν ὁσίοις διδάσκαλοι· τῶν δικαίων ὁ χορὸς τῶν ἀπο-
μεταστάντων ἀνάπαυσον· τῶν καλῶς ἀνερετηκότων :–
ἁγίων σου Κύριε· πάντας οὓς τῇ σῇ προσελάβου· δεόμεθα δούλους σου
Ὦ Τριὰς ὑπερούσιε· τοὺς τιμῶντάς σε οἴκτειρον· πλάνης τοῦ ἐ-
χθροῦ καὶ παγίδος, ἀπολυτρούμενοι :–
Πάσης δέησιν τῶν δούλων σου· μὴ παρίδῃς τὸν ὑμνητήν· ἡμᾶς ἐκ
παντοίων κινδύνων καὶ θλίψεων ῥύσασθαι :–
ἀρχὴ τοῦ γ' ἦχ. οἱ μακαρισμοὶ ἦχ. γ'· Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου
τὸν προπάτορα Ἀδάμ· τοῦ παραδείσου ἐξώρισας· τὸν δὲ λῃ-
στὴν οἰκτίρμον, ὁμολογήσαντα ἐν σταυρῷ· ἐν αὐτῷ εἰσῴκισας

κράζοντα· μνήσθητί μου σῶτερ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν· σῶτερ ἐξανέστησας ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν· τῇ
ἀναστάσει σου δέσποτα· τοῦ δὲ θανάτου πᾶσαν τὴν δύναμιν ἀ-
λέσας Χριστέ· διὰ τοῦτο πιστοὶ κραυγάζομεν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Σῶτερ τὴν ταφήν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν σῶτερ· προσκυ-
νοῦντες δοξάζομεν· τὸν δι' ἡμᾶς βουληθέντα παθεῖν θε-
λήσαντα θεόν· ἐν σαρκὶ καὶ κόσμον ῥυσάμενον· τῆς δουλείας
τοῦ πονηροῦ· καὶ τῆς τοῦ ᾅδου φθορᾶς :–
Ἁμαρτήσαντας ἡμᾶς· τῇ τοῦ θανάτου κατεδίκασας ἀρᾷ· ὁ
ζωοδότης θεὸς ἡμῶν· ἐν δὲ τῷ σώματί σου ἀναμάρτητος
Κύριε παθὼν· τοὺς θνητοὺς ἐζώωσας κράζοντας· μνήσθητι μου σῶτερ ἐν :–
Τριήμερος σου ταφή· τοὺς ἐν τῷ ᾅδῃ νεκρωθέντας ὡς θεὸς· ζωο-
ποιήσασα σῶτερ ἱερᾶς· καὶ ἀφθαρσίαν πᾶσιν ὡς ἀγαθὸς· ἐ-
πήγασας ἡμῖν· τοῖς ἐν πίστει κράζουσι πάντοτε· μνήσθητι
σῶτερ ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Ταῖς μυροφόροις γυναιξὶν· πρῶτος ἐφάνης ἀναστὰς ἐκ τῶν
νεκρῶν· σῶτερ βοήσας τὸ χαίρετε· καὶ δι' αὐτῶν τοῖς φίλοις·
τὴν σὴν μηνύσας ἔγερσιν Χριστέ· διὰ τοῦτο πιστοὶ κραυγάζομεν·
μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Τὸν πατέρα καὶ υἱὸν· καὶ τὸ παράκλητον ὑμνῶ, καὶ προσκυνῶ
ὡς ὁμοούσιον δύναμιν· καὶ θεαρχίαν μίαν· εἷς γὰρ θεὸς τα-
τρισυπόστατος σὺν ἀγγέλοις κράζομεν· ἅγιος ἅγιος ἅγιος, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν :–
Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ θεοῦ· δι' ἧς διῆλθεν σαρκωθεὶς ὁ πλαστουρ-
γὸς· ἐσφραγισμένην φυλάξας σε· χαῖρε νεφέλη κούφη·
τὸν θεῖον ὄμβρον φέρουσα Χριστόν· χαῖρε θρόνε καὶ κλίμαξ
οὐράνιε· χαῖρε ὄρος θεοῦ ἀνήλατον ἀλατόμητον :–
τῇ β' μακαρισμοὶ ἦχ. γ'· Ἀθετήσαντα Χριστὲ τὴν ἐντολήν σου
Τῶν κακῶν μου τὴν πληθὺν· κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου
Χριστέ· παραβλέψας σῶσόν με· καὶ ἐν ἡμέρᾳ δίκης τῆς κα-
ταδίκης ῥῦσαι ὡς θεός· καὶ τῆς αἰωνίου ῥῦσαι κολάσεως.

ὅπως ὑμνολογῶ τὴν σὴν ἀγαθότητα :–

Χερουβεὶμ καὶ σεραφὶμ· θρόνοι ἀρχαὶ καὶ κυριότητες ὁμοῦ
ἄγγελοι ἀρχάγγελοι ἅπαντες· καὶ ἐξουσίαι πᾶσαι· ἐκδυσωπεῖτε τὸν
δημιουργόν· περὶ ἐμοῦ τότε τὰ πλημμελήματα· ὅταν
μέλλῃ τὴν γῆν κρῖναι ὡς φιλάνθρωπος :–

Ἐξ αἱμάτων ἱερῶν πορφύραν ὑφάναντες οἱ ἀθληταὶ τῷ
βασιλεῖ τῶν δυνάμεων· συμβασιλεύοντες κατηξιώ
θητε θεοπρεπῶς· καὶ ἡμῖν αἰτοῦντες παραπτωμάτων ἄφεσιν·
τοῖς ἀξίως αὐτοὺς· πάντοτε γεραίρουσιν :–

Τὸν πατέρα καὶ υἱόν· καὶ πνεῦμα θεῖον προσκυνοῦμεν οἱ πιστοί· τρι
άδα ἀδιαίρετον τὴν ἄκτιστον· τὴν ἐν τρισὶ προσώποις· καὶ ἐν μιᾷ
θεότητι ἀεί· ὑπὸ ἀσωμάτων δυνάμεων· τρισὶν ἐν ἁγιασμοῖς
δοξολογουμένην ἀπαύστως :– Ἡ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς κυο
φορήσασα· νεφέλη φωτεινή· ἐσκοτισμένον πάθεσι· καὶ ἡ
δοναῖς τοῦ βίου φωταγώγησον· δι' ὀρθοῦ σου· καὶ τυχεῖν
τῆς δόξης οἰκέτην· ἧς ἐπέτυχον νῦν· οἱ καλῶς ὑμνοῦντές σε :–

Τῇ γ΄ μακαρισμοί : ἀθλητικόν : Ταῖς τοῦ υἱοῦ ἡδοναῖς· ἐσκλη
ρυμμένην κεκτημένος τὴν ψυχήν· τοῖς οἰκτιρμοῖς σου προστρέ
χομαι· κατεγνωσμένον σῶσον· τὸν ἐκτενῶς σοι κράζοντα
Χριστέ· τῷ δόντι μόνῳ τὰ κρείττω· κατάταξόν με· τῆς σῆς ἀπολαύσεως(?)

Ὡς μέση τῆς παλαιᾶς· καὶ τῆς καινῆς γενομένη σῴζομεν
μόνος βασιλεῦσαι(?)· παλαιωθέντα με παραπτώμασιν· ἀνακαίνι
σον δίδου· σαῖς ἱκεσίαις καὶ ἐμμέσως(?)· πρὸ τῆς μεταμοι
ρίας(?) πρὸν ἀφῆναι(?)· ἐπιστρέψας με καλῶς· εἰς τὴν βασιλείαν Χριστοῦ :–

Τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν καλόν· ἀγωνισάμενοι γενναῖοι ἀθληταί· μυρίους
πόνους ἠνέγκατε· καὶ διὰ τοῦτο πάντων πόνους κουφίζετε
δηνεκῶς· καὶ τῶν ψυχῶν λοιμικὰς(?) νόσους· ὅθεν πιστῶς ὑμᾶς ἅγιοι

Τριὰς σεβάσμιε ... ὑψοῦσα· ἐν δὲ τῷ κράτος τῆς δόξης θεό
τητος τιμῶ· πατέρα υἱόν τε καὶ πνεῦμα· τρισήλιον κράτος
τριάδα θεαρχικήν· ταῖς σαῖς αἴγλαις φαίδρυνον τούς

ὑμνοῦντάς σε· μεθέξει πίστει καὶ ἡμᾶς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–

Ἡμαρτήκαμεν πολλά· καὶ προσοχθίζομεν τῷ θεῷ τὸν ἀγαθὸν· παρθένε
μήτηρ οἰκτείρησον· καὶ μετάνοιαν τρόποις· ὡς ἀγαθὴ βελτίωσον
μόνη νῦν· ὅπως τὰς μελλούσας κολάσεις ἐκφυγόντες οἱ ὑμνοῦντες
ἐκ πόθου σε κόρη· τύχωμεν σωτηρίας σου :– Τῇ δ΄ ἀθλητικὸν Χριστοῦ :

Ἐπιτελουμένων λογισμῶν ... τὰς ἀνομίας πάντων ἦρας Ἰησοῦ· καὶ ταῖς
ἀκάνθαις στεφόμενος· ὡς βασιλεὺς τῶν ὅλων· τῆς ἁμαρτί
ας προρρίζου Χριστέ· ἀπέτεμες ἄκανθαν τοῦ προπάτορος· ὅθεν
πιστοὶ τὸ σὸν· πάθος νῦν δοξάζομεν :–

Ὑπὲρ πάντων Ἰησοῦ ἤχθης εἰς θάνατον· τῶν ζώντων ζωή· ὅπως τοῖς
θείοις σου παθήμασι· τοὺς τῇ τοῦ ξύλου βρώσει· θανατωθέντας
σώσῃς ὡς θεός· καὶ τοῦ παραδείσου δείξῃς οἰκήτορας· ὅθεν
πιστοὶ τὰ σά· πάθη μεγαλύνομεν :–

Οἱ τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ· ἐκμιμησάμενοι γενναῖοι ἀθληταί· πανευ
κλεέστατοι μάρτυρες· καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν πλάνην καταβαλ
λόντες· ἀθάνατον τοῦ Χριστοῦ· ὁσίου δόξης ἐτύχετε ὑπὲρ πάντων ἡ
μῶν· ἅγιοι πρεσβεύσατε :– Πάτερ ἄναρχε θεέ· υἱὲ συνάναρχε
καὶ πνεῦμα ἅγιον θεῖον· τριὰς ἁπλῆ ἀδιαίρετος· ἡ ὑμνουμένη τῇ πί
στει· καὶ προσκυνουμένη θαυμαστῶς· σκέπε φρούρει φύ
λαττε τοὺς τιμῶντάς σε· καὶ γεέννης καὶ πυρὸς· λύτρωσαι σῶθι ἐλεῆσαι(?) :–

Καθορῶσα ἐν σταυρῷ· ὃν ἐξ αἱμάτων ἐσωμάτωσας ἁγνῶν· ὀδυ
ρομένη ἐκεκραύγαζε· θεογεννήτορ κόρη· τί ταῦτα τέκνον δεῖ
μος πονηρὸς· ἀνταπέδωκέ σοι· θανάτῳ σε παραδοὺς· τὸν
ζωὴν πάντων καὶ ἀνάστασιν :– Τῇ ε΄ ἦχος γ΄ ἀθλητικὸν Χριστοῦ :

Οἱ τὸν κάλαμον τοῦ σταυροῦ· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας· τοὺς λαοὺς
ἀγρεύσαντες ἀπόστολοι· τὴν τῶν Ἑλλήνων πλάνην, ἀπεκαθά
ρατε τῆς γῆς· καὶ θεογνωσίαν ἐφωτίσατε· τοῖς πιστοῖς ἀληθῶς·
ὅθεν μακαρίζεσθε :– Ὡς ἀκτῖνες μυστικαὶ· δικαιοσύνης
τοῦ ἡλίου ἐκλεκτοί· γενόμενοι ἀπόστολοι· τῆς ἀγνωσίας
σκότος ἀπεδιώξατε· καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς θεογνωσίας
καθοδηγήσατε· ἅπαντας τοὺς λαούς, ὅθεν ὑμᾶς σεβόμεθα :–

Τῶν καλλινίκων τὴν πυρὰν καθυπομεινάντων ἐξ ὕψους ἀθληταί·
χάριτι δρόσον ἐδέξασθε· καὶ τῶν ἀκεστῶν τὰ πάθη· ὡς
τοῦ Χριστοῦ θεράποντες τῶν ἁγίων· διὸ ὡς σοφοὶ θεραπεύσατε ὁ
θεὸν πιστεῖ ὑμᾶς· οἱ δοξάζομεν·
Φῶς ὑπάρχων ὁ πατήρ· φῶς ὁ υἱός ἐστι καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον· φωτὶ
φαιδρύνωμεν τρισφώτῳ τοῖς ἐν μιᾷ σεβομένοις· καὶ ἐν τρισὶ προ-
σώποις θαυμαστῶς διαιροῦντας τῇ ἑνώσει ἀγαπῶντας· καὶ ὡς
θεὸν ἀληθῆ πάντοτε δοξάζομεν· — Ὕμνοις σε καλλωπίζομεν· καὶ
τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων χαρμονῇ θεοχαρίτωτε δέσποινα
ὑπερένδοξον διὸ σώζει τὸν ... τὸν σταυρὸν καὶ θεόν· ἐγκλη-
μάτων ὁ πᾶς λαὸς ὑμῶν ἀφεθείη· καὶ τῆς θείας δόξης αὐτοῦ
μέτοχοι γενόμενοι· — ... ἦχος γ ... ταχύ·
Καθορῶσα ἐν σταυρῷ ὁ ἥλιος ἐσκότασεν τὸ φῶς· ὄρη
πέτραι ἐσχίσθησαν· γῆ ἐσαλεύθη πᾶσα· τὸ καταπέτασμα
δὲ τοῦ ναοῦ διερρήγνυτο· ἀδίκως πάσχοντα· καὶ ...
τὸν σὲ τὸν ἀκατάληπτον· — Ὑπὲρ πάντων υἱὸν ἤχθης
ἐσθανάτου τῶν ζώντων ἡ ζωή· ὅπως τοῖς θείοις σου πάθεσι
τοῖς τῆ τοῦ ξύλου κρούσει θανατωθέντας σώσῃς ὡς θεός·
καὶ τοῦ παραδείσου διὰ ζήσῃς οἰκήτορας· ὁ θεὸς πάντας ...
Τοῦ πάθους τοῖς διὰ σὲ καὶ τὰ νῦν δὴ ἀφελομένους τῶν μαρτ...
παθημάτων μάρτυρες· διὰ πολλῶν βασάνων καὶ τὴν
πολλὴν τὸν διωκόμενον ... τῆς δόξης ἐτύχετε· ὅθεν θεο-
πρεπῶς οἱ δοξάζομεν· — Τὸν πατέρα καὶ υἱὸν· καὶ πνεῦμα
ἅγιον τριάδα ... δοξολογήσωμεν λέγοντες· τριὰς
ἁγία ... τοὺς ὑμνοῦντας σου λύτρωσαι φθορᾶς· καὶ πάσης
... τοὺς ἀσκοῦντας ... μεσιτείας ... τὸ δοξ...
... καὶ περιστάσεως· ἵνα σε ... τὸν δοξ...
Πάθη φέροντα σαρκί· ἐθελουσίως καθορῶσα ἐν σταυρῷ· τὸν
υἱὸν ἡ παρθένος ... διὸ ἐδονήθη ὅλη· καὶ θρηνῳδοῦσα
... κραυγάζουσα ... οἴμοι τέκνον ἐμόν· πῶς τεθανάτωσαι· ὁ
... ἐν γένος βροτῶν ζωῶσαι βουλόμενος· — ἦχος ... θ ...
Πνευματοκίνητοι πηγαί· ὡς ὀξεῖς δρόμους ἐκπορευόμεναι τῆς ...

ἀπόστολοι προφῆται τοῖς πρόσω ποσὶ θεογνωσίας δρόσον
... τοῖς διδαχαῖς ἐκχέασαντες ὑμῶν· καὶ καρποφοροῦνται
τὴν ἐργασάμενοι τῆς ἀληθείας πικρὰ ῥήματα ξηρὰ ἀναντέ·
Ἰδοὺ ... τοῦ ζωοῦ· ἐπὶ τῆς γῆς ἐπιδειξάμενοι σοφοί·
... διαμόνων ... σταυροφόρους χριστέ
... ζηθεῖοι ἱερεῖς· καὶ νῦν ἡμᾶς τοὺς πόθῳ γεραίροντας·
αἰτήσασθαι ἱλασμὸν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος· —
Ἐν θαυμαστοῖς σου τὸ φῶς· ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν
ὅθεν ὅπου τρυφὴ ἡ ... τοῖς δ' ἡμᾶς ἐν πίστει με-
ταστήσαντας τοὺς ... ὁ θεός· παρορῶν τὰ τούτων σφάλματα
ματα· ἵνα σε ἐκτενῶς δοξάζομεν· —
Τὴν περὶ πατρὸς καὶ περὶ λαμπτῆρος καὶ περὶ συναπτομοιουσίαν καὶ
μορφὴν· δεχώ προσαναρχον σὺν θρόνον· τριάδα ...
... συμφώνως ἐν ᾠδαῖς· καὶ ψαλμοῖς δοξολογήσωμεν· πατέρα καὶ τὸν υἱὸν· καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον· —
Ὡς γεννήσασα σε μῆτερ τοῦ θανάτου καθαιρέτην καὶ ζωῆς
τὸν χορηγὸν ἁγνὴ παρθένε· τοῦτον ἀεὶ δυσώπει· τοῖς ...
δοῦναι ἱλασμὸν· καὶ ... τῶν ἀπολύτρωσιν·
ὅπως τῆς φοβερᾶς γεέννης ῥυσθῶμεν· —
... τοῦ ... μακάριοι ... Διὰ ξύλου ὁ Ἀδὰμ παραδείσου
γεγονεν ἄποικος· διὰ ξύλου τοῦ σταυροῦ· ὁ λῃστὴς παράδεισον
ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἠθέτησεν τοῦ ποιή-
σαντος· ὁ δὲ συσταυρούμενος· θεὸν ὡμολόγησεν τὸν κρυπτόμενον·
μνήσθητί μου κράζων ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· —
Ἐν σταυρῷ προσηλωθεὶς· καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος· σῶτερ
πρὸς τὸ πλάσμα Ἀδὰμ· ἐξαμαρτήσαντα μόνε ἀθάνατε· καὶ με
... ἐπὶ σφαγὰς καταξίωσον· ἐξ ὅλης καρδίας σε
ἐν πίστει κραυγάζοντα σοι· ὡς ποτὲ ὁ λῃστής· μνήσθητί μου σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου· —
Τὸν θεοκτόνον ὁ δῆμος· ἐκ μαθητοῦ ... μισθὸν τὰ δίκαιον· ἕως
... αὐτοῦ· τῷ Πιλάτῳ ... κραυγάζοντα
τὸν σταυρόν· ... τούτοις μάννα δωρησάμενος· ἡμᾶς

δὲ τὸν δίκαιον· λῃστῶν μιμησάμενοι· πιστῶς κράζοντες· μνήσθητι
Τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ· ἐν διανοίᾳ πάντοτε κατέ- ὑπὲρ ἐν τῇ βασιλείᾳ
χοντες· τὰς τοῦ υἱοῦ οὐκ ἔδομεν· ἀπονεκρῶσαι πάντες σπουδά-
ζοντες· ναοὺς τὰς ψυχὰς ἡμῶν· τοῦ ἁγίου πνεύματος καταρτίζοντες.
φωνὴν ἀναμέλπομεν· λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος· τῷ δεσπότῃ Χριστῷ.
μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :-
Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν· τῷ σταυρῷ τῇ λόγχῃ διέρρηξας· καὶ λο-
γισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς· τὸν ἐκεῖ σε τύραννον ἔδησας· ἐρρύσω
ἅπαντας· ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου· δι' ἧς ἐφωτί-
σθημεν· φιλάνθρωπε Κύριε· καὶ βοῶμέν σοι· μνήσθητι μου σῶτερ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :-
Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· καὶ τὸ τοῦ ᾅδου κράτος σκυλεύσαντα·
καὶ ὀφθέντα γυναιξὶν· μυροφόροις λόγον τὸ χαίρετε· πιστοὶ
δυσωπήσωμεν· ἐκ φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
κραυγάζοντες πάντοτε· λῃστοῦ τοῦ εὐγνώμονος· τὴν φωνὴν
πρὸς αὐτόν· μνήσθητι μου σῶτερ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :-
Τὸν πατέρα καὶ υἱόν· καὶ τὸ πνεῦμα πάντες τὸ ἅγιον· ὁμοφρόνως
οἱ πιστοὶ· δοξολογεῖν ἀξίως δοξάζομεν· μονάδα θεότητος.
ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν· ἀσύγχυτον μένουσαν·
ἁπλῆν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον· δι' ἧς λυτρούμεθα τοῦ πυρὸς
Τὴν μητέρα σου Χριστέ· τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως σε // τῆς κολάσεως :-
κυήσασαν· καὶ παρθένον ἀληθῶς· καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄ-
φθορον· αὐτήν σοι προσάγομεν εἰς πρεσβείαν δέσποτα πο-
λυέλεε· πταισμάτων τὴν ἄφεσιν δωρήσασθαι· πάντοτε
τοῖς βοῶσί σοι· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :-
ἦχος β΄ [illegible] οἱ μακαρισμοί· Ὑπὲρ πάντας τοὺς βροτοὺς· ἐπὶ γῆς
γενόμενος ἐπλημμέλησα· καὶ πρὸ οὐρανῶν [illegible]· ἀπορ[illegible] ἀλογίᾳ
δικαστήριον· ἐν ᾧ ἀκατάκριτον· σῶτερ ἢ σώσας τότε με ὕ-
περάγαθε· κολάσεως λύτρωσαι· δίδου μοι μετάνοιαν ἀ-
πὸ πλήθους [illegible]· πάντοτε [illegible] ὑπεράγαθε :-
Χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ· θρόνοι [illegible] ἀρχάγγελοι· κυριότητες
ὁμοῦ· καὶ δυνάμεις ἅγιοι ἄγγελοι· ἀρχαὶ ὑψηλότατοι· τῷ δεσ-

πότῃ πάντοτε παρεστάμενοι· πταισμάτων αἰτήσασθαι· καὶ βί-
ου διόρθωσιν τοῖς βοῶσιν ὑμῖν· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ :-
Οἱ μιλοῦντες τῷ πυρὶ· τὴν φρυγανώδη πλάνην ἐφλέξατε· ἀ-
θλοφόροι τοῦ Χριστοῦ· καὶ τῇ ῥοῇ ὑμῶν πλημμύρα τοῦ αἵματος· τὸν
νοητὸν δράκοντα· πανωλεθρίᾳ ἀπεπνίξατε·
καὶ νίκης αἰρόμενοι· τοῖς ἀΰλοις στρατεύμασι συναγάλλεσθε·
πρεσβεύσατε ἐκ πυρὸς τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς :-
Τρεῖς ὑποστάσεις μονάς· ἀρχικωτάτη ἀναρχία· τοὺς λα-
τρεύοντας πιστῶς· τῇ τρισφαεῖ σου αἴγλῃ καταύγασον· καὶ δί-
δου συγχώρησιν καὶ ἱλασμὸν πταισμάτων καὶ μέγα ἔλεος·
καὶ βίου διόρθωσιν· τοῖς πιστοῖς ὑμνοῦντάς σοι· καὶ βοῶντας
πιστῶς· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :-
Μαρτυροῦνται ἀεί· καὶ ἀπὸ γνώσεως ὅλον κρατοῦμενον· καὶ τοι
κτήρισον [illegible]· καὶ μετανοίας τρόποις βελτίωσον· δίδου
κατάνυξιν· τῇ πεπωρωμένῃ ψυχῇ μου πανάγνε· ἐλπὶς
ἀκαταίσχυντε· τῶν πόθῳ ὑμνούντων καὶ βοώντων πιστῶς
μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ :- τῇ γ΄ [illegible] ὁ Ἀδάμ:
Τοῦ Πέτρου τὸν κλαυθμὸν· καὶ τῆς πόρνης ὀλολυγὰς τὰ δάκρυα·
προσδεξάμενος Χριστέ· καὶ τελώνην μόνον στενάξαντα· οἰκτεί-
ρας ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ ἐμὲ προσπίπτοντα καὶ αἰτοῦντα
πταισμάτων συγχώρησιν· κατάπεμψον Κύριε ὑπεράγαθε· καὶ
λύτρωσαι αἰωνίου κολάσεως :-
Ἀφέσεως δέομαι· διαλύσας μου τὰ πρὸς θεόν· τὴν ἁμαρτίαν
τῆς ἐμῆς ταπεινῆς καρδίας διάλυσον· καὶ φέρειν ἀδόκητον·
ἐν ἀρετῆς πράξεις τῇ μελέτῃ σου· δι' ὧν ἀπολήψομαι·
τρυφὴν τὴν ἀθάνατον ἀνακράζων ἀεί· μνήσθητι καὶ ἡμῶν :-
Ἐπερειδόμενοι ποιναῖς· καὶ θηρίοις βορὰ διδόμενοι· καὶ τε-
μνόμενοι σοφοί· καὶ εἰς βυθὸν θαλάσσης ῥιπτόμενοι· πυρὶ
δαπανώμενοι· καὶ ὅμως τὸν κρείττονα καταξιούμενοι· θεοῦ
κηρύσσεσθαι· πρεσβεύειν αἰτήσασθαι· εἰρήνην καὶ φω-
τισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :-

Ἡ τρισήλιος αἴγλη· καὶ τὸ τοῦ κόσμου φάρμακον πλήρωμα· τῶν ψυχῶν
τὰ δείγματα· ἀποσοβοῦσα πάθη καταπεμπομένη· φωτός σου ἀ-
μάρυγμα· καὶ ἱλασμὸν τοῖς πίστει σε ἀνακράζουσιν· ἀναρχο-
γεννῆτορ εἷς ὢν τῷ συνθρόνῳ τε καὶ τῷ πνεύματι· τριὰς ἡ παν-
τοκρατορικὴ διῶν ἀμερὴς σῶσον ἡμᾶς :–

Τὸν σὺν ἀνάρχῳ πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι σύνθρονον· ὑπὲρ δόξαν
ἐν γαστρὶ· καὶ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον ἐκύησας· γενόμενον
ἄνθρωπον· ἐπευεργετεῖ αὐτῆς ἀγαθότητος· Μαρία θεόνυμφε·
χορεῖον δ᾽ εὔχωρον τοῦ θεοῦ ἡμῶν· ὃν αἴτησαι ἐκτενῶς τοῦ
σωθῆναι ἡμᾶς :– Τῇ δ΄ ἦχος πλ. δ΄ Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ·

Προσηλώθης τῷ σταυρῷ· δι᾽ ἄπειρον Χριστὲ ἀγαθότητα· ἐκεντήθης
τὴν πλευράν· διὸ κρουνοὺς πηγάζων ἀφέσεως· ἡ γῆ δὲ μὴ
φέρουσα· καθορᾶν τὸ τόλμημα ἐκυμαίνετο· αἱ πέτραι ἐρ-
ρήγνυντο· ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος· ἐσαλεύετο τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοί.

Τῆς παθήσεως ἀκρατοῦς· πρὸς τὸ ξύλον // δόξα τῷ κράτει σου :–
λον πάλαι τῆς βρώσεως· τοῦ προπάτορος χρέος· ἐπαν-
ορθῶν Χριστὲ τὸ ὀλίσθημα· ἑκουσίῳ θελήματι· καὶ τὰς σὰς
ἡλώθης χεῖρας μακρόθυμε· ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· χερσὶ διὰ με-
τρὸν ἀγαθότητα· δόξα τῇ ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίᾳ σου :–

Θεωσάντες τὴν γῆν· ταῖς ὑπερφώτοις ἁγίοις λαμπηδόσι· τῶν
ἀρωμάτων στεῖρον· δι᾽ ὃν σκότος ἅπαν ἐλύσατε· τὸ τῆς μαται-
ότητος· καὶ πρὸς φῶς τὸ ἄδυτον ἐσκηνώσατε· μεθέξει θεού-
μενοι· καὶ πᾶσιν ἀναβλύζοντες· φέγγος γνώσεως· τοῖς καταχεῖ

Ἀνακαθάραντες τὸν νοῦν· τῇ τριάδι // ὑμᾶς μακαρίζουσιν :–
σαντες νοούμενον· πρὸς ἓν ἐμονογενὲς· πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ ὁ-
μότιμον· τοὺς δούλους σου φύλαττε· τοὺς εἰλικρινῶς σοι προ-
σλατρεύοντας· μίαν τὴν θεότητα· βασιλείαν δόξης τε τοῦ σοῦ
κράτους ἀεί· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–

Ἀναρτούμενον σταυρῷ· ἐθελουσίως βλέπουσα ἄχραντε· τὸν υἱόν

καὶ θεόν· ἐκπληττομένη κλαίουσα ἔλεγες· ποῦ ἔδυ τὸ κάλλος
τοῦ ὑπὲρ πάντας τε κάλλει ὡραίου· πῶς ταῦτα ἀχάριστος δῆμος ἀπε-
δόκει ἐνδήμως σοι· ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν· ὑμνῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθότητα :–

Τῇ ε΄ ἦχος πλ. δ΄ Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ· Τοὺς ποιμένας καὶ ἀμνοὺς· λογικοὺς
ὑπερέχοντας θρέμματα· μέσον λύκων περιελθόντας· ὡς ἄμωμοι σο-
φοὶ ἀπεστάλητε· ἐν θείῳ κηρύγματι· τὴν αὐτῶν μανίαν τε ἀγριό-
τητα· περιτίων ἡμερότητι τῇ πίστει πρὸς κράζοντας· ἀκλινεῖ λο-
γισμῷ· μνήσθητι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–

Διελθόντες τὰς τῆς γῆς· μαθηταὶ Κυρίου πληρώματα· ὡς ἀστέρες
φαεινοὶ· τὸν σκοτασμὸν τῆς πλάνης ἐλύσατε· καὶ φέγγος
θεῖον· τοῖς πεπλανημένοις ἐναπεστράψατε· διὸ μακαρί-
ζομεν· ὑμᾶς Χριστοῦ κήρυκας· δοξαζόμενοι· πρεσβεύσαν-
τες ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον :– Στηριζόμενοι ποιμένες·

πυρὶ ἐν ὕλῳ φλεγόμενοι· κατεφλέξατε πικρὰν πολυθεΐ-
ας ὕλην μακάριοι· καὶ νῦν ἀναβλύζετε· ἰαμάτων ῥεῖθρα τοῖς
προσπελάζουσιν· ὑμῶν μετὰ πίστεως· θερμῶς Χριστῷ μακα-
καὶ βοῶσιν ἀεί· μνήσθητί μου σῶτερ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–

Ἐπισκοποῦντες λογισμῷ· δι᾽ ἀμοιβὴν φέροντες ἀπονέμων· τῶν
ἐν ὑψίστοις σὺν πατρὶ· καθεζομένῳ ἅμα καὶ πνεύματι· τριὰς ἡ ἀ-
χώριστος· ἡ τὸ πρὶν τῷ λόγῳ συστησαμένη σου· καὶ πάντας
φωτίζουσα· τοὺς πίστει κραυγάζοντας ἐν ὕμνοις ἀεί· μνήσθητι :–

Ἀποστόλων χαρμονή· καὶ ἀθλοφόρων στέφος ἀμάραντον·
χρηματίζεις ἀληθῶς· θεογεννῆτορ κόρη πανάμωμε· μεθ᾽
ἡμῶν αἴτησαι· τῶν πταισμάτων δὲ ἄφεσιν ἀπολύτρωσιν·
καὶ εὐοδοῦ ὀρθῶς ὑμῖν· τοῖς πίστει ὑμνοῦσί σε· καὶ κραυγά-
ζουσιν· χαίροις ὁ ἀληθινὸς θησαυρὸς τῆς ζωῆς :–

Τῇ παρασκευῇ ἦχος πλ. δ΄ Διὰ ξύλου· Καθορῶσά σε σταυρῷ· ἐκτεταμένον
μακρόθυμε· αἱ δυνάμεις ὅσων ἀπορεῖσθαι τρόμῳ ἐξίσταντο·
ἡ γῆ ἐκινεῖτο· Ἀδὰμ ὁ κατακριθεὶς· ἀδίκως φιλάνθρωπε κρινο-
μένου σου· ἐδικαιοῦτο ὑμνῶν τὴν ἄφατον εὐσπλαγχνίαν σου :–

Ἐν κρανίῳ ὑψωθεὶς τοῦ Θεοῦ τὴν καρδίαν σου ἐπὶ τὰς ἐπὶ ξύλου ... θανόντων ... τοὺς καρποὺς τῷ ξύλῳ τεθνήξαντας ἐξ ὧν ὡς ... δὲ αὐτοῦ ... καὶ τοὺς ...ους σου πολίτας ἔδειξας ἀπαύστως δοξάζοντας· τὴν σὴν ἀγαθότητα καὶ κραυγάζοντας ... :–

Ὡς πρόπλουν τὸν στεφάνον ... ἀναλαμόντες οἱ μάρτυρες· πρὸς ... ἀπάξιν ἐχθροῦ· λογισμοῦ γενναίῳ ... καὶ τοὺς ... ἀφθάρτους στέφανον ... δόξης ἔτυχον τῆς ... οἱ ἀξιώματι ... ὅθεν ...

Τὴν ὑπερτίμιον καὶ ὑπέρλαμπρον· καὶ ἔνδοξον ... μακαρίζομεν :–

... δοξάσω μὲν· οἱ πιστοὶ χρεωστικῶς· ... τρισὶ ... λατρεύοντες· τριὰς ὑπερούσιε· τοὺς ἐν μιᾷ ... τρίσσως λατρεύοντας ἐλέησον οἰκτίρμον· καὶ δίδου τὴν ἄφεσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν· καὶ λύτρωσαι ... οὐ κολάσεως :–

Ὁ ἀχώρητος πάντη· ἀπειρόχωρος ... τὴν ... μήτραν σου θεοχώρητε ... σου ... καὶ ξύλῳ ... τὴν ζωὴν τῶν κόσμου· σαφῶς ἐπήγασεν ... ἡμῶν· καὶ ... ἀγαθότητι :– Τῷ ... μακαρ... ... ξύλου ...

Ἠγάπησαν τὸν Χριστὸν· καὶ τὴν τοῦ κόσμου πλάνην μισήσαντες· καὶ τῶν προσκαίρων καὶ φθαρτῶν· ὡς λυομένων καταφρονήσαντες· οὐράνιον κύριον ... βασιλείαν ... τὴν ... ἀπέλυσαν ... αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν ὡς μάρτυρες ἀληθείας ... :–

Τὴν πρὸς οἰκτιρμόν σου Χριστὲ· τὴν ἐκ παρθένου μέλλοις ... πατρῴων ἡμερῶν· οἱ θεηγόροι ... προφῆται τῶν πρίν· τῶν ... πᾶσιν τὴν κτίσιν ... ζόφον ἐλαύνων ... καὶ ... φάος τὸ τῆς τριάδος κατέλαμψεν :–

Ἐνθάδε ... σου τὸ φῶς· ... καὶ ... δοῦλοι σου ... προσεβλάστησαν τὰς καὶ ... τὸν πολύ...

... σου τὴν ἄφατον· Χριστὲ ἀγαθότητα· ... αὐτῶν· τὰ πταίσματα ... :–

Ἡ ἀχώριστος τριὰς· ἡ ἐν ... καὶ τῷ ... κόσμου ... καὶ μὴ συγχεομένη ταῖς τάξεσι· μονὰς τρισυπόστατε· τοὺς θανόντας ... ἀναπαυσον· ... τῶν ... σου· μαρτύρων πρεσβείαις καὶ ... προφητῶν· παρέχουσα ἱλασμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :–

Ἡ γεννήσασα σαρκὶ· τὸν ... τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὰς ἁμαρτίας τὸν Χριστὸν ... ἄχραντε δέσποινα· ... αἴτησαι τὴν ἄφεσιν· τῶν ἐγκλημάτων πᾶσι· τοῖς ἐκ πόθου ... σου· ... θεοκυῆτορ ... καὶ σκέπη καὶ ἱλασμὸς ... καταφύγιον :–

... Οἱ μακαριστοὶ ... Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ ...

... ὁμολογήσας ... ἐν καρδίᾳ· μνήσθητί μου Χριστὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–

Τῷ θανάτῳ σου Χριστὲ· θανάτου ἔλυσας τὴν δύναμιν· ... τοὺς ... θανόντας· ... ἀληθινὸν ... :–

Ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ· ... μυροφόροι γυναῖκες ... ζωοδότα μυρίσαι· ... ἄγγελος ... Μυροφόροις γυναιξὶν ἐκ τάφου ... ἀνέστη ὁ Κύριος :–

Χριστὲ τὴν χαρὰν τὸ μνῆμά σου καταλαμβάνουσαι ... λύπην· ... ἀνέκλαλον :–

Πᾶσαν ἐπλήρωσεν τὴν γῆν· τῶν ἀποστόλων ὁ φθόγγος Χριστὲ· καὶ ... τῆς ἀληθείας ... πλάνην· ... τὴν χάριν ... κοινῆς ... ἐπιγνώσεως :–

Οἱ ἀθλοφόροι σου Χριστὲ· ... δόκιμον ... καθαρθέντες ... ὅθεν ... σε· ὡς λυτρωτὴν ἡμῶν ... :– Προσκυνοῦμέν σε τριὰς, μονὰς ἄναρχε ... καὶ δοξάζομεν ... τριὰς ... ἀκέραιος :–

Τοὺς προστρέχοντας θερμῶς· τῇ παραχράντῳ τῇ σκέπῃ σου· καὶ ἐλπίζοντας
ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἔσται τούτοις πάσης ἀπάτης λύσις· μετὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τῇ β΄ ἦχος πλ. δ΄ Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ· Ψυχοφθόροι μελῆσαι· ὁ δι' ἐμὲ
τοῦ υἱοῦ σου σώματος [illegible] κατετρώθη τοῦ σώματος· ἀλλὰ τῇ σῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ· νῦν ὡς προστρέχω· ἴασαι Χριστὲ καὶ σῶσόν με δέομαι :-
Ἐπουράνιοι χοροὶ· ὑμνολογοῦσί σε τὸν πάντων Θεόν· τούτων δὲ ὁ στρατὸς
ἱεραῖς μετ' αὐτῶν τάξεσι· τὰς πολλάς μου παρεῖδε κακίας· καὶ σῶσον
ε΄ τῶν ἀγγέλων τοῖς χοροῖς· συναριθμούμενοι [illegible] δέομαι :-
Χριστοῦ ἀθληταὶ· καὶ πληρούμενοι φωτισμοῦ ἑσπέρου· τὰ
νυκτώδη πάθη τῆς ἐμῆς καρδίας μαράνατε :-
Τριὰς ἀμερὴς ἐν μονάσι· ἡ πατὴρ λόγος καὶ πνεῦμα τὸ
συναΐδιον· ὁ πατὴρ ὁ υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· σὺ Θεός μου Κύριος καὶ
φῶς· καὶ σὲ ἀνυμνῶν προσκυνῶ :-
Ἡ δι' ἀγγέλου τὴν χαρὰν· ἐν τῇ γῇ δεξαμένη θερμῶς· σκυθρωπά-
ζουσάν με πονηραῖς ἐργασίαις· τὴν ψυχήν μου πλήρωσον χαρᾶς·
καὶ σῶσόν με δέομαι :- Τῇ γ΄ Μακαρισμοὶ ἦχος πλ. δ΄ Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ·
Ὡς ἐδικαίωσας Χριστὲ· τὴν πόρνην κλαύσασαν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς·
οὕτως δὲ σῶσαι ἀπὸ πάσης κηλῖδος· καθαρόν δέομαι
ἐργάσαι τῆς φιλανθρωπίας σου :- Τὸν προδραμόντα τοῦ Χριστοῦ·
καὶ ἑτοιμάσαντα τὰς ὁδοὺς εὐθείας· μακαρίσωμεν Ἰωάννην·
σύμφωνος ταῖς ἐκείνου θείαις προρρήσεσι· παλαιῶν λογίων
ε΄ [illegible] τὴν ἱστορίαν Χριστοῦ· ποιοῦμεν τῶν μαρτύρων· συγχώρησιν
πρόσθου μου ψυχῇ· θολερῶν ἡμᾶς· ἁμαρτιῶν ῥυπασμάτων· ἐ-
πομβρίαις θείων σπλάγχνων λυτρωθῆναι δεόμεθα :-
Τριὰς ἀπερινόητος ὑμνῶ· ἓν δὲ τὸ κράτος τῆς θεότητος· ὁμοούσι-
ον ἀΐδιον φύσιν· τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν· καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον :-
Διὰ σαρκὸς ταῖς πονηραῖς· παρθένε πορευθεὶς σπιλουμέ-
νος τὴν ἀπὸ [illegible] ἱκετεύω ἐλέησόν με [illegible] τὸν
καθαρισμὸν δέξασθαι :- Τῇ δ΄ ἦχος πλ. δ΄ Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ
[illegible] ἐν τῷ σταυρῷ· πᾶσαν ἐκλόνησας δαιμόνων πληθύν·
καὶ κατέβαλες τὸ ὀλέθριον κράτος τοῦ τυράννου δέσποτα Χριστὲ·
σώσας τὸ ἀνθρώπινον :-

Ἐκκεντηθεὶς τὴν πλευρὰν· κρουνοὺς ἀφέσεως πηγάσας Χριστὲ·
προσηλώθης δὲ ἐπὶ ξύλου τὰς χεῖρας ἐξήπλωσας· ἅπαν-
τας ὁμοπαθῶς τῶν ἀνομημάτων :-
Μιμηταὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ παθῶν γενόμενοι ὑπέστητε πάσας ἀν- ε΄
σμοὺς ἀθλοφόροι Κυρίου· διὰ τοῦτο τῶν ἐν οὐρανοῖς τερπνῶν
Περὰν ἀρχὰς θεῖε [illegible] συνάρχας καὶ πάντας ἠξιώθητε :-
ἀγαθῶν· τοὺς ἐν [illegible] δοξολογοῦντας· σκέπετε φρουρεῖ
φυλάττετε φθορᾶς· ὡς πάντων δεσπότῃ παρεστῶσαι :-
Παρεστάμενοι τῷ σταυρῷ· θεοχαρίτωτε· καὶ τὰς τοῦ υἱοῦ σου προσ-
[illegible] τὴν ψυχὴν κατεδάφισας· ἀνυμνοῦσα τὴν
πολλὴν· οὕτως συγκατάβασιν :-
Τῇ ε΄ Μακαρισμοὶ ἦχος πλ. δ΄ Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ σταυρῷ:
Ὥσπερ νεφέλαι φωτειναὶ· τὴν γῆν διήλ[θατε] τὸ ὕδωρ
τοξῶν· ἐπιρρέοντες· καὶ καρδίας ταχὺ [illegible] σας ἁμαρτίας·
θεῖοι μαθηταὶ· πλουσίως ἀρδεύοντες :-
Ὥσπερ ἀκτῖνες μυστικαὶ· ἡλίου λάμψαντος [illegible] ἐκκόρησας θερμῶς·
ἐφωτίσατε τοὺς ἐν σκότει ἀγνωσίας· καὶ [illegible] οἱ θεῖοι
μαθηταὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν :-
Τὰς πυρακτοὺς τῶν δαιμόνων· σοφοὶ προ[σ]φέροντες προ- ζ΄
θύμως ψυχῇ· κατεφλέξατε τῶν εἰδώλων [illegible] πλάνην· ὁ
προσθεῖαν ἐπὶ πάντα τύχην· μεγάλως ἐτέμαρτυ[ρ]ρος :-
Προσκυνοῦμέν σε Τριὰς· θεῖον ἐν προσώποις [illegible] ποιεῖ τριὰς ἐν
τὴν ἀδιαίρετον καὶ ὁμότιμον φύσιν· κρατοῦν [illegible] τῶν τοι· δι
ζάσοι μονὰς· Τριὰς ὑπερούσιε :-
Τῶν ἀποστόλων καλλονὴν θεοχαρίτωτε ὑπάρ[χ]χουσα· ἅμα
ροῦ μόνον· ἑβδομαῖς μετὰ τοῦ υἱοῦ σου· μετανοίας [illegible] λάμπρυνον
ἀγαθοῖς, ὁ πᾶς μακαρίζουσι :- Τῇ παρ[ασκευῇ] [Ὁ] λῃστὴς ἐν τῷ:
Θανατωθεὶς ἐπὶ σταυροῦ· τὸν διάβολον ἐθανάτωσας [illegible] νέκρωσας μίας.
ἀνεζωώσας· ζωοδότα οἰκτίρμον· καὶ πάλιν τὴν πόλιν
ἀγαθὲ· παραδείσου ἔδειξας :-
Προσηλώθης τῷ σταυρῷ· Χριστὲ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· καὶ ἀπέσταξ[ας]

πό μαρτύρων ἐπάφεαι νομ πρὸ τῶν ... ὡς καὶ ὑμνοῦσι

Τὴν ἀπαθῆ ζωὴν μόνοι σοφοὶ καὶ μάλιστα δοκοῦντες μόνοι ἀκούσαντες τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ δεσπότου· δι' αὐτοῦ τὸ μαρτύριον εὐχῆς ἀλλὰ

Μονὰς ἄναρχε τριὰς μονὰς τε σύνθρονε ... μακαρίζεσθαι:–

καὶ σύμμορφε· τοὺς ἐν μιᾷ σε φύσει δοξολογοῦντας· καὶ αἰνοῦντας λύτρωσαι φθορᾶς ὡς πρὶν τῶν ὑπερορίων:–

Θερμοῖς σου ἐκχυθέντων αἵματι ὀρθόδοξε σοῦ δεσπότου σήμερον ἐν ξύλῳ σταυρωθέντος τὴν ζωὴν ἡμῶν ἐκούσιως θανατώσαντες· ὅθεν πάντες θείοις σε ... φωναῖς· ἀεὶ μακαρίζομεν:– τῷ ... ἦχος πλ. δ΄ Ὁ λῃστὴς ἐν τῷ

Τὸν δὲ χαλκὸν λῃστὴν θανόντες μάρτυρες ἐστολίσατε· καὶ

ἀνῆλθεν ... ποτε τῶν ἄνω· στεφθέντες θείῳ μίκῳ· καὶ τῷ βασιλεῖ

τῷ ὅλων ... ρίσασθαι:– Ἱερωσύνης τῷ φωτί· οἱ ἱερεῖς

χαι λαμπρυ... μόμενοι· ἐδοξάσθησαν καὶ ὅσιοι ταῖς ἀληθ...

ἀιδίου ... χορὸν ζωῆς· ὅθεν μακαρίζονται:–

Σὺν τοῖς χοροῖς ... τῶν ἐκλεκτῶν· ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀναπαύσεως.

οἷς μετὰ ... σας κατασκήνωσον Χριστέ· παραβλέψας τὰ

τοῦ ... γῆ· Χριστὲ πλημμελήματα:–

Τρισυπόστατε ... μονὰς· τριὰς ἄναρχε καὶ σύνθρονε· τὸ τρισηλίον καὶ τρι... λαμπρότατον κράτος· πάτερ υἱὲ πνεῦμα τὸ ἅγιον·

τοὺς δούλους ... σου φύλαττε:– Ἡ τὸν ἄχρονον ἐκ τοῦ πατρὸς τί(κτουσα)· θεο...

χαριτωτάτη ... χορεύσασα· καὶ κυήσασα ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον

τοῦτον ... πᾶσιν ἵλεων ἡμῶν· γενέσθαι ἀδδόκησον:–

Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἦχος πλ. β΄ Οἱ μακαρισμοὶ ἦχος πλ. β΄

Μνήσθητί ὁ ... θεός ὅτε μου ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

καὶ σῶσόν ... με ὡς μόνος φιλάνθρωπος:–

Διὰ ξύλου ... τὸν Ἀδὰμ ἀπατηθέντα· διὰ ξύλου σταυροῦ πάλιν ἔσωσας· ... λῃστὴν μνησθέντα· μνήσθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς

Τὸν ἐν ξύλῳ ... ἥλω τοῦ σταυροῦ προσηλωθέντα· καὶ τὸν κόσμον

μονὲκ ... πλάνης ἐλευθερώσαντα· Χριστὸν ὑμνοῦμεν· τὸν μόνον φιλάνθρωπον

... δου τοὺς λαοὺς· καὶ μοχλοὺς συντρίψαντα λόγῳ· τοὺς ἐν ᾅδῃ

πεδήτας συνανέστησας· ὧν τὴν δόξαν σου ἐτέρπου:–

Μυροφόροι ἐν τῷ μνήματι ἐλθοῦσαι· τοῦ ἀγγέλου ἤκουον κράζοντος· Χριστὸς ἀνέστη φωτίσας τὰ σύμπαντα:–

Ἱκετεύομεν αὐτῶν ἐνδόξων ἀποστόλων ζωοδότα· Χριστὲ ὁ θεὸς ἡμῶν· ... ἡμῶν ἀσφαλῶς τὸν φύλαξον:–

Τὸν πατέρα καὶ υἱὸν δοξολογοῦμεν· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον συνεκφωνοῦντες· τριὰς ἁγία· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν:–

Χαῖρε τοῦ ... τῷ θεῷ ἀνεῳγμένη· τῷ ἀφράστῳ· ἐν σοὶ ὕμνοι κινοῦντι ... προελθόντι ἐκ σοῦ ἀπὸ πατρός:– τῇ β΄ ἦχος πλ. δ΄ Μνήσθητί μου:

Παρ' ἴδε μου· τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· πεπραγμένα· ὁ φιλάνθρωπε. καὶ σωζομένων· μερίδος ἀξίωσον:–

Ὁ λαμπρὸς ὢν· τῶν ἀγγέλων τὰς χορείας· ταῖς ἐκεῖ(νων)· Χριστὲ παρακλήσεσι· τὸ σκοτεινὸν μου· τῆς καρδίας λάμπρυνον:–

Πᾶσαν πεῖραν· ἀλγεινῶν ὑπομείναντες ἀθλοφόροι· τὰ ἀλγεινὰ καὶ τραύματα· τὰ τῶν νόσων· πίστει θεραπεύετε:–

Λαμπτῆρα φωτὸς μοι· τὸ τρισήλιον καὶ θεῖον· ταῖς σαῖς αἴγλαις· θεαρχία τρισὶ φῶτι· καὶ φωτὶ σὸν με· δῆμον ἀναμαρτοῦμενον:–

Λύτρωσαί με· τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου· καὶ βασάνων τῶν ἀποκειμένων· θεογεννῆτορ· ὅπως μακαρίζω σε:–

τῇ γ΄ ἦχος πλ. δ΄ Μνήσθητί: Ὁ τοῦ πατρὸς προσδεξάμενος θρῆνον· προσδέξαι μου· Χριστὲ τὴν μετάνοιαν· ἐβόα ἐκεῖ παρὰ σοῦ συγχώρησιν:–

Ὁ κηρύξας· τὴν μετάνοιαν ἀνθρώποις· τοῦ Κυρίου βαπτιστὰς καὶ πρόδρομε· μεταμορφοῦμεν ἐκ ψυχῆς ἱκέτευε:–

Τρικυμίας· ὑπομείναντες παθημάτων· τοὺς ἐν ζάλῃ· νοσηροῖς ἀπολύτρου σθαι· ὅθεν μακαρίζεσθαι:–

Προσκυνοῦμεν· τὸν πατέρα ἄναρχον πατέρα· συνάναρχον· τὸν υἱὸν δοξάζομεν· καὶ συνυμνοῦμεν· τὸ πνεῦμα παράκλητον:–

Προστασία· τῶν ἐν θλίψει ... παρασχηθεῖ μοι· τοῦ υἱοῦ τοῖς παθήμασι· προσομίλουντι· καὶ σῶσον δέσποινα:–

τῇ δ΄ ἦχος πλ. δ΄ Μνήσθητί: Ἐκουσίως· ὑψωθεὶς ἐπὶ τοῦ ξύλου. τοῖς ἐν βάθει· κακῶν συνανυψώσας· τὴν σὴν ὑμνοῦντας· σταυ(ρὸν)

Γῆ ἐσείσθη· καὶ ἥλιος ἐσβέσθη· καθορῶν σε ἐπὶ ... ξύλου ἥλιε δικαιοσύνης· θελήματι πάσχοντα:–

Παθημάτων· ἀθλοφόροι τοῦ δεσπότου· κοινωνοῦντες· καὶ θλίψεων

λαμπρότητι· σὺν ἡμῖν κοινωνοῦντες· μεθέξει θεούμενοι :–
Φῶς ὑπάρχων ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ· φῶς υἱός τε· φῶς πνεῦμα
τὸ ἅγιον· τριὰς ἁγία· φώτισον τὸν κόσμον σου :–
Παρεστῶσαι τῷ σταυρῷ καὶ καθορῶσαι· ἑκουσίως τὸν σὸν υἱὸν πά-
σχοντα· παρθενομῆτορ· τοῦτον ἐμεγάλυνον :– Τῇ ε΄ μνήμη τῶν
Ὡς ἀκτῖνες μυστικαὶ διαδραμόντες· εἰς τὸν κόσμον ἀπόστολοι
ἔνδοξοι· ἀμώνυμος· τὴν γῆν ἐφωτίσατε :–
Ὡς νεφέλαι ἐπεράσατε τῷ ὕδατι· ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἐνθέου γνώ-
σεως· τὴν γῆν φωτισάμενοι κυρίου ἀπόστολοι :–
Τῶν μαρτύρων τῷ πυρὶ προσομιλοῦντες· θείαν δρόσον· ψυχὰς
ἀναψύχουσαν· παρὰ κυρίου ἐδέξασθε μάρτυρες :–
Θεὸς εἶ ὁ πατὴρ ὁ παντοκράτωρ· θεὸς ὁ μονογενὴς υἱός· θεὸς
καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον :– Ἡ τεκοῦσα διαλόγου ὑπὲρ λόγον θεοτόκε·
πρέσβευε τῷ σῷ ἀνάρχῳ· αὐτὸν διηνεκῶς σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :–
Τῇ παρασκευῇ τοῦ σταυροῦ μνήμη: Ὑφαπλώσας τὰς παλάμας ἐ-
πὶ ξύλου· ἠγκαλίσω τὰ ἔθνη ὑμνοῦντάς σε· [illegible]
Προσηλώθης ἐν σταυρῷ ὢν ἑκουσίως· καὶ τὰ κέντρα χριστὲ τοῦ ἀ-
λάστορος· τῇ σῇ δυνάμει· τελείως συνέτριψας :–
Ταῖς μάστιξιν ἐν τρυφῇ ὑμνοῦντες ἀθλοφόροι· παραδείσου τρυ-
φῆς ἠξιώθητε· ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἀπαύστως δεόμενοι :–
Τὸν τριφαῆ καὶ τρισήλιον ὑμνήσωμεν θεὸν παντοκράτορα· τῆς μιᾶς θε-
ότητος· πατέρα σὺν υἱῷ καὶ πνεῦμα ἅγιον :–
Καθορῶσα ἐν σταυρῷ σε ἡ πανάμωμος· ἡ παρθένος δακρύουσα·
θεὸν ταῖς πρεσβείαις σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :– Τῷ σαββάτῳ μνήμη:
Πυρὶ καὶ ξίφει καὶ θηρίων ὁρμαῖς ἀγρίων· ἀθλοφόροι μὴ πτήξαν-
τες ἐν δόξῃ· τῆς ἀιδίου δόξης ἠξιώθητε :–
Ὁ προφήτας διδασκάλους καὶ ὁσίους· καὶ δικαίους δοξάσας
φιλάνθρωπε· αὐτῶν πρεσβείαις· σῶσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε :–
Μετὰ πάντων τῶν ἁγίων καὶ δικαίων· τάξον λόγε· οὓς μετέστησας
πιστῶς ἐκ τῶν προσκαίρων· ὅπως σε δοξάζωσι :–
Θεὸν ὑμνοῦμεν τὴν τριττὴν καὶ ὁμοίαν· καὶ τριλαμπῆ· τριάδα

τὴν ἄκτιστον· πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον :–
Μακαρία γενεαῖς ἁπάσαις ὤφθης· τὸν θεὸν γάρ· τὸν ὄντως μακ-
άριον ἀπειράνδρως ἐκύησας ἄχραντε :–
Δὸς τοῦ μακαρίου ἦχος ... οἱ μακαρισμοί. Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν
ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς· ἐξ οὗ
φαγὼν οὐ θνήσκω· ἀλλ' ἐκβοῶ σὺν τῷ λῃστῇ· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Ἐφήπλωσας ἐν σταυρῷ τὰς χεῖρας· καὶ Ἀδὰμ ἐλυτρώσω χριστὲ τῆς
πάλαι καταδίκης· ὡς δι' αὐτὸς· διὸ σὺν τῷ λῃστῇ σοι ἀνακραυ-
γάζομεν σωτήρ· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Ἐν τῷ σταυρῷ σου θεὸς οἰκτίρμων· τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον· τῆς
πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας· καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης ἅπαν τὸ
γένος τῶν βροτῶν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε κύριε :–
Ἐξέχεεν ἐμοὶ τὸν ἰὸν ὁ ὄφις· ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὔας ποτέ· χριστὸς δὲ ἐν τῷ
πάθει τῷ τοῦ σταυροῦ· ἐπήγασεν τῷ κόσμῳ· τῆς ζωῆς τὸν γλυκασ-
μόν· ὅθεν καὶ κραυγάζομεν· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ :–
Ὠκτείρας ἐν τῇ σῇ ἐγέρσει· τὸν Ἀδὰμ ζωοδότα χριστέ· δωρούμενος
τὴν πάλαι ἀφθαρσίαν· τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ· καὶ ἐβόα σὺν
τῷ λῃστῇ· μνήσθητί μου κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου :–
Ὁ κύριος ἀναστὰς τριήμερος· ἐκ νεκρῶν ἐδωρήσατο· εἰρήνην τὴν
ἰδίαν τοῖς μαθηταῖς· καὶ τούτοις εὐλογήσας· ἐξαπέστειλεν
εἰπών· πάντας προσαγάγετε ἐν τῇ βασιλείᾳ μου :–
Φῶς ὁ πατήρ· φῶς ὁ υἱὸς καὶ λόγος· φῶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἀλλ' ἓν
φῶς καὶ τὰ τρία· εἷς γὰρ θεὸς ἐν τρισὶ προσώποις· μιᾶς δὲ φύσε-
ως ἁπλῆς· ἀτμήτως ἀσυγχύτως· ἀιδίως μένουσα :–
Γενόμενος δι' ἐμὲ ἀτρέπτως· καθ' ἡμᾶς ἐκ παρθένου μητρός· προ-
ῆλθεν ἀσυγχύτως θεὸς υἱός· καὶ γέγονεν ἀτρέπτως· ὅπερ ἡμεῖς
μείνας ὃ ἦν· ὃν νῦν προσκυνοῦμεν· ὡς θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον :–
Τῇ β΄ τοῦ μακαρίου, ὡραῖος ἦν· Ὡς ἡ πιστὴ χαναναία κράζω· ἐν ὀ-
δύνῃ καρδίας μου· ἐλέησόν με σωτὴρ ὡς ἀγαθός· καὶ τὴν ψυχήν μου
ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ· ἔχουσαν κινδυνεύουσαν καὶ χει-
μαζομένην ἀεί :– Τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ· καὶ θρόνοι ἀρχαὶ

καὶ δυνάμεις αἱ· ἀρχάγγελοι ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ· τῶν κυρίου στρατ(ιῶν)
καὶ σοφῶν δεσποτῶν· δῆμοι σε δοξάζουσιν ἀσιγήτως κ(ύρι)ε :–
ε' πᾶσας τοῦ ἐχθροῦ πονηρὰς ἐπάρσεις· προθύμως ὑπομείναντες· καὶ
τέρρας ἐξ ὧν τελέως οἱ ἀθληταὶ· καὶ νικηταὶ ὀφθέντες· ἐν χαρᾷ
τοῖς ὁσίοις· νῦν περιπολεύουσιν· δόξῃ ἀπαστράπτοντες :–
Τὸν ἄναρχον προσκυνῶ πατέρα· σὺν υἱῷ τε καὶ τῷ πνεύματι· τὴν ἀ-
κτιστον οὐσίαν καὶ σύμφυη· τὴν κτίστριαν τῶν ἁπάντων· ἐκ μιᾶς ὄν-
των θεουργῶν· ἡ τρισκαιτριὰς ἐστιν· καὶ μονὰς γνωρίζεται :–
Ταῖς ἡδοναῖς· μολυνθεὶς τοῦ βίου· ἐπὶ σὲ τὴν ἀμόλυντον· καταφεύγω
παρθένε· μόνη μου πάντοτε καὶ ἐγκλημάτων μὲ ῥῦσαι τὴν πα-
ναθλίαν μου ψυχήν· ὅπως μακαρίζω σε τὴν ἀεὶ μακαρίαν :–
τῇ γ' ἦχ(ος) μακαρ(ισμοὶ) ὡραῖος ἦν· Τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδί-
ας τὰ ἀνίατα κ(ύρι)ε· ἰάτρευσον οἰκτίρμον ὡς ἀγαθὸς· ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων· καὶ ἡμᾶς ματίζε ἀμμε ὁ θεός· πάντοτε ὁδοὺς σὺν ταῖς
Ὁ προδραμὼν· τῆς δικαιοσύνης τοῦ ἡλίου σεισμὸς ὁδηγὸς :–
χ(ριστο)ῦ καταύγασον· τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς μου· τῇ πολλῇ κακίᾳ
ἐσβεσμένον· ἀναγομένης ταῖς προσευχαῖς· ὅπως μακαρίζω σε
πάντοτε σωζόμενος :– ε' Ἀθλήσαντες καὶ στεφθέντες θεωθέντες·
τὸν ἐχθρὸν καταισχύνατε· καὶ νῦν περιπολεῖτε· τοῖς ὁσίοις
φωτὸς ἀϊδίου· ἀποπληρούμενοι σοφοὶ· μάρτυρες πρεσβεύοντες
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :–
Δαπετι αδὶ τιῶ σε πατὴρ τριάδα ἀσυγχύτως ὑμνήσω· τὰ καὶ ὑπ-
οστασίαν καὶ τρίφεγγον· αἰτούμενοι πταισμάτων ἀπαλλαγὴν καὶ
φωτισμὸν· ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ τὸ μέγα ἔλεος :–
Ἐχώρησας ἀπεριχωρήτως· ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον· ὃν παντο-
δύναμον· μῆτερ ἁγνή· στενοχωρίας πάσης· καὶ παθῶν ἐν [illegible]
ἐρύσασθαι τοὺς δούλους σου· πόθῳ σε δοξάζοντας :–
τῇ δ' ἦχ(ος) μακαρ(ισμοὶ) ὡραῖος ἦν· Ἐξέτεινας ἐν σταυρῷ τὰς χεῖρας· τὸ
παθητικὸν σχέος τοῦ ἀδὰμ· πρὸς ξύλον τὸ τῆς κρούσεως· ἐπα-
νορθῶν ὀλισθήματα οἰκτίρμον· δι' ἀγαθότητα πολλήν· ὅθεν
σου δοξάζομεν τὸ ἄμετρον ἔλεος :– ... βασιλεῦ· ἐσταύρωσεν
Ἐν τῷ τόπῳ· τοῦ κρανίου δῆμος τῶν ἱερέων χ(ριστ)ὲ βασιλεῦ· ἐσταύρωσε

σὺν θλῶντα τοῦ πονηροῦ τὴν ὀλεθρίαν κάραν· καὶ πηγάζων τῇ ἡμῖν
ἐκ πλευρᾶς θείας σου· ποταμοὺς ἀφέσεως :–
Μιμούμενοι· τοῦ χ(ριστο)ῦ τὰ παθήματα σεπτὰ καὶ θεῖα· ὑπέστητε μάστιγας ι'
πολυειδεῖς· καὶ πρὸς ἀθανασίαν μετῳκίσθητε ὁμοῦ· μάρτυρες
πανάριμοι· ὅθεν μακαρίζεσθε :–
Ἄναρχον φῶς καὶ ζωὴ ὑπάρχει· ἡ τριὰς ἡ ἀχώριστος· πατὴρ γὰρ ὁ υἱὸς
ὥστε καὶ πνεῦμα τὸ ζῶν· τρισήλιον τὸ κράτος· καὶ συναΐδιον ὑμνῶ-
των μίαν θεότητα· ἐν ἀπαραλλάκτῳ μορφῇ :–
Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· καθορῶσα ἐδάκρυες· τὰ σπλάγχ-
[illegible]ομουμένη μῆτερ ἁγνή· πῶς ταῦτα ἑκουσίως· πάσχεις κραυγάζου-
σα υἱὲ· θέλων τὸ ἄτιμον πάθος ἐκλυτρώσασθαι :– τῇ ε' ὡραῖος ἦν:
Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς κακοπιστίας· τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας σοφοὶ ἑλ-
κύσαντες πρὸς πίστιν θεοπρεπῆ· καὶ μυστικῇ τραπέζῃ· ὀψώνιον
πολυτελές· ταῦτα προσηγάγετε· ἔνδοξοι ἀπόστολοι :–
Τὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης· τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος·
διώξαντες καρδίας· τῶν ἀσεβῶν ἀπόστολοι κ(υρίο)υ κατεφωτίσατε
σαφῶς· ὅθεν ὑμᾶς ᾄσμασιν· θείοις μακαρίζομεν :–
Τεμνόμενοι· μελιδὸν τῷ ξίφει· ἀθληταὶ θεῖοι ἀπτόητοι· ἐμ- ε'
μανίας τοῦ λυτρωτοῦ· πρὸς ὃν ἀνεδράμοντες, κατοικεῖτε
ἐν χαρᾷ· πάντοτε ταῖς οὐρανίαις, δόξης ἀπαστράπτοντες :–
Μίαν ἀρχὴν μίαν βασιλείαν· μίαν φύσιν τρισήλιον· δοξάσωμεν
ἀπαύστως οἱ γηγενεῖς· καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· σὺν ταῖς ἀγγέλων
φαιδρῶς ὑμνοῦμεν· τριὰς ὁμοούσιε καὶ μονὰς τρισήλιε :–
Τὸν σύνθρονον· τῷ πατρὶ παρθένε· ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων· ἁγνὴ προ-
σκηνώσα φορέσαντα· σάρκα θνητὴν ὅπως ἀθανατίσῃ· τὴν οὐσί-
αν τῶν βροτῶν· ὅθεν καταχρέως σε πάντες μακαρίζομεν :–
τῇ παρασκ(ευῇ) ἦχ(ος) μακαρ(ισμοὶ) ὡραῖος ἦν: Ὁ μόνος τοῦ ἀδὰμ τὸ ἄλγος καὶ
δύστηνος· χεῖρας καὶ πόδας ἡλώθης· ὁ ὑπὲρ τοῦ ἐχθροῦ συμβουλῇ·
ὑποθνῄσκεις ἐπὶ ξύλου μόνε σῶτερ· ὅθεν σου δοξάζομεν λόγε τὸ μακρό-
Ἐν μέσῳ σε· τῶν ἀνόμων δῆμος· τῶν ἑβραίων ἐ... θυμον :–
προσφέρων· τὸν μόνον νομοδότην καὶ λυτρωτὴν· πάσης πονηρο-
μίας· ἐκλυτρούμενον χ(ριστ)ὲ· γένος τὸ ἄτιμον· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν σε :–

Τὰ στίγματα τῶν πολλῶν μαστίγων· ὥσπερ ὡραΐσματα·
προσφέροντες ἀνδρείως, οἱ ἀθληταί· κόσμος τῆς ἐκκλησίας.
ἀπερριζωταὶ φαιδρῶς· πάντοτε πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Φῶς καὶ ζωὴν ἡ τριὰς ὑπάρχει· καὶ μονὰς ἡ τρισήλιος· πατὴρ ὁ παν-
τοκράτωρ· καὶ υἱὸς σὺν πνεύματι τῷ θείῳ· ἡ παντὸς ὑπέρφωτος ἀρχή·
καὶ πανυπερούσιος· φύλαττε τοὺς δούλους σου :—
Μὴ ἔχοντα· καθορῶσα εἶδος οὐδὲ κάλλος Χριστὲ σταυρωθέντα· ὑψούμενον
ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ· ἡ πάναγνος παρθένος· ἐκραύγαζεν ὀδυνωμένη·
οἴμοι πῶς στερηθήσομαι τέκνον κατεσπάραξαν :— τῶν ἁγίων ὡραῖος κύριε
Τελέσαντες τὸν καλὸν δρόμον· καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες· στεφάνοις
ἀφθαρσίας παρὰ θεοῦ ἐδοξάσθαι· καὶ δόξης κατηξιοῦσθε τῆς
αὐτοῦ· μάρτυρες πανεύφημοι· τῶν ἀγγέλων σύσκηνοι :—
Ἱεροὶ ἱερωμένοι καὶ ὁσίων δῆμοι· προφητῶν καὶ στεφανιτῶν γυναικῶν·
καὶ πᾶς λόγος τιμιώτατος ὁ ἱερός· σκηνὰς τῶν πρωτοτόκων· νῦν
κατοικοῦντες ἐν χαρᾷ· καὶ συναγάλλονται τοῖς ἀσωμάτοις τάξεσιν :—
Κατάταξον ἐν σκηναῖς ἁγίαις· ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας· τὸν προστάτην
πόθῳ ἀμελετήσαντας λόγῳ θεοῦ· ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· πεπραγμένα ἐπὶ γῆς
ψυχικὰ ἐγκλήματα· διὰ μέγα ἔλεος :—
Τὸ τριφαὲς τῆς μιᾶς οὐσίας· ἀνυμνῶ φῶς τρισήλιον· τὸν ἄναρχον
πατέρα· ὕμνοις τιμῶ καὶ τὸν υἱὸν δοξάζω· καὶ πνεῦμα θεῖον προσκυνῶ·
αἰτούμενος λύτρωσιν· τῶν ἐμοὶ πραχθέντων δεινῶν :—
Ἐσκήνωσεν ἐν τῇ σῇ νηδύϊ ὁ τοῦ πατρὸς ἀπαύγασμα· καὶ τοὺς κα-
θυπαχθέντας τοῦ διαβόλου κακίστῃ συμβουλίᾳ· καὶ ἐμπε-
σόντας εἰς φθοράν· πανάγνε ἀνάγει πάλιν ἀνακαινίσας :—
Τῇ ε' τοῦ πλ. δ' ἦχ· οἱ μακαρισμοὶ ἦχ πλ. δ': Μνήσθητι ἡμῶν Χριστὲ σωτὴρ
τοῦ κόσμου· ὥσπερ τοῦ λῃστοῦ ἐμνήσθης ἐπὶ ξύλου· καὶ κα-
ταξίωσον πάντας μόνε οἰκτίρμον· τῆς οὐρανίου βασιλείας σου.
Ξύλον ἐν παραδείσῳ σπεῖρον ἡμᾶς βουλῇ σου· ξύλου τὸν Ἀδὰμ κατα-
ἐλύτρωσας· ἀποδίδοις ὡς οἰκτίρμων τὸ κατ' εἰκόνα· καὶ
παράδεισον τὴν κατοίκησιν :—
Ἐγέρσει σου καθελὼν τὸν θάνατον οἰκτίρμων· ζωὴν ἡμῖν ἐξανέ-
βλυσας ἐκ τάφου· ὅθεν ὑμνοῦμεν σου ζωοδότα· τὴν τρι-
ήμερον ἀνάστασιν :—

Ἐγηγερμένον Χριστὸν ἀνέστη ἐκ τοῦ τάφου· πᾶσι τοῖς θνητοῖς πηγάσας
ἀφθαρσίαν· καὶ τὴν χαρὰν ἐγκαινίζει ταῖς μυροφόροις·
τῆς ἀναστάσεως ὡς ἀρχάγγελος :—
Χαίρετε σοφαὶ γυναῖκες μυροφόροι· πρῶται τοῦ Χριστοῦ ἀνάστασιν
ἰδοῦσαι· καὶ τοῖς αὐτοῦ ἀπαγγείλατε ἀποστόλοις· πάντες
τοῦ κυρίου τὴν ἀνάστασιν :— Ὡς ἐν ὁμοῦ ὦ τὰ πλήθη τῶν ἀγγέλων·
οὕτως ἐπίγειον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· τὴν παναγίαν ἀνάστασιν ἑ-
ορτάζει τῆς ἀγαθότητός σου κύριε :—
Ἡ ἄναρχε τριὰς ἀμερὴς ἐν οὐσίᾳ· συνθρονιζόμενον ὁμότιμον τῇ
φύσει· ἡ ὑπεράρχιος φύσις καὶ βασιλεία· σῶζε τοὺς πιστῶς
Χαῖρε τοῦ θεοῦ ἀρχαγγέλων χωρίον· χαῖρε ἀνυμνοῦντας σε :—
κιβωτὸς τε τῆς νέας διαθήκης· χαῖρε ἡ στάμνος ἐξ ἧς τὸ μάννα
ἐδόθη· πᾶσι μερόποις τὸ ἐπιούσιον :— Τῇ β' ἦχ πλ. δ' Μνήσθητι ἡμῶν Χριστέ·
Ἴασαι Χριστὲ τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου· ὡς μόνος ἰατρὸς ψυχῶν τε
καὶ σωμάτων· καὶ κατανύξεως ῥείθροις με ἀποπλύνας
ὅλον καθάρισον ὡς ἀρχάγγελος :—
Θεράποντες τῆς σῆς κυκλοῦντες θεαρχίας· θρόνοι χερουβὶμ ἀρχαὶ
καὶ ἐξουσίαι· καὶ αἱ λοιπαὶ ἀσωμάτων τάξεις ἀρχαὶ ἱεροφάνται
Ζήλῳ τῆς Χριστοῦ πυρούμενοι ἀγάπης· ἄφλεκτοι ἀναμέσον τοῦ
κτοι πυρὸς διέμειναν ἐν μέσῳ· οἱ ἀθληταὶ παρ' ἐπολλήσαντες
τὰς ἀκάνθας· τῆς δισσῆς ἁπάσης θείᾳ χάριτι :—
Τὴν τρισσολαμπῆ καὶ τρίφωτον τριάδα· πατέρα καὶ υἱὸν ὁμό-
τιμόν τε πνεῦμα· δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες δοξολογοῦμεν·
τὴν τρισυπόστατον θεότητα :—
Τὸ μονογενὲς ποτὲ προϊδὼν Ἡσαΐας· ἐν ᾧ τὸ τοῦ πυρὸς δακτύλῳ κα-
θαρθείς· θεοχαρίτωτε λόγος ἀνερμήνευτος· ἐν βίβλου ζωῆς
ἐγκατεγράφωμεν :— Τῇ γ' ἦχ πλ. δ' Μνήσθητι ἡμῶν Χριστέ·
Πελάγει Χριστὲ ὡς ἔχων ἀρχαγγελίας· ψῦξον τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων
τὸ πλῆθος· καὶ κατανύξεως δάκρυσι τὴν ψυχήν μου· πε-
ῥυομένην μετανοίας :— Παλαιὸν Χριστὲ ἐν ὕδασι καταποντίσας
θέλημα καταποντίσαι· παθῶν μετὰ κυμάτων· κλυδωνιζόμενον ὁ ἐμὸς
τῆς μεταμελείας· εἰς λιμένας ἐγκαθόρμισον :—
Αἵμασι ἡμῶν οἱ ἀθλοφόροι· σβέσαντες τοῦ πλάνης τῆς εἰδωλο-

ἔθεσαν οὐκ ἠγάλλετο τὸ πείραμα τῶν παθημάτων [illegible] κι λαθεῖ ἑαυτοῦ ἀπὸ

Ζωὴν σε ἀνυμνῶ τὴν ἄναρχον [illegible] ζωήν τε προσκυνῶ τὴν ἄναρχον υἱόν σου, ζωῶν ἐξ ὧν [illegible] πνεῦμά τε τὸ αὐτὸ θεῖον· δοξολογῶ τὴν μίαν τῶν ζωήν.

Λυτρώσασα ἡμᾶς τῶν παθῶν καὶ ἁμαρτίας καὶ τῆς χαλεπῆς ἐν ᾅδῃ τιμωρίας ταῖς ἱκεσίαις σου ἄχραντε θεοτόκε, τοὺς ἀθλοφόρους σε μακαρίζοντας :-

τῆ [illegible] πλ. δ' μνήσθητι· Ῥανίδας μου ὡς ἡ σταγὼν ἐξακοντίζει τε [illegible] αὐθόν· λαὸς ἰλλυρικῇ· δι' αἱμάτων ζωὴν ἡμεῖς δὲ τοῦτον τίποτε

Παλαιὰ καὶ οὐ βέβηλος τοῖς παισί· Χρεὰς [illegible] τοῖς μόνοις ἐχθρεῖ προσπα[illegible] συναλλάξε ἐφ' ὑπόλοις καινοῖς [illegible] σὲ στεφανδοῦν [illegible] τῆς καταδε[illegible] λαθέρος θυμόν :- Πάθος τοῦ Χριστοῦ ζηλοῦντες ἀθλοφόροι, [illegible] κεῦ ἡμῶν κατὰ ἀνδρείως σάρκα θανάτου στεφανώθητε [illegible] ὅσιοι

Τὴν τριάδα φαεινὴν μονάδα [illegible] ἀνυμνεῖ· πρὸς ἄϋλον· περὶ πολλὰς σωτηρία τῶ θείω· [illegible] πόλον τε μὴ ἐνοικεῖ ἐν· ὡς ἀγαθὸς πολυέλεε·

Ἐκ παρθενικῆς ἀναφανεὶς νηδύος, ὁ δημιουργὸς ἡλίου καὶ σελήνης· ὃν καθορῶσα σταυρούμενον θεοτόκε, πᾶσα ἡ κτίσις ἐκθαμβεῖτο :- τῆ [illegible] μνήσθητι·

Σαλπιγγες Χριστοῦ ἀπόστολοι [illegible] τοὺς ἐν τοῖς μνήμασι τῆς κακοπραγίας κατακειμένους ἐξεγείρατε καὶ ἐνθέου ζωῆς μετόχους ἀπειργάσασθε·

Σπόρον μυστικὸν τοῦ λόγου θεηγόροι πᾶσιν τῶν ἐθνῶν καρδίας [illegible] καρποὺς καρποφόρους [illegible] θαυμαστούς· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε·

Πάσης ἑαυτοὺς [illegible] κακίας· [illegible] τῶν θηρῶν [illegible] καὶ οὕτω θεμελίωματι [illegible] οἱ ἀθληταὶ περιεσώθησαν τὸ

Γεῖ αὐτοῖς προσ[illegible] κύριος· [illegible] ἀνθρώπων θεότητος [illegible] ἡμῶν· [illegible] τοῦ σώσαι ἡμᾶς·

Χαῖρε ἐκ λαμπὰς τοῦ ἄνθρακος τοῦ θείου· χαῖρε προφητῶν ὁμοῦ καὶ ἀποστόλων [illegible] ἄχραντε θεοτόκε· διὸ τῆς φθορᾶς ἠλευθερώθημεν :-

στί· [illegible] οἱ μακάριοι· [illegible] πλ. δ' μνήσθητι ἡμῶν Χριστὲ σωτὴρ τοῦ

Ἐτήμας Χριστὲ παλάμας ἐπὶ ξύλου· καὶ τὰς πονηρὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας παρεδειγμάτισας [illegible] τούτων [illegible] τοὺς ἀθλοφόρους σε με-

Λόγχῃ κεντηθεὶς κρεμάμενος ἐν ξύλῳ· ἔβλυσας ἡμῖν κρουνοὺς ἀθανασίας· θανατωθῆσαν ἀφθόνως τῇ σῇ χάριτι· ὅθεν ἐν φόβῳ σε ἀνυμνοῦμεν σε :- Ξένοι τῶν τῆς γῆς γενόμενοι ἰδέων ξέναις ἑαυτοὺς ἐξέδωκαν βασάνοις· οἱ ἀθληταὶ τραυματίζοντες τὸν Βελίαρ· τοῖς ἑαυτῶν [illegible] τραύμασιν :-

Φωτίσον ἡμᾶς τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας· τρισφωτε λαμπρότατε [illegible]

θεότητος· ἐσκοτισμένους τῷ ζόφῳ τῆς ἁμαρτίας· ταῖς πρεσβείαις θεῖον πνεῦμα

Τὸν Ἐμμανουὴλ ἀνυμνεῖ καὶ λόγον· βλέποντες [illegible] τὸ ζῶον σαρκὶ κρεμάμενον ἐν ξύλῳ· ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ παρθένος λύπῃ [illegible] δακρύουσα :- [illegible] μνήσθητι ἡμῶν·

Πᾶσιν ἀλγεινοῖς στερρῶς προσομιλοῦντες· τραύμασιν ὑμῶν φίλοις ἀθλοφόροι· ἐτραυματίσατε πάσας τὰς μυρίας ἀδαπάνους τῶν δαιμόνων φάλαγγας :-

Ὅσιοι Χριστοῦ καὶ θεῖοι ἱεράρχαι· σὺ φῶς προφητῶν καὶ παρὰ τῶν δικαίων τῆς ὁσίου ἐτύχετε κληρουχίας· διὰ τοῦτο ὑμᾶς μακαρίζομεν :-

Πάντας τοὺς πιστοὺς τοὺς μεταστάντας· τάξον ὡς θεὸς ἐν χώρᾳ τῶν δικαίων· καὶ παραδείσου ἀξίωσον κληρονόμους· θεοπρεπῶς ὑμνολογοῦντας σε :-

Ὕμνον σοι τριὰς προσφέρω τελεσταῖον· οἰκτῖραι τῆς μεγάλης ἐν [illegible] τῆς τῶν ἀγίων ἀξίωσον κατοικίας· κἀμὲ τὸν ἄσωτον ἐλέησον :-

Πάντων τῶν καλῶν τὸ πλήρωμα τεκοῦσα· πλήρωσον ἡμᾶς παρθένε ταῖς ἐντεύξεσι· ἁμαρτιῶν ἡμῶν λύτρωσιν καὶ τοῦ[illegible] καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος :-

τῆ κ' [illegible] πρὸς [illegible] Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς

Οἱ ματοὶ ἄγγελοι θεοῦ· θρόνῳ παρεστάμενοι· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι καταστραπτόμενοι· καὶ φωτοχυσίαις αἰωνίως λαμποντες· καὶ φωταγωγούμενοι [illegible] Χριστὲ προφ[illegible] :-

Θαυματουργοὶ ἄγγελοι ζωὴν· [illegible] ὄλεθρον· ἐκεῖθεν τῆς παρατάξεως δεξάμενοι· ζωὴν παντοκρατορικήν· [illegible] οὐ[illegible] καὶ σε [illegible] θεαμόνως· σοφῶς καὶ ἀϊδίως [illegible]· φωτὸς πληρούμενοι

Ἀρχάγγελοι ἄγγελοι ἀρχαί· θρόνοι [illegible] ἐπονομαζόμενοι κυριότητες· καὶ σεραφὶμ ἐξαπτέρυγα· [illegible] πολυόμματα· χερουβὶμ [illegible] τῆς σοφίας ὄργανα· δυνάμεις [illegible] αἱ θεοπτικοὶ Χριστοῦ [illegible] :- [illegible] ὑμῶν· τῶν ὁσίων τῶν

εἰς [illegible] Ὅτι τὸ πλῆθος πολὺ τῶν παραπτωμάτων μου σωτὴρ [illegible] ταῖς πολυμελείαις μου· δέομαι χεῖρα σὺ ὄρεξον ὡς τῷ Πέτρῳ ὁ θεὸς καὶ ἐλέησόν με :-

Ὅτι [illegible] πονηραῖς καὶ ἔργοις κατάδεδικασμένος σωτὴρ· λογισμὸν ἐχάρισαι· [illegible] ὁ θεὸς ἵνα μακράζω σωσόν με [illegible] ἀγαθὲ [illegible] :-

τῇ περιουσίᾳ κε[illegible] τῶν τῶν ἀγγέλων· καὶ τῆς θεοτόκου· τὴν σὴν [illegible]
ἡμῶν καὶ ἔλεος ἡμᾶς ὡς μόνος οἰκτίρμων :- ᾠδὴ ϛ΄ Σοῦ ἡ προστασία
Θεόνυμφε περιστάμενοι φαιδρῶς· τῷ τοῦ δεσπότου θρόνῳ ἄγγελοι· τῷ τῆς
σῆς ἀνάρχου· καὶ τῆς αὐτοῦ μητρὸς πολλοὶ ἄγγελοι· λόγον μοι δωρήσασθαι
ὑμᾶς ὑμνοῦντι περιφανῶς :- Ἐσοπτρα φωτὸς θεαρχικοῦ· καὶ
τρισηλίου λαμπρότητος τὴν ἔλλαμψιν· πᾶσαν ἀποδεχόμενα· ὡς ἐ-
φικτὸν ταύτην ἀγγέλων τάγματα· πρὸς ὕμνον ὁ θεῖος ὑπάρχει:
Ὁ διακοσμήσας ὡς θεὸς· τὰς ἱεραρχίας τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων· μητρὸς ἀπει-
ρογάμου· τῶν σεραφὶμ ὑψηλοτέραν ᾤκησεν· τὴν σὴν θεοτόκε· καὶ σάρξ
ἀτρέπτως ἐγένετο :- ᾠδὴ ζ΄ Ὁ μόνος εἰδὼς τοῖς τῶν υἱῶν:
Φωτὶ θεουργῷ τὰ σεραφὶμ· ἀμέσως πλησιάζοντα· καὶ τηλαυγῶς
αὐτοῦ ἐμπιπλάμενα· ταῖς πρώτοις δόσεσι σαφῶς ἐλλάμπεσιν·
πρὸς τοὺς ἑξῆς λαμπρότερον· ὃ ὡς φῶτα δεύτερα χρηματίζου-
σι θεῖοι θεούμενοι :- Ἀγγέλων λαμπρότητας ὑμνῶ· πρόθυ-
μος ἔφη εἶναι· τὴν δι᾿ αὐτῶν θεόθεν βοήθειαν· χορηγουμένην
πᾶσι σαφῶς· τελειουμένην· νοὸς καθαρότητι· καὶ τοὺς ἀγγέλοις συ-
ναγομένους καὶ ταξόμεθα τούτων τῆς λάμψεως :-
Μόνῳ τῷ ὑπερουσίῳ μόνῃ τῇ δυνάμει· ὡς θρόνοις ἀξίους· ὁ γὰρ θεῖος λόγος
τῶν ὑμνοῦντες· περιχαρῶς σοι χαῖρε ἐκόμισεν· τὴν τοῦ λόγου σύλ-
ληψιν· ἐμφανῶς μηνύοντα· ἐν γαστρὶ ἀφράστως τὸν κόσμου κρύπτοντα :-
καὶ θεὸς ὁ ὑπερθεὶς ἐν τῷ. Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν ἀρχιστρά-
τηγος κατενώπιον θεοῦ παριστάμενος· καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λαμπηδόσι λαμ-
πόμενος· φαιδρὸς ὑμνοῦν ἀγγέλων· τοὺς πιστοὺς ἀνυμνοῦντας· ἀπο-
λύτρωσαι· τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος· καὶ φοβερᾶς τῆς σαιζω-
τοῖς μακάριοι καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς :- ᾠδὴ η΄ Θεοῦ σε Τῷ
Ἱθρόνοι τῶν περιόντων σύμπληρούντων δι᾿ ἀκόσμων· καὶ χερουβὶμ
καὶ σεραφὶμ· ταῖς τῆς θεότητος αὐγαῖς· ἀμέσως ἐκλάμποντα·
θεουργικαῖς ἱεραρχίαις δεχόμενοι· νῦν μελῳδοῦσι· τὸν τῆς δόξης
ὑμνοῦσι· τρισαρίθμῳ μονάδι θεότητι· τριάδι κοινοῖς ἁγιασμοῖς·
ἀκαταπαύστοις ἐν φωναῖς· τῷ δημιουργῷ τὸ ἄχρονον· οἱ σεραφὶμ
θεολογίας μυστήριον· καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν διδάσκοντες :-
Ὁ ποιητὴς· ἐπεὶ ἔκφαναι νοουμένη τῆς κτίσεως· τῆς ὑπὲρ νοῦν
ζωαρχικῆς· θεοπλαστίας ἐξ οὐσίας· ἐκτελῶν μυστήριον·

παρθενικαῖς ἠγλαϊσμένη φαιδρότητι· τὴν σὴν γαστέρα κατοικεῖ
σωματικῶς :- ᾠδὴ θ΄ Ὁ φωτίσας τῆς ἐλ[illegible] :-
Πόθῳ θείῳ· πυρπολούμεναι αἱ κυριότητες· ἐξουσίαι· καὶ δυνά-
μεις αἱ τάξεις αἱ δεύτεραι· ἀσιγήτοις στόμασι· θεαρχικὸν ὑμνο-
λογοῦσιν· μιμούμεναι καὶ συνῳδά :-
Ῥυθμίζονται· ἀρχαγγέλων αἱ τάξεις τῶν πρώτων· καὶ ἄγγελοι· καὶ ἀρχαὶ σὺν ἀ-
φθάρτοις στρατεύμασιν· μιμούμεναι τοῖς ὑποστάτοις· φωτιστικὴν μονοουσίαν
σάρκα· περὶ θεὸν ὡς διδασκόμεθα :-
Ὡραιώθης· ὑπὲρ πᾶσαν ἀγγέλων ἀπειρίαν· τῶν ἀγγέλων ποιητὴν συλλαβοῦσα
κύριον· θεὸν μητρὸς ἀχρόνως· σαρκὸς πέλει θνητῷ ἐντυχόντα· σὺ θεὸν τεκοῦσα :-
ᾠδὴ α΄ Ἐκύκλωσεν. Τοῖς ἀγγέλοις τοῖς ἀσωμάτοις κύριε· τῷ θεῷ
ὑμῶν παριστάμενοι· τῷ τῆς δόξης σου φιλανθρώποις φωναῖς· ἀκαταπαύστως
ἀεὶ δοξολογοῦσιν· σὺν γὰρ ἰσχύϊ τῶν σὲ ὑμνούντων θεοχαρίτως :-
Οἱ πρόσωπον τὸ σὸν ὁρῶντες ἄγγελοι· τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον· τὴν
ὑπὲρ θεὸν ἀπορρήτοις· θείαις ἀγλαΐαις σελασφόρων
συνάρχων αὐτῶν· καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ θεῖαν ἔλλαμψιν :-
Σεσάρκωται ὁ πρὶν ὑπάρχων ἄσαρκος· ὁ λόγος ἐκ σοῦ παρθένε·
ὁ ταῖς ὑμνούσαις ταῖς θελήμασι τοῦ τῶν σῶν· ὁ τῶν ἀσωμάτων τὰ στρα-
τεύματα· παραγαγὼν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ὡς πρὶν τὸ δυνάμει :-
ᾠδὴ ξ΄ Σὲ νοοῦντες. Ἄναρχον φῶς· οὐ ὑπάρχει σὺ δὲ κόσμου
φωτὸς ἐκλάμπων τοῦ πατρός· τῶν ἀγγέλων τὰς στρατιὰς· φῶτα
κατεσκεύασας· ἐσόπτρου δεχόμενα· τὴν ἀστραπὴν μεσουρανοῦ·
Γυμνοὺς νοητῶν· ὁ τῶν ὅλων κύριος· ἐπὶ ἀδύτων· ὁ αἰμνοῦ :-
στασιάζεις ἐμφανῶς· περισώζεις ἀγγέλοις καὶ σ[illegible]· τοῦτο γὰρ
ἐπέταξας· πᾶσι τοῖς πιστοῖς· καὶ ὀρθοδόξως ὑμνοῦ-
σί σε· ὁ αἰνετὸς :- Ἐκ σοῦ σημαίνει· ὁ υἱὸς σεσάρκωται· ὁ
πρὶν ἀμήτωρ ἐκ πατρός· καὶ ἀπάτωρ τὸ καθ᾿ ἡμᾶς· δι᾿ ἡμᾶς γε-
νόμενος· ὃν καὶ νῦν λατρεύουσιν· τῶν ἀσωμάτων αἱ φάλαγ-
γες· ὡς αἴτιον ἀνυμνοῦσαν θεὸν ὡς ὑπερένδοξον :- ᾠδὴ η΄ Ἐν καμίνῳ:
Λαμπόμενας καὶ πλήσει φαιδρός· ἀγγέλων στρατιὰς· ἀκτῖσι
τῆς τρισηλίου ὡραιότητος τοῦ θεοῦ· μιμούμενοι μελῳδοῦσι·
Μόνος ὁ πρῶτος καὶ δημιουργὸς· ὑπερκόσμιος μόνας· ἀγγέλοις

ὑπερισι ὡς ... σαυτοῦ αὐτῷ· σαφῶς ἂν ἀκέραιον τ
καὶ μόνον τὰς πάντα τὰ ὑπὲρ τὸν κν :-
Ὑπὲρ λόγον τὸν ἐκ τοῦ πρς· τεχθέντα πρὸ αἰώνων·
ἀφράστως σάρκα ἐκ σοῦ μόνον ἀναβλάστησας ἡμῖν· πὰρ
θένον ψάλλομεν μόνην πάντα ὑπὲρ :- ... θ τύπον τῆς
Μύστας τῆς ἀρετῆς τοῦ δόξης σου τοὺς αὐτομάτους νόας στε
ὑποταγῆς σας· καὶ νῦν δι' αὐτῶν τὸν σὸν λαὸν διαφύλαξον·
τὸν σοὶ πίστει καὶ πόθῳ προσφάλλοντας ἵνα σε τὸν ... ἀκατ
Μέμοις σκοτεινῆς ἐμβόλον· πρεσβεύουσα ... πάντως μὲ
παντοκράτωρ τοῦ μηνυσον· τῆς ἐμῆς σαρκὸς καὶ τῆς ψυχῆς
σου αἴτιος· καὶ τὴν ἐμφρονα ... φύλαττων ... καὶ πᾶ
σας τὰς αἱρέσεις· τῆς ... καταλύοντα :-
Ἐπὶ φησὶ τῶν ἐμβόλων πάντων ... προσ τὸν σὸν τόκον
... αἱρουσι· παισὶ ... ἐπὶ σαυτοῦ ... θεωμένα· τῆς
αὐτοῦ θεῖαι ... ἀκατάπαυστοι
εἰσὶ ... Ἄλλος εἰς κόσμον ψυχὴν ἀναμένη καὶ κρεῖτ
τας μέλλων ... καὶ ... μὴ οὖν ...
τοῖς ... ἀλλὰ ... φθασον μόνον τῷ κρείττω· ὁ θεὸς ... λαθ
τίμοι ὡς τὰ πλῶν καὶ σῶσον με :-
Μὴ ἀποδοκιμάσῃς ... ἁμαρτίαις ...
διὰ ... τὸν λογισμὸν προσμετανοιαν· καὶ τοῦ σοῦ ἀμ
πελῶνος ... ἀναδεῖξον· δυσωπούμενος
τῆς ἐνδεκάτης ὥρας τὸν μισθὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος :-
Π... οὐ γὰρ ἡ τῆς κατεσκεύασεν· ἀλλ' ὅμως
... ὁ ... τῆς ... σου πύλαι· καὶ ...
γενόμενοι τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύοντες χαρ...
αἵρεσις ... τὸ σ... τῆς
οἰκουμένης ... τὸ χωρίον τοῦ ἀχωρήτου
χαίρεσθαι ... πάντων ... τοῦ κόσμου
... τῆς ... προσ ... Ε ...
Τ... φωτισον καὶ ζωοσον· καὶ ... βαιν...

τὰς ... τὴν μακαρία καθικετεύω· ἵνα πρὸ
θυμος ... τὸ δοξολογῶ ... παρθαύματα· ὁ ... οἰκέ
της σου· ὡς τύχω τῆς αἰτήσεως :-
Τῆς πρὸς τὸ ... ὑπάρχων ... ψυχὴν ...
ἐκ παντοίων πράξεων· ἀγαθῶν ... καὶ ...
καρπὸ ... φέρειν τῷ θεῷ· ... καθικετεύουσα ὁ ... τὰς
ἀρετὰς σου· καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν σου· μεγαλύνω σε
ζόμενος· ὁ ... οἰκέτης σου :-
Κεῖται ... καὶ ... καρδία ... καὶ θεραπεύσει κακε
... μὴ με καταλείπῃς· τὸν ... ἀλλὰ
τοῦ θεοῦ ... σου· ... κάμψαι
καὶ σῶσον με τὸν ... καθικετεύω ... δέομαι ...
Εἰς ... Ἐν ...
Ἀναπαυσαι ... καταμαραινόμενον· διὰ ... ταῖς
... τοῦ σώματος· τὸν ... καὶ τὰ κύματα
τῶν παθῶν καταπαῦσον· ὁ προσ ...
Πορεῖν ... φωτισμόν· ... πολὺ ... τῆς ...
τῆς ἀνατολῆς ... ὑφῆς καταυγάσεως τὴν καρδί
αν μου ... καθικετεύω· ... πᾶσαν ... δαιμόνων ...
Τῆς ... μάχης ... τῆς ... σώματος
... δεόμεθα ... ὡς
... πολυ ... ποιῆ ... :-
Ἀπέλασον ... ψυχῆς· ... μου σκοτιζόμενον ...
λίαν· κατασωσον ... ἀεὶ ... καὶ πᾶσα ...
... δέομαι ... :-
Ἐπεσῶσεως ἀπήλασας τὴν τεκοῦσα· τεχθεῖσα ... σοφὲ ...
... ... καρδίαν μου· τῆ
... ἐκ φρε... ταῦτα :-
Ἰδὼν ... ἀλλ' ... προσκυνῶν· τὴν
φερόμενον ... καθικετεύω· ... ἀπο
... λύπεσθαι ... :-
Ἐκ τῆς ... ἐκλάμψας ... θεοῦ· καὶ ... διὰ ...

ἔδησε τὸν ἥλιον, ἑωσφόρος ὁ ἀγγελοῦν· ἐλαίοις ὑγροῖς ἐκτείνας
ἐκήρυξας. τὰ ἄνω καὶ τὰ ἀέρον ταυτοῦ κόσμου τὰ ταράξας· ὅθεν καὶ πρὸς
ξύλον, βασιλεῦ ἐλογίζω τὴν ἔνδοξον κάραν σου· ἀπὸ πάντων ἀθῆναι
ἀεὶ δῆμον. ἰδὼ πάνυ ἄφθονα· πρὸς ἐκδοχῶν :– ᾠδὴ δ' ἐλήλυθας ἐκ
Τοὺς κλίνων τῆς· ὁ ὢν ὡς ὁ κρότος ὁμιλίας ἐν τοῦ· Τὴν καρδίαν δεξαμένας,
τὴν δεξιάν σου τὸν ὅλων ἀεὶ· ἣν με περιφέρουσαν σου· διὰ ταῦτα μοι
φυλάττων τὴν καρδίαν :– Ἤθελον μου σε πολὺ τὴν ἀνάγκην
ἔσχηκε· μακάριε πρό· ὅθεν ὡς ὠσεὶ τὴν ἔρημον· πάσης θείας
πράξεως· γεγυμνωμένην ψυχήν μου περὶ ποίησον :–
Ἐπὶ κλίνην· ἐπεὶ μὲν τὸν νοσοῦντα παράλυτον· καὶ λύσον τὰ πάθη μου,
τὰ χαλεπὰ καὶ δυσίατα· ὅπως μεγαλύνω σε· τὴν μεγαλωσύνην
σου τὸ ἄνθρωπε μου :– ᾠδὴ ε' Ὁ φωτισμὸς· τῶν ἐν σκότει
καθημένων ἡ σωτηρία· τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστὲ σωτήρ μου· πρὸς σὲ
ὀρθρίζω· βασιλεῦ τῆς εἰρήνης· φώτισόν με τῇ σῇ ἐλλάμψει.
ἄλλον γὰρ ἐκτὸς σου θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι :–
Ταῖς προχοαῖς· ἰορδάνου τὸ ἔνθεον τῆς ἀφθαρσίας· προσκυνῶ
Χριστὸν δεσπότην· τὰς ἀναλύσεις τῶν κακῶν μου ξηρανε· καὶ χειμάρ-
ρους τρυφῆς κληρονόμου σε· ὡς τὴν δίκαιον περιπατεῖν ἀγαλλιάσιν :–
Δός μοι καιρὸν· μετανοίας ἀθυμίας· τὸν πόθον ἀληθινόν τὰ· ὅλον δάκρυ
γνήσιον ἐκχέεσθαι· ἔχων διὰ τοῦτο· δέομαι πρὸς αὐτὰς ἐκ λόγου
τὸ μέτρον ἐν τῇ μετανοίᾳ πρὸς κόσμον κηρύξ :–
Ἐπὶ βουλαῖς· καὶ ἐν ἔργοις τοῦ πλάνου ἐθανατώθην· δέσποτα
πονηρίας με ζωώσας· ἡ περιοχὴ· τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων
θεὲ τὴν ἐν ὑποστάσει· ἴνα ὡς ἀεὶ ὁ λαὸς τὸν πόνον ὕμνησον :–
ᾠδὴ ϛ' ἐν ἀγαλλιάσει. Ἡ φωνὴ καὶ τὸν λόγον κηρύξας· πάν-
τας φωνὰς περιδεξαμένους αἰτήσει· ἁμαρτιῶν συγχώρησιν
δωρηθῆναι τοῖς πόθῳ ὑμνοῦσί σε :–
Ἐν ὄχλοις σου ἐκαθάρισας· πρὸ ἱκετευσάντων χεῖρας ἔστησας
τὰς ἁμαρτίας αἴροντα· πρὸς τὸν ὑψιστον χεῖρας ἑκάστοτε :–
Ὑπερβολὰς ἀμέλειας συνεχόμενος· ὑπομονῆς ἁμαρτίας βαρὺ τὴν
καρδίαν μου· τὴν σὴν ἀγαθότητα πρὸς τὸν ἐμὲ μετανοοῦντα δεχόμενον
ᾠδὴ ζ' ἀντίθεον πρόσταγμα: Προορίζων ἀξίως· ταῖς ἱκεσίαις

ἐκτείνας τοῖς κόλποις· τὴν ὠμὰ πάθη καρδίας μου· διὰ φύσιν πρό-
θυμον ἀπαθῆ· φόβον τὸν ἐμὸν θεοῦ· πᾶς καρδίας ἄλλο περιόντα μου :–
Ῥοαῖς ὡς ἐκάθηρας· τοῦ ἰορδάνου· ἁγιάζων τοῦ ὕδατος· τὰ
ὑπὲρ ἡμῶν κύριε· αὐτὸς καθαρεύων· ὕδωρ δὲ ὡς ἐκκαθαρίσας· θείας καταμύ-
ξεως· ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ἔνδοξε προσδέομαι :–
Σπαράσσων φέρειν σε· μηδὲ ὡς πρό· ἐγκάρπιον φέρουσιν· τὸν λόγον
σωματούμενον· οὐ θεοῖς σκηνώσας καὶ ὁ μέγας πρόδρομος·
στεφθεὶς ὁ πανάγιος κλαυθμός· ὑμνῶν χαίρων προσεκύνησε :–
ᾠδὴ η' καὶ μὴ τό: Δίδου δεξιὰν ἐμοὶ χαμαὶ κειμένῳ· ὁ
δεξιὰν ἐκτείνας πρό· ἐλούσας τοῖς ὕδασι· τὸν ἀμόλυντον
καὶ ἔσωσας· ὅλον ἀποκαθαίρει· σημεῖα τῇ σῇ σωτηρία :–
Οἴμοι τῷ πολλὰ· κακὰ πεποιηκότι· οἴμοι τῷ μόνῳ πρὸς ἐπί-
σημον θεόν, τὸ πανάγαθον· κατάστασις ταχὺ βοήθει μοι· καὶ κάθαρσον
παραπτωμάτων μου· λύσιν τῶν χρεῶν μου· ἀποκοπτόμενον δέομαι :–
Ὕπνος θεοῦ· σαρκὶ ἀποτεκοῦσαν· ἀποκοπτομένου ὑπὸ τῶν
παθῶν τῶν θλιβομένων· καὶ δεόμενος ὅλον προσχόντας
ταῖς θείαις καταστολαῖς τῆς σου· παντοκρατορίας ὅπως
ἀξίως δοξάζω σε :– ᾠδὴ θ' ἐν παρθένου γεννήτορος:
Στεφανῶν ἀκάρπων μεν· παντοίων ἔργων ποίησον· ἀρετῶν
ἀπεκνίσαν, ἀλλὰ πρὸς φέροντα· τέκνον με κύριε ποιήσαν, καὶ κοι-
νωνὸν· θεὲ βασιλεῦ· καὶ τῆς ὁμηγύρεως· τῶν ἀγγέλων μεσιταιτον :–
Ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε· καὶ πόθῳ σε δοξάζουσιν· καὶ τοῦ θείου μάθου
περιπολεύουσιν· δίδου ὡς θεὸν τὴν λύσιν τῶν δίς χρεῶν· προ-
δρομε κύριε· καὶ ἡμῖν ὅτι ὀρθῶσιν· καὶ παῖς μετ' ἀπολύτρωσιν :–
Φερόμενον ἅπαντα· τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα· ἐναγκαλιζόμενος
κύριε τῆς θεομήτορος· μαθητὰς ἐκδύσω πρὸς προβάτων· τὴν ταπεινὴν
σῴζε ψυχήν μου· πολλοῖς περὶ τῶν πταισμάτων· καθεκάστην
πλημμελήμασιν :– εἰσόδιον ἦχος ζ' ταῦτα β' εἰσόδιον :
Τῇ ζ' ἑσπέρας πρὸς τὸν προσκυνητὴν τρεῖς ἦχος αι:
Ἡμαρτήθη καὶ προέφθασαν· διὰ τὴν ἡμῶν κακίαν· ὅτι ἤδη ἀπολύ-
μεθα δεδιώς· καὶ πλῆθη τῶν πταισμάτων· καὶ πονηρῶν ὀφθαλμῶν· τὰ δέ-
μνια σου θεὸν εὐθείας :– Ἐλέησον πάντων· τοῖς ἐπισπεύ-
τε ἔχοντας θεέ· καὶ γὰρ μόνη πρὸς θεὸν· ἀφαιρετόν προσενεγκεῖν

408

τοῦτον μὴ παρέχῃς· καὶ ὁ σὰ θέλεις ποιεῖν δύνασαι :–
Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντες ἡμᾶς· καὶ κακῶς οἱ ἐνσπείροντες· ἀλλὰ τούτων
ἄλεξον πάσας τὰς ὁρμὰς· ἀπράκτους καὶ ματαίας· δείκνυε ὡς ἀεὶ
πολυκράτορος· σοῦ θεοῦ τὸ ἀνίκητον :– εἰς ...
Πρὸς σοῦ κ(ύριε)· ζωὴ καὶ ἀντίληψις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐκ παντὸς
πεποιθότες· εἰς τὸν σταυρωθέντα θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν ἐκ ψυχῆς ἡμᾶς :–
Πρὸς σοῦ κ(ύριε)· παράδεισον ἤνοιξε τοῖς γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς
λυτρωθέντες· εἰς τὸν σταυρωθέντα θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐκ ψυχῆς ἡμᾶς :–
Οἱ ἀθλοφόροι μάρτυρες· καὶ ὅσιοι πολῖται· ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες·
πολλὰς βασάνους ὑπέμειναν· καὶ τέλος μὲν ἀπέλαβον τὸν στέφανον·
ἐν οὐρανοῖς· ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :– ...
Ἡ ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν· ὁρῶσα ἡ πανάμωμος θεοτόκος· κρεμαμένην
μετ' ἀνδρῶν· ὀδυρομένη ὤδυρε· υἱέ μου καὶ θεέ μου· σῶσον τοὺς πόθῳ
ἀνυμνοῦντάς σε :– ὁ κα(νών)· ᾠδὴ α'· ἦχ(ος) πλ(άγιος) β'· ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας
Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ἐμὸν ὑπάρχει· καὶ τὰ πλήθη δὲ ποῖα
τῶν ἁμαρτιῶν μου κακῶν· τί δὲ δεῖ θρυλλῶ ἀνὴρ· ἀπορῶ καὶ δει-
λιῶ· ἀλλ' ἐλέησόν με :– Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρά·
καὶ δεινά μου πταίσματα· ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· οἴμοι τίς γένηται
λοιπόν· ἀλλὰ δέσποινα κἀμὲ πρὸ τέλους οἴκτειρον :–
Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν δεινὴν ἐκ βάθους· ἐννοῶν πανάχραντε·
καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτόν· σείομαι ὅλως δὲ κακῶν· δέχε-
σθαί με δέομαι δέσποινα· ἀλλ' ἐλέησόν με :–
Τῶν ἀγαθῶν ὁ φθορεὺς ἐστὶ μὲν νῦν καθορῶν· ἡμῖν ἀπὸ στρατείας
καὶ μακρὰν ἀπὸ θεοῦ· ἐξενωθέντα τῶν ἀγαθῶν· καταποθῆναι γὰρ
ὁρμᾷ· δέσποινα πρόφθασον :– ᾠδὴ γ'· Οὐκ ἔστιν ἅγιος·
Αἰσχύνομαι ἀλλοιοῦμαι αἰσχρῶς· δέσποινα θεοῦ· ἐξ ἁμαρτιῶν μου
κακῶν· ὁ ταλαίπωρος ἐγώ· καὶ πολλαῖς τὸν πονηρὸν ...
ἀπογνώσει ὅλως συνεχόμενος :– Τὸ κατηγορούμενόν μου ... καὶ
τεθλιμμένος οἴμοι· ὑψηλοφρονῶν γνώμῃ· καθ' ὅμοιος ...
καὶ ἔργῳ καὶ λογισμοῖς· τοῦ ἀσώτου ἔπραξα τὰ ἄτοπα :–
Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἐν ... τοῖς· ὅστις αὐθαίρετα πράξας· ἐγένετο
ἐν κόσμῳ ὥσπερ ἐγὼ ἀγαθή· ἐσκότισε μέν μοι· τὸ γὰρ θεῖον
βάπτισμα ἐμόλυνα :– Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν· πονηρία

409

...παρ· σὺ βοήθησον ταχὺ· ὁ ὅπως ὁ σπὰρ καὶ μὴ καταποθῶσιν τῇ κα-
τῶν ἁμαρτιῶν πράξεων τὰ ἄτοπα :– κα(ὶ) ... Ἐλπὶς τοῦ κ(όσμου)
Ἐλπὶς καὶ τεῖχος καὶ λιμὴν τοῦ λαοῦ σου παρθένε· ἐξ ἧς ἐτέχθη
ἀπαθῶς ὁ σωτὴρ τῶν ἁπάντων· ὡς ἔκλαυσας ἐν τῷ σταυρῷ
τὸν υἱόν· καὶ ἔσωσας τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σοί· αὐτὸν καὶ νῦν
δυσώπησον· ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε :–
ᾠδὴ δ'· Χ(ριστό)ς μου δύναμις· Ἀπέλων τὰ γράμματα καὶ τὰ ἔργα τῶν
ὁ ...ῶν αἱ δυνάμεις· τοῦ σοῦ υἱοῦ· φρικτοῖς τοῖς κεραυνοῖς· νῦν
δὲ ἐγὼ ἀπογνωσθεὶς· ἀφόρητα περιέχομαι :–
Ἐξ ἐμῆς συμπαθείας· ἦτε καὶ ἔφριξε· καθορῶσα δεινὰ κἀμὲ καὶ πο-
νηρῶς· πράττοντα τὰ ἄτοπα· ἐκ τοῦ θεοῦ μου τὴν πολλὴν· ἀν-
οχὴν καταπλήττεται :–
Μ... ἐμόλυνα· καὶ ἐκ τοῦ σ... καὶ ναὸν τοῦ κ(υρίο)υ· ὃν ... πρ...
... ἡμῶν τὰς ... ἐγὼ δὲ οἴμοι ἀνάδοχος· ...
μηδὲ ... δέσποινα· μηδὲ ξένον ... ὁ ἄσωτος :–
ξενωθέντα τῆς σκέπης τοῦ σοῦ υἱοῦ· ὅλως καὶ ἀνάξιον· ἀλλὰ
ἀπὸ πλάνων κἀμὲ· ἐκ τοῦ ἐμοῦ τῶν πταισμάτων μου :– ᾠδὴ ε'· ...
Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθή· ἴασαι ψυχῆς τὰ πάθη· αἱ ὁ φθορεὺς ...
ἐν ἔρει· ἐσομένη τῆς τούτου αἰχμαλωσίας πικρᾶς· ...
γὰρ καθορῶν μὲ νῦν ἀπροστάτευτον :–
Ἀδὰμ παρέβη μὲν ἐντολὴν· μίαν τοῦ υἱοῦ σου παρθένε· καὶ ἐξορία
ὑπέστη· πόσῳ δὲ μου θρηνήσω πταισμάτων ἀφ' ἑαυτόν· ἐγὼ
ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης αὐτοῦ :–
Φονεύσας μὲν πάλαι ἀναφανῆς· καὶ ἀδελφοκτόνος Κάϊν· ὑπὸ θεοῦ καὶ
κατηράθη· τί δὲ καὶ ποιήσω ἐγὼ ὁ πάντολμος· ψυχὴν γὰρ ἀπο-
κτείνας· νῦν οὐ καταισχύνομαι :–
Ἡ σὰ ἐξήλωσε τὸν δημὸν· ἐνεργείᾳ μὲν καὶ κόρε· ... ψυχὴν κατεργάσασθαι·
καὶ λαμπρυνεῖ με ὑπὸ σοῦ υἱόν μου· καὶ τίς με οὐ θρηνήσει· οἴμοι τῷ ἀθλίῳ :–
ᾠδὴ ς'· Τοῦ Ἰωνᾶ· Ὁ βίος μου ἄσωτος· ἡ ψυχή μου ἐρρυπαρωμένη
ἦν ζωῆς παναθλίως· τὸ δὲ σῶμα μου ὅλον ἐν τοῖς κακοῖς· δέσποινα
τεθείλωσαι· διὸ σπεῦσον παρθένε καὶ βοήθησόν μοι :–
Τὸ τέλος ἐφέστηκε· καὶ οὐ φέρω ἀγαθή· τὸ σῶμα ... ἐλέγχει· παρθένε
γὰρ τὰς πράξεις τὰς πονηράς· καὶ μου τὸ ἄτοπον· καὶ τὸ βῆμα ...
τοῦ υἱοῦ σου ἀγνή :–

Σαρκὸς τῶν πυρώσεων· τὰ ταμεῖα τοῦ πυρὸς· ὁ φοβερὸς καὶ ἄσβεστος. ἣν ἁμαρτὼν ὑπάρχω ἀληθῶς· ὁ σκώληξ ἀκοίμητος· ἀλλὰ ῥῦσαι με τούτων ταῖς πρεσβείαις σου :- Μνῶμαι πρόμος συνέχομαι· καὶ προσοῦμαι ὁ ἄθλιος· τοῦ πονηροῦ ταῖς ἐνέδραις· πρὸς τέλος γὰρ θέλει ὁ φθορεὺς· φονεῦσαι κατέχων· ὡς αἰχμάλωτον ὅλον καὶ γυμνὸν ἀρετῶν :- ᾠδὴ ζ' Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον:

Ἑπταπλασίονα τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε· τὴν τῶν παθῶν ὁ ἄθλιος. καὶ ταῖς μοιχείαις τὴν καρδίαν ὅλως θανατώσας· διὸ σβέσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν· δακρύων μῆτερ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἀποστῇς με :-

Κυλινδούμενον με ὡς ἐν βορβόρῳ τῶν παραπτωμάτων μου· μὴ με ἀποστρέψῃς. καὶ γὰρ ὁρῶν με· ἀπογνωσθέντα ὁ ἄθλιος· γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός. ἀλλ' ὦ ἀντίπαλου κραταιᾷ, χειρὶ ἀνάστησόν με :-

Φοβοῦμαι [illegible] μὲν τὸ κριτήριον ταλαίπωρος ἡ ψυχή μου καὶ ἀνέστηκε. καὶ ἡ [illegible] κόλασις· ἀπλανὴς πρόστεκε καὶ φρικτή· ἀλλὰ μόνος μου προφθάσον μοι· τὴν τοῦ κριτοῦ σου καὶ Θεοῦ καὶ μὴ ἀπογνῶ ἀύτης :-

Ἐσκότισεν ὁ ταλαίπωρος τὸν νοῦν ὑπάρχων· τῷ πλήθει τῶν ἁμαρτιῶν μου κακῶν· καὶ ἠχλύωσα τὴν ψυχὴν καὶ σώματι καὶ νοΐ· διὸ μοι φωτός σου ταῖς αὐγαῖς· πρὸς ἀπάθειαν γλυκασμὸν· θᾶττον εἰσάγαγε :- ᾠδὴ η' Ἡ ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις:

Τὸ σωτήριον ὕδωρ τὸν Θεὸν ἡ τεξαμένη· καὶ ἀγγέλοις ὑπερεξέχουσα· σβέσον τῶν παθῶν· τὴν πυρὶ φλέγον κάμινον· καὶ δακρύων ῥείθροις ἀπόπλυνον ψυχήν μου :- Παρθένος ἀθανάτου· φέρε τὸν ἁμαρτωλὸν· καὶ τὴν κρίσιν ἐκκλίνειν· ὅλως νῦν δέδοικα· πρὸ ἀπ[illegible] δὲ κακῶν οὐδόλως ἐμφανισθῶ· ὁ μὲ οἰκτείρων πρὸ τέλους· πρὸ

Στεναγμοῖς ἀπαυγάστους· δέομαι δέξαι· [illegible] βοῶ σοι πανάχραντε· καὶ δακρύων πηγὰς μοι δοῦναι ἐκ πλείστων μου· παραπτωμάτων πολλῶν καὶ ἀτοπημάτων· ὅπως ἐπιτύχω ζωῆς τῆς αἰωνίου :-

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη· σοὶ ἐξαγορεύω· ὡς οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλος προσορμεῖσθαι· δέομαι Θεοῦ τὸν υἱόν σου καὶ κύριον· τοῦτον μοι σὺ ταχὺ καταλλάξον παρθένε :- ᾠδὴ θ' Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν:

Ἰδοὺ προσπίπτω καὶ σοὶ πανάμωμε φόβῳ πολλῷ· καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐκτενῶς· τὰς πολλὰς πρεσβείας σου ὁ δοῦλος σου· μήτηρ γὰρ ἰσχύει· δέησις δέομαι· μῆτερ πρὸς υἱὸν πανάληθῶς· πολλὰ γὰρ κατισχύει :-

Χορείαις πρὸς ἀγγέλων ἀρχαγγέλων νῦν· καὶ τὴν τῶν ἀποστόλων πλήθει τῶν πατέρων, τοῦ κτίστου μου, ἀποστόλων δήμοις τε· καὶ τῶν προφητῶν· μαρτύρων καὶ ὁσίων· ἱερομαρτύρων· καὶ πρεσβείαν ποίησον, ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεὸν :-

Καὶ νῦν καὶ τὸ πέπτυσμα οἰκτίρησον· ἀφρόνως ἐν ὥρᾳ ἣ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· τῶν δαιμόνων θεατῶν λύπρου μένοντες· ῥῦσαι τῆς πυρᾶς αὐτῶν· τούτων τολμήματων· ἐκ μηδενὸς φάθης παραδοθῆναι αὐτοῖς :- Κεῖται οἰκτίρμονα καὶ φιλάνθρωπον· τὸν σὸν υἱὸν· ἐκδέχομαι ἀγνή· μὴ παρίδῃς με· ἀλλ' αὐτὸν μοι ποίησον ἵλεων· ἐκ δεξιῶν με· τότε παραστήσαι με· τοῦ ἀχράντου αἵματος αὐτοῦ· ἡ γὰρ ἐλπίς σου :- εἰσὶ ἀεὶ αἶνοι σταυρὸς χριστοῦ

Οἱ τῷ σταυρῷ τειχιζόμενοι· τῷ ἐχθρῷ ἀντιταττόμενοι· μὴ δειλιῶντες· τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὡς γὰρ ὑπερήφανος κατηργήται· καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ σταυρωθέντος Χριστοῦ :-

Ἐν τῷ σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι Χριστέ· καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος ὑμνῶ· φιλάνθρωπε· τὴν ἄφατον ἀγαθότητα καταπαλαῖε· τῶν ὁμολογούντων σε Θεὸν καὶ ἄνθρωπον :- [illegible] τὸν θέοντων ἁγιάσματι· τοῖς φορουμένοις τὸν κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν· στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο· καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :-

Ἡ ἄσπιλος ὡς ἀμνὰς· τὸν ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον· περιχομένην ἀνεβόα· μητρικῶς· τί σοι θεὸς τὸ μὴ ἀποδίδως ὦ τέκνον· τὸ τῆς ζωῆς πάρεχον· ᾠδὴ ε' Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι :-

Ἐν τῷ σταυρῷ φορήματι· στρατευσάμενοι ἔνδοξοι· κατ' αὐτοῦ ἀλάστορος περιγεγόνατε· τὴν πανοπλίαν τοῦ πνεύματος· ἀπόστολοι ἔνδοξοι· καὶ τὴν ἀπάτην ἰσχύν· τῶν δαιμόνων συλλαβόντες· θεάνδρως τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην ἐκφυγόντες· διὰ τοῦτο σε αἰωνίως· τιμῶν ὁ πλάνος γεραιρόμενον :- Στεφανηφόρος ἀπόστολος σου· τὴν σωτήριον τοῦ Χριστοῦ· δωδεκὰς ἡ θεία τῶν ἀποστόλων σου· πρὸς τὰ ἔθνη ἐξελθοῦσα· Χριστὲ πρὸς ἐπίγνωσιν· καὶ θαλάσσης ἀλμυρᾶς· τῶν παθῶν ἐξελαύνοντες· διὰ τοῦτο δεσπότα ἐκλιθοῦμεν· τῶν παραπτωμάτων ἀνακαλέσαι ταῖς τούτων· πρεσβείαις δέξαι τοῖς δεήσεσι :-

Ὡς μολιβδὸν ἀσχήμονες ταῖς ἀκτῖσι τοῦ σταυροῦ· δαίμονες κοσμίως ἀπαυ

διεπέμφθη τῶν θαυμάτων ἐν Βέρρᾳ· ἀφθόνως προέχου-
σι. τοῖχοι τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων γενόμενοι· καὶ θεόγραφοι
θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι· θεοῦ δακτύλῳ τοῦ μόνου
ἱερομύσται πανόλβιοι :- Ἕτερον τοῦ ἁγίου Νικολάου ᾠδὴ β' Θεὸς ἐκ τοῦ...

Ἡ ὑγροῖς ἐποικήσας αἰθάλητος· μῦρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης· μυρε-
χεῖσθαι μονάζων· γενικῶς δὲ ἱεράρχα Χριστοῦ· καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα
τῶν πίστει καὶ πόθῳ σου τὴν πανίερον δῆμον· μύρων πέλουσα
ἀπολύων· συμφορῶν καὶ κινδύνων· τούτοις καὶ τῶν θλίψεων
πέρ· ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου :-

Νικοφόρον ὄνομα ὡς ἀληθῶς· τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης· ἐν πει-
ρασμοῖς κραταιόν· γενικῶς δὲ ἱεράρχα Χριστοῦ· πανταχοῦ δὲ καλούμενος
ὀξέως προφθάνεις· πόθῳ τοῖς προστρέχουσιν ὑπὸ τὴν σκέπην σου
σημαίνεις ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ· πιστῶς ὁ πιστευόμενος σώζεις· ἐκ τῶν πειρασμῶν

Ὡς φθάσας καὶ στρατηγῶν βασιλεῖ· σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ // καὶ περιίστασιν
κατ' ὄναρ· καὶ τούτοις φόβους μεγάλων· οὕτως ἐνηχῶς αὐτοῖς τοὺς
πολίτας ... ἐνδεικτικοὺς κατέχετε· δεσμίους ἐν φρουρᾷ
ἀθώους τυγχάνοντας τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὁμοίως ἐὰν παραχθῶσιν
ἐντάξειν ποιήσομαι δυνατῶς· κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος :-

εἰς τὸ αὐτὸ ᾠδὴ γ' ... Κύριε οἱ ἀπόστολοι κατέλαβον· ποτὲ μὲν τὸ μάθος
τῆς θαλάσσης διαλυκτίων· ποτὲ δὲ τοῦτο στὸ βασιλεῖ δι' ἀδι-
κημάτων· τὰ μὲν τέχνη τὸν ἀκατάλυτον ναὸν θεοῦ ἱερέων κοσμῶν· τὰ
δὲ πίστει τῶν ἀπερίγραπτον σου κόλπον ἔφθασεν· καὶ τῶν κόσμων ἐκ
ῥύζων τῶν ἀρχόντων υἱὸν σου· ὧν ταῖς πρεσβείαις καὶ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμᾶς :-

Ποτὲ οἱ μαθηταί σου Χριστὲ· ἐν πλοίῳ χειμαζόμενοι ἀνεβόων· διδάσκαλε
σῶσον ἀπολλύμεθα· καὶ νῦν ἡμᾶς κραυγάζομεν· φιλάνθρωπε σῶσον
ἡμᾶς· ἔσται ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν :-

Διαθλοφόροι ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ ... πολῖται· ἐπὶ γῆς ἀθλήσαντες
πολλὰς βασάνους ὑπομείναντες· καὶ τέλειον ἀπέλαβον τὸν στέφανον
ἐνδόξως· ἱκετεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :-

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξίως· παρθένε μόνη μῆτερ θεοῦ· ἠξιώθης
ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως· Χριστὸν τὸν ζωοδότην· εἰς σωτη-
ρίαν ψυχῶν ἡμῶν :- ὁ Κύριος ... ᾠδὴ γ' ... Ἐν ὑψώθω κατ'

Τοῦ φωτὸς τοῦ θείου ἀστραπαί· τῇ ἐν χειμαζομένοις φωτὸς

διὰ τοῦ σοῦ ἀποστόλου φωτίσατε· σκοτιζόμενον ὑπὸ δεινῶν
ἀμαυρώσεις· καὶ ἐν ἀμβλύτητι· πάντα μου τὸν νοῦν διανύοντα :-

Μαθηταὶ καὶ φίλοι τοῦ Χριστοῦ· φίλον με γενόμενον· τοῦ διαβόλου
δι' ἀκάκων ὀκνηρῶν· τούτου ἐκλυτρώσασθαι· συγκινοῦντες
τὴν ψυχὴν εἰς ἀγάπησιν· τοῦ ὑπερφιλήκοτος· γενέσθαι ἡμᾶς δι' ἀγαθότητα :-

Ταπεινὴ ψυχή μου πρὶν θανεῖν· στέναξον μετανοοῦσα· καὶ σὺ αὐτὴν με-
νεκεὶ μόνην πένθησον· ὅπως ὁ τοῦ Λαζάρου· τετραήμερον
ἀναστήσας ὡς ἀπόστολος Χριστοῦ· καὶ σὲ ἀναστήσει· ταῖς τῶν ἀποστόλων πρεσβείαις Χριστός :-

Ἀγαθὸν Κύριον ὑμνήσατε· πάντας ἀγαθύνοντας· τοὺς τῇ φθορᾷ κεκω-
μένους ἀλγεινῶν· τοῦτον καθικετεύσατε· πανεύφημοι σὺν πρεσβείαις
ἡμᾶς· καὶ τοῖς ἀποστόλοις· πάντας λυτρωθῆναι περιστάσεως :-

Ἕτερον κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου ᾠδὴ γ' ... Ὁ λαὸν ἐπ' ἀσώματον :

Ἀινηρεκῶς (?) τῷ θείῳ θρόνῳ τῆς χάριτος· παρρησιαστικῶς Νικόλαε Χριστὸν
εἶναι καὶ ἔλεος δωρηθῆναι διὰ σοῦ πᾶσι· τοῖς σὲ προσκαλουμένοις
ἐπὶ τῆς γῆς· μέγαν προστάτην σε ἔδειξε· // πιστοῖς οἰκέταις σου :-

Θερμοῖς κινδυνεύουσιν· διό μοι πρόσχες· ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ·
φυλάττων με σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος :-

Ἡμέτερον· ὡς περιστερὰ γνωρίζομεν σε· ταῖς φοτοπόλοις(?) λάμ-
ψεσι· σκοτοῖς ἐρρίφθημεν· συμφορῶν καὶ κινδύνων· καὶ πάσης ἁμαρ-

Σωματικῶν· ἀέρος σημάτων μελύτροσαι· // περὶ Νικόλαε :-
ταύτης ψυχῆς μου ἴασαι· ἀδιαλάπτω(?) ἁμαρτήματα· καὶ πυρὸς αἰωνίου
ῥῦσαι πάσης μεμνημένος θεοχαρίτωτε :- ᾠδὴ γ' Ἐξηνθήσεν :

Διδάσκαλον κτισάμενοι· τῶν σοφίαν ἔνδοξοι· τὴν τοῦ πατρὸς
ἐν πυρί· τῶν ἑλλήνων ἀπεμωράνατε· τὴν σοφίαν θεόπται ἀ-
ξιάγαστοι :- Τὴν ἄγνωσιν πανάφημοι· τῆς ψυχῆς μου λύσατε·
καὶ ἀτεκμίαν πράξεων· ἐναρέτων φέρειν ποιήσατε· ὡς τοῦ λόγου

Δικαιοσύνης φαρμακευθέντα τῶν ἰοβόλων // αὐτόπται πανσεβάσμιοι
διηγήματι· τοῦ δεινῶς ὀδυνωμένου θεραπεύσατε· ἱκέται ἀποστόλων ἱερά-
ρχαι τῶν ὅλων πολυέλεε :- Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον· ἐκδυ-
σωπεῖν πάναγνε· σὺν ἀποστόλοις αὐτοῦ· πάσης ὀλέθρου καὶ
περιστάσεως· καὶ κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε :-

ᾠδὴ δ' Στερέωσον : Ἰάσεων πηγὴν ὑπάρχων ἀγγελικὲ τὰ
πάθη θεράπευσον τῆς ψυχῆς μου· τὴν ζωήν μου περιφρούρει·

ἀπαλλαγῆναι με φυλάττων· Τὸν προφήτην σώσαντα :—

Ν οσοῦμου ἐκ προσβολῆς δαιμόνων φθειρόμενος· ἐκ κολάσεως ὁρατ(ῶν)
καὶ ἀοράτων· πολεμίων με διάσωσον· ὡς προστάτης
Ο μόνος ἀγαθὸς σε ἀγαθὸν πάντων· προστάτην // μεγάλε πάτερ νικόλαε :—
ἀνθρώποις ἀνέδειξε μάκαρ· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε· ἐκ παντοίων
κινδύνων με διάσωσον :— Ἰσχὺς μου καὶ χαρὰ καὶ ἀγαλλί
ασις· καὶ τεῖχος, μακάριε προστασία· σὺ ὑπάρχεις πάτερ
μακάριε· πειρασμῶν καὶ κινδύνων με διάσωσον· καὶ νῦν
Φ ωστῆρας ὥσπερ [illegible] τοὺς μαθητάς σου χ(ριστ)έ· // Ταχὺ προκ
ἀνέδειξας ἐκλάμποντας ἐν τῷ κηρύγματι· φωτίζοντας
ψυχὰς ἡμῶν· πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων· δι' αὐτῶν ἀμαυρώσας
[illegible] καταυγάσας τὸν κόσμον· αὐτῶν ταῖς ἱκε
σίαις· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :— [illegible] νικ(όλαε) [illegible]
Α [illegible] τῶν ἀρετῶν· ἐπιτηδεύσας ἐκλάμψας κατ' ἀγαθ
περ ἐξέλαμψας ὥς· τῶν θαυμάτων ὑπερέλαμπε· ἀληθῶς ἐδείχ
τοῦ κ(υρίο)υ ποιμὴν ἡμῶν· ἐν πειρασμοῖς ὑπάρχων· προστάτης
ἀκ[illegible]τος· ὅθεν παραδόξως· τὸν ἐχθρὸν ἐκνικήσας τὸν [illegible]
πλάσας· καὶ ἄνδρας διέσωσας· ἐκ θανάτου νικ(όλαε)· πρεσβεύων
Ι Λ [illegible] προσφθάνει κ(αὶ) [illegible] [illegible] ἐλήλυθας
Π [illegible] καὶ λιμὸν καθεκάστην τηκόμενον· σεῖο(?) [illegible]
ἐμπλησον μόνε φιλάνθρωπε· θείαις παρακλήσεσι· τὸν εἰς τὴν
[illegible] κ(υρίο)υ κηρύξαντος :—
Ε ἰς θάλασσαν· κοσμικὴν ἐπεκτείνας [illegible]· ὡς [illegible]
τοὺς ἀκλεεῖς ἀποστόλους· ταύτην [illegible]· [illegible]
Π ονηλίου· τοῖς ἐν σκότει χ(ριστ)ὸν καταγγείλαντες· // [illegible]
ἐν σκότει με κείμενον· τῆς ἁμαρτίας φωτίσατε· ἄνω[illegible]
[illegible] μοι· τὰς πονηρὰς ἐνθυμήσεις τῆς καρδίας μου
Π αμφαεῖς[illegible] θ(εο)ῦ· ὥσπερ [illegible] ὑπὲρ τῶν [illegible]
τῶν [illegible]· σὺν ἀποστόλοις ἱκετεύε· ὅπως λυτρωθείημεν· ἀπὸ
τῶν καὶ κινδύνων· καὶ κακώσεων :— ἄλλο· [illegible]
Κ οσμήσας [illegible] νικ(όλαε)· τὴν καρδίαν κόσμος ἐδείχθης [illegible]
[illegible] τίμιος· τὴν ἀκοσμίαν τῆς ψυχῆς μου· διοίκησον

δι' ἀλγεινῶν· καὶ κοσμικῶν σκανδάλων με διάσωσον :—
Π [illegible] τὴν ἐκδεχθεῖσαν(?) [illegible] μοι παμμάκαρ·
[illegible] κλύδωνος· κουφίζων με, καὶ πελάγει(?) [illegible]
[illegible] νικ(όλαε)· Τὸν σὲ προστάτην [illegible] :—
Ρ ημάτων θεϊκῶν ὑπήκοος· ἐπακούσας μου τῶν ῥημάτων·
σκανδάλων με λυτρῶσαι· δαιμόνων τε καὶ παρανόμων
ἀνθρώπων· καὶ παντοίας περιστάσεως· [illegible]
Ἐ [illegible] δὲ [illegible]· ἐμμένειν με καὶ ἐν [illegible]· νικ(όλαε) :—
[illegible] φρούρησον· ὁδήγησον πρὸς [illegible] πολλαῖς· ἁμαρ
τίαις [illegible] καὶ προσ[illegible] μόνων κλονι
ζόμενον :— [illegible] [illegible] καὶ [illegible] :
Ο [illegible] ποιμὴν· [illegible] λύκων [illegible] ὡς προβάτων· αὐτοὺς
[illegible]· τῇ θεοσεβεῖ αὐτοῦ [illegible]· καὶ τῶν καλ
λιτόνων λόγων· τοὺς θείους μαθητὰς αὐτοῦ :— [illegible]
Π ανθέω φωτί· τοὺς ἐν ζόφῳ πλάνης ἐφωτίσατε· καὶ ἀποφο
[illegible] σκοτισθέντα με· [illegible] ψυχοφθόροις· φωτί
σατε μακάριοι :— Ἐ θλίψεσι(?) [illegible] πρὸ τοῦ τέλους [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]· ἡμαρτον [illegible] συγχώ
ρησιν· δι' αὐτῶν ἀποστόλων· καὶ σῶσον με ὡς εὔσπλαγχνος :—
Φ ωτὶ με τῷ σῷ· τὸν ἐν σκότει κείμενον καταύγασον· φωτὸς οἰκη
τήριον· καὶ σὺν ἀποστόλοις καθικετεύω· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης·
ῥυσθῆναι με [illegible] :— ἄλλο· Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός·
Μ όνον θ(εο)ῦ πληρωτά· μόνος μὲν θεῖος σωτὴρ εἶναι [illegible] τὸν
ἀγαθόν· καὶ [illegible] [illegible] ἐχθρῶν· δαιμόνων τε
βλάβης, παμμάκαρ νικ(όλαε) :— Μ έσος ὡς πάλαι τοὺς τρεῖς
ἀπελυτρώσω ἐπὶ [illegible]· οὕτως κἀμέ· πάσης ἁμαρτίας,
[illegible] πρὸς τὸν θ(εὸ)ν· λύτρωσαι [illegible] νικόλαε :—
Ι ερουργὲ τοῦ θ(εο)ῦ· ἁμαρτωλῶν [illegible] μεγάλε· θαυματουργέ·
τὸν ἀγαθὸν [illegible] θ(εὸ)ν· μὴ με καταισχῦναι ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως :—
Κ ύριος [illegible]· κύριε [illegible] παραπτώμασιν· ὡς ἀγαθὸς
[illegible] καὶ ἐλέησον· ὁ πρὸς σε ἀνυμνῶν· ψυχῇ καὶ καρδίᾳ [illegible]
[illegible]ζόμενος :— [illegible] Ἐν ἀμετρήτοις παραπτωμάτων :
Ο [illegible] ζωῆς [illegible]· τὴν καταταχθεῖσαν ψυχήν μου τῷ
[illegible]· τῆς ἁμαρτίας δέομαι· μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος [illegible] :—

Ὁ ποιμένων τοῖς χρηματίζοντες· δόξαν τοῦ θ(εο)ῦ δικρεῖσθαι τὴν ἄρρητον
θεοφεγγεῖς ἀπόστολοι· κ(ύριο)ς τυχεῖν ἡμᾶς πάντας πρεσβεύσατε :-
Ἐν πελάγει δεινῶς κυμαινούμενος· σοὶ τῷ τοῦ παντὸς κ(υρίο)υ κυβερνήτῃ
προσέρχομαι· δι᾽ αὐτῶν ἀποστόλων· σωτηρίας περὶ τρίμους με ἰθύνων·
μετάνοιαν τὴν τῶν ἀνωδύνων ἀμέμπτων· μετὰ προσφορὴ τῶν ἀποστόλων μάρ-
τυρων τε· ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει· τὴν γὰρ ἀπάρχην ἐθεόμορφε :- θεοτ(οκίον)
Ὁ τῶν μυστηρίων γενόμενος πρόεδρος· καὶ ἀνδριάσας τῇ φωνῇ τὰ
συστήματα ταῖς ἀγαθαῖς σου πράξεσι· διὸ σε δοξάζω πανμάκαρ μα-
Λαμπροτέραν ἡλίου κτισάμενος πρὸ τὴν καρ(δίαν) λύτρωσαι
διά σου ὅλον με φώτισον· τῶν πειρασμῶν καὶ θλίψεων
ἀπελαύνων τὸ σκότος Νικόλαε :- στίχ(ος)
Ἀπὸ πάσης με ῥῦσαι περιστάσεως· πλάτυνε συμπαθῶς ὡς ἔχων Νικόλ(αε)
διὰ στερρᾶς ὁδηγῆς με· ἐνισχύων ὁδοῦ πρὸς τὸν κ(ύριο)ν :-
Ἐν παντὶ σε καιρῷ προσκαλούμενος· ἀρχιεράρχα βοηθεῖ ἀναδεῖξαι ἀρχ(ιερεῦ)
μένων με· τῆς φοβερᾶς κολάσεως· σὺ πάντοτε ὁ κακῶς σε … :-
ᾨδὴ ζ. Ἐν τῇ θεοῦ πρόσταγμα: Πνεύματι θείου πυρὸς· πυρὶ ἀναφθέντες
τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ἀπόστολοι ἐσβέσατε· θ(εο)ῦ δὲ τὸν ναὸν
ἐρῶνται· ἐν ταῖς φρεσὶ τῶν πιστῶν· πάντων ἐπαμύνετε· διὸ με-
γαλοφώνως ὑμᾶς γεραίρομεν :-
Τὸν κόσμον μισήσαντες· καὶ τὰ ἐν κόσμῳ· χ(ριστὸ)ν ἠγαπήσατε· ἐν κόσ(μῳ)
διὰ σώματος· ὡς τοῖς ὁμιλήσαντας· ὃν ἱκετεύσατε· πάντων
τῶν ἐν ὑμῖν ὑμνούντων· ἐλευθερῶσαι θεοφ(όροι) ἀπόστολοι :-
Κριταὶ δίκαιοι ὄντες· καρδιογνῶσται· ὁμοῦ τῷ χ(ριστ)ῷ φιλεῖ· ἐκδυσω(πεῖτε)
πλημμελήματα· ἐν ὥρα τῆς κρίσεως· μὴ κατακρίνεσθαι
μηδὲ ἀποπέμψησθαι πρὸς ταῖς ἱκεσίαις τῶν ἀποστόλων
Τὸ πῦρ τὸ θεότητος· οὐ κατεφλέχθης· ἁγνὴ τοσκύνησας
παρθενεύουσα ἐγέννησας· ἐν ὥρα τῆς κρίσεως· σὺν ἀποστόλοις ἀμ-
διαιωνίζουσα φλογός· ἐλευθερῶσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας :-
Ἄλλος. Εἰκόνα χρυσῆν: Πυρὶ πειρασμῶν· καθ᾽ ἑκάστην ὁμιλῶν
περίειμι· μάτην παγίδος διαιμόνων· ὥσπερ στρουθίον οἰκτρὸν
ταυτόν· σὺ ὑπὸ τὴν σκέπην προστρέχων· ἀλλὰ σύ με σῶσον
τὸν ἀγαθὸν ἐκδυσωπῶν θ(εὸ)ν καὶ κ(ύριο)ν :- … περὶ Νικόλαε· … με
Ῥημάτων ἐμῶν· ἐπακούσας ἐν σπουδῇ περὶ Νικόλαε· …

βοήθειαν· χειμαζομένῳ ταῖς θλίψεσι· καὶ ταῖς δυσχερείαις
τοῦ βίου· καὶ τῶν δαιμόνων κακώσεσιν· ἵνα σωζόμενος ὑ-
μνῶ τὴν προστασίαν σου :-
Ὁ πάλαι σοφῶς· ἐν ὀνείρῳ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἀθώοις μέλλουσι
θνήσκειν λυτρωσάμενος· παραστῆναι με λύτρωσαι τῶν
ἐπερχομένων πανποίων· καὶ νοσημάτων τοῦ σώματος· σὺ ψυ-
χικῶν ἀρρωστιῶν περὶ Νικό(λαε) :-
Ἐμὸν μνήμην ἐπιφέρω βοηθὸς ἐπιγραφόμ(ενος)· πάντοτε τοῦ βίου
φυλακτήριον· μὴ μου παρίδῃς τὸν δοῦλον σου· μόνη προστασία
τοῦ κόσμου· ἀλλὰ σῶσον ψάλλοντα· θεοτ(οκίον) :- ᾨδὴ η. Κάμινόν ποτε πυρὸς
Σωματοειδῶς ὑμῖν ἐπιφοιτήσαν· πυρὸς ἐν εἴδει τὸ παράκλη-
τον ἀπειργάσατο· ὡς λαμπάδας φλογίζουσας μὲν ἀθέ-
ους φωτίζουσας δὲ· πάντας τοὺς ᾄδοντας· θεοὶ τοῦ λό(γου) ἀπ(όστολοι) :-
Παθῶν ταραχαῖς χειμαζόμενον ταῖς κυμάτων· τὴν ἀθλίαν θεωρῶν τὴν καρδίαν·
θεραπευτὰς σου δέομαι· τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· τῇ νόσῳ μου
κατευνάσαι … ῥεῦσον τῆς κακίας· ὦ μαθηταὶ σου δεῖ σώζειν :-
Ἑτοίμαζον ψυχὴν καὶ δάκρυον σὺν στόμασι· καὶ στεναγμὸν πάθεν
πένθος σου· πρὸ τοῦ καταλαβεῖν σε· ὁ κλαυθμὸς ὁ ἀπαράκλητος·
καὶ μόνος ὁ … τῶν κτισμάτων σου· δέεσθαι οἱ κήρυκες … ἀπόστολοι :-
Κάμινον ποτὲ μὴ φλέξασα τοὺς παῖδας· τὴν σὴν λογχὴν προ-
κομίζειν· πάρ με παρακαλῶ· διὰ τοῦτο ἱκετεύουσι· σὺν ἀπο-
στόλοις πρεσβεύουσι· ἅπασι καὶ προφήταις· πυρὸς γεέννης ῥυ-
σθῆναι με :- Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός :
Δεσμῶν καὶ λύπης ἀληθῶς· ἐξουσίαν ἐκ θ(εο)ῦ παρ᾽ ἐδέξω· πάντων κόσ-
μου τὴν δέησιν· λῦσον ταῖς σαῖς προσευχαῖς· καὶ θεῖα δέσμα σου
ἀγάπη με· τοῦ ἐν ἀγαθῇ σαι θελήσαντος δεσπότου :-
Ἐπισκοπῇ σου θεϊκῇ· ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί· ἐπίσκεψαί με· ὁμαι-
λίξων τοὺς τρίμους· τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· φυλάττων ἀ-
τρώτον με ἀεὶ· τῶν ἐπερχομένων τοῦ πονηροῦ σκανδάλων :-
Χεῖρα μοι δίδου πρὸς θ(εὸ)ν· βοηθείας καὶ δείμας· ἐξάρπασόν με
τῶν ἐχθρῶν προσδοκίας· ὡς με ἀνῖσας ποτὲ· θηρὸς ἀπ᾽ ἀδίκου
ἐρωτώμενος· ἵνα σε γεραίρω ὡς ἀγαθὸν προστάτην :-
Ὅταν καθίσῃ ὁ θ(εὸ)ς· τοῦ ποιῆσαι ἐπὶ γῆς δικαίαν κρίσιν· μὴ εἰ-
σέλθῃς εἰς κρίσιν· μετὰ τοῦ δούλου σου· ἀλλ᾽ ἀμόμητεν … κρίνω(ν)

418

τῆς τῶν σῳζομένων· ἀρχαῖς τοῦ ἱεράρχου:–

Ὑπερφυεῖ σου τόκῳ θεοῦ· ἐμεγάλυνας ἡμᾶς θεογεννῆτορ· τῇ κρατηθέντας μεγαλόθεν τῶν ἀρχεκτηρίων κακῶν· διό σε μέχρι ἀεὶ ὥσπερ τὰς τῶν σῳζομένων ἀρχ τοῦ ἱεράρχ:– ᾨδὴ θ' εἱρμὸς γέννησ

Ἡ πόλεις ἐν δόξαις, ἀποστόλοι μακάριοι· μαθηταὶ τοῦ σοῦ Κυρίου πάνσοφοι· πάσης μὲν λύπης αἰσθανθῆναι [illegible]· πάσης ὀργῆς πάσης ἁμαρτίας· παντὸς πειρασμοῦ· ποικίλων περιστάσεων·

Ἐμὲ τὸν καταχρεῖ τὸν ἐμὸν τὸν ἀδιόρθωτον· τὸν τῶν σῶν προσταγμάτων καταφρονήσαντα· ἐν ταῖς τῶν δαιμόνων ἀπάταις· φρενοβλαβοῦς δὲ ἀκολουθοῦντα ἐπὶ πρᾶξιν κε· πρόσαγε ταῖς τῶν ἀποστόλων σου:–

Ψυχὴν ἀδιόρθωτον προσφέρω καὶ σῶμα ἁγνόν· σὺ χρηστότητι ὕλῃ τῶν παρασπάσεων· καί με μολυσμένην καρδίαν καὶ λογισμὸν κατεσπιλωμένον· ὦ σοι φιλάνθρωπε· οἰκτιρόμενε τοῦ ἐλέους σου:– Ἡ πολλοὶ πανέλεε· σὺ ἐν Κυρίου ζῶν· εἰς τὸν [illegible] καὶ ἄνθρωπον· ὁ θεὸς σῶσαι τοῖς ἐκδιώκουσι [illegible] ἐπιθῆναι κολάσεως· τοῖς πιστῶς σε μακαρίζουσιν:– δόξα [illegible] ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον

Ἱερωσύνης κλῆμα [illegible] τύπον· γινώσκομέν σε Νικόλαε σοφέ· τὸ καταπεμπόμενον· καθ' ἑκάστην ἡμέραν· κλυδωνίου παθῶν καὶ συμφορῶν· κατὰ [illegible] ἀρχαῖς σου σωτῆρος [illegible]:– Ὡς ἱερώτατον σκεῦος· δεκτικὸν θείου μύρου· δι' οἰκτιρμῶν κενωθὲν ἐπὶ γῆς· πάντων ἡμῶν [illegible] τὰς καρδίας τῶν μύρων γενόμενος σοφὲ ἀρχιερεύς· πειρασμῶν [illegible] διὸ σε μακαρίζομεν:–

Εὐμενοῦ ἱλαρώτατε· τὴν ψυχήν μου [illegible]· τῷ πλήθει κακουμένην τῶν δεινῶν· σὺ τοῖς ἁμαρτήμασί μου πραΰνον· πειρασμοὺς [illegible] ἡμέρας στήριξον [illegible] νύκτας· ἀγαθέ μου προστάτης· δοξαζόμενος Νικόλαε:–

Ἡ [illegible] καὶ φθείρεται [illegible] ἐξάξει [illegible] ἁμαρτιῶν πλῆθος [illegible]

419

τέλος· καὶ [illegible] ἐκ τερπνῶν· ταῖς ἀρχαῖς Νικολάου· τοῦ ἱεράρχου σου:– Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι· ὅταν μέλλῃς με κρῖναι· καὶ μὴ καταδικάσῃς εἰς τὸ πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε ἡ παρθένος· ἡ σὲ κυοφορήσασα σαρκί· τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη· καὶ ὁ κλεινὸς Νικόλαος:– [illegible]

Τῇ ε' ἑσπέρας [illegible] πρὸς [illegible] ὅλην ἀποθέμενοι·

Στερρὸς ἀνυψούμενος· τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος· τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· [illegible] προσεπέπηξαι· καὶ τὸ σὸν ἀπαστράπτον· ἐν αὐτῷ [illegible] ἡμᾶς [illegible] νεκρωθέντας ἀνεζώωσε καὶ κατεκάλλυνε· [illegible] πολιτεύεσθαι· ἀξίως [illegible] διὸ ὑπερυμνοῦμεν θαυματουργός· ὅθεν ἐγένου [illegible] ὑψούμενον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλωσύνην· ἄκραν συγκατάβασιν:–

Ἡ [illegible] προτυπώσας· χεῖρας ἐκτείνας πρὸς ὕψος· καὶ κατατροπούμενος· Ἀμαλὴκ τὸν τύραννον [illegible] τῶν πιστῶν καύχημα· ἀθλητῶν στήριγμα· ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα· δικαίων πρόμαχος· πάντων [illegible] διὸ σταυρὸν ὑψούμενον, ἀπαστράπτει [illegible] καὶ [illegible] δοξάζει τὸν δι' αὐτοῦ [illegible] ἄκρα ἀγαθότητι:–

Στερεὰ [illegible]· ὃν περιεπόθησας [illegible] ἀγγέλων [illegible] σήμερον ὑψούμενον, θεασάμενοι· ἀνυψοῖς [illegible] τοῦ κλοπῆ [illegible] ἀποθέντας καὶ [illegible] ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χείλεσι· [illegible] ἀρεσόμενοι [illegible] Χριστὲ ὑπεράγαθε· καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσομεν· θεῷ ὑποπόδιον:– [illegible] ᾨδὴ θ' [illegible]

Στερρῶς δὲ ἐπέτασας· θείας παλάμας μακρόθυμε· καὶ τὸν [illegible] κόσμον ἐκάλεσας· πρὸς ἐπίγνωσιν τοῦ κράτους οἰκτίρμον· ὅθεν μεγαλύνομεν τὴν [illegible] σου:–

Τὸν ὄφιν ἀνυψώσας ὁ Μωσῆς [illegible] λόγον [illegible] ὄφις τοῦ [illegible] πρὸ ξύλου [illegible]

Ἁγίων λαμπρότητας, γνῶναι κατοικεῖν ἠξιώθητε, ἀσάλευτον μάρτυρες
περιλαμόντες σαφῶς· ὡς ἐδήλωσεν ὁ Παῦλος μακάριοι· καὶ
δόξης συμμέτοχοι Χριστοῦ γενόμενοι :—
Ῥομφαία ὡς ἔφησεν ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν σου διῆλθεν ὡς εἶδες
Χριστὸν σταυρούμενον, κόρη δέσποινα· νυττόμενόν τε λόγχῃ· ὅθεν ἀλα-
λάζουσα τὸν υἱὸν ὑπερφέρεις :— ᾠδὴ γ´ Τοῖς σοῖς ὑμνολόγοις
Ὡς πρόβατον εἵλκεν [illegible] λαὸς παράνομος Χριστὲ ἀμνὸν
θεοῦ [illegible] παρέχοντα· καὶ θέλοντα λυτρώσασθαι· λύκου [illegible]
πρόβατα, ὦ φιλάνθρωπε ὡς ἠγάπησας :—
Παρέστηκε [illegible] τῷ ἀδίκῳ, ὁ κρίνων δίκαια ὡς πάσχων· καὶ ὑπο-
μείνας ῥαπίσματα· ἐλευθερῶσαι θέλων ἡμᾶς· δεδουλωμένους
κύριε, τῷ τῶν πονηρῶν κοσμοκράτορι :—
Ἀθλήσαντες ἅγιοι [illegible] ἀνόμοις [illegible] ἐχθρὸν [illegible]
μόνοι διὰ τὴν [illegible] τοῦ θανάτου πρόξενον· κατεπά-
λαίσατε δράκοντα :— Ἐκ σοῦ ἡ ἀναπλάσις τῆς [illegible]
θηράμενε ἀληθῶς· θεὸς σαρκὶ τίκτομενος· καὶ [illegible]
καὶ καταράσεων [illegible] μόνας, θεοχαρίτωτε δέσποινα :—
Κάθισμα ἦχος πλ. δ´ Ταχὺ προκατάλαβε : ᾠδὴ δ´ Τὴν ἀνεξιχνίαστον
Ἵνα ἀπολύσητε ἐκ τῶν δεσμῶν· τῶν τῆς ἁμαρτίας φιλάνθρωπε
ἐθελουσίως ἐδεσμεύθης καὶ σταυρῷ· ὡς περ κακοῦργος πέπηγας·
δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου :—
Στιγματα [illegible] λόγε θεοῦ· καὶ [illegible] ἐπομένη διὰ τὸν θάνατον·
ἀθανατίζων τὴν οὐσίαν τῶν ἱερῶν· θανατωθεὶς ἐν πάθει
δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου :—
Χεῖρας ἀφαιρούμενοι καὶ κεφαλάς· γλώσσης ἐκκοπτόμενοι
μάρτυρες τὴν θεολόγον· ὑστερούμενοι φωτὸς· καὶ μέλη διὸ
κοπτόμενοι· ἀπεκτάνθητε θεοῦ διὰ ἐμαρτυρήσατε :—
Ῥήγνυται χειρόγραφον τὸ τοῦ Ἀδάμ· λόγχῃ νυττομένου δέσποτα
ἠθικὸς ἀμνὸς τοῦ σταυροῦ· παρίσταμαι· καὶ ὁ δείμων [illegible] ἀλα-
λάζουσα :— ᾠδὴ ε´ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐπὶ τῇ θείᾳ
Ἰδὼν σε ὁ ἥλιος ἐπὶ σταυροῦ ἁπλούμενον· ἥλιος σοῦ [illegible]
κτίσας· φαιὰν [illegible] σοῦ [illegible] ἀντας· καὶ φωταγωγοῦν-
τας νῦν κτίσιν τῆς πλάνης καθαιροῦντας· περικαλῶ [illegible] τὸ κράτος σου :—

Στέρουσαι καὶ σώζομεν διὰ εὐσπλαγχνίαν κύριε· ὄξος καὶ χολὴν δέχῃ
τὴν γεῦσιν τῆς ἡδονῆς ἀπολυτρούμενος· γεύσεως ἡμᾶς ὡς
ἀγαθὸς· διὰ ἧς κατεκρίθημεν εἰς φθορὰν ὑπεπέσαμεν :—
Τῆς πλάνης ἐλύσατε χειμῶνα μάρτυρες· τὸν σὸν οὐ [illegible]
θάλλετε· καὶ πρὸς τὸ ἔαρ τῆς ἀναπαύσεως· χαίροντες ἐφθάσατε
ὁμοῦ· πάντων προϊστάμενοι ὑπαρχόντων ἐν θλίψεσιν :—
Σαρκίον ἐκένωσας Χριστὸν θεοχαρίτωτε· ξύλῳ ἀναρτούμενον ὡς
εἶδες· θρήνοις ἐπλήσθης καὶ τὸ μακρόθυμον· τούτου κατεπλήτ-
του ἀληθῶς· ὅθεν ἐμεγάλυνες τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν :—
ᾠδὴ ς´ Τὴν θείαν ταύτην: Τοῖς πόνοις οἷς περ ὑπέμεινας
σταυρούμενος τοῖς πόνοις κατέπαυσας· τῆς ἀνθρωπότητος
καὶ πρὸς τὴν ἀπονομὴν ἅπαντας· διὰ [illegible] μέγιστον εὐσπλαγχνίαν κύριε :—
Ἡλίου σέλας ἐκρύπτετο· καὶ οὐδὲν ἡ φαιδρότης ἐρήμου· γῆ
κατεσείετο· πέτραι σὺν φόβῳ [illegible] · ὅτι σταυροῦ τὸν κτί-
στην, ὁρᾶν μὴ φέρουσαι :—
Πολλαῖς μάστιξιν ὑποστάντες· πολλῶν καὶ τῶν ἐπάθλων ἐτύχετε·
πολυάριθμον τῶν πλῆθος μαρτύρων ἀθλῆσαι· διὸ τὸν κα-
κοῦ πλῆθος ἐφθάσατε :—
Νεκρὸς ὁ ὄφις γένετο· βασάνοις νεκρουμένων θεάματι· τοῖς θείοις
μάρτυρας· ζωὴν τὴν αἰώνιον· κληρονομοῦντας, οὓς τοῦ
σταυροῦ χαρίτι :— Λιμένι γενομένου ἐπερχόμενος· πελάγει τῶν
δεινῶν θαλαττίζομεν· ἡ ναυαγήσασα· πᾶσαν τὴν φύσιν τοῦ
κόσμου· θεοκυῆτορ κόρη· μόνη διασώσασα :— ᾠδὴ ζ´ Οὐκ ἐλάτρευσαν
Ἀνετράπη ὁ πολέμιος· καὶ [illegible] βραβεῖον· ἀνυψω-
θέντος Χριστοῦ ἐν ξύλῳ καὶ σώσαντος· ὁ πρὶν κατακριθεὶς· ἐκ μέσων
αὐτοῦ· ὁ τῶν πατέρων κύριος· καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—
Νεκρωθέντα διὰ ξύλου με ἐζωοποίησας· θνήξας ἐν ξύλῳ Χριστέ·
καὶ θείοις τραύμασι· ἰάσω τὰ τραύματα· τῆς καρδίας μου·
ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος· ὁ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—
Ἀναιρήσας ὁ πολέμιος τοῖς αἵμασι· ὑμῶν ἀπώλετο· σὺν μὲν
εἰς ἀεὶ ἐν αὐτοῦ· ἡμᾶς δὲ [illegible] μάρτυρες χαίροντες· ἀνα-
μέλπετε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ θεὸς εὐλογητὸς εἶ :—
Ψῆφον ἀμώμως παραλαβοῦσα τοῦ κτίστου· [illegible]

θεόμορφος πυρίμορφος· ἐδέχθης τὸν ἄμωμον· ὅθεν ὑμνοῦμεν
χαῖρε δὲ [illegible] οἱ τοῖς ἱεροῖς θεώσασα· θεία κιβωτὸς φορεία
δόξα· ἡ παῖδας ἁγίας: Λύσεις τῶν δεσμῶν μου πάντων χρονίων
ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος γενόμενος· δεθεὶς δὲ θελήματι· καὶ τὸν ὑ-
περήφανον· δεσμοῖς ἀλύτοις δεσμεύεται· παραπέμπεται
καὶ σῴζεις με ἐκ τῶν παθῶν· ὅθεν ἀπολογοῦμαι Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας
Ὑψωθεὶς ἐν ξύλῳ ἑκουσίως· καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν συναγαγὼν
λόγε ὑπερύψωσέ τε· ἀναβὰς ἀόρατε· ὁ τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους
καὶ ἐξουσίας Χριστὲ· τῷ πάθει σου παραδειγματίσας· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :-
Ἐπονειδίστῳ θανάτῳ οἰκείῳ· ὡς ἁμαρτωλὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου
καὶ πρὸς ὑπερκόσμια· ἐθελητὴς κρωμάτων· παρὰ Χριστὲ πάλιν
ἀνέρχεται λαμβάνοντες· καὶ κύριε ὑμνεῖτε :-
Ἰουδαίων ὑπὸ ἀνόμων ἐν ξύλῳ· τὸν πᾶσι μὲν ζωὴν παρ-
έχοντα· θεὸν καὶ υἱὸν· μαρτυρεῖ τὸν ἄμωμον· ἀλλ' ἀγνοοῦντες
καὶ ἀνεκράγαζε· τί τοῦτο τὸ καινότατον θαῦμα· ὁ ζωοποιῶν
σὰς ταύτας παθὼν καὶ φθαρέντων :- δόξα· ἡ σάρξ [illegible]
Ἰουδαίων κριτὴς ὁ κρίνας τὰς ἁπάντων· μέλλων φιλάνθρωπε
ἀναδέχεται δὲ· ἐθελουσίως στέφανον ἀκάνθινον· παρακοῆς τὴν
ἄκανθαν· Χριστὲ προσθέλων· ὑπὲρ κτισμάτων· πᾶσαν ἐμφύ-
τευσιν δὲ· τὴν τῆς ἀπολογίας ἐπιγνῶσιν :-
Ὤ πῶς ὁ λαὸς ὁ ἄδικος δίκαιον· ὄντα καὶ ἀμέμπτον φθόνῳ
σκοτιζόμενος· σὲ φωτοδότην Χριστὲ προδίδωσιν· οὐ τὸ
πάθος ἥλιος· ὁρῶν σκοτίζεται· καὶ φαιδρότητος μαθητὲ
ἔρημος· καὶ δόμοι ταῖς τοῖς πάθεσι μέλλει :-
Ἐψάμενοι παθῶν· Χριστοῦ χρηματίζετε οἱ μαρτυρεῖτε· καὶ συγ-
κληρονόμοι δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς λαμπρότητος· διὸ
φωταγωγοῦσιν τοῖς ὑμνοῦσιν ἡμᾶς· ἀμαρτίας ζόφου
ἀπαλλάττοντες· καὶ ποικίλων σοφοὶ περιστάσεων :-
Φωτισμὸν τοῖς πόθῳ ὑμνοῦσί σε· καὶ μεγαλύνοντας

λαοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν· τὸ σκότος καὶ πάντων σου κλύδωνα·
τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον τοῖς πόθῳ
ὑμνοῦσι καθυπόταξον· μακαρίζουσι πίστει πεποιθότας σου :-
εἰς τοὺς αἰῶνας εἰς τὴν δόξαν σου αἰῶνας :-

τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας [illegible] Δόξα καὶ νῦν :-
Ὁ μὲν προσφορώτατον τὸ τοῦ θανάτου μου σκεῦος· πῶς ψυχὴ
ἐκ τοῦ σώματος· ὡς ἀιώς χωρίζεται· ἐκ τῆς ἁρμονίας
τῆς συναφείας· ὁ φυσικὸς τὸ ἄτοπος θεσμὸς· θείῳ βουλήματι
ἀποτέμνεται· διὸ σε ἱκετεύομεν· τοῖς μεταστᾶσιν ἀνάπαυσιν
ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου· ζωοδότα φιλάνθρωπε :-
Ὑμνούμενος ἀναδέδεικται· τῶν πιστῶν τοῖς ὁ θάνατος· σοῦ τεθέντος
ἐν μνήματι· τοῦ πόνων δεσποζόμενος καὶ τὸ τοῦ θανάτου κρά-
τος λελυκότος· καὶ καταργήσαντος αὐτοῦ τὴν δύναμιν τὴν
πολυχρόνιον· διὸ σε ἱκετεύομεν· τοῖς μεταστᾶσιν ἀνάπαυσιν
ἐν χαρᾷ καὶ φαιδρότητι· ἐν ἁγίων λαμπρότητι :-
Εὐδίκαιος σῶκε· ἁγιασμὸς ἡμῶν γενόμενος· καὶ ψυχῶν ἀπολύτρωσις·
παρὰ γὰρ προσήγαγες· δεδικαιωμένοις· καὶ λελυτρωμένοις·
ἀναδεξάμενος ἡμῶν τὸ ὀφειλόμενον ἐν τιμίῳ· καὶ νῦν
ἐκδυσωποῦμέν σε· τοῖς μεταστᾶσιν ἀνάπαυσιν ἐν χαρᾷ καὶ
φαιδρότητι· ἀξίωσον σῶτερ ἡμῶν :- εἰς τοὺς μάρτυρας δόξα
Ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις τῶν ἁγίων Χριστὲ ὁ θεὸς ὑπ' αὐτῶν δυσωπού-
μενος· καταπέμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :-
Ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων· δεξάμενος τὴν ὑπομονὴν· καὶ παρ' ἡμῶν
δέχου τὴν ὑμνῳδίαν φιλάνθρωπε· δώρου ἡμῖν ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις τὸ μέγα
ἔχοντες παρρησίαν πρὸς τὸν σταυρωθέντα οἱ ἅγιοι πρεσβεύσατε ἀπαύστως
ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν· ἀφέσεως παισὶν αὐτοῦ μέγα· [illegible]
[illegible] πρεσβείαις τῆς τεκούσης :- δόξα [illegible] τρισὶ στάσεσι
φαιδρύνεται [illegible] ἡ Χριστοῦ ἐκκλησία· τοῖς ἁγίοις τοῖς σεπτοῖς· Κυρίου ἀθλη-
τῶν· καὶ Χριστὸν ἐκλάμψαντα ἥλιον ἐκ τῆς παρθένου· καὶ τὸ σκότος
μιμούμενοι· τῆς ἀπάτης ἐδοξάσθη χορεία :-
Ἱερώτατοι πιστοὶ τοῖς Χριστοῦ ἱεράρχαις· πειθόμενοι λαόν· ποιμάνειν

καλλίους· καὶ ἐλαμπρῶς ἐπαιρόμενοι· δήμους ὅλους τῶν ὁσί-
ων ὡς ὄντων καὶ σώματος· ἡδοναῖς νεκρώσαντων ἐν πνι :-
Δίκαιος ὢν Χριστὲ· οὓς δικαιοπρομοίᾳ· ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ φθαρτοῦ· πρὸς
ἄφθαρτον ζωήν· μετέθηκας Κύριε· πᾶσι δὲ σὺν τοῖς δικαίοις· συ-
χορεύειν ἀξίωσον· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις τῶν πλημμελημάτων :-
Ῥυόμενος ἡμᾶς· καταδίκης δεδέχασαι· ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Θεοῦ· ἀίδιος ὢν
φύσει· καὶ υἱὸς χρηματίσας σου· ὅθεν υἱοθετηθέντες· δι᾽ αὐτοῦ
τὸν αἰώνιον· ἐπιγνῶντες πατέρα ὑμνοῦμέν σε :- ᾠδὴ δ΄ [illegible]
Ὡς περ ἀέρι νῦν οἱ καλλίνικοι· μάρτυρες τυθέντες· Χριστοῦ προσηνέχθη-
σαν τῷ τυθέντι ἀμνῷ καὶ λόγῳ· τοῦ Θεοῦ ὁ πάντων λυτρωσαμένῳ :-
Στόμα Θεοῦ χρηματίσαντες· οἱ ἱερομύσται· ἐξ ἐναντίας ἐξηγοῦν-
το ὡς ἀξίως διδασκαλίαις· ἱερῶς καταλαμπρύναντες :-
Πάντας οὓς Χριστὲ μετέστησας· ταῖς ἱκεσίαις τῶν σῶν ἀθλοφόρων ἀπαλ-
λάξαι [illegible] τὰ πεπραγμένα· ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ σφάλματα :-
Γίνονται θεῷ προσάξωμεν· τῷ ἐκ τῆς παρθένου τεχθέντι θελήματι·
γυναικῶν τε χοροὺς ἀθλοφόρων· τοὺς χοροὺς [illegible]
καὶ [illegible] Σήμερον τὰ τῶν ἀθλοφόρων στρατεύματα· [illegible] τῶν ἀθλοφόρων
προέφθασαν ταῖς τῶν πιστῶν διανοίας φωτίσαι· καὶ τὴν οἰκουμένην
τῇ χάριτι φαιδρῦναι· δι᾽ αὐτῶν ὁ Θεὸς [illegible]
οἱ μάρτυρές σου Κύριε ἐν τῇ· Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ μαρτύρων ὡς προ-
[illegible] μετέστησας ἐκ τῆς παρακαίρου ζωῆς· ἀνάπαυσον Κύριε ὡς τῆ
[illegible] ἀθάνατος· συγχώρησον ὡς οἰκτίρμων τὰ
αὐτοῖς πεπραγμένα· ἐλέησον ἐλεῆμον τῶν χειρῶν σου τὰ ἔργα· προ-
[illegible] φιλάνθρωπε :- ᾠδὴ ε΄ Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ
Ἱερώτατος μαρτύρων· ἐδοξάσθη κατάλογος· ἱερῶς δοξάσαν-
τες [illegible] Κυρίου· τῶν ὑπὸ πάντων ἀθλοφόρων δοξαζόμενον· καὶ
πρεσβεύει [illegible] ἡμᾶς πάσης θλίψεως :-
Τῶν ἀθλοφόρων συμπολῖται· χρηματίζετε μάρτυρες· τοῖς κεκοιμη-
μένοις· πᾶσι νῦν ἐξαιτήσασθε ἄφεσιν· καὶ παραδείσου τοῦ θείου
τὴν κατοίκησιν· καὶ [illegible] ἀπολύτρωσιν :-
Ὡραιώθη τῶν ὁσίων· πολυάριθμον σύστημα· καὶ ἐμεγαλύνθη
[illegible] γυναικῶν ὁ [illegible] τῶν προφητῶν [illegible]

τῶν ἀθλοφόρων δήμοις· ἐν ᾠδαῖς ψαλλόμενος :-
Ὁ προθέμενος φυλάξαι· [illegible] ἀμόλυντον· ταῖς παρθένοις
πάσαις· σε περιεχούσαις ἐδόξασας· μεθ᾽ ὧν ἁπάσας [illegible]
διασώζεσθαι· πάσης θλίψεως καὶ πειρασμοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :-
ᾠδὴ ς΄ Συνέχομαι φῶς· [illegible] σταυρῷ· καὶ προχέις [illegible]
[illegible] μελῳδοί· οἱ στερροὶ ἀθλοφόροι· θεοῦ [illegible]
Φωστῆρες τῶν πιστῶν· ἱεράρχαι γενόμενοι· [illegible] :-
προσήξατε τῷ ποιμένι· καὶ ἀμνῷ οἷς ποιμένειν· ἀξίως ἐπι-
στάθητε :- Θορύβων κοσμικῶν· χωρισθέντες οἱ ὅσιοι· κ-
ρίνησαν τὴν καρδίαν· ἐκ παθῶν καὶ τοῦ πνς· υἱοὶ θεοῦ γεγόνασιν :-
Ὁ Κύριος ἐν σοὶ· κατοικήσας [illegible] τοῖς [illegible]· τῆς
αὐτοῦ θείας δόξης· [illegible] :- ᾠδὴ ζ΄ Ἦλθον ἐκ τῆς Ἰουδαίας
Ὑπέρτιμοι μάρτυρες ὡς λίθοι· [illegible] σοφῶς· κυ-
λιόμενοι τῆς δυσσεβείας· οἰκοδομὴν πᾶσαν κατεστρέψατε·
καὶ ναοὶ θεοῦ γεγόνατε :- Χορὸς δικαίων [illegible]
ὡς πάντας· ἱεράρχαι καὶ ὅσιοι [illegible] καὶ ὡς Χριστοῦ ποιμένες ἡ-
γησάμενοι· διὰ τοῦτο μακαρίζεσθε :-
Ῥῶσις [illegible] ἀκολουθοῦντα· τῶν γυναικῶν τὰ πλήθη· ἐναθλή-
τε καὶ ἐν ἀσκήσει· τὸν γυναικὸς ἐκ [illegible] θεὸν λόγον ἐθεράπευσαν :-
Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ· ὁμολογῶ σοι Κόρη· τοῦ θεοῦ ἡμῶν
[illegible] αἰωνίου κατακρίσεως :-
ᾠδὴ η΄ [illegible] κάμινον φλόγα [illegible]
καὶ [illegible] ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς [illegible] :-
Αἵματι δὲ τοῦ Χριστοῦ· ἡγιασμένα σκάμματα τῆς ἐκκλησίας τὰ προ-
[illegible] μάρτυρες εὐφροσύνης [illegible]
ἱεράρχαι Χριστοῦ καὶ τῶν ὁσίων τῶν χορὸς [illegible]
ταῖς [illegible] σώζε τὴν ποίμνην σου :-
[illegible] γυναικῶν ὁσίων· ἀθλητικῶς [illegible]
[illegible] καλλωπισθεῖσαι [illegible] :-
Φλόγα [illegible] πάλαι· [illegible] βλέπουσα· ὁμολογεῖ σε
διδάσκει [illegible] τόκου σου· [illegible]
[illegible] :- ᾠδὴ θ΄ Λυτρωτὰ τοῦ [illegible]
Ἱεράρχαι προφῆται καὶ δίκαιοι· ἱερῶς [illegible] τελέσαντες·

ἱερωτέρας ἔτυχον· σὺν αὐλίαις ἀγγέλων· μεθ' ὧν αἰτοῦσιν· ἱλασμὸν
ἡμῖν καὶ μέγα ἔλεος :— Λαμπρυνθέντες οἱ ὅσιοι μάρτυρες
τῶν δαιμόνων τὸ σκότος ὑφαίνουσιν· μεθ' ὧν ἱερομάρτυρες· ἱεροὶ
προφῆται σὺν τοῖς δικαίοις· τοῖς ἀπ' αἰῶνος σου σὺν ἀδελφαῖς [illegible]
Ὑπὲρ πάντων Χριστὲ δι' ὅσων [illegible]· τῶν πιστῶς κοιμηθέντων ὡς εὔ-
σπλαγχνος· τούτοις χορεύσας ἀριθμήσον· συζωμένων ἀπάντων
δυναμένων [illegible] :— Συμπαθείας τὰς σκηνὰς ἀξίωσον· ὦ
συμπαθὴς τοὺς λόγον κηρύσσαντας· θεοκήρυκος ἄμωμε· καὶ [illegible]
σῶσον· ἀλληλούϊα [illegible] :— ᾠδὴ θ' Ἔλαμψαν τὸ τῆς [illegible]
Ἰδόντες τὰς θείας δωρεάς· οἱ μάρτυρες καὶ τὰς στεφάνους [illegible]
τὰς τῶν μεγίστων ψυχῶν πόνων· ἀγάλλονται Χριστὸν μεγαλύνοντες.
τὸν τούτοις ἀληθῶς μεγαλύνων τε· [illegible] αὐτῶν [illegible]
Σὺν ἱερομάρτυσιν Χριστοῦ· καὶ μάρτυσι καὶ προφήταις μακαρί-
σωμεν· πάντας ὁσίους καὶ δικαίους· καὶ γυναῖκας λαμπρὰς
ἀεὶ ψάλλωμεν· αὐτὸν [illegible] δεήσεσιν· [illegible] γεέννης
Ἧς κατηξιώθησαν χαρᾶς· οἱ ἅγιοι [illegible] τὰς ψυχὰς ἡμῶν
σε θεραπεύοντες· ταύτης Χριστὲ τοὺς μεταστάντας· ἐν πίστει
σε καταξίωσον· ταῦτα [illegible] ἁμαρτήματα· δι' [illegible]
[illegible] Χριστὲ [illegible]· πάντας ἄμωμε [illegible] ἀγαθότητι
ὑπερτέρως ὡς [illegible]· [illegible]· ὅμως [illegible]
τὸν νόμον μου ἀπέργασαι· παθόντων τῆς σαρκὸς [illegible]
[illegible]· τὸ τοῦ [illegible] :— εἰς [illegible] Χριστὲ [illegible]
Τίς οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν [illegible] οἱ μάρτυρες· τὴν [illegible] καλλονὴν [illegible]
[illegible]· πῶς ἐν [illegible]· τὸ ἀσώματον [illegible] νικήσ[illegible]· χρόνον
[illegible]· [illegible] πλησιάζων· ὅθεν ἐπαξίως [illegible] Χριστὲ· δαιμόνων
[illegible]· καὶ [illegible] πολέμιοι· ἅπαντες [illegible] τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Πῶς [illegible] θαυμάσωμεν· τοὺς ἁγίους μάρτυρας· ἐπὶ σῶμα θνητὸν περικείμενοι
τοῖς ἀσωμάτοις ἐχθροῖς [illegible]· οὐκ ἐφοβήθησαν τῶν
τυράννων [illegible]· οὐκ [illegible] τῶν [illegible]
[illegible] ἐδοξάσθησαν· ἅπαντας [illegible] τὰς ψυχὰς
Τιμηθέντες [illegible] καὶ ψυχὰς [illegible]
[illegible] ἐλπὶ[illegible] ἀπολαύων τοῦ καμάτου

τὸν μισθόν· [illegible]· πρεσβεύουσι [illegible] ἔλεος :—
Δόξα καὶ νῦν· Σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν σοφίᾳ [illegible] 61
[illegible] ἀνάπαυσον Χριστὲ [illegible] λαμπρ[illegible]
σοι πρεσβεύων [illegible] τοῦ ἐλέους [illegible] διὰ τὴν ἀνάστασιν :—
Κύριε καὶ μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου σου· ἀλλ' ἀξίωσον τῆς
[illegible] διὰ τὴν ἀνάστασιν :— Χαῖρε [illegible] ἐκκλησίας θεοῦ
κατοικητήριον· σὺ μετὰ δόξης [illegible] ἁμαρτιῶν διὰ τὴν ἀνάστασιν :—
Ὁ ἐκ θεοῦ πατρὸς [illegible] πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθείς· ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων·
ὁ αὐτὸς ἐκ τῆς ἀπειρογάμου σαρκωθεὶς [illegible]· [illegible] θάνατον ὑ-
πέμεινε· καὶ τὸν πάλαι νεκρωθέντα ἄνθρωπον ἔσωσε· διὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀναστάσεως :—
Τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν δοξολογοῦμεν Χριστέ· δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἀδαμιαῖον
γένος· ἐκ τῆς τοῦ ᾅδου τυραννίδος· καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς θεός· ζωὴν αἰώνιον
Δόξα σοι Χριστὲ σωτήρ· υἱὲ θεοῦ μονογενές· ὁ προσπαγεὶς ἐν [illegible] καὶ τὸ μέγα ἔλεος :—
τῷ σταυρῷ· καὶ ἀναστὰς ἐκ τάφου τριήμερος :—
Σὲ δοξάζομεν Κύριε· τὸν ἑκουσίως δι' ἡμᾶς· σταυρὸν ὑπομείναντα· καὶ σὲ
προσκυνοῦμεν· παντοδύναμε σωτήρ· μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προ-
σώπου σου· ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ σῶσον ἡμᾶς· διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε :—
Δόξα καὶ νῦν· [illegible] τῶν ὁσίων [illegible] :—
[illegible] Ἰησοῦ ὁ καταλύσας [illegible]· ἦλθες ἐπὶ θάνατον ἡ ζωὴ
[illegible] σκότος [illegible] ἀληθινόν· [illegible]
[illegible]· ὁ φωτίσας [illegible] :—
Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ψυχὴν γὰρ [illegible]
διέρρηξε· [illegible] ψυχὴν [illegible] κατελθοῦσα· [illegible]· τάφῳ δὲ δι-
αφθορὰν οὐκ [illegible] τοῦ λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :—
Ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις δοξολογοῦμεν Χριστέ· τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν· δι' ἧς ἡμᾶς
ἠλευθέρωσας· τῆς τυραννίδος τοῦ ᾅδου· καὶ ὡς θεὸς ἐδωρήσω ζωὴν αἰώνιον καὶ τὸ μέγα :—
Δέσποτα τῶν ἁπάντων· ἀκατάληπτε ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς· διὰ σταυροῦ
παθὼν ἐμοὶ ἀπάθειαν ἐπήγασας· ταφὴν δὲ καταδεξάμενος· καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ· συνα-
νέστησας τὸν Ἀδὰμ χειρὶ παντοδυνάμῳ· δόξα τῇ σῇ τριημέρῳ ἐγέρσει· δι' ἧς δεδώ-
ρησαι ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωήν· καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν ὡς μόνος εὔσπλαγχνος :—
Δόξα καὶ νῦν· [illegible] οἱ [illegible]
Ἐκ νεότητός μου ὁ ἐχθρὸς με πειράζει· ταῖς ἡδοναῖς φλέγει με· ἐγὼ δὲ πεποι-
θὼς ἐν σοὶ Κύριε τροποῦμαι τοῦτον :—

428 Οἱ μὴ σοῦ ὡς Σιὼν γεννηθέντων δὴ περὶ ἐκστασιασθῆναι ὡς
Χριστοῦ· σὺν κοιτῇ γὰρ Χριστὸς αἰχμάλωτος αὐτῶν τὸ μὴ κατασχεῖν :—
Ἁγίῳ πνεύματι· τὸ ζῆν τὰ πάντα· φῶς ἐκ φωτός, θεὸς μέγας· σὺν πατρὶ
ὑμνούμενος αὐτῷ καὶ τῷ λόγῳ :— ἀντίφωνον β :
Ἐκέκραξά σοι κύριε· πρόσχες κλῖνόν μοι τὸ οὖς σου κατῶντι· καὶ
καθαρόν με ποίησον ἀπὸ τῶν ἐνθένδε :—
Ἐπὶ τὸν κύριον· ὁ ἔχων ἐλπίδα· οὐδείς ποτε· ὅτε πυρὶ τὰ πάντα
κρίνει καὶ κολάσει :— Ἁγίῳ πνεύματι· θεολογίας μονὰς τρισσή.
ὁ πατὴρ γὰρ ἄναρχος· ἐξ οὗ ἐφάνη ὁ συνάναρχος ὡς· καὶ τὸ πνεῦμα σύνθρο-
νον σύμμορφον· ἐκ πατρὸς συνεκλάμψαν :— ἀντίφωνον γ
Ἡ καρδία μου τῷ φόβῳ σου σκεπέσθω· ταπεινοφρονοῦσα μὴ
ὑψωθείη σοι, ἀπὸ πτώσεως ἐκ σοῦ πανοικτίρμον :—
Ἐπὶ τὴν μερίδα αὐτοῦ· γῆ μὲν δι' ὧν πᾶς αὐτῆς ἀναλκής· τοῦ λαοῦ
κατὰ μόνας· ἢ γέρα τῶν βεβιωμένων :—
Ἁγίῳ πνεύματι· πᾶς τις θεῖος βλέπει καὶ προλέγει· τεράστια ὑψηλά· ἐν
τρισὶν ἐν μαθεῖν μέλπειν· εἰ γὰρ καὶ τρισὶ λάμπει· μοναρχεῖ τὸ θεῖον :—
Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν· ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἅμα·
ἐν τούτῳ γὰρ κύριος ἐπηγγείλατο ζωὴν αἰώνιον :—
Τοῦ ἐνδύματα αὐτοῦ· ὁ τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ κοσμῶν κελάδει· μὴ διαφρονοῦντες
Ἁγίῳ πνεύματι· ἐν ὧ δὴ αἰτία· πάντα ἔχει ἐκ μόνου βασιλεύοντος θεοῦ· τοῦ-
το γὰρ ἐστι πατρί τε καὶ υἱῷ· ὁμοούσιον κυρίως :—
ὁ καὶ δύναμις ἀναστάσιμον ἦχος ... Ἐν ματαιότητι φαραὼ ε
Τὴν ... τὸ διὰ σαρκὸς Χριστοῦ θεοῦ ... πῶς ... θαυμαζόμενον· ἐκ μόνων
παθῶν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν· καὶ ἀφθαρσίαν [illegible]
ἐκ πλευρᾶς δὲ θείας· τὴν γὰρ μαθητῶν ἀποστάζουσαν· καὶ ζωὴν ... ταφῇ διὸ
ὡς ἀπρεπὲς ταῖς γυναιξὶν ὁ ἄγγελος· μύρων ἐπιφαίνεται· καὶ ...
φέρων· τῆς ἐμφύτου σύμμορφον· ἄϋλον καθαρότητος· τὴν μορφὴν δὲ μὴ
... τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως· κραυγάζων δὲ γεγέννηκα :—
Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται· ἐν γενεαῖς γενεῶν· ἡ τὸν θεὸν λόγον
ἐν γαστρὶ χωρήσασα· ἁγνὴ δὲ διαμείνασα· θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες
γεραίρομεν· τὴν μετὰ θεὸν προστασίαν ἡμῶν :— ... ᾄσωμεν τῷ κυρίῳ
...σωμεν τῷ κυρίῳ· τῷ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ... καταβάντι εἰς ᾅδην
... πρὸς τὸ πλάσμα :— ...σωμεν τῷ κυρίῳ τῷ ἐν τῷ σταυρῷ καταδικασθέντι

429
ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται :—
τίων ἡμῶν ἁμαρτιῶν· ... σαρκωθῆναι αὐ-
...σωμεν τῷ κυρίῳ· τῷ ἐκ τῆς παρθένου ... ὅμοιον
... λύτρωσιν :— ... ὅμοιον
Χερουβὶμ θεοτόκε· ἡ σαρκωθέντα τὸν ἀΐδιον· καὶ ὑπὲρ θεὸν λόγον· ὑπερφυῶς
τεκοῦσα ὑμνούμενος :— ... ζωηφόρον· τῆς πανκοσμί-
ου ... ἀπεκύησεν :—
ἀποστάζοντα· γλυκασμὸν ... ἀπὸ σοῦ ἀνεκτήν·
ἐν ἀδαμιαῖον· ... μακαρίζομεν ...
θεοτόκε ἀεὶ ὡς δοξάζομέν σε :— ... ἀκρέσωσας καταρχάς
Κατακεῖθεν τὸν Ἀδὰμ τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας· τῆς σαρκὸς ...
ἐδίκαιώσας Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ ὑπεύθυνος ... πέρα· ... φῶς
... τοῖς ἐν σκότει
ὁ ἀναμάρτητος :— ... τὸ φῶς ἐξέλαμψεν ... ἰσχύϊ δυνάμεως
τοῦ θανάτου καὶ σκιᾷ καθημένοις· ὁ θεὸς ... καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι ... ἐδίδαχθης
Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ...
τούτου ... πάσης :—
ὑψηλοτέρα θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνη ... τὸν ἀχώρητον θεόν· ἐν σοὶ γαστρὶ
... ὕμνοις ... μακαρίζομεν :— Σὺ ...
... διὸ πιστοὶ σε πάντες· ... σὺ ζωὴν ὑπάρχεις.
Σὺ τὸ γένος ... ἐν τῷ σταυρῷ ... πάντων
... Σὺ ... καὶ ἀγαλλίαμα ... πάντων
... σε δοξολογοῦμεν· ... φιλάνθρωπε :—
Σὲ τὸν ... καταφύγιον ... Χριστὲ ... σε δο-
ξολογοῦμεν· ... :— ὁ αὐτός :
... ἀποκεχωμένος
... τῶν δεινῶν ... :— ... ἐπὶ ... γενομένοις
... τῆς ζωῆς τῷ κόσμῳ· θεοτόκε κυήσασα :—
Ζωοδόχον ... καὶ ἀληθῶς ... ἐν σαρκὶ
τεκοῦσα· ἐν ὑπὸ ... :—
Μετὰ ... ἡ ζωὴ ... ταῖς γυναιξὶν ... παύσασθε
τῶν δακρύων· τοῖς ἀποστόλοις ἀγγελίσασθε· κράξατε ... ὅτι
ἀνέστη ὁ Χριστός· ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων :—
Μύροι τὸ μνῆμα σου ... λίθον ἐκ τῆς θύρας ἀπεκύ-
λισεν· γυναῖκες ἐθεάσαντο ... καὶ αὐταὶ ἀγγελίσαν-
τες τοῖς μαθηταῖς σου ... ὅτι ἀνέστη ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· καὶ δι-
ελύθη τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου κύριε :—
Ἐπὶ σοὶ χαίρει κεχαριτωμένη πᾶσα ἡ κτίσις· ... τὸ σὺ ... ἀνθρώπων

γενοῦ ἡγιασμένας, καὶ πορφύρας λογικῆς· παρθενικὸν καύχημα,
δεξιὸς θεὸς ὁ δεδορκὼς θεῖα καὶ παιδίον γεγονὼς ὁ προαιώνιος ὑπάρχ-
ων θεὸς ἡμῶν· ὅπερ ὃν μήτερ θεόνυμφε ποιεῖς καὶ τὴν σὴν γαστέρα σκη-
νὴν πέρα τοῦ ὧν ἀπειργάσω· διό σοι χαῖρε καὶ κεχαριτωμένη
πᾶσα ἡ κτίσις ᾄδει :– ᾠδὴ ζ΄ Ϲῶμά σου Χριστὲ κόσμους:
Ϲὺ δι' ἡμᾶς ὀνειδισμὸν ἀνεδέξω, σὺ κόσμον ἐξ ἔθνη καταμεμψάμενος
ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς εὔσπλαγχνε σῶτερ, τῆς ἐσχατιάσμου, τὰ ὑμῶν μὴ
ἀναλαβὼν καὶ μείνας ἐν τῷ ὕψει τῆς ἀρχαίας σου δόξης· τὸ πρὶν
ἠτιμασμένον ἐδόξασας :– Τῇ σῇ καθορῶν δεσπότα, γυμνοῦ κρεμαμένου
ἐν σταυρῷ διὰ τὸ πάθος, θάνατον λυόμενον· διὰ ταῦτα φαιδρῶς φθορ-
ὰ δι' ἀθανάτου τὸν ἀδηλὸν πλοῦτον καινούμενον· τῆς θείας δι' ὧν ἀσίας
σου τοῦ ἐσταυρωμένου· τὸ δεξιὸν μέρος φιλάνθρωπε :–
Ϲὺ τῶν πιστῶν καύχημα σταυρὲ λησταὶ ἐμφανεῖτε· σὺ προφητικὸς σὺ
καὶ καταφυγὴ σχεῖ σιαμῶν· τῆς χαρᾶς καὶ λιμένων, περὶ γὰρ τὸ ὄνομα
ἐν τάξεσι φερόμενος παρ' ἀμφοῖν· καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων· τοὺς ἐν πειρ-
α καὶ πάθει θεοκόρφου κηρύσσοντας :– ἄλλος. Εἰς δικαιολόγους κε-
Τ ὥσπερ ὡς σε προσκλῶσαν· οἱ τῶν παράνομοι παῖδες, Χριστὲ ὁ θεός· διὰ
σώσας ὡς εὔσπλαγχνε· τοὺς δοξάζοντάς σου τὰ παθήματα :–
Ἀ γαπᾷς ἐκ τοῦ μνήματος πάντας σώσαν ἐδέξω· τοὺς ἐν ᾅδῃ νεκρ-
οὺς καὶ ἐφώτισας ὡς εὔσπλαγχνε· τοὺς δοξάζοντάς σου τὴν ἀνάστασιν·
Ἰ λασμὸν ἡμεῖν δωροῦσαι τῶν ἁμαρτημάτων ὡς ἀναμάρτητος
καὶ λυτρωσάμενος τὸν κόσμον· ὁ θεὸς πιστεύομαι ὁ τῆς τεκούσης σου :–
Ἡ τὸν ταχὺν ἱλασμὸν σου, τὴν ζωοποιὸν ἀναιρέσαντα σταυρόν· τοὺς
προσέχοντας τῷ κόσμῳ ζωὴν· θεοτόκε σώζε τοὺς ὑμνοῦντάς σε :–
Θ κόν σε πυλῶν ἡμεῖν, οἱ προφῆται σοὶ τῶν θεῶν κηρύττομεν, τὸν ἥ-
λιον ἐκλάμψας τῆς δόξης καὶ ὁσίως καὶ παρ- :– ᾠδὴ ε΄ ἐνάτη μέα
Π εριθέσθαι κήπου· χλαῖναν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ σε προσζῶμεν
τιμῶν τοῦ πέρα πλάσματος· περιστέλλων ἀσχήμονα γυμνὸν σὺ
γυμνοῦσθαι ἐν τῷ σταυρῷ, ἀπαμφιάζων τὸν Χριστὸν τῶν ναῶν νεκρῶν.
Ἐ κ χορὸς τοῦ θανάτου τὴν προσκύνησιν μου ἀνοικοδομήσας
ἀνάστασιν· καὶ πάλιν Χριστὲ κατοικήσας· ἀναδείξας πάλιν
βασιλικὴν ὥσπερ οἰκονομίαν· ἀφθαρσίας φωτὶ ἀπαστράπτουσαν :–

σοι· τὴν ὑπὲρ τὸν υἱόν σου κεκτημένοι, παρθένε·
μακαρίζομεν ἀπαρέγκλιτος· ὁπίσω δὲ
σύμβολον προνοίας τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅπως ὁ
μόνην χεῖρα δῶσοι πρὸς τὸν δεσπότην, ἱλασμὸν αἰτουμένη προ-
καλούμεθα :– ἄλλος. Θεοῦ θεῖζον τὸν νοώμενον σοι:
Ἐ ξέτεινας τὰς χεῖρας σου ἐν σταυρῷ· ὅπως Χριστὸς πάντας προσκαλούμενος
πρὸς ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος :– Ἐσκύλευσας τὸν ᾅδην σῶτερ ἡμῶν·
ἐπὶ ξύλου πάντας προσκαλούμενος· χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας :–
Μη πᾶς ὁ νυμφίος ὁ κραταιός· θεοτόκε· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·
ὡς ὀρθοδόξως σε ὑμνοῦντων σε :– ὁ αὐτός·
Κ ατάργησον τὸν ἄσπονδον κλύδωνα τῶν παθῶν μου, ἡ θεὸν κυήσασα·
τὸν κύριον ἡμῖν τὴν κακίαν :– Λαμπρὰ σοι τὰ τοκετοῦ σου ἀχράντου·
θεοκέ· φώτισον τὰ νοερὰ σκήματα :–
θεοτόκε· ἐκλάμψον πάντων καὶ τῶν νοητῶν τὰ σκήματα :–
Μακαρία θεοκέ ἀνυμφάστε· τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον·
καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε διάφερον :– ᾠδὴ η΄ Ἱλάσθητί μοι σῶτερ·
Διὰ ξύλου κραταιῶς καθεῖλε με ὁ ἀρχέκακος· αὐτὸς δὲ ἁμαρτί-
ας, Χριστὲ, κραταιωτέρον σταυρῷ καταπαλαίσας διὰ σαρκὸς
τοῦτον· τὸν πεσόντα δι' ἀμαρτίας :– Εὐοσκήτερε τὸν σταυρὸν δεξάμενος
τοῦ μνήματος· καὶ νῦν αὐτὸ παλαιὰς τελέσας ὡς εὔσπλαγχνε
τοῦ θεοῦ ὥσπερ αἷμα· καὶ νῦν ἀνιστῶν ἐν αὐτῇ ἡ ἐσταυρωμένη Χριστέ :–
Ρ ιαθῇ καὶ μὴ τῶν δεινῶν πειρασμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου θεοτόκε
ἡ κληρονομία· καὶ τυχοῦμεν παρθένε τῆς θείας ἐλλάμψεως τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος υἱοῦ τοῦ θεοῦ :– ἄλλος. Χιτῶνα μοι:
Τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ προσηλωθείς· ἐν τούτῳ προσηλώσας σῶτερ
τὸ χειρόγραφον τῆς τοῦ ξύλου καταδίκης ὡς φιλάνθρωπος :–
Ϲ ὡκυρίας πεσόντα τὸν Ἀδάμ· σῶτερ τῇ ἐγέρσει σου· τοῦ πρὶν πα-
ραπτώματος· λυτρωθέντων τῶν ἐν σοὶ δικαίως Χριστέ :–
Ἡ μὴ διαλόγου ἐν σαρκὶ τὸν λόγον κυήσασα· ῥύσαι δεόμεθα
τῶν πειρασμῶν τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :– ὁ αὐτός:
Ρ ᾶσόν σε τοῦ θεοῦ καὶ κινοῦντον· καὶ παράδου ἐντυχὸν· καὶ πᾶ-
λιν ὁσίων· θεοτόκε οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν :–
Ζ οφερῶν καταλύτης ὡς θεὸς γεγονὼς ὁ τόκος σου· μακαρία θεο-
νύμφε· προσκυνοῦντας σῶσον πρεσβείαις τῶν σῶν :–

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς ἱεροῖς θεοτόκε ἔδειξεν· ὁσίων κλίμακα·
δι' ἧς οὐ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν :— ᾠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατά(βασιν)
Ἡ ἔνδοξος κένωσις· ὁ θεῖος πλοῦτος τῆς σῆς πτωχείας Χριστὲ κατέ-
πληξεν ἀγγέλους· σταυρῷ ὁρῶντας σε καθηλούμενον· διὰ τοὺς
πιστοὺς κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ :— Τῇ θείᾳ καθόδῳ σου φω-
τὸς ἐπλήσθη τὰ καταχθόνια· καὶ τὸ σκότος ἠλάθη τὸ πρὶν· δι-
όπερ ὅθεν ἀνέστησαν οἱ ἀπ' αἰῶνος δέσμιοι κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
Σὲ πάντων μὲν Κύριον· ὁμοῦ δὲ μόνον μονογενοῦς υἱοῦ· ὀρθοδόξως πα-
θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν· καὶ ἐνδόξως· σὺν ἐκ πατρὸς
πνεύματι ὁμοφυεῖ καὶ συναϊδίῳ :— ἄλλος. οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας
Ἐμμεμήνει ὁ διώκτης· τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ πάθους· τοῦ λύτρου τοῦ ἡμῶν·
τὸ πάθος ὡς ἐνηνέχθη· ἰσχύων ἐκτείνεται καὶ ἔδυ· μεθ' ἡμῶν βοᾷ εὐλογητὸς
ὁ τῶν πατέρων :— Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου· ὡς ἐξ ὕπνου οἰκτίρμον·
σκυλεύσας θάνατον· καὶ ἐγείρας πάντας τὸν Ἀδὰμ ἐξ ᾅδου·
καὶ φθορᾶς ἀναμέλποντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :—
Τῷ ἀχράντῳ τόκῳ σου πάθη· πρὸς ἑσπέραν οἰκτίρμον· φῶς
ἐξανέτειλε· δηλοῦσα τὴν ἐσχάτων· ἐκλάμψασαν τοῦ κόσμου
τῆς Τριάδος ἐπίγνωσιν· ὁ τῶν πατέρων :— ὁ αὐτός
Παρθενικῆς ἐκ νηδύος· σαρκωθεὶς ἐπεφάνης ἐν ὁρίοις ἡμῶν·
ἀΐδιος τὴν μεγάλην δόξαν τῷ Θεοτόκον· ἀχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ τῶν πατέρων
Ῥάβδος ἐφάνη παρθένε· Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης ἡ παμμακάριστος·
καρπὸν ὀνομασθεῖσα θεοφοροῦσα· ὑμνοῦσι τοῖς πιστοῖς· τῷ ψάλλῳ κραυγάζουσιν
Σοφίας ἐμπεπλησμένον πάντας· καὶ δι' ὧν ἀμέτρως θείας ἐν ὑποστάσει
σοφία τοῦ ὑψίστου· διὰ τῆς θεοτόκου· τοῖς ἐν πίστει κράζουσιν·
ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :— ᾠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινος·
Τῆς ἰσοθέου θεότητος· ἡ ὑπὲρ θεὸς δυνάμεις· ἐν τῆς καθ' ἡμᾶς θεο-
πρεπῶς ἐξέλαμψε· σαρκὶ γὰρ ἑνώσας· ὑπὲρ πάντας θαυ-
μαστοῦ σταυροῦ· ἔλυσε τοῦ ᾅδου τὴν ἰσχὺν ἅπασαν φῶς· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε
Ὁ σταυρωθεὶς ἐγήγερται· ὁ μὴ ἀλαλίχος ποτὲ πέπτωκεν· ὁ καταπεσὼν
καὶ σωτηρίας ἀνόρθωται· φθορὰ ἐξωστράκισται· καὶ ἀφθαρσία
ἤνθησεν· ὑπὸ τῆς ζωῆς γὰρ τὸ θνητὸν κατεπόθη· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε
Τρισσοφαῆ θεότητα· ἐν μιᾷ ἀνεκλαλήτοις· ἀγγέλων ἐκ μιᾶς

τριὰς ὑποστάσεως φύσεως· ὑμνεῖ τὸν ἄναρχον· ὁμοφυῆ ἀπελ(θὸν)
πατρός· καὶ συμβασιλεύοντα μονογενῆ υἱὸν τὸ πνεῦμα· οἱ παῖδες :— ἄλλος. τὸν μονα(δικῶς)
Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανῶν· καὶ ἐν ξύλῳ προσηλωθέντα ἑκουσίως·
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε :— Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ ταφέντα·
καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα· ὑμνεῖτε ὑπερυψοῦτε :—
Τὸν ἐν τριάδι ἕνα θεόν· ἀσυγχύτως θεολογοῦμεν πάντες ὑμνοῦ(μεν)
μόνον ὑπερυψοῦτε :— ὁ αὐτός. Τῶν ἐναντίων τὰς βελτικὰς· καὶ
φλογώδεις καθ' ἡμῶν καταβέσον μηχανάς· ἵνα σε ὑμνοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :— Ὑπερφυῶς τὸν δημιουργὸν· καὶ σωτῆρα
θεὸν λόγον τέτοκας παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας :—
Φωτιστικῶς κυσεκε χερσὶ σαρκί· τῷ σκηνώσαντι ἐν σοὶ φῶς ἀπρόσιτον
παρθένε· ἔδειξεν λαμπάδα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :— ᾠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ
Τῇ θείᾳ καὶ ἀνάρχῳ φύσει ἁπλοῖς· πεφυκὼς σύνθετος πέλει τῇ
σαρκὶ· ἐν σεαυτῷ· ταύτην ὑποστάσας λόγε θεοῦ· καὶ πεπονθὼς
ὡς ἄνθρωπος· ἔμεινας ἐκ τοῦ πάθους ὡς θεός· διό σε ἐν οὐσίαις δυσὶν
ἀδιαιρέτως· καὶ ἀσυγχύτως μεγαλύνομεν :—
Πρὸ καταδίκης ἀπτὼς θεϊκὴν· ὡς δεσποτείᾳ γενόμενος ἀμνὸς· ἐφάνης θεός· ὑ-
πὸ τοῖς δούλοις συγκατοικῶν· ἐξανάστας τοῦ μνήματος· χαριστι-
κῶς τῶν γηγενῶν· τὸ θεῖον καταφύσει· θεὸν τε καὶ δεσπότην με-
γαλύνομεν πάντες :— Ὑπεράγαθος ὢ παρθένε μήτηρ θεοῦ· ὑπερφυῶς τέτοκας
ἐν σώματι· τὸν ἀγαθὸν λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ· ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύ-
ξατο· πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν ὑμνοῦμεν καὶ τοὺς σὺν ἐπεκτεῖν
μεγαλύνομεν· ᾗ καὶ τὸ σῶμα περιεβάλετο :— ἄλλος. Κυρίως θεοτόκον
Ηὐλόγηται τὸ ξύλον· σταυροῦ σου· ἐν ᾧ ἐκτείνας τὰς θείας
παλάμας σου· δι' ἧς καὶ σωτηρίαν τῷ κόσμῳ Χριστὲ ἐφύτευσας :—
Κατῆλθες ἑκουσίως· διὰ τὸν σταυρόν μου εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς
ὁ θεός· καὶ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἡμᾶς συνήγειρας :—
Ἐγκαινίσας ἀφθάρτως· διὰ τὸν σταυρόν μου· καθ' ἑκάτερον τὰς δύο
φύσεων· αὐτοζωοποίησας τὴν νεκρὰν ἡμῶν :—
Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης· πλήρης σου ἡ μνήμη· τοῖς προσιοῦσιν
μαρτυροῦσι· καὶ θεοτόκον σε καταγγέλλουσιν :—
Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν· καὶ ἐχαρίτωσε· καὶ ἀσιγήτως τὸ χαῖρε σοι
κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσιν τὴν ἀγαλλίασιν :—
Ὡραῖος εὐλογητὸς ἐφάνη ὁ καρπός σου· οὐχὶ φθορᾶς τοῖς μετέχουσι παρέσχεν·
ἀλλὰ ζωὴν τοῖς ἐν πίστει σε μεγαλύνουσι :—

Κ(ύρι)ε, εἰ καὶ κρι(τηρίῳ) παρέστης ὑπὸ Πιλάτου κρινόμενος· εἰς τ(οὺς) αἴν(ους) ἀναστ(άσιμα)
ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου· τῷ π(ατ)ρὶ συγκαθεζόμενος· καὶ
ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας· ἐκ τῆς δουλείας
τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος:-

Κ(ύρι)ε, ὅπλον κατὰ τοῦ διαβόλου· τὸν σταυρόν σου ἡμῖν ἔδωκας· φρίττει
γὰρ καὶ τρέμει μὴ φέρων· καθορᾶν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· ὅτι νεκ-
ροὺς ἀνιστᾷ· καὶ θάνατον κατήργησε· διὰ τοῦτο προσκυνοῦμεν τὴν
ταφήν σου καὶ τὴν ἔγερσιν:- Κ(ύρι)ε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημεί(ῳ)
Ἰουδαῖοί σε κατέθεντο· ἀλλ' ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα· στρατιῶ-
ταί σε ἐφύλαττον· καὶ ὡς ζωῆς θησαυρόν· σφραγῖδι ἐσφράγισαν·
ἀλλ' ἀνέστης καὶ παρέσχες· ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:-

Ἄγγελός σου Κ(ύρι)ε, ὁ τὴν ἀνάστασιν κηρύξας· τοὺς μὲν φύλακας
ἐφόβησεν· τὰς δὲ γυναῖκας εὐηγγελίσατο λέγων· τί ζητεῖτε τὸν ζῶ(ντα)
μετὰ τῶν νεκρῶν· ἀνέστη Θ(εὸ)ς ὢν καὶ τῇ οἰκουμένῃ ζωὴν ἐδωρήσ(ατο):-

Ἔπαθες διὰ σταυροῦ· ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι·
ταφὴν κατεδέξω τριήμερον· ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς ἐκ τῆς
δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· καὶ ἀθανατίσας ζωοποιήσῃς ἡμᾶς
Χ(ριστ)ὲ ὁ Θ(εό)ς· διὰ τῆς ἀναστάσεώς σου φιλάνθρωπε:-

Προσκυνῶ καὶ δοξάζω· καὶ ἀνυμνῶ Χ(ριστ)έ· τὴν σὴν ἐκ τάφου ἀνά-
στασιν· δι' ἧς ἠλευθέρωσας ἡμᾶς· ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου ἀλύτων
δεσμῶν· καὶ ἐδωρήσω τῷ κόσμῳ ὡς Θ(εό)ς· ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν τὴν
αἰώνιον· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:-

Τῷ ζωοδόχῳ σου μνήματι· φρουροὶ ὑπὸ τῶν παρανόμων· σὺν τῇ κου-
στωδίᾳ ἐσφράγισαν τοῦτο· σὺ δὲ ὡς ἀθάνατος Θ(εὸ)ς καὶ παντο-
δύναμος· ἀνέστης τριήμερος:-

Πορευθέντος σου ἐν πύλαις ᾅδου Κ(ύρι)ε· καὶ ταύτας συντρίψαντος·
ὁ αἰχμάλωτος οὕτως ἐβόα· τίς ἐστιν οὗτος ὅτι οὐ κατεδικάσθη
ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· ἀλλ' ὡς σκηνὴν κατέλυσε τοῦ θα-
νάτου τὸ δεσμωτήριον· ἐδεξάμην αὐτὸν ὥσπερ ἕνα τῶν θνη-
τῶν· καὶ τρέμω ὡς Θ(εό)ν· παντοδύναμε ἐλέησον ἡμᾶς:- δόξα

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν ἐν ὄρει Γαλιλαίας· τῇ πίστει Χ(ριστὸ)ν θεάσασθαι· λέγοντα ἐξουσί(αν)
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω· μάθωμεν πῶς διδάσκει· βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἔ-

θνη πάντα· καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ ἁγίου πν(εύματο)ς· καὶ συνεῖναι ταῖς μυσταῖς ὡς ὑπέσχετο·
ἕως τῆς συντελείας:- Ὁ ἀνατείλας ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος· ἀπὸ τοῦ
τάφου σὺ Κ(ύρι)ε· κ(αὶ) τὸν ᾅδην σκυλεύσας· κ(αὶ) θάνατον καταργήσας· σὲ τεκοῦσ(α)
πρεσβεύουσα· φῶς ἡμῖν ἐξαπόστειλον· φῶς φωτίζον καρδίας καὶ
τὰς ψυχάς· φῶς καθοδηγοῦν ἅπαντας ἐμβιβάζων· ἐν ταῖς τρίβοις τῶν προστα-
γμάτων σου· καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης:- ἀναστὰς ὁ Κ(ύριο)ς·

Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς ἐπειγομένοις· διὰ τὴν χαμόθεν ἔπαρσιν· ἐπέστη ὁ Κ(ύριο)ς·
καὶ προσκυνήσαντες αὐτόν· κ(αὶ) τὴν δοθεῖσαν ἐξουσίαν· πανταχοῦ διδαχθέντ(ες)·
εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἐξαπεστέλλοντο· κηρύξαι τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν· κ(αὶ) τὴν εἰς οὐρανοὺς
ἀποκατάστασιν· οἷς κ(αὶ) συνδιαιωνίζειν ὁ ἀψευδὴς ἐπηγγείλατο· Χ(ριστὸ)ς ὁ Θ(εὸ)ς
καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:- τῇ κ(υριακῇ) πρὸ

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔρ(γα)· Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κ(ύριο)ν· Πρὸς Κορινθίους:

Ἀδελφοί· ὑμεῖς ναὸς Θ(εο)ῦ ἐστε ζῶντος· καθὼς εἶπεν ὁ Θ(εὸ)ς· ὅτι ἐ-
νοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
Θ(εό)ς· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν
κ(αὶ) ἀφορίσθητε λέγει Κ(ύριο)ς· καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσ-
δέξομαι ὑμᾶς· κ(αὶ) ἔσομαι ὑμῖν εἰς π(ατέ)ρα· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς
υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κ(ύριο)ς παντοκράτωρ· ταύτας οὖν
ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς
ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πν(εύματο)ς· ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύ-
νην ἐν φόβῳ Θ(εο)ῦ:- ἀλλ(ηλούϊα)· ὁ κατοικ(ῶν) ἐν βοη(θείᾳ): ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Λουκ(ᾶν)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἑστὼς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·
εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς
ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα· ἐμβὰς
δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας, ἐδίδασκεν ἐκ
τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπεν
πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος· καὶ χαλάσατε τὰ
δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ·
ἐπιστάτα· δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν·
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου, χαλάσω τὸ δίκτυον· καὶ τοῦτο ποιή-
σαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διερρήγνυτο δὲ

τὸ δίκτυον αὐτῶν· καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε. θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων, ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν, ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ :–

τῇ β' τῆς αὐτῆς· προκείμενον· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ: στίχος· Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον: πρὸς Ἑβραίους:

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι᾽ ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας· ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λαλοῦμεν. διεμαρτύρατο δέ πού τις λέγων, τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ. ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι Θεοῦ, ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι᾽ ὃν τὰ πάντα καὶ δι᾽ οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς

σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι :– ἀλληλούια: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι: Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με. ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου. εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν· καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου :–

τῇ γ' τοῦ αὐτοῦ· προκείμενον· Εὐφρανθήσεται δίκαιος: Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς φωνῆς μου: πράξεων τῶν ἀποστόλων:

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον· καὶ εὑρών τινας μαθητάς, εἶπε πρὸς αὐτούς· εἰ πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· ἀλλ᾽ οὐδὲ εἰ πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. εἶπέ τε· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. εἶπε δὲ ὁ Παῦλος· Ἰωάννης μέν, ἐβάπτισε βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ λέγων· εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ᾽ αὐτὸν ἵνα πιστεύσωσι, τοῦτ᾽ ἔστιν εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ᾽ αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφήτευον. ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγήν, ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς, διαλεγόμενος καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ :–

ἀλλ(ηλούϊα) Δίκαιος ὡς φοῖνιξ: πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου: Κατὰ Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει, ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον, ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ Ἰ(σρα)ήλ, διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πν(εῦμ)α καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν· ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πν(εῦμ)α καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ. κἀγὼ ἑώρακα καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ: – τῇ κα΄ [illegible] θκου: προκ(είμενον): [illegible]

Μεγαλύνει ἡ ψυχή: Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τ(ὴν ταπείνωσιν): πρὸς Φιλιππησίους:

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ· ὃς ἐν μορφῇ θ(εο)ῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θ(ε)ῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών· ἐν ὁμοιώματι ἀν(θρώπ)ων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄν(θρωπ)ος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου· θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ καὶ ὁ θ(εὸ)ς αὐτὸν ὑπερύψωσε· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰ(ησο)ῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων. καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κ(ύριο)ς Ἰ(ησοῦ)ς Χ(ριστὸ)ς εἰς δόξαν θ(εο)ῦ π(ατ)ρ(ό)ς.

ἀλλ(ηλούϊα) Ἄκουσον θύγατερ: Τὸ πρόσωπόν σου: Κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία· ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν. ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. ἀποκριθεὶς δὲ

εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. αὐτὸς δὲ εἶπε· μενοῦνγε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν: – τῇ κε΄ [illegible] ἀπ(οστόλων) [illegible]

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν: Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται: πρὸς Κορινθίους α΄:

Ἀδελφοί, ὁ θ(εὸ)ς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ, καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀν(θρώπ)οις. ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χ(ριστό)ν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χ(ριστ)ῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσί· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν, πάντων περίψημα ἕως ἄρτι. οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ. ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χ(ριστ)ῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χ(ριστ)ῷ Ἰ(ησο)ῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε: – ἀλλ(ηλούϊα)

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί: Ὁ θ(εὸ)ς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ: Κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά· καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· Φίλιππος καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου·

λεβαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος· σίμων ὁ κανανίτης καὶ ἰούδας ἰσκαριώτης, ὁ καὶ παραδοὺς αὐτόν. τούτους τοὺς δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ ἰς· παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν, μὴ ἀπέλθητε· καὶ εἰς πόλιν σαμαρειτῶν, μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου ἰηλ· πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες· ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε· λεπροὺς καθαρίζετε· δαιμόνια ἐκβάλλετε. δωρεὰν ἐλάβετε. δωρεὰν δότε: — τῇ παρασκευῇ πρωΐ· πρὸς γαλάτας:

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ χυ διώκωνται. οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται. ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. ἐν γὰρ χω ἰυ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν ἰηλ τοῦ θυ. τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυ ἰυ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ, μετὰ τοῦ πνς ὑμῶν ἀδελφοί: — ἀλληλούια:

Μνήσθητί μου κε: ὁ δὲ θς βασιλεύς: κατὰ ἰωάννην:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰυ, ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ, καὶ μαρία ἡ μαγδαληνή. ἰς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας, ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ ἰς, ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ. σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν. οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους

καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ ἰς, εἶπε· τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν, παρέδωκε τὸ πνα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου, ἠρώτησαν τὸν πιλάτον, ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν ἰν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν, λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε. καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε· καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία: — τῷ σαββάτῳ εἰς κοιμηθέντας· προκείμενον: αἱ ψυχαὶ αὐτῶν: πρὸς θεσσαλονικεῖς:

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι ἰς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ ἰυ ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυ, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυ, οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας. ὅτι αὐτὸς ὁ κς, ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θυ, καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χω ἀναστήσονται πρῶτον. ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι, ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυ εἰς ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κω ἐσόμεθα: — ἀλληλούια:

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω: ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν ἰουδαίους· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς. ὁ ἐρχόμενος πρός με οὐ μὴ πεινάσῃ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' εἶπον ὑμῖν, ὅτι καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με, οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με.

442

τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με πατρός, ἵνα πᾶν
ὃ δέδωκέ μοι, μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλ' ἀναστήσω αὐτὸ
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ :– + κα(νὼν) κατ(ανυκτικὸς) μυσ(τικός) [illegible] ἄλλος καθ' ἑκάστην
[illegible] Τὸν νυκτερινὸν ὕμνον ὡς [illegible] θεῷ μου: ᾠδὴ α' [illegible] ὡς ἐν ἠπείρῳ
Τὴν ἐν ἔργοις ἡμέραν νῦν διελθών, ἀνυμνῶ σε Κύριε, ἄφες ἀμαρτίας
[illegible] ἐν ᾠδαῖς δοξάζω σε, Χριστέ, τὴν σὴν ἀναλλοίωτον [illegible]
Ὅλος τοῖς πάθεσι σὲ καθυπόταχθείς, ἐμαυτὸν κατεχέτευσα τοῖς ἀτόποις
ἡδοναῖς, καὶ τῶν σῶν ἀπέστην ἐντολῶν, ἀλλ' ἐπιστρέφοντα με ὡς τὸν ἄσωτον
Νῦν ἡμέρας ἐλθὼν κακίας καὶ ἡδονῶν, ὑπὸ σοῦ σῴζεσθαι πιστεύω, Ἀγαθέ, Χριστέ,
ἀλλά σου ὡς φῶς ἀληθινόν, μετάνοιάν μοι αἰτῶ θεῖαν ἀνάπλεον :–
+ Νάσος ὀργῆς ὑπάρχει τὴν ἐμὴν, ὑπὸ παθῶν ὡς ἐκ θανάτων, καὶ ἀνάστησόν με
τῶν ἀμέτρων μου ἁμαρτιῶν κακῶν, ὅτι σὲ μετάνοιαν ἔχω ὡς Κύριε :– ᾠδὴ γ' οὐκ ἔστιν
Ὑμνολογοῦντί μοι τὴν σὴν ἄφεσιν, οἰκτίρμον, ἀπ' ἀναγκῆς παράσχου,
τὸν ὕπνον μου ἱλαρόν, ἐν ᾠδαῖς διὰ πασῶν τῶν νυκτίων
Κακοῖς ἐπλήσθη πολλοῖς τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ὅλως
ἐν ἀνάστασει τῶν παθῶν· καθάρισόν με σῶτερ, τῷ πλούτῳ τῆς φιλανθρωπίας :–
Τῆς ἁμαρτίας ἐν ὑπνῷ ὑπνώσασαν ψυχήν, ἀπόρριψον τοῦ ἀφανισμοῦ, φῶς
σὸν καὶ θεοῦ· τοῦ πάντων δημιουργοῦ, διὰ τῶν πράξεων καλλίστης :–
Ἐν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν διῆλθον ὁ τάλας, πρὸ τοῦ τέλους ἐν ὀλίγῳ ἔφθασα·
καὶ νῦν ἐλεήσόν με, καὶ μὴ ἀπολέσῃς κόλασιν :– κα(ὶ) ἦχ(ος) α' χο(ρὸς) [illegible]
Ἐλπὶς Χριστιανῶν, αὐτὸς ὑπάρχεις, ἐλέους χορηγέ, καὶ πηγὴ συμπαθείας,
ἣν κλαύσας ὁ δίκαιος τοῦ θεοῦ πάντων χρήζει, πάντων ἀπαιτῶν τὴν εὐσπλαγχνίαν
[illegible] πᾶσι δέησαι τοῦ τῆς τρυφῆς παραδείσου πλατεῖαν
εἴσοδον :– ᾠδὴ δ' Χριστός μου δύναμις. Ῥαθυμίᾳ διδοὺς μοι, Χριστὲ φιλάνθρωπε,
ἀληθείας μετανοίας τοῖς τῶν παθῶν ἀνθρώποις σβέσον μου ὁ [illegible] καὶ
τὰ [illegible] τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων μου ξηράναι μοι :–
Ἰδού σοι εὔσπλαγχνε φόβῳ παρίσταμαι, ἐκ ὕπνου ἀφ' ἑσπέρας
[illegible] ὕπνου ῥαθυμίας μου, ἐγείρε ὅπως σοι ᾠδὴν προσφέρω μετὰ φόβου
Νοσοῦσαν, Κύριε, καὶ παρειμένην μου τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις ὡς ἰατρὸς θεός
ἐν τῷ θεραπεῦσον, καὶ ὅρια σου ἐν ὁδοῖς [illegible] ὁδήγησον :–
Ὡς μόνος εὔσπλαγχνος καὶ ἀδιάλλακτος, μὴ παρίδῃς με σωτὴρ ἁμαρτιῶν πλη-
θει περικείμενον, ἀλλ' ὡς φιλάνθρωπος θεὸς ἀνακάλεσαι καὶ σῶσον με :–
Μεσιτεύουσα τὴν ξηρανθεῖσαν μου ἁμαρτίαις καρδίαν, ὦ ἀγαθὴ ἐν
θείοις κατανύξεως, ἀρδεύσον ὅπως ἐν χαρᾷ ἀρδεύων καρποὺς [illegible]

443

ᾠδὴ ε' τῶ θείῳ φέγγει: Ὕπνον μοι ἀπόρριψον ψυχῆς, τῆς ῥαθυμίας
καὶ θῶεν κατανύξεως μου προσέλθε, ὅπως σοι κτίσεις σου [illegible]
τὴν μαστίγων παιδευμάτων σοι παράσχω τὴν ἀπολύτρωσιν :–
μετανοίας ἐκ ψυχῆς, καὶ ὡς ἐμνήσθη τοῦ θεοῦ, μετὰ δακρύων προσπίπτω
ἀνθρώπους τὰ πολλὰ ἡμῶν πλημμελήματα, ἡμεῖς τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου κράζοντας :–
Νόμοις τοῖς θείοις σου μελετῶν, καὶ ταῖς σαῖς ἐντολαῖς, διανύσαι τὸν βίον
ἐνίσχυσον, πρᾶον ἡμῖν οἰκτίρμον ὡς ὑπεράγαθος θεός, ὅπως τύχω
μακαριότητος :– Οὐκ ἔχω ἄλλην καταφυγὴν πλὴν σοῦ, ἀγαθὴ μῆτερ
θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἄθλιος πάναγνε, ὅθεν ἀπολήψομαι καὶ περιστάσεως τῆς
κρίσεως ἐν ὥρᾳ ἐξεῖναι παρακαλέσασα με :– ᾠδὴ ς' τοῦ κήτους ἐν τῇ θαλάσσῃ
Νυκτὸς μεσούσης ἄγρυπνον, ἐν τῷ μέσῳ σε ὑμνεῖν, ὡς εὐθὺ προαιρέσει. Τῶν
ὀνείρων φαντασμάτων τὰ ἄκαιρα λύτρον ἐν φόβῳ σου ἔσω, μεσονυκτίου
ὑμνολογοῦμεν ἀσπαζόμενοι :– Ὥσπερ ἐσώσας, Κύριε, πόρνην κλαύσασαν ποτὲ
καὶ τῶν παραπτωμάτων ἄφεσιν ὡς ἀγαθὸς παρέσχου, οὕτω κἀμὲ ἐλέησον,
οἰκτίρμον, καὶ μὴ ἀλλοιώσῃς με ἐν τῇ κατακρίσει :–
Ἐστενάξαμεν κλαύσαμεν, καὶ πενθήσαμεν σφοδρῶς, καὶ τῷ
θεῷ προσπίπτομεν, μετὰ δακρύων κράζοντες ἐκτενῶς· ἱλάσ-
θητι εὔσπλαγχνε, τοῖς ἡμῶν ἁμαρτήμασι καὶ πλημμελήμασιν :–
Ὡς μήτηρ ὑπάρχουσα τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ, θεογεννῆτορ πα-
ναγνε, τὴν ταλαίπωρον ψυχήν μου τῆς πονηρᾶς δαιμόνων κακώ-
σεως ἐλευθέρωσον μόνη, τῇ πρεσβείᾳ σου :– κο(ντάκιον) ἦχ(ος) β' χο(ρὸς) [illegible]
Ἱλάσθητί μοι, τὸ ὄνομα σου καὶ κτίσιν, τοῖς ποθοῦσι ψυχῆς θεοφόρον
φρονήσει· καὶ τούτων ἐλαττούμενη ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως πᾶσιν
ἐργασίαι τοῖς ἐπὶ σοὶ πεποιθόσι· σὲ γὰρ ἔχομεν μετὰ θεὸν ἐλ-
πίδα οἱ δοῦλοί σου :– ᾠδὴ ζ' Δρόσοβόλον μὲν τὴν
Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστήριον ᾠδὴν Χριστὲ προσφέρω σοι
δεόμενος· ἱλαρόν μοι ὕπνον παράσχου, τοῦ φθάσαι
ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ἐξομολογεῖσθαι ἐκ τὴν προσηγορίαν
θερμήν :– [illegible] ἐξέλυσα ψυχήν μου μετανόησον
ἐκ τῶν κακῶν ὧν ἔπραξα, καὶ ἀπόσχου μου σώζειν ὁσίους κράζοντας
Χριστός· ἡμάρτηκα ἀνόμως σωτήρ, ὡς ἀδιάλλακτος θεὸς καὶ πολύελεος :–
Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον φιλάνθρωπε, καὶ ὕπνῳ συνεχόμενον, ἐξαν-
άστησον καὶ προσφώνησον τῶν θείων ἐντολῶν, ὀρθρίζειν ἀξίωσον, σωτήρ.

444

ἵνα ὑμνῶ διηνεκῶς τὰ μεγαλεῖα σου. — Διὰ σοῦ θεὸς γενόμενος ἀπεί-
ραμε· λύσιν μοι τῶν παραπτωμάτων μου τὴν σὴν χορήγησιν· σὲ γὰρ μό-
νην ἔχω ἀσφαλῆ ἐλπίδα καὶ σκέπην κραταιὰν, καταφυγὴν καὶ
βοηθὸν καὶ προστασίαν θερμήν. — ᾠδὴ ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις
Ἐμὲ τὸν ἀπεράντου πυρὸς ... πυρούμενον καὶ θερμὴν διάνοιαν ἔχ-
οντα, οἰκτείρον, Χριστὲ δωρεὰν με ... τὸν αὐτόν· καὶ μὴ ἀποστερήσῃς
τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης. — Χαναναίας τῆς πάλαι σὺ τὸ θυγάτριον
ἐθεράπευσας λόγῳ καὶ νόμῳ τῷ ἀθλίῳ· ἴασαι Χριστὲ καὶ τὴν τοιαύτην ἀπάλ-
λαξον βλάβης ψυχοφθόρου δαιμόνων καὶ ἀνθρώπων. —
Οὐκ ἐνέμεινα σπεύσας σου τοῖς προστάγμασιν· οὐ τὸν φόβον σου ἔχω ἐν τῇ
καρδίᾳ μου· ὅθεν δειλιῶ τὰς μενούσας κολάσεις με· σὺ οὖν πρὸ τοῦ
τέλους διόρθωσιν μοι δίδου. — Ὑψηλῆς πολιτείας ἀποπεσόν-
τα με· καὶ εἰς βάθη κακίας κατολισθήσαντα· ... καὶ ἀνάνευσιν
δίδου μοι ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου πρεσβείαις σου προσδεκτοῖς. — ᾠδὴ ϛ΄.
Θ ὦ προσθ... ψυχή μου προσδράμωμεν τῷ ἀγαθῷ ... ἐν ὕμνοις ἐν ...
καὶ δεήσεσι· μεσονύκτιον ὕμνον προσφέροντα· ὅπως τῆς αἰωνίου
θείας λαμπρότητος ... ἐξ ... κληρονόμον με ... δοξάζοντα
Ὡς φῶς ὑπάρχων Χριστὲ ἀΐδιον· τὸν ἐν νυκτὶ σκανδάλων τοῦ δολίου ...
λύτρωσαι· καὶ ἀξίωσον με φυλάττειν πάντοτε σοὶ προσφέρειν
δεήσεις μεθ' ὕμνων· ἐν νυκτὶ ὁρισμοῖς ... δοξολογίαις σου.
Ὁ τρίδοξος ... ἀξίωσον· τῶν ἐκλεκτῶν προυάπτων σου ἐν ὥρᾳ τῆς
κρίσεως· ἱκεσίαις δέ ... τῶν ... θ... ἀπο...
καὶ τῶν μαρτύρων σου· τῶν προφητῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ὁσίων σου. —
Ἰ ... θεοχαρίτου· ... δεκ... ἐν τάχει ἐπάκουσον
καὶ φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως· καὶ τῆς αἰωνίζούσης δόξης ἀ-
ξίωσον· ταῖς πρὸς τὸν υἱόν σου καὶ θεὸν ... ἐντεύξεσιν. —
[illegible]
[illegible]
ρος δέχου τῆς ψυχῆς παρακλήσεως ... ἡ τὸν θεὸν τεκοῦσα ...
ἐπὶ σοὶ γὰρ κατέφυγον τὴν κραταιὰν βοήθειαν ... ἐλπίδος
... δοῦλος ... θεογεννῆτορ ... πολλῶν ... τοῖς ... θλίψεων· ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι· πρὸς
τὸν υἱόν σου μεσιτεύουσα. — ... ἀλλά ... βιωτικοῖς τοῖς κύμασι· κλυδω-

445

νιζόμενον· καὶ πειρασμοῖς ἀσχέτοις ... τῷ λιμένι προσορ-
μίσασα τῆς ἀκοιμήτου σκέπης σου· διὸ μακαρίζομεν θεοκυῆτορ.
Η κατὰ τῆς κακοδίκης στήσασα· καὶ ὅσα ἂν διὰ σοῦ μεθ' ὧν καλῶς π...
... προσσοιωθήτη· ταύτης λύτρωσαι μου δάκρυα· μοι ... χαρᾶς μεταβάλε
καὶ τῶν δεινῶν με ἐλευθέρωσον. — ᾠδὴ ζ΄. Ἀ... φρ... σοι
Βοήθει κατ' ἐχθρῶν· καὶ ἐν πολέμοις ἀρρώστων ... σὺ τῶν πτ...
... καὶ καταφυγὴ τῶν ἐν θλίψεσιν. —
Ὁ μετὰ τοκετὸν ... θεοῦ τῶν ὅλων υἱόν σου αἴτησαι· λύσιν κακῶν
δοῦναι μοι· τῶν μυστικῶν ...
Ἐπεὶ ... ἀγαθὴ ... τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν ... καὶ τῆς ὀργῆς
λύτρωσαι· τῆς ἐπικειμένης τοῖς δούλοις σου. —
Πολέμησον ἀγαθὴ τοῖς πολεμοῦσι ... ἐχθροῖς ... τὸ ...
ξασα· καὶ ἰσχὺν παράσχου τοῖς δούλοις σου. — Καὶ ὁ ὑπὸ θεὸς ...
Φιλαμάρτημον πεφυκὼς δέσποτα σε ... τὸν ἀναμάρτητον θεὸν τὴν γε-
κοῦσαν· ... ἁμαρτίας αἴρονται τοῦ κόσμου ... τὴν πολυάμαρτον
οἰκτείρησον ψυχήν· καὶ τὰς ἁμαρτίας μου τὰς πολλὰς ... ἁμαρτω-
λῶν ... ἱλασμὸν ... ἀντίληψις. — ᾠδὴ η΄. ...
Ὡς ἔχουσα παρρησίαν ... τὸν υἱόν σου καὶ κινδύνων
ἀπάλλαξον δέομαί σου· θεραπεύουσα ... ἐχθρῶν τῶν
τῶν καταπολεμούντων ἡμᾶς. — Χοροὶ τῶν ἄνω ταγμάτων· καὶ
μαρτύρων καὶ δίκαιοι σὺν ἀποστόλοις· προφητῶν τὸ θεῖον σύστημα· καὶ
ὁσίων σὺν πιθανῶς ... ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν ἱκετεύσατε. —
Τὴν ἄμαχον σου ... τοῖς δούλοις σου καταπέμψον ... λοιπὸν
τοῖς ποθοῦσι σου ... ἀποστελλ... κατ' αὐτῶν ... ἐχθρῶν ...
καταπολεμούντων αὐτούς. — Πρὸς ... ἐκ βάθους
τῆς καρδίας μου καὶ ἱκετεύω· τῆς παρούσης ἀπάλλαξον ...
... λύτρωσαι τῶν δεινῶν· ... λαμπρότητι. —
ᾠδὴ θ΄. ... Ἡ ἐλπὶς τῶν ... καὶ ἀντίληψις ...
... δεόμεθα ... τὴν ἡμῶν ταπείνωσιν· ... τῆς παρούσης
ὀργῆς ἐλευθέρωσον. — Τεῖχος ἀρρηκτον ...
... κατέχοντες ... καὶ ...
Οἱ καυχώμενοι ... σε· μὴ αἰσχυνθῶμεν ... αὐτοὺς ...
... ἄχραντε ...
Τὴν σὴν ἐπίκλησιν ... καὶ ... ἐπικαλούμεθα· καὶ ...
... σοὶ προσπίπτοντες ἐκ ... μεθα. —

ᾨδὴ ϛʹ. Εἱρμὸς· Προτυπῶν·

Ἱλάσθητι ταῖς κακίαις μου ἁμαρτίαις φιλάνθρωπε· διὸ σῶσόν με· ταῖς ἀλγηδόσι τῆς ἀσώ-
του πεπληρωμένος· διὰ μάχαιραν λόγου· τὸ σεῖον αἷμα ἐξέχεας :-

Σώθητι ὄρκα θεῖ ἡμῶν πονηρὸν σῶμεν ἐκ ... ἀδίκως πολεμοῦντες
ἡμᾶς θεὸν ... ἀλλ' αὐτοῦ ἔρξον· ὡς ... μόνη μόνον τὸ πρότερον·

Ἐπάκουσον τῆς ἐμῆς παρακλήσεως δέσποινα θεοῦ· καὶ τῆς ζάλης τὸν
σάλον κατάργησον· τῶν ποικίλων πόνων· ὧν ἐχθροὶ καθ' ἡμῶν συντελοῦσι·

Πρεσβείαις σου αἰσχύνθητωσαν πάντες οἱ θλίβοντες· τὴν ψυχήν μου θεοκυήτορ ἁγνὴ
παρθένε· ... ὥσπερ ... ἐπὶ τὰ ... :- κον ... ἐπὶ ...

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων· καὶ θερμὴ ἀντίληψις τῶν πεποιθότων
ἐπὶ σοί· ἀπὸ κινδύνων λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις τῶν πιστῶν ... :- ᾨδὴ ζʹ. ...

Ὁ ἐν ποικίλοις δεινοῖς· κινδύνοις καὶ συμφοραῖς ὑπάρχων· πρὸς σὲ τὴν σεμνὴν
καταφεύγω μόνην· μὴ ἀποστραφῇς με κατεσχημένον ἐκ τῆς περὶ δικαιοσύνης·
ἀλλ' ἐπάκουσον καὶ ῥῦσαί με· πᾶσα θεράπων ... ἔδραμον ...

Δουλοπρεπῶς ... τὴν ψυχήν· συγκάμπτω καὶ ... πρὸς ... · τὴν ἄχραντον
... καὶ ἐκ καρδίας μου· τὰς χεῖρας ἐκτείνων· τὸ γόνυ κλίνω λύτρωσαι
... θλίψεων· τῶν ἀεὶ ... ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς τοῦ ἀλλοτρίου :-

Ἐδοξασμένη θεογεννήτωρ ... τὸ κλέος παράσχου τὴν ...
τοῖς σε προσκυνοῦσιν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ τὸν θεὸν τὸν κόσμου ... ὅτι ἀληνοῦκε
κτήματα ... ἐλπίδα ... καὶ προστασίαν :- ᾨδὴ ηʹ. Χεῖρας ἐκπετάσας·

Χεῖρας ἐκπετάσας οὐ τολμῶ· πρὸς τὸν υἱόν σου ἁγνή· ὅλως ὑπάρχων αἰσχύνης· διὸ
θαρρῶν τοῖς σε δέσποινα· καταφεύγω μόνη τῇ πάσῃ· πρὸς τὸν οἰκτίρ-
μονα θεὸν καὶ διαλλακτὸν· λύτρωσαί με ... ἐχθροῦ τῶν λυπούντων·

Ὁ μηνῶν καρδίαν καὶ ψυχήν· πρὸς σὲ τὴν ἄχραντον ὁλικῶς ἔθηκα· διὸ ἀσπλαγχνί-
ας ... δέσποινα· τῷ οἰκτίρμονι πρόσελθε· ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀπηλπισμένου·
καὶ ... μόνον ἁγνή· ἵνα ... παθῶν ... πεφευγὼς καὶ θλίψεως :-

Ἰσὸν ... μεταβάλλεται ... θεοφόροις ... παλαιὸς ... τὴν
φλογίζουσαν κάμινον· ... δὲ τὸ λύπης ...
... τῆς καρδίας μου· δρόσισον ... ταῖς πρεσβείαις σου ... :-

ᾨδὴ θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος ... ἄξιον ... τὸν σκήνωμα ... ἐν τάχει·
κλίνομαι προθύμως τὸ οὖς σου· καὶ τοῦ ... θερμῶς εἰσάκουσον
καὶ τῶν δεινῶν ἀπάλλαξον· ἐκ λύτρου μόνη ταῖς πρεσβείαις σου :-

Ἀλλοτρία ... φθορᾶς ... ὑπάρχεις· ... ἐμοῦ ...
... κρατῶν· διό μοι χαρὰν ... τῷ πρὸς ... Χριστοῦ· παρθένε ἐκ τῶν ...
... ἀγχόνη λύτρωσαι· Γλῶσσα ... τὸν παῦσον
... πονηρὰ τὸν ... ὡς ... καὶ θεῶν
... πνεῦμα ... ταῖς πρεσβείαις σου :-

Πληρῶσον χαρᾶς ἁγνὴ ... τοῖς ἀφθόνως ... παρθένε· δεξάμενον
σὺ προστατεῖς καὶ ἐκδίκως ὑπάρχεις πᾶσιν ἐχθροῖς· διὸ κἀμοῦ
τῷ δεομένῳ· ... καὶ ἀποπλήρωσον :-

+ Κανὼν ... Ἰησοῦν Χριστὸν ... ᾨδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε·

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ· Ἰησοῦ μακρόθυμε· τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τὰ τραύ-
ματα· Ἰησοῦ καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν μου πολυέλεε· Ἰησοῦ σῶτέρ μου
ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος :-

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ· Ἰησοῦ διάνοιξον τῆς μετανοίας μοι πύλας φιλάνθρωπε· Ἰησοῦ
καὶ δέξαι με σοὶ προσπίπτοντα καὶ θερμῶς αἰτούμενον· Ἰησοῦ σῶτέρ
μου τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν :-

Ἰησοῦ γλυκύτατε Χριστέ· Ἰησοῦ ἅρπασον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ δολίου βελίαρ με·
Ἰησοῦ καὶ ποίησον ἐκ δεξιῶν παραστῆναι τῆς δόξης σου· Ἰησοῦ σῶτέρ μου· μερίδος
μου λύτρωσαι :-

Ἰησοῦν γεννήσασα θεὸν δέσποινα δυσώπησον· ... ἀχρείων δούλων σου πα-
ναχράντε· ὅπως τῆς κολάσεως ταῖς πρεσβείαις σου λυτρωθῶμεν
ἀπολαύοντες οἱ μεμολυσμένοι· δόξης ἀϊδίου ἀπολαύσοντες :-

ᾨδὴ γʹ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς· Εἰσάκουσον φιλάνθρωπε Ἰησοῦ μου· τοῦ δούλου σου
... ἐν κατανύξει· καὶ ῥῦσαι Ἰησοῦ μου τῆς καταδίκης· καὶ τῆς
κολάσεως μόνε μακρόθυμε· Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε :-

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου Ἰησοῦ μου· προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν
Ἰησοῦ μου· καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα· καὶ τῆς γεέννης με λύτρω-
σαι δέσποτα· Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε :-

Ὃν χρόνον Ἰησοῦ μου ὃν δέδωκάς μοι· εἰς πάθη ἐδαπάνησα Ἰησοῦ μου· διὸ
με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψῃς· ἀλλ' ἀνακάλεσαι δέομαι δέσποτα· Ἰησοῦ γλυ-
κύτατε καὶ διάσωσον :-

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου· ἱκέτευε ῥυσθῆναι με τῆς γεέννης·
ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων· θεοχαρίτωτε· καὶ καταξίω-
σον τῆς ζωῆς τῆς ἀγήρω με τῆς ἀγήρω :- Κάθισμα. Ἦχος ... Τὴν ταχεῖαν

Σωτήρ μου Ἰησοῦ· ὁ τὸν ἄσωτον σώσας· σωτήρ μου Ἰησοῦ· ὁ δεξάμενος πόρνην
κἀμὲ νῦν ἐλέησον· Ἰησοῦ πολυέλεε· πῶς οὖν ... Ἰησοῦ ...
... παραλογίσας· τὸν ... Ἰησοῦ μου· ὡς μόνος φιλάνθρωπος :-

ᾨδὴ δʹ. Ἐλήλυθας ... θεράπευσον· Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ ...
Ἰησοῦ μου δέομαι· καὶ τῆς χειρὸς ... ἅρπασον· Ἰησοῦ μου ...
ψυχοφθόρου βελίαρ καὶ διάσωσον :-

Ἡ μήτηρ [illegible] καὶ Ἰησοῦ μου γλυκύτατε [illegible] ἔχε· Ἰησοῦ μου σῶσόν με [illegible]
φοβερωτάτης σκέπης σου· Ἰησοῦ μακρόθυμε· καὶ βασιλείας με καταξίωσον.
Οὐχ ἥμαρτε περὶ Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὥσπερ ἥμαρτον· ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· ἀλλὰ
προσπίπτω δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με· [illegible] ζωῆς Ἰησοῦ μου κληροδότης.
Π [illegible] Ἰησοῦ [illegible] Γεννήσασα [illegible] αὐτὸν καθικέτευε· τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως
πάντας τοὺς ὑμνοῦντας [illegible] κυρίως ὁμολογοῦν:— ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.
Ὁ φωτισμὸς Ἰησοῦ μου [illegible] σωτηρία· τῆς ἀπηλπισμένης ψυχῆς μου
[illegible] σὺ Ἰησοῦ τῆς κολάσεως ἐρῦσαι· [illegible] κραυγάζω· σῶσόν με Ἰησοῦ μου Χριστέ μου
Ὁ [illegible] λος χείρων Ἰησοῦ μου πρὸς πάθη τῆς ἀτιμίας· καταπίπτω [illegible] ἄθλιον·
μόνος [illegible] κραυγάζω· σὺ Ἰησοῦ μου [illegible] κατάπεμψον ἐκ [illegible]
[illegible] κράζοντα· σῶσόν Ἰησοῦ μου Χριστέ με τὸν ἄθλιον:—
Β [illegible] Ἰησοῦ περιφέρω [illegible] σοι· καθαρὸν τοῦ [illegible] τῆς
πορνείας· σὺ Ἰησοῦ μου τοῦ βάθους κακίας [illegible]
[illegible] Ἰησοῦ μου καὶ σῶσόν με δέομαι:—
Τὸν Ἰησοῦν [illegible] Γεννήσασα κόρη· Θεοκυῆτορ· τοῦτον ἐκδυσώπει [illegible]
σωθῆναι· τοὺς ὀρθοδόξως μακαρίζοντας καὶ μεγαλύνοντας· καὶ [illegible]
[illegible] κράζοντας· πλὴν σοῦ προστασίαν [illegible] οὐκ ἔχομεν:—
ᾠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων. Ἰησοῦ μου Χριστὲ πολυέλεε· ἐξομολογούμενον
δέξαι με δέσποτα· ὦ Ἰησοῦ καὶ σῶσόν με· καὶ φθορᾶς Ἰησοῦ μου ἐξάρπασον.
Ἰησοῦ μου οὐδεὶς [illegible] ἄσωτος οὐδεὶς [illegible] ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· ὦ Ἰησοῦ
φιλάνθρωπε· ἀλλὰ σὺ Ἰησοῦ με διάσωσον:—
Ἰησοῦ μου καὶ πόρνην καὶ ἄσωτον καὶ τὸν [illegible] ἐλεήσας με
[illegible] ὦ Ἰησοῦ [illegible] καὶ λῃστὴν Ἰησοῦ [illegible]:—
Ἰησοῦν τὸν Χριστόν μου κυήσασα· ἄχραντε παρθένε μόνη ἀμόλυντος· με
μολυσμένον [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible] καθαρόν:—
ᾠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς. Χριστὲ Ἰησοῦ· οὐδεὶς ἥμαρτεν ἐκ τοῦ αἰῶνος·
ὦ Ἰησοῦ μου ὥσπερ ἥμαρτον ἐγὼ ὁ τάλας καὶ ἄσωτος· ὅθεν σοι [illegible]
Ἰησοῦ μου [illegible] οἰκτείρησόν με· εὐλογητὸς εἶ Ἰησοῦ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
Χριστὲ Ἰησοῦ· ἐκ τοῦ φόβου σου [illegible] καθήλωσόν με· ὦ Ἰησοῦ μου καὶ κυβέρνησον
[illegible] ὁ πανοικτίρμων [illegible] μελῳδοῦντα
[illegible] ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:—
Χριστὲ Ἰησοῦ· [illegible] ὁ τάλας· ὦ Ἰησοῦ μου τὴν μετάνοιαν·
[illegible] ὁ ἄθλιος· ὅθεν Ἰησοῦ μου [illegible]
[illegible] φώτισον Χριστὲ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν:—
[illegible] κυήσασα φρικτῶς [illegible] αὐτὸν δυσώπει [illegible]

τὸν πατέρα [illegible] μου [illegible] ἵνα
κράζω σωζόμενος [illegible] ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων:— ᾠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ.
Χριστὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· ὡς τὴν πόρνην Ἰησοῦ μου ἐλυτρώσω τῶν πολλῶν
ἐγκλημάτων· οὕτως καὶ με Ἰησοῦ Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ καθαρὸν τὴν
[illegible] Ἰησοῦ μου:—
Καθυποκύψας Ἰησοῦ ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἄλογος ὤφθην· καὶ τοῖς
κτήνεσιν [illegible] ὦ Ἰησοῦ μου οἰκτρός· ὁ ταλαίπωρος ἀφομοίωμαι· ὅθεν
Ἰησοῦ μου τῆς ἀλογίας ἐρῦσαι:—
Περιπεσὼν ὦ Ἰησοῦ [illegible] ἀπηλπισμένος ὤφθην· τὴν σω-
τηρίαν Ἰησοῦ μου τὴν θεοΰφαντον· καὶ [illegible] καταπτώκτος· ἔχω
Χριστέ μου [illegible] καὶ οἴμοι:—
Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεὸν ἡ [illegible] Χριστὸν [illegible] Θεομαρία [illegible]
δυσώπει [illegible] σωθῆναι τὴν ποίμνην σου· καὶ τοὺς ὑ-
μνητάς σου ἀπειρανδρε παρθένε:— ᾠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.
Τὸν [illegible] Ἰησοῦ μου· τὸν τελώνην τὴν πόρνην· τὸν ἄσωτον οἰκτείρ-
μον Ἰησοῦ· καὶ τὸν λῃστὴν ὑπερβέβηκα· Ἰησοῦ μου [illegible] αἰσχροῖς
καὶ ἀτόποις Ἰησοῦ· ἀλλὰ σύ Ἰησοῦ μου προφθάσας με διάσωσον:—
[illegible] Ἰησοῦ μου· ἁμαρτήσαντας πάντας· πρὸ νόμου καὶ
ἐν νόμῳ Ἰησοῦ· καὶ [illegible] ὁ ἄθλιος· Ἰησοῦ μου καὶ χάριν· μενίκηκα
τοῖς [illegible] οἰκτρῶς· ἀλλὰ σύ Ἰησοῦ μου τοῖς κρίμασί σου σῶσόν με:—
Ἡ χορεία [illegible] Ἰησοῦ μου, τῆς ἀφράστου σου δόξης· μὴ τύχοις τῆς μερίδος
Ἰησοῦ τῆς σῆς Ἰησοῦ μου γλυκύτατε· Ἰησοῦ ἀλλὰ σύ με τοῖς δεξιοῖς προ-
βάτοις σου Χριστέ· Ἰησοῦ μου συντάξας [illegible] ὡς [illegible]:—
Τὸν Ἰησοῦν Κύριον ἐν ἀγκάλαις μόνη ἀπειρανδρε [illegible] Μαριάμ· τοῦτον
[illegible] ὡς [illegible] καὶ [illegible] ἰαθῆναι τοὺς προστρέχοντ-
ας σοι [illegible] καὶ [illegible] καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ [illegible]:—
[illegible] πρόσσο[illegible] Ὅλην ἀποθέμενοι:
Ἰησοῦ γλυκύτατε· ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία· Ἰησοῦ μου καθαρισμός· τοῦ νοὸς
δέσποτα πολυέλεε· Ἰησοῦ σῶσόν με· Ἰησοῦ σωτήρ μου· Ἰησοῦ μου παντοδύναμε
μὴ καταλίπῃς [illegible] Ἰησοῦ μου ἐλέησον· καὶ λύτρωσαι κολάσεως
πάσης Ἰησοῦ καὶ [illegible] τῶν σωζομένων μερίδος Ἰησοῦ μου καὶ χ-
ορῶν τῶν ἐκλεκτῶν [illegible] συντάξον Ἰησοῦ φιλάνθρωπε:—
Ἰησοῦ γλυκύτατε [illegible] δόξῃ· Ἰησοῦ μου καὶ [illegible] τῶν [illegible]

δὲ ἀπὸ ταπεινὸν τὸ δέομαι· Ἰησοῦ σῶσόν με· Ἰησοῦ σῶτερ μου· Ἰησοῦ ὡραιότατε·
τοῖς σοὶ προσερχομένοις· σωτὴρ Ἰησοῦ μου ἐλέησον· πρεσβείαις τῆς τε-
κούσης σε· πάντων τῶν ἁγίων σου Ἰησοῦ· προφητῶν τε πάντων· σῶτερ μου
Ἰησοῦ καὶ τῆς τρυφῆς· τοῦ παραδείσου ἀξίωσον· Ἰησοῦ φιλάνθρωπε :—
Ἰησοῦ γλυκύτατε· τῶν μοναζόντων τὸ κλέος· Ἰησοῦ μακρόθυμε· ἀσκητῶν
ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα· Ἰησοῦ σῶσόν με· Ἰησοῦ σῶτερ μου· Ἰησοῦ μου
πολυέλεε· χειρὸς ἐξάρπασον· σωτὴρ Ἰησοῦ μου τοῦ δράκοντος· καὶ
τούτου τῶν παγίδων με· σωτὴρ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον· λάκκου κατωτάτου·
σῶτερ μου Ἰησοῦ ἀνάγαγόν με· καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον· Ἰησοῦ προβάτοις με :—
+ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ· καὶ διὰ τῆς [...] Θεοτόκου· καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Νικολάου· καὶ διὰ πάντων
τῶν ἁγίων: ᾠδὴ α΄ ἦχος πλ. β΄: Βοηθὸς καὶ σκεπαστής :
Ἡ ἀπόστασίς μου σῶτερ μή με ἀποβάλῃς· μή με παρίδῃς· τὸν ὑπὸ τῆς σῆς
εὐσπλαγχνίας ἡμῶν Χριστέ· θερμῶς προστρέχοντα· ἀλλὰ δός μοι τοῖς ἐν σοὶ
κατατρυφῆσαι χάριτος :—
Κεχαριτωμένη· τῶν θλιβομένων παραμυθία· δέξαι τὸν ἐμὸν ἐκ ψυχῆς
στεναγμόν· καὶ λύτρωσαι πάντων· τῶν ἀπείρων μου κακῶν· ὧν
ἀλογίστως ἐπλημμέλησα :—
Ἐν κινδύνοις ὁ βοηθὸς γέγονας καὶ ὁ πλουν λιμὴν καὶ τεῖχος· καὶ
καταφυγὴ καὶ ἀντίληψις· καὶ σκέπη πᾶσιν μάκαρ· καὶ μετὰ
τῆς πρὸς Θεὸν Νικόλαε καὶ σῶσόν με :—
Ἱκεσίαις τῆς τεκούσης σε Χριστέ· τῶν ἀσωμάτων καὶ τοῦ προδρόμου· καὶ τῶν
προφητῶν· ἀποστόλων τε μαρτύρων ὁσίων· ἀσκητῶν ἱεραρχῶν
ταῖς ἱκεσίαις σῶσόν με :—
Ὁ πατὴρ καὶ υἱός· ἀπὸ καρδίας θεολογούμενε· ἐξ ὕψους με πυρὸς
αἰωνίζοντος· καὶ σκότους καὶ χάους· τὸν ἐν πᾶσι πονηρευσάμενον δι'
ἁμαρτίας ὡς οὐδεὶς ἄλλος :— ᾠδὴ γ΄ Στερέωσον Κύριε· ἐπὶ τὴν πέτραν σου :
Ῥεῦσον πηγὴν τῶν δεξαμενῶν· τῶν οἰκτιρμῶν σου Χριστὲ σῶτερ μου· καὶ αἰ-
τοῦ μόνος συγχώρησιν· τῶν πταισμάτων· ὧν περ ἐν τῷ βίῳ ἐξήμαρτον
Ἐλέησον δέσποινα· ἐλέησόν με καὶ ῥῦσαι πάσης· πονηρίας καὶ
κακοσεβοῦς· τῶν δαιμόνων· καὶ τῆς αἰωνιζούσης κολάσεως :—
Νικόλαε ἅγιε· βοήθησόν με τῷ σῷ οἰκέτῃ· καὶ παράσχου μοι τὴν
ἄφεσιν· τῶν πταισμάτων· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις καὶ σῶσόν με :—
Ἐπίβλεψον Κύριε· ἐλέησόν με οἰκτείρησόν με· ταῖς πρεσβείαις τῆς

τεκούσης σου· καὶ ἀγγέλων· πάντων τῶν ἁγίων καὶ σῶσόν με :—
Ἀνάστειλον δέσποινα· τῶν ἡδονῶν μου τὴν πεπυρωμένην· μήτηρ
θέασαί μοι παρέχουσα· μετάνοιαν· ἐπὶ στροφὴν τὴν σωτήριον :— ᾠδὴ δ΄ Εἰσακήκοα
Τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου· οὐ παύομαι ἐπιξέων φιληδονίαις·
καὶ προστίθημι τοῖς μώλωψι μαλαγμάτων· μόνων ἀφαιρεθέντων
ἀθεράπευτος· καὶ δέομαι σῶτερ τοῦ κόσμου ἐλέησόν με· καὶ σῶσόν με
Τὸ σκότος τῆς ἁμαρτίας ἀπεκάλυψεν τὴν ψυχήν μου· ὡς ἄσπλαγχν[...] :—
θεογεννῆτορ· καὶ ὡς ἐν νυκτὶ οὕτως πορεύομαι· πρὸς τὸ φῶς μὴ
βλέπων τοῦ Χριστοῦ ἐν πολλοῖς· τὸ φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον· ἐλέησόν
με καὶ φώτισόν με δέομαι :—
Ἐμώρανα ὅταν καθήσει ὁ Κύριος· Νικόλαε κρῖναι τὸν κόσμον· τότε σῶσόν με
ἅγιε βοήθησον· καὶ ἐκ πάσης λύτρωσαι κολάσεως· καὶ μέτοχον
ποίησον πάτερ· τῆς βασιλείας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις δέομαι :—
Πρεσβείαις Χριστὲ σῶτερ μου· τῆς σῆς τεκούσης ἀσωμάτων καὶ τοῦ προδρόμου·
προφητῶν μαρτύρων ἀποστόλων τε· ἀσκητῶν ὁσίων καὶ δικαί-
ων σου· ἀγγέλων τε καὶ ἀρχαγγέλων· ἐλέησόν με καὶ σῶσόν με ὡς φιλ[...] :—
Τοῦ σώματος τὰς ὀρέξεις· ἐπιμελῶς καὶ ἡδοναῖς πάσαις πα-
ρέλαβον· καὶ κατέφθειρα μόνος ὁ χείριστος· καὶ ἐπιδὴ ὅλως
καὶ πανάγαθος· πανάχραντε θεογεννῆτορ· ἐλέησόν με καὶ σῶσόν με
τὸν δοῦλόν σου :— ᾠδὴ ε΄: Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες :
Τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενος· πρὸς σὲ οὐ παύομαι· τὰς χεῖρας
μου αἴρων· καὶ σὲ παρακαλῶ κραυγάζων· ὁ δι' ἐμὲ σαρκωθεὶς Χριστὲ οἰκτείρησόν με :—
Πύλη ἁγία ὁ διοδεύσας· διάνυξον πύλας μοι δέομαι· μετανοίας ἀληθῶς
καὶ δεῖξόν μοι τὴν τρίβον· τῆς σωτηρίας ἡ πάντων ὁδηγία :—
Ὁ πρὸς τὸν Θεὸν ἅγιε Νικόλαε· πρόφθασον ῥῦσαί με· ἐξ ἐχθρῶν ὁρατῶν
καὶ ἀοράτων πάτερ· καὶ λῦσόν μοι παρ' αὐτοῦ παθῶν τὰς πάλας :—
Ἐλέησον Κύριε· ἐλέησον οἰκτείρησον σῶσόν με· τῆς πανάγνου σου μητρὸς καὶ
πάντων τῶν ἁγίων· καὶ τῶν ἀγγέλων Χριστὲ σῶτερ μου ἱκεσίαις :—
Τὸ πῦρ τῆς γεέννης μου ἐξέκαυσα· πράττων ἀτόπως· καὶ ὀργὴν τοῦ
Θεοῦ· [...] ὡς [...] μοι [...] κατάλυσις :—
ᾠδὴ ϛ΄ [...] Ἠμαύρωσα· τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς μου·
ταῖς παραλόγοις ἡδοναῖς· ὑπαχθεὶς ὁ τάλας καὶ ἠχρειώθην·
ἀλλ' ὦ Χριστὲ σῶτερ ἐλέησόν με :—
Τὰ κύματα τῶν ἀτόπων λογισμῶν· καταβυθίζουσί με Κύριε· ἀλλ' ἀντι-

πάρεχε πρεσβείαν λιμένα· καθοδήγησόν με ἀγαθὴν τῇ μετανοίᾳ :-
Νικόλαε προστάτα θερμότατε· καὶ ἀντιλήπτορ μου σοφὲ· ἐπὶ
σοὶ μου πάσας τὰς ἐλπίδας ἔθεμεν, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ
ἐλεεινοῦ σὴ ἔρημου καὶ σῶσόν με· Τῆς κυρίας θεοτόκου [illegible] πρεσβείαις ἡ-
μῶν· προφητῶν μαρτύρων ὁσίων ἀποστόλων· καὶ τῶν ἀσωμάτων
Χριστὲ ταῖς ἱκεσίαις :- Πρὸς σὲ προσφεύγω πανάχραντε·
καὶ ἐκβοῶ μετὰ κλαυθμοῦ· θεοκυρία σῶσον ψυχήν μου τὴν ἀθλίαν· ἐκ
τῆς κρίσεως καὶ πυρὸς τοῦ αἰωνίου :- κον[δάκιον] ἦχ[ος] πλ[άγιος] β'
Προστασία τῶν χριστιανῶν· ᾠδ[ὴ] ζ' ἡμάρτομεν ἠνομήσαμεν
Πρὸς σὲ προσφεύγω καὶ προσφέρω σοι· τὴν μετάνοιαν τῶν ἐμῶν ἔργων·
οἶδας οὖν τὴν συμπάθειαν οἶδα· τὸ μακρόθυμον καὶ τὸ ἀνεξί-
κακον· σπλάγχνοις μου ἐλέησον· συμπάθησον Χριστὲ καὶ σῶσόν με :-
Ὅτε ψυχὴ ἡ ἀθλία μου· ἐκ τοῦ σώματος καθυπομένη· μέλλει τὸν χω-
ρισμὸν· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ λυτρούμενος, ἢ παραμυθούμενος· τότε δέ-
σποινα πρόστηθι· καὶ ῥῦσαι τῆς τῶν δαιμόνων ὁρμῆς :-
Πάσης μου σου πάσης θλίψεως· περιστάσεως καὶ τῶν κινδύνων·
ὄντων τε τῶν παθῶν καὶ πταισμάτων· ἀοράτων τε· καὶ τῶν
ὁρωμένων ἐχθρῶν· λύτρωσαί με Νικόλαε πρεσβείαις σου ἅγιε καὶ
Χριστὲ σὴν παράκλησιν· τῆς τεκούσης σε καὶ τοῦ [illegible] σῶσόν με :-
προδρόμου· θείων τε προφητῶν καὶ μαρτύρων· ἀποστόλων τε
καὶ πάντων τῶν ἁγίων σου· σεραφὶμ ἀρχαγγέλων τε· ὡς εὔσπλα-
γχνος σῶσόν με κύριε :-
Ἐλέησον τὴν ταλαίπωρον καὶ ἀθλίαν μου ψυχὴν πάτερ· ἴδε τὰς
τῶν παθῶν ἐνοχλήσεις· καὶ πύρωσιν τῆς σαρκὸς τὴν ἄσπιλον
καὶ μοχθηρὰν δίδου μοι· [illegible] καὶ ἀπολύτρωσιν :- ᾠδ[ὴ] η' ὃν στρατιαί
Τίς ὡς ἐγὼ ἐν τῷ κόσμῳ ἥμαρτεν· ἢ ὤφθη τίς ὡς ἐγὼ ἄθλιος ποτέ·
γέγραπται ὁ τελώνης· ὁ μαρναγὴς καὶ πόρνη· πάντας ὑπερβάλλων
ἐλέησόν με θεὲ τῶν ὅλων :-
Ἐξαπορῶ· ἐννοῶν τὰς πράξεις μου· καὶ τρέμω τὸ φοβερὸν ἐκεῖ μοι
τοῦ κριτοῦ· τίνα ἀπολογίαν ὁ τάλας προσενέγκω· δέσποινα
τοῦ κόσμου· γενοῦ μοι τότε προστασία :-
Ἐκ πειρασμῶν παθῶν τε καὶ θλίψεων· καὶ νόσων καὶ συμφορ-

ᾶς φοβερᾶς· κρίσεως λύτρωσαί με· Νικόλαε καὶ σῶσον· ταῖς
πρὸς τὸν σωτῆρα πρεσβείαις σου εἰς τοὺς αἰῶνας :-
Σῶσόν με Χριστέ, σῶσόν με φιλάνθρωπε· πρεσβείαις τῆς σῆς μητρός· καὶ τοῦ
βαπτιστοῦ· πάντων σου τῶν ἁγίων· μαρτύρων ἀποστόλων· καὶ τῶν
ἀσωμάτων· ὡς εὔσπλαγχνος εἰς τοὺς αἰῶνας :-
Ἡ μὲν αὐτή· ἀπορρεῖ ἡ τῆς δέσποινα· ἀπὸ προσώπου τοῦ σοῦ· ὅταν
πρὸς τὴν σὴν [illegible] ἀλλ' ἔλεος γένομαι· καὶ τῆς ἐν-
[illegible] ἀπαλλάξομεν καταδίκης :- ᾠδ[ὴ] θ' ἀσπόρου συλ[λήψεως]
Ὁ μόνος ἐλεήμων ὁ μόνος πολυέλεος· οἰκτείρησόν με· ἐλέησον
κύριε τὸν σὲ παροργίσαντα· ἐν θελήμασί μου αὐτόπτης· καὶ δυσωπῶ σε
τὸν ἱλασμὸν· καὶ πυρὸς τοῦ αἰωνίου· ἀπολύτρωσαι καὶ σῶσόν με :-
Ἡ μόνη προστασία, ὡς τῶν ὑπαρχουσῶν [illegible]· σὺ ἡ τὸ τεῖχος τῶν
χριστιανῶν ἡμῶν· καὶ σὲ ὑμνῶ προσκαλοῦμαι· πρὸς τὸν Χριστὸν μεσίτην·
ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ· ἵνα ταῖς σαῖς ἱκεσίαις· ἐλέησόν με
Ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν καθίσῃ κρῖναι [illegible] τὸν ἄθλιον :-
τὸν κόσμον· τότε με τὸν δοῦλον σου Νικόλαε πρόφθασον· καὶ τῆς
γεέννης ῥῦσαι· βρυγμοῦ ὀδόντων πάτερ σοφέ· σκότους τε τοῦ ἐξω-
τέρου· ταῖς πρεσβείαις σου καὶ σῶσόν με :-
Πρεσβείαις φιλάνθρωπε· τῆς σε τεκούσης κύριε τῶν ἀσωμάτων· προφητῶν
μαρτύρων τε· καὶ τῶν ἀποστόλων σου· καὶ πάντων τῶν ἁγίων· οἰκτεί-
ρησόν με ὡς ἀγαθὸς καὶ ἐλέησον καὶ σῶσον· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ δόξῃ σου :-
Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μου ἐν κακοῖς δεδαπάνηται· καὶ πρὸς τὰς πύλας
τοῦ ᾅδου προσήγγισα· καὶ ὅλος ἀνέτοιμος πορεύομαι ἐκεῖθεν· βοήθη-
σόν μοι ὡς ἀγαθή· θεοτόκε ἐπὶ σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου ἀνέθηκα :-
+ τοῦ [illegible] ἐπὶ [illegible] μοναχῶν
καὶ ἐγκλεισμένον· αὐτὴν [illegible] τῷ μοναχῷ κελλιώτῃ :-
Ἐδεξάμην σου πάτερ πνευματικὲ· τὴν θεοφιλῆ ταύτην γραφὴν καὶ ἀπεδεξάμην
τὴν κατὰ θεὸν σου ταπείνωσιν· ὅτι παρ' ἐμοῦ τοῦ μηδὲν ἀγαθὸν ἔχοντος
λόγον ὠφελείας αἰτεῖσθαι κατηξίωσας· ἐγὼ δὲ εἰ μὴ τὸ τῆς παρακοῆς ἐφο-
βούμην ἐπιτίμιον, τάχα ἂν καὶ [illegible] προσκοπτόμενος [illegible]
καὶ διδάξας, ἐλάχιστος κληθήσεσθαι [illegible] φροντίζομεν· τυχεῖν τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν· ἐπεὶ δ' ὑπακοὴν [illegible] τοιαύτην
θερμὴν [illegible] γράφω καθὼς ἐκελεύσθην· ἐπὶ τῆς ἀφορμῆς δυνάμεως
θεοῦ χάριτι πάντα τὸν κόσμον [illegible] τὸ τέλειον [illegible]
Χριστοῦ· ὅστις οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ οὐ δύναταί μου
εἶναι μαθητής. καὶ ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.

…ος τις ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ ἀγρὸν ἢ ἀμπελῶνα ἢ γυναῖκα, ἑκατονταπλασίονα λήψεται
καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. καὶ δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι
κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἐπεὶ ταῦτα καὶ ἀκούεις καὶ ἐπίστασαι καὶ ἐποίησας. καὶ τὸ δὲ [illegible]
τῆς ἀσκήσεως μετελθεῖν ἠθέλησας, ἐν [illegible] στερεὰ καταβαλὼν θεμέλιον. καὶ ἐκ [illegible]
[illegible] τὸν ὑπὸ [illegible] ἐλθεῖν· καὶ διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ἀκτημοσύνης. καὶ τὸ κατὰ τοῦ θελήματος
[illegible] ἐκκοπῆς, τῶν μὲν παθῶν ἐλευθερωθῆναι. περὶ δὲ ταπεινώσεως ἀναχθῆναι. καὶ διὰ
[illegible] ἀρετῶν, περὶ [illegible] τούτων. ἤτοι τῶν λογισμῶν φυλα-
[illegible] τούτους [illegible], ἀλλ' ἐπὶ φυλακῇ τῆς ψυχῆς οἶκον ἐποικοδομήσεις
[illegible] καὶ [illegible] ὡς [illegible] ἰσχυρὰς [illegible] χαμαί. εἰ μὲν ἔχεις τὸν ἐπιτιμῶντα
[illegible] τινά, [illegible] θου τοῖς λόγοις αὐτοῦ. καὶ μηδὲν ποίει δίχα τῆς αὐτοῦ ἐν-
τολῆς καὶ συμβουλῆς· ἵνα [illegible] ἰδιορρυθμίᾳ καὶ αὐτὸς ἐσκέπασαι. ἢ ἄλλης τινὸς
περὶ [illegible] καταστάσεως τοιαύτης [illegible], ὥσπερ [illegible] τῷ οἰκοδομοῦντι.
Εἰ δὲ μὴ ἔχεις τοῦτον, ἔχε τὸν ἀληθινὸν διδάσκαλον καὶ καθηγητὴν Χριστόν. ὃς [illegible]
[illegible] καὶ ἐνισχύσει σε ἐν πᾶσι τοῖς καλοῖς. γνωσθήσονται ἐν πρώτοις τοῦ σκοποῦ
διὰ οὖν ἐξῆλθες. ἐξῆλθες [illegible] τὴν ἁμαρτίαν μὲν τελείως ἐκκό-
ψαι δὲ [illegible] τὴν ἁμαρτίαν. ἁμαρτίαι μέν, [illegible]
[illegible] πορνεία. μοιχεία. φόνος. καὶ τὰ ἑξῆς. πάθη δέ. θυμός. ἐπιθυμία. λύ-
πη καὶ ἡδονή. ἐξῆλθες οὐ μόνον [illegible] ποιῆσαι. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμ-
[illegible] λογισμούς. ἵνα [illegible] συγκαταθέσει [illegible]
[illegible]. ἵνα καὶ τὴν καρδίαν καθαράν. ἐν ᾗ [illegible] ἐγκαινίζομεν
[illegible] διὰ [illegible] καθαρὰς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ἡ μὲν [illegible]. ἐπὶ λέπ-
[illegible] αὐτῶν [illegible] κατοικῆσαι [illegible] διὸ ἐξῆλθες. καὶ οἱ μὲν
οἱ [illegible] ἐπιθυμίας [illegible] διὰ [illegible] καὶ
κακοπαθείας καὶ [illegible] καὶ [illegible] ἐκ τε νόσου
[illegible] πάθη [illegible]. οἱ δὲ τῆς ὀργῆς καὶ λύπης καὶ μνησικακίας, διὰ
πραότητος καὶ μακροθυμίας καὶ ἐλεημοσύνης καὶ συμπαθείας. καὶ κατα-
φρονήσεως ὕλης. καὶ δόξης βιωτικῆς. διόπερ τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς ἐκ-
[illegible]. ἐκ δὲ κενοδοξίας καὶ οἱ [illegible] λογισμοί, [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]. καὶ [illegible] προσθυμέρως [illegible] καὶ τὴν μνήμην τῆς
θανάτου [illegible] περὶ αὐτῆς. [illegible] ὅτι [illegible] οἰκοδομὴν οἰκο-
[illegible] οἰκοδομοῦντες. ἐπελήθεσαν [illegible] καὶ
αὐτῶν [illegible] μέν, καλλωπισμὸν [illegible] τελ[illegible]
φαῦλων καὶ [illegible] καὶ ἐπιλαθέσθαι. [illegible]
[illegible] τοῦ θεοῦ ὡς [illegible]. [illegible] μὴ [illegible] ὡς μάταιος
[illegible]. τῆς ἀποθνήσκειν καθ' ἡμέραν, ὡς οἱ ἀπόστολοι
καὶ [illegible] καὶ [illegible] κακοπαθῆσαι ὡς οἱ [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] κατ' ἔρημον [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] αὐτῆς. καὶ μὴ κατέχειν
λέγε [illegible] καὶ [illegible] αὐτῶν [illegible] ἀκούω [illegible]
ἀλλ' ἀπὸ κατὰ τὴν αὐτῶν σπουδὴν [illegible]

παλαιοῖς ἅμα καὶ νῦν ἐν ταῖς ἐρήμοις. καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν καὶ ἐν τοῖς μονα-
στηρίοις ἀγωνίζονται. θέσει [illegible] πλείονος ὑπὲρ τὴν ἐντολήν. καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς αὐ-
[illegible] ἀγωνίας. [illegible] ὥστε γὰρ ὁριζόμενοι καταλείπομεν τό
[illegible] μέτρον. ἀλλ' ἵνα τούτῳ ὡς ἔτι ὁριζόμενος καταλείπομεν [illegible]
[illegible] πέλαγος [illegible] πρὸ τούτων αὐτὸν καίπερ ἀγωνισάμενον καλῶς καὶ μετὰ
[illegible], μεμφομένη ἑαυτὴν πρὸς τὸν ἀριστερόν· καὶ ὁ μέν, [illegible] καὶ [illegible]
αὐτὸν ἔλεγεν. ὁ δέ, οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν
ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. ὁρῶν [illegible] τοῦ θεοῦ περὶ ἡμᾶς ἀγαθότητα. καὶ ὅτι
[illegible] ὡς [illegible] καὶ ἀποθανεῖν [illegible]. πάντα ταῦτα πρὸς αὐτὸν
[illegible] ἡμᾶς ὡς [illegible] καὶ ὡς σκύβαλα καὶ σκιὰν
[illegible], ὡς [illegible] ἀποκαθίστασθαι [illegible]. καὶ ὡς σκύβαλα καὶ σκιὰν
[illegible]. ταῦτα καὶ ἡμᾶς λογιζομένους, [illegible] καταστέλλειν τῆς ψυχῆς
καὶ οὐδέν. [illegible] ὡς ἐλάττω [illegible] ταῦτα καὶ περὶ [illegible]
καὶ [illegible] οἰκεῖν. καὶ ἐὰν [illegible] ποιῶμεν, ὡς ἐλάττω [illegible] ταῦτα καὶ [illegible]
καὶ τοὺς χρεώστας [illegible]. καὶ ὅτι χρεῶσται [illegible] ὡς δοῦλοι [illegible]
πληρῶν, [illegible] πρὸς αὐτοὺς [illegible]. καὶ τὸ τελειότατον ἀχρεῖοι
δοῦλοι ἐσμέν. [illegible] ἄσκησιν [illegible] ποιεῖς, [illegible] ταύτην ἐργάζου.
καὶ [illegible] ταύτην ποίει. καὶ ὡς μὴ [illegible] ποιῶν. καὶ ὡς μὴ κατὰ λόγον ταύτην ἐρ[illegible]
[illegible]. καὶ [illegible] σου [illegible], [illegible] πρὸς [illegible] καὶ λέγε τοῖς λογισμοῖς.
αὐτὸ τοῦτο [illegible] μου ἐστίν. ὅτι τὸ θέλημα μου [illegible]. καὶ
ὅτι [illegible] καὶ [illegible] ἐνισχύουσι [illegible] τῆς τοιαύτης ἀσκή-
σεως ἐν ὑπο[illegible], [illegible] ποιοῦσι [illegible] οὐ θέλουσι. καὶ [illegible]
[illegible] ὑπομένουσι, [illegible]. [illegible] ὡς φίλαυτοι
καὶ ὀλιγόψυχοι. τὴν ὑποταγὴν ἔφυγον. καθέζονται [illegible] μακαρίζονται ὑπὸ τῶν ὑποτασ-
σομένων [illegible] καὶ δοκοῦσιν ἀσκητῶν. [illegible] οὕτως ποιεῖς. καὶ λογίζῃ
καὶ [illegible] καὶ ἀκριβέστερον. καὶ [illegible]
[illegible] ὡς [illegible] καὶ μὴ κατὰ τοῖς κοσμικοῖς καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]. ἀλλ' [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] προσλαμβάνεις, [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] σου. καὶ ὡς [illegible] καθέζῃ ἐν τῷ κελλίῳ σου. [illegible]
[illegible] κενόν. [illegible] καὶ [illegible]
[illegible], [illegible]. [illegible] τούτων μέσον. [illegible] καὶ
[illegible] καὶ [illegible] ποιῶν. [illegible] ἐπὶ [illegible] καὶ
[illegible]. καὶ [illegible] φορείαν. καὶ [illegible]
[illegible] μεταλαμβάνειν [illegible] καὶ [illegible]
κόπος. καὶ [illegible] τῆς ἐκκλησίας
καὶ τῆς μοναχικῆς καταστάσεως. [illegible]
[illegible] δὲ καί τινες [illegible] πρὸς θεὸν ἐλπί-
καὶ [illegible] πολλοὶ [illegible]

σωμάτων, μὴ καθεύδειν πολλὴν καὶ κόρον, οὐκ ἔστιν ἀπόδεκτον τοῖς περὶ ἀσ-
ὡς ἐπισφαλὲς καὶ παραίτιον. καὶ βλάβης πολλάκις αἴτιον γινόμενον
τοῖς μὴ μαθεῖν θέλουσιν. οἱ δὲ ὄντως καθ' ὑπερβολὴν μὴ ὁδεύοντες, καὶ τῆς
δεξιᾶς ὁδοῦ ἐχόμενοι, καὶ ἡ περὶ θεὸν δόξα ὁμοίως αὐτοῖς ἐστιν. ὅταν τις ἐχθρὸν ἀγαπᾷ,
ὅταν τοὺς μισοῦντας φιλῇ, ὅταν τοὺς κακοποιοῦντας εὐεργετῇ. εἰ τὰ παρὰ τῶν
[illegible] εἰ λοιδορούμενος καὶ κακολογούμενος εὐλογεῖ. εἰ πάντας ἀνθρώπους
ὡς ἑαυτόν, μᾶλλον δὲ ὑπὲρ ἑαυτὸν ἀγαπᾷ. ὥσπερ καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς. εἰ
χαίροις μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίεις μετὰ κλαιόντων. εἰ πάντων ἐν πᾶσι μᾶλλον
[illegible] ὅλον ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ψυχῆς ἀγαπᾷς. ταῦ-
τα γὰρ τὰ ὑπὲρ φύσιν κατορθώματα. οὕτω γὰρ [illegible] διὰ μό-
νης θεοῦ γινόμεθα. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὅσα [illegible] καὶ κακοπαθείας ἐ-
πιτηδευόμενα. ὅσα δή φασιν καὶ ῥίζαι καὶ [illegible] πρᾶξεις περὶ ταῦτα ἀγωνι-
στικῶς ὠφελεῖ τὸν ἄνθρωπον ὥσπερ καὶ ἡ τῆς ἀμπέλου καὶ τῶν δένδρων ἐπιμέλεια.
[illegible] καὶ τὸν σῖτον καὶ τὸν [illegible] καὶ τὸν οἶνον καὶ τὰς ὀπώρας [illegible]. τί δὲ ἡ
ἀξίνη τὸν οἰκοδόμον. ἢ τὸ [illegible] καὶ τὸ σκάφος καὶ οἱ κάλαμοι,
ὅταν μὴ τὸ ἐκείνων ἕκαστον κέρδος αὐτῶν ἀποδῶ. καὶ οἱ ταῦτα τοῦτον ἔχει
τὸν τρόπον. καὶ περὶ τὸ τέλος ἡγοῦ. τὸ κέρδος καὶ τὴν ὠφέλειαν ἀφορῶντες ἐρ-
γαζόμεθα. οὐδὲ τοῖς μοναχοῖς πάντως ὠφελεῖ τις ἐκ τοῦ πόνου περὶ τὴν [illegible]
[illegible] δι' αὐτὸ τὸ καλὸν καὶ περὶ αὐτοῦ προσέχουσι. ἀλλ' οὖν περιπατοῦντες ποιεῖν
δι' αὐτὸν θεὸν καὶ κατὰ θεόν. καὶ μὴ δι' αὐτοῖς προσερχόμενον ἢ ἄμεινον. οἱ γὰρ τοιοῦ-
τοι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν φησὶν ὁ Κύριος. καὶ δι' αὐτῶν σωματικῶν ἀρετῶν,
οἰκοδομεῖ τὰς ψυχὰς τῶν σκανδαλιζομένων ἀδελφῶν. κἄν τε μοναχοὶ ὦσι κἄν τε
μή, πρὸς τοὺς θεραπευτάς. μέμφου καὶ κατάκρινε σεαυτὸν ὡς ἁμαρτάνοντα,
καὶ ἄρχου ὑπὲρ αὐτοῦ ὅσην σοι δύναμις. ὅρα ἐπεὶ γάρ φησιν ὁ Κύριος, μὴ σκανδαλί-
σῃς ἕνα τῶν μικρῶν τούτων. καὶ οἱ προλέγουσιν. αὐτοῦ πλησίον ἐστὶν ἡ ζωὴ καὶ
ὁ θάνατος. καὶ οὐδὲ πολὺ ἄλλον θέλημά μου ἔμπροσθεν τοῦ ἀδελφοῦ μου. τὴν
χάριν ὠφέλειαν δεχόμενοι περὶ σέ, δι' ἀκριβοῦς κυβερνῶ ἵνα κακά μοι οἰκο-
δομοῦνται. καὶ σεαυτὸν μὴ καταλύεις. τοῖς γὰρ ἡσυχάζουσιν ἁρμόδιος ἡ τῶν
τελείων ἀμέριμνος τῶν ἔξω. καὶ [illegible]. τοῖς δὲ παραβάλλουσιν ἡ
ὁμιλία, καὶ ἡ νουθεσία. ἐπεὶ οὖν καὶ αὐτὸς δεῖ μὴ καταλιμπάνειν καὶ τὴν ἀδελ-
φοῖς ὠφέλειαν, [illegible] ἡμέρας περὶ τὴν ἡσυχίαν. καὶ τὰς ὥρας
πρὸς τὴν ὁμιλίαν. καὶ ἡσυχάζων μέν, ἔχε κρυπτὴν ἐργασίαν ἐν τῷ κελλί-
ῳ σου. ἀνάγνωσιν. ψαλμῳδίαν. εὐχήν. ἴσως καὶ ἐργόχειρον. δίδου με-
λέτην τῷ νῷ. μνήμην τῶν πρώην σου ἁμαρτιῶν, τῶν καθ' ἡμέραν ἐν
σφάλματων. τοὺς κατὰ ψαλμῳδίαν καὶ εὐχὴν καὶ τὰς λοιπὰς ἀρετάς,
ἀμελείας καὶ παρεκβάσεις. [illegible] ὀλιγωρήματα. τοῦ θυμοῦ καὶ
τῆς ἐπιθυμίας τὰ παράλογα κινήματα. τὴν πλάνην τῆς διανοίας.

τοὺς ἐπιβλαβεῖς λογισμούς. τὴν [illegible] τῆς ἀνθρωπαρεσκείας, τοὺς σχη-
ματισμοὺς τῆς κενοδοξίας. ταῦτα πάντα φυλάσσου. καὶ εὑρίσκων, ποίει
τὴν διόρθωσιν. καὶ ἐκριζῶν ἀπόρριπτε τῆς διανοίας μακράν. μὴ τὰ
ζιζάνια συμπνίξωσι τὸν σῖτον τῆς ἀρετῆς, καὶ ἄκαρποι γενώμεθα.
δίδου πάλιν ἐργασίαν, τῷ νῷ μνήμην τοῦ θανάτου, τῆς μελλούσης κρίσεως.
τῆς αἰωνίου κολάσεως. τῶν μαρτύρων τὰς ἀριστείας. τῶν ἀσκητῶν τὰ κα-
τορθώματα. δὸς σεαυτῷ μελέτην εἰς αὔξησιν τῆς τοῦ θεοῦ ἀγάπης. τὴν συγκα-
τάβασιν, ἐν μορφῇ τοῦ Χριστοῦ. τὰ πάθη. τὸν σταυρόν. τὸν θάνατον. ὅσα ἐποίησεν δι'
ἡμᾶς. ὅσα καὶ οἱ ἅγιοι ἐπηγγείλατο. καὶ ὅτι ἐκεῖνος μὲν ταῦτα. ἡμεῖς δὲ μηδ'
ἓν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ ἐποιήσαμεν. οὔτε ποιοῦμεν. καὶ ὅμως κατὰ τὴν αὐτοῦ φι-
λανθρωπίαν, ἐκ μυρίων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων. καὶ ἀπὸ τῆς τῶν δαιμόνων πλάνης,
καὶ τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐρρύσατο πολλάκις καὶ καθ' ἑκάστην ῥύεται ἡμᾶς. ἡμεῖς
δὲ καθ' ὥραν. καὶ δι' ἔργων καὶ δι' λόγων, καὶ ἐννοιῶν πονηρῶν. παρα-
πικραίνομεν αὐτόν. τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν διαβόλους καὶ πολεμοῦντας ἡμᾶς, ἀγα-
πῶμεν καὶ ἐπιποθοῦμεν. ταῦτα γὰρ ποιοῦσιν ἡμᾶς ταπεινοῦσιν. καὶ συν-
τριβὴν καὶ κατάνυξιν καὶ δάκρυα [illegible] λογιζομένοις. πρὸς τούτοις
ἐννοοῦ τὰς ἀρετάς. καὶ ὅσον τούτων ἀπολειπόμεθα. οἷον τὴν τελείαν
ταπεινοφροσύνην. τὴν ὑπακοήν. τὴν ἀπάθειαν. τὴν ἀγάπην. τὴν ὑπερέχουσαν πάντα
νοῦν εἰρήνην. τὴν ἀγαθωσύνην. τὴν σοφίαν. τὴν διὰ προσευχῆς περὶ θεὸν ὁμιλίαν.
τὴν ἐν πάσαις ταῖς ἀρεταῖς δικαιοσύνην. καὶ συμμετρίαν. διὰ τοῦτο
γὰρ πάσας ταπεινοφροσύνης [illegible]. καὶ διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης
ἐνοικεῖ ὁ θεὸς ἐν σοί. καὶ ἐμπεριπατεῖ. κατὰ τὴν αὐτοῦ ὑπόσχεσιν.
λέγε καὶ τοῖς ἐμπαθέσι λογισμοῖς. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζό-
μενοι τὴν ἀνομίαν. καὶ μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ οἶκον ἐμπορίου.
ἐπίστησον καθηγούμενον σου τὸν λογισμόν. τοῦ λογισμοῦ δὲ διδάσκαλον τὸν
Χριστόν. καὶ καθαρισθεὶς ἀπὸ τῶν παθῶν ὁ νοῦς. ἑτέρου διδασκάλου οὐκ ἐπιζητεῖ.
καὶ λέγε τῇ ψυχῇ σου καὶ τῷ σώματι καθ' ἑκάστην. πρὸς παρελθοῦσαν τὴν
ἡμέραν, πρὸς τὴν νύκτα. καὶ ἐφ' οἷς κατορθοῖς. λέγε μετὰ ταπεινο-
φροσύνης εὐχαριστῶν τῷ θεῷ. ἐφ' οἷς δὲ πάλιν ὡς ἄνθρωπος ἐσφάλης.
ἐπιτίμα σεαυτὸν ἀξίως [illegible]. ὥσπερ οἱ δικασταὶ τοὺς ἐγκοσμίους
σωματικῶς μαστίζοντες. εἰ δὲ καὶ πολλάκις ἐνοχλήσωσί σοι λογισμοὶ
οὐ καλοί. πρὸς σὸν θάρσος καὶ τοῖς ὠφεληθῆναι μὴ κρύπτης τοῦτο
καθ' ἑαυτόν. μή πως σε πλήξῃ, καὶ διεγείρηται [illegible]. οὐαὶ γάρ
φησι τῷ ἑνί, ὅτι ἐὰν πέσῃ οὐκ ἔστιν ὁ ἐγείρων αὐτόν. καὶ οἷς μὴ ὑπάρχει
κυβέρνησις πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα. σωτηρία δὲ ἐν πολλῇ βουλῇ
πολλῇ. ταῦτα μὲν ἐν αὐτῷ ἐν ταῖς τρισὶ τῆς ἡσυχίας ἡμέραις,
καθ' αὐτὸν πράττε μόνος καὶ στρέφε καὶ μελέτα. ἵνα μὴ ἀρχή[illegible]

[illegible]

κατεβλήθησαν καὶ ἀπώλοντο· ὅμοια καὶ φαντασίας καὶ προφητεί-
ας προαγορεύοντες, τέλος ὑπὸ δαιμόνων ... πολλοὶ γὰρ ταῦτα παθόντες
καταγνωσθέντες αὐτοὶ τοῖς ... μοναχοῖς· καὶ ἐκ τούτων
τῶν προφορέσεων ... ἀκαταστασίαι· καὶ πολλοὶ πό-
λεμοι καὶ σφαγαὶ προέβησαν· φύλαττε οὖν ἐκ τῶν τοιούτων διὰ τὸν
κύριον ... δυνάμεως. καὶ καθέζου ἐν τῷ κελλίῳ σου ὡς ... ἐν
τῷ κρυπτῷ καὶ καταμόνας· τὸ σύμβολον τῆς ἀρετῆς ὡς τοῦ Χριστοῦ κατορθοῦ-
ζομεν· μελέτα τὰ διδόμενα ... ἀτίμως φιλοχρείαν· καὶ ...
... προφάσεις καὶ σκέπασμα κατὰ τὸν ἀπόστολον, λάβε· μὴ πλέον
τῆς ἀναγκαίας σου χρείας καὶ τῶν σῶν ... οἰκοδο-
μὰς καὶ καλλωπίσματα· μὴ ... ἄλλον ... φθαρ-
τῶν· ταῦτα παραιτοῦ ... μὴ φίλους καὶ συγγενεῖς· μὴ δόξαν
... μακαρίας ... τελείας· ἵνα ... ,
... ἀπολαύσῃς τοῖς ... ἀκριβοῦς ... κρίνοις ... ὡς οἰκοδομ-

[illegible]

[illegible] ἐν ταῖς ἐπισήμοις ἑορταῖς. καὶ τὸ χαλεπώτερον, ὅ[illegible]
οὐκ ἐᾶ με ψάλλειν καθ' ὃν τρόπον [illegible] ἐν τῇ πεντηκοστῇ καὶ ἐν
ἐπισήμοις ἑορταῖς καὶ κυριακαῖς ψάλλειν πάσας ὥρας [illegible] ἡμέρας [illegible]
[illegible] πολλάς. τὸ γὰρ μὴ ἀριθμεῖσθαί μου ἐν ταῖς [illegible]
ἑορταῖς καὶ ἐν τῇ πεντηκοστῇ καὶ ἐν ταῖς κυριακαῖς πολλὴν [illegible]
[illegible] ἔχουσιν οἱ μοναχοί. ἐν γὰρ ταῖς ἁγίαις ἡμέραις τῆς πεντηκοστῆς, οὔτε
ἄρτον οὔτε οἶνον, οὔτε ἔλαιον ἐσθίει ὁ μέν [illegible] καὶ κυριακῇ, ἐν πάσῃ [illegible]
[illegible] λέγει μοι ὁ γέρων· ἄκουσον ἀδελφέ [illegible]
[illegible] θέλω [illegible] σωθῆναι, οὔτε ἐν ἑορτῇ, οὔτε ἐν πεντη-
κοστῇ, οὔτε ἐν κυριακῇ [illegible] δοξολογίας τοῦ θεοῦ καὶ [illegible]
[illegible] ὁ ἰχθὺς [illegible] ὕδατι [illegible] οὐ δύναται, οὕτως καὶ ὁ μοναχὸς

[illegible]

[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible] σιν; [illegible]
ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἄστρα; ἐγὼ μὲν οὖν τέκνον, [illegible]
[illegible] οὐκ ἔστιν ἡμέρα καὶ οὐκ ἔστι νύξ· καὶ [illegible]
ἐν τῷ νῦν καιρῷ· καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ἐν τῷ νῦν [illegible] αὐτοὺς
[illegible] καὶ ἡμέρας [illegible] καὶ ἡμέρας [illegible] καὶ ἡμέρας
[illegible] καὶ [illegible] τέκνον [illegible]
[illegible] δούλοις καὶ μισθίοις τοῖς [illegible] καὶ ὁ μὲν δοῦλος, [illegible]
καὶ [illegible] καὶ ποθ-
καὶ ὁ μίσθιος [illegible] ἄοκνος [illegible]
[illegible] ἑαυτὸν [illegible] οὔτε

[illegible]

[illegible] ... τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καταλ...
[illegible] ... τὴν τε σάρκα ἡμῶν ποιοῦσιν καὶ τὴν νόσων σκο...
[illegible] ... ἀπολύουσι ... ποιοῦσιν· καὶ τὸ σῶμα ...
[illegible] ... καὶ ... ἐντεῦθεν ... γελοῖοι· καὶ μιμ...
[illegible] ... πολλοὺς ... ποιοῦσιν· καὶ θέλοντες τιμᾶν τοὺς ἀγίους, τὸ σῶμα...
[illegible] ... φθόνον ... ἐκτελοῦσι· καὶ οἱ μὲν ... τὰς πολ...
[illegible] ... τὰς κολάσεων ἰδέας ὑποδείκνυσιν· θηρία· βάραθρα· πῦρ καὶ
[illegible] ... τὰς τῶν πολλῶν ... σαρκώσεις· τὰς τῶν κεφαλ...
[illegible] ... τὰς τῶν πολλῶν ... σαρκώσεις· τὰς τῶν κεφαλῶν ...
[illegible] ... ἀποκολάσεις· τὰς τῶν μελῶν ἀποκοπάς· τὰς τῶν
... ἐκδύσεις· οὗτοι γὰρ ἀντὶ τούτων τὴν πολυειδῆ κόλασιν ...
... καὶ πυρεῖς καὶ βοῦς τοὺς ... καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ κέρατα ... ἐκ ...
... τέκνον τιμῶσι τοὺς ἀγίους· καὶ τὸν κύριον καὶ ... θεὸς
θέλει τιμᾶσθαι δι' ἐγκρατείας καὶ εὐσεβείας· προσευχῆς καὶ ὑπομονῆς
... καὶ ... νηστείας καὶ ... καὶ τοῦ ...
... καρδίαν ... αἰσχρῶν λογισμῶν· ...
... ἀπὸ ... διὰ μεγάλων ... ἀπὸ ...
... καὶ ἰδοὺ μὲν τὴν ... ποιήσαντες
... ἁμαρτωλοὺς ... ἐκ ... ἐσόμεθα· τοὺς ἀγίους
... ἔχομεν· ὁ δὲ ... καὶ τρόπ...
... καὶ κοιμ... καὶ ὅμοιοι φαντάζ...
... ποιοῦσιν· καὶ ... ἐμβολή· καὶ ἡ γλῶσσα ...
... καὶ ἡ καρδία ... τὸ πόδι ...
... καὶ ἡ μάχη ... οὕτως κολαζό-
μεθα·

[illegible] ... καὶ ... τοῖς ἀγίοις
[illegible] ... ἁμαρτωλοὺς ...
[illegible] ... ἐστὶν ... φωτισθῆς ...
[illegible] ... Χριστὸς ... ἡμῶν ...
[illegible] ... ψυχαῖς ...
[illegible] ... Ἰωάννη ...
[illegible] ... δόξων ... ἡμῶν
[illegible] ... πολλῶν